

Minden kedves
olvasónknak
eredményekben
gazdag
új esztendő
kíván
a Szerkesztőség

VLÁG PROLETÁRIJAI EGYESÜLÉSEK

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYAG DOLGOZÓINAK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

Ara: 40 fillér

KEDD, 1970. JANUÁR 6.

Ahogy az országgyűlési képviselő látja:

A fokozottabb műszaki fejlesztés és a kiemelt bérezés oldja meg a szénbányászat jövőjét

A képviselői munka, a parlamenti tevékenység hatékonysága; az országos vezetők megnyilatkozása, állásfoglalása; a magyar szénbányászat jövője — mind megannyi érdekes kérdés. Az új esztendő küszöbén ezért kértünk interjút Jazbinsek Vilmos országgyűlési képviselőtől. Szerkesztőségünk nevében Vízvány Imre kérdezett.

ÚJSÁGIRO: — A választópolgárok és a képviselők közeli közeledése — igen örömdetes — országos jelenség. Így van ez Jazbinsek elvtárs esetében is, aki 1969-ben hatékonyabb munkát végzett, különböző fórumokon találkozott választóival, hallatta szavát a parlamentben is. Hogyan itéli meg képviselői hivatásának teljesítését saját oldaláról nézve.

KÉPVISELO: — Azzal, hogy az új választási törvény területileg határozza meg a feladatokat, egyszerűsíti a feladatot, a felelősség is. Az emberek jobban megértik, hogy a képviselő mit és hogyan tevékenykedik. Szerintem a területi lehatárolás mindenképpen szerencsés, hiszen konkrétabb a munka, jobban meg lehet ismerni a terület gondjait és a sikereket is közösen lehet elkönyvelni.

A választók bizalma kötelez! Úgy érzem, hogy nemcsak a közügyek, de az egyéni és családi problémák intézése is fontos. Nem mindig reklám-feladat a képviselői munka. Emberi oldalról nézve ezeket a magánjellegű kéréseket sem lehet elutasítani. Persze, sokszor nincs lehetőség törvényes beavatkozásra, azonban a jó szó, az „öregebb” tanácsa megnyugtató hatással lehet. S amikor egy-egy emberi sors jobbra fordul, különösen örülök! Ekkor érzem igazán, hogy az idő, a fáradság nem veszett kárba.

Az alacsony nyugdíjak emelése

A képviselői munka egyik igen fontos részének tartom a választókkal való közös találkozókat. Minden fórumot: a párttaggyűlést, az üzemi tanácskozást, a brigádtalálkozást, a különböző röpgyűlést vagy más összejövetelt megragadom arra, hogy közelebb kerüljek a választókhöz, s hogy beszámoljak a megbízatásokról, az egyik vagy másik feladat elvégzéséről. Ezért örültem annak, hogy Komló városi szintű beszámolója is felkerült. Ebben az esetben az iparitanulótörvény módosításával kapcsolatos országgyűlési határozatról tartottam előadást. A téma fontosságára való tekintettel Pécsen is részt vettem az új elképzeléseket. Azt mondtam az imént, hogy a választókkal való ta-

lálkozók jó alkalmat adnak a közérdekű problémák megismerésére. Így volt ez az alacsony nyugdíjak vonatkozásában is. E kérdést évek óta napirenden tartottam, de az ország anyagi ereje csak most adott lehetőséget a rendezésre. A jövőben is azt tartom a legfontosabbnak, hogy differenciált legyen a nyugdíjemelés. Alapvetően két százalékkal emeljük a nyugdíjakat. Természetesen, aki három-négy ezer forintot kap, kevesebb gondtal küszködik. Ezért magam is azt indítványoztam a parlamentben, hogy elsősorban az alacsony nyugdíjakat emeljük. Az évenkénti két százalékos emelésnél is ezt kell figyelembe venni.

ÚJSÁGIRO: — Mint komlói képviselő, hogyan látja a közel két évtizedes bányaváros fejlődését, jövőjét? Hallhatnánk részletesen arról, amit a december 12-én megtartott parlamenti tanácskozáson felszólalásában elmondott?

KÉPVISELO: — Az az érzésem, hogy 1951-ben túlságosan hamar mondtuk ki, hogy Komló szocialista bányaváros. Kevés a lakás és nincs a városnak fő-utcája. Elég kritika, ha a dolgozók szólásmondását idézem: „Lemegyek a faluba!” Így beszélnek, amikor az új településekről a „Belvárosba” mennek az emberek. Nincs Komlón megfelelő kultúrház, ügyességi-bírósi épület, és nincs megfelelő áruház, korszerűsíteni kellene a kórház

sebézeti osztályát. A parlamentben nagyobb ütemű lakásépítést kértem Komlóra vonatkozóan. S itt említettem meg: nemcsak az állami lakásépítést sürgetem, hanem a vállalatok részéről is nagyobb segítséget kell nyújtani. Hasonlóan a magánérből építkező dolgozók kezdeményezését is jobban kell támogatni. A kommunális és járulékos beruházások hiánypótlása részben megtörtént, persze a további építés sem jogtalan igény. Különösen a színvonal marad el a várakozástól.

A december 12-i felszólalásomban többek között a költségvetési vitához is fűztem megjegyzést. Hangsúlyoztam, hogy a fejlesztési alapot alacsonyabb tartom — megyei illetve komlói viszonylatban egyaránt.

Őszintébb légkör, nyíltabb kritikai állásfoglalás

ÚJSÁGIRO: — Az idei parlamenti tevékenység: az őszintébb légkör, a bátrabb vélemény-nyilvánítás, a nyíltabb kritikai állásfoglalás csak gyorsíthatja országépítő munkánkat. Mondana egy-két epizódot a legutóbbi képviselő-gyűlésről?

KÉPVISELO: — A pénzügyminiszeri beszámoló is kritikus-önkritikus volt. Ez

jellemezte a hozzászólókat is. Biszku Béla, a párt Központi Bizottságának titkára igen figyelemre méltó gondolatokat vetett fel. Kiemelte, hogy az alulról jövő figyelemzést jobban meg kell szívlelni! A jogos észrevételeket érvényesíteni kell, s az intézkedéseket idejében kell megtenni. Szurdi elvtárs a Belkereskedelmi Minisztérium részéről is önkritikusan szólt. A sajtó és a televízió révén az egész ország láthatta, hogy milyen légtör uralkodott a parlamentben. Egyetlen felszólaló sem verte vissza a kritikát. Olyan parlamenti tanácskozás volt ez, ahol igen széles demokrácia érvényesült. Az érdeklődők azt is láthatták, hogy mi, a vita résztvevői, nemcsak dicsértünk, hanem elég sok negatív dolgot is elmondunk. Valahogy ilyennek képzelem el a mi országgyűlésünket! Következőképpen: a nép hangja érvényesült, a dolgozók megértése, hangulata jutott érvényre. Ilyen volt a létszámgazdálkodással kapcsolatos szabályozók megalkotása, a kategóriák eltörlése, az ármegállapítás, stb. A párt és a kormány vezetői igazán korrektek viszonyultak egy-egy jelentős problémához. Elég, ha Kádár János elvtárs angyalföldi beszédére utalok a bányászattal kapcsolatban. A felsőbb vezetés nevében mondta el, hogy a miniszteriális szervek követték el a hibát. Miközben helyesen

(Folytatás a 9. oldalon.)

Külpolitikai krónika:

Az európai biztonság és a NATO

Az 1970-es éveknek is döntő — és az emberiség egész további sorsát meghatározó — kérdése az egyetemes béke megőrzése. A két alapvető társadalmi rendszer, a szocializmus és a kapitalizmus erői közötti állandó küzdelem ennek jegyében zajlik. A szocialista tábornak a biztonság növelésére, a béke megőrzésére irányuló törekvéseivel szemben áll az imperialista tábor tevékenysége, amely jellegénél fogva veszélyezteteti az egész emberi társadalom békés létét és további fejlődését.

A technika és ezen belül elsősorban a haditechnika jelenlegi fejlettsége, a már meglévő és a fejlesztés alatt álló tömegpusztító fegyverek hatalmas romboló ereje még inkább előtérbe helyezi a háború és béke kérdését. Az esetleges új világháború háborús konfliktus — a szembenálló felek meglévő katonai potenciálját figyelembe véve — nemcsak az anyagi javak soha nem tapasztalt pusztulásával, de mélyreha-

tó társadalmi következményekkel is járna.

Nem kétséges, hogy egy új — a tömegpusztító fegyverek korlátlan alkalmazásával kivont — világháború mérhetetlen szenvedést zúdítana az egész emberiségre. A szocializmus erői és a béke más hívei éppen ennek tudatában harcolnak ennek elkerüléséért, az egyetemes béke biztosításáért. Ugyanakkor nem hagyják magukat meglepésztetni az imperializmus frázisaitól és adott esetben a saját ügyük igazába vetett hitelt és a biztos győzelem tudatában szállnak szembe minden imperialista agresszióval.

Miután a világ békéjét az imperializmus tevékenysége veszélyezteti, célszerű röviden megvizsgálni, hogy a háború és a béke kérdésében az imperializmus milyen álláspontot képvisel.

Kiindulásként meg kell állapítani, hogy az imperializmus lényege, jellege semmit sem változott és végső politikai-stratégiai célkitűzései

továbbra is a szocialista társadalmi rendszer megsemmisítésére, a kapitalizmus restaurációjára és világméretű uralmának megteremtésére irányulnak. Ennek érdekében az imperializmus nem riad vissza a háború kirobantásától sem, ha más úton és módon célját elérni nem képes. Vagyis, az imperializmus „ultima ratio”-ja a két társadalmi rendszer közötti világháború, amely totális katonai győzelem útján végleges döntést hozna a kapitalista társadalmi rendszer javára.

Az imperializmus — elsősorban a két társadalmi rendszer közötti általános erőviszonyok következtében — jelenleg az ilyen végső döntésre irányuló, világméretű háború kirobantását nem tartja célszerűnek és időszzerűnek. Ez nem jelenti azt, hogy elvetették volna a végső döntést célzó háború kirobantásának szándékát. Az agresszivitás fokozásával, politikai-diplomáciai, ideológiai tevékenység-

Mai számunkból:

A jubileum jegyében (3. oldal)

Új hajtás (irodalmi összeállítás) (4. és 5. oldal)

Műszaki Tájékoztató (7. és 8. oldal)

Bányászsport (12. oldal)

A polgári védelem hatékonysága új szervezeti kereteket igényel

Az illetékes párt- és állami szervek határozatait, a polgári védelem országos parancsnoka és törzsparancsnoka által kiadott utasításait az egész országútfő, igen nagy jelentőségű, felelősségteljes munkához látnak hozzá. Epedig: a tömegpusztító fegyverek esetleges hatásait következményeinek felszámolása, az ország lakosságának eredményes megvédelmezése és megmentése céljából új szervezeti terveket dolgoznak ki.

Tennivalóinkat röviden a következőkben lehet összefoglalni — mondotta Katic Rezső őrnagy. — Legfontosabb a bázisok helyes kiválasztása. Ez az alapja mindennek, amit a továbbiakban tennünk kell, illetve tehetünk. A bázis helyes kiválasztásának fő szempontja, hogy elhelyezkedése megfeleljen a kívülről jövő mentés elvének; biztosítsa, hogy a közvetlenül veszélyeztetett városok, fontosabb objektumok, a veszélyeztetett zónahatárokon kívüli hozzáférhető helyre mentő-erőket. Igen fontos a bázis minőségi kiválasztása. Személyi összetétele, technikai, anyagi állapota és színvonala megfelelően az utasításokban leírt követelményeknek.

A szervezés bázisának a fenti szempontok szerinti kiválasztása után következnek a tényleges, részletekig menő, aprólékos munka, a szervezetek létrehozásának nagy körültekintést igénylő végrehajtása. Ennél a kérdésnél a legényesebb az illetékes párt- és állami vezetők segítségével és hozzájárulásával megfelelő politikai és szakmai képzettséggel és rátermettséggel rendelkező egység parancsnoki állományának kiválasztása.

Alapvető követelmények — folytatta tovább Katic elvtárs —, hogy politikailag érett, emberekkel banni tudó, az egység, vagy alegység szintjének megfelelő szakmai képzettséggel rendelkező személyek legyenek, akik a polgári foglalkozásukból adódóan is megfelelnek e célnak. Követelményként kell támasztani a más szakszolgálati alakulatokkal való együttműködési képességet is. Körültekintéssel kell kiválasztani az emberekkel foglalkozó és a műszaki munkát közvetlenül irányító fontosabb alegységek parancsnokait, akik sokszor önállóan kell, hogy végrehajtsák majd feladataikat és specialitásuknál fogva sokat manővereztetnek munkahelyről munkahelyre.

A parancsnoki állomány kiválasztása után, vagy azonnal párhuzamosan hozzá kell kezdeni az alegységek személyi állományának összeválogatásához. Figyelembe kell venni:

— először is azt, hogy a szakképzettségének és az eddigi polgári védelemi kiképzésének megfelelő helyre kerüljön;

— fizikailag bírja a fáradságokat és képes legyen a bonyolult, nehéz műszaki munkákat esetleg órákig védőöltözékben végrehajtani;

— lehetőleg már „békében” összeszokott embereket (brigádokat) tegyünk egy alegységbe mert a műszaki munkákat csak jól összedolgozott kollektíva tudja végezni;

— lényeges még a személyek nagyság szerinti összeválogatása is, az egyenlő teherviselés szempontjából. Sőt még azt is tudni kell, ki jobb és ki a balkezes a rajon belül;

— pszichikailag igen eredményes, hogy az alegység ott legyen alkalmazva, ahol annak lehetőleg minden tagja személy szerint is érdekelve van (hozzátartozók mentése stb.). Bár ezt elég nehéz teljesíteni a kívülről jövő mentés miatt, mégsem árt figyelembe venni.

A helyi sajátosságokat és lehetőségeket is figyelembe véve törekedni kell arra, hogy:

— lehetőség szerint biztosítsuk a szükséges technikai eszközöket, szerszámokat és anyagokat;

— amennyiben erre nincs lehetőség, megengedett az alegységnél a teljesítőképessége csökkentése nélkül — olyan helyettesítő, technikai és egyéb eszközök beállítását, amelyek biztosítják a mentőmunkák időbeni végrehajtását;

— nagy gondot kell fordítani a kézi szerszámok (lapát, csákány, fűrész stb.) olyan kis gépekkel való lecserélésére, mint a légkalan pások, benzinnemű motoros aggregátorral működő és egyéb könnyű eszközök, amelyek egyben növelik a teljesítőképességet, csökkentik a munkára fordított időt, létszámot.

Véleményünk az; ha megfelelően használjuk fel a párt- és a társadalmi szervek, állami vezetők segítségét, az átszervezés meghozza a várt eredményeket.

(Folytatás a 9. oldalon.)

gükkel, a katonai potenciál mindenirányú fejlesztésével és a gazdasági harc erősítésével éppen arra törekvésnek, hogy a fennálló erőviszonyokat a saját javukra megváltoztassák és ezzel megfelelő előfeltételt teremtsenek szükséges esetben a két társadalmi rendszer közötti küzdelem erőszakos, fegyveres úton történő eldöntéséhez.

Természetesen az imperializmus valódi szándékai leplezésére számos elméletet gyárt, amelyekkel saját agresszivitásukból eredő felelősséget a felelősséget a szocialista táborra szeretnék hárítani. Saját tevékenységüket szükségességüknek és egyben a béke megőrzése érdekében folytatott erőfeszítésnek igyekeznek feltüntetni.

Az egyik ilyen jellegzetes elmélet az „elrettentés” elmélete, amelyet számos neves burzsoá katonai szakértő hangzottak (pl. Kissinger, Nixon elnök katonai tanácsadója, vagy Taylor tábornok, volt vezérkari főnök, a „rugalmas reagálás” doktrínájának egyik atyja stb.), világosan kimutathatóan a megtévesztést, az álcázást szolgálja.

Az atomvilágháború az egész emberiség teljes megsemmisüléséhez, a fennálló társadalom széteséséhez vezetne. Vagyis, olyan háború lenne, amelyben nincs győztes és legyőzött, hiszen az egész civilizáció elpusztulna. Ezért el kell kerülni az ilyen konfliktust. Ez azonban csak úgy lehetséges, ha a kapitalista világszisztem az erő pozíciójából kiindulva „elrettenti” a szemben álló erőt attól, hogy vállalják a háború kockázatát. Az ilyen „erőpolitika” viszont megköveteli a katonai erők állandó fokozását, a fegyverkezési versenyt folytatását. Eszerint az indokolás szerint a politikai agresszivitás fokozása, a nemzetgazdaság militarizálása, a katonai potenciál növelése az imperializmus részéről a béke és biztonság ügyét szolgálja.

Valóban ez az elmélet már alapkiindulásánál hamis és megtévesztő, hiszen elhallgatja az imperializmus lényegéből fakadó agresszív stratégiai célt és ennek érdekében a háború kirobantásától sem visszariadó elgondolást.

(Folytatás a 9. oldalon.)

Társadalmunk időszerű kérdései

Hazánk szocialista fejlődésének huszonöt esztendeje

Új honfoglalás volt az elmúlt negyedszázad

Az őr Magyarországon nagy pompával ülte meg a múlt század végén honfoglalásunk milleniumát.

Népünk sokszor járt a haladás élvonalában eddigi történelme folyamán, de csak történelmi pillanatokra.

Honfoglalásunk ezer évét ünneplő uraink 1896-ban zászlós-zenés pompával megtartták az „élet eredményeket”, a fejlődés elért fokát,

de nem ejtettek szót arról, hogy miközben ünnepsorozatokat zajlanak az ezeréves országban, összesen hárommillió embernek nincs kenyere, tízezerével menekülnek a ninestelenek tengerentúltra szerencsén próbálni, éheznek, a városi proletár, járványok pusztítják a szegény sorban élő népet.

Ez az állapot a XX. század elején sem változott, sőt, az első világháború katasztrofális mértékben súlyosbította is. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom példájára és hatására azonban öntudatra ébredtek a magyar dolgozó nép legjobbjai.

A régi Magyarország korhadozó épülete 1918-ban összeomlott, majd 1919 tavaszán kezébe ragadta sorsa irányítását a dolgozó nép. Az első proletárdiktatúra dicsőséges 133 nap után elbukott ugyan a környező imperialista fegyveres túlerők erőszakos fellépése következtében, de a tudatot, hogy más-

képp is lehet és másképp kell élni, többé nem lehetett megsemmisíteni.

A Horthy-korszak semiben sem különbözött az ezeréves őr Magyarországtól, legfeljebb abban, hogy rettegve 1919 megismétlődésétől, urai még kíméletlenebb eszközökkel próbálták elnyomni a földre váró parasztokat, a szabadságra vágyakozó munkásokat, a jobb élet- és munkakörülményekért harcoló kommunistákat, szocialistákat, és az egész dolgozó népet.

Nem is vezethetett máshová ez az út, mint a fasiszta hatalmakkal való öngyilkos, háborús szövetségbe. De míg nálunk a Horthy-rezim konzervatív próbálta a régi rendet és meghonosítani a fasiszták, „új európai rend”-jét, a világban nagy változások zajlottak le. Megerősödött a nagyhatalomra vált az első szocialista munkásállam, a Szovjetunió, s győzelmes hadserege meghozta a mi népünk szabadságát is.

Aki csak a régi Magyarországot ismerte, s most hozánk jön látogatába, alig tudja megérteni, miből, milyen erőforrásból állt elő az a hatalmas változás, mely a régihez képest országunkat ma jellemzi. Nem történt pedig más, mint hogy új honfoglalás zajlott le az eltelt negyedszázadban. Most vált valóban hazájává népünknek ez az ország, amikor minden hatalom az övé lett benne.

Sokszor és sokan elmondták, leírták, honnan indulunk, merre mentünk és hova jutottunk. Az igazságkeresés igényével igyekezzünk most is felmérni a megtett

utat. Nem hallgatjuk el, hogy utunk nem volt eddig sem és lehet, nem lesz ezután sem konfliktusmentes. A tényleges nehézségeket (ezekből is akadt epp elég) nemegyszer saját gyengeink, hibáink is megsokszorozták. Néha feleslegesen kérkedtünk olyasmivel, amit restelni kellett volna, máskor szégyelljük meg azt is, amire joggal lehettünk volna büszkéek. Korunk felnőtt nemzedéke munkájával, tudásával, erejével és hibáival együtt benne van ebben a két és fél évtizedben. A mi nemzedékünk emelt újból hidakat a Duna fölé, építette Dunáújvárost és Kazincbarcikát és az új lakótelepeket, és nekünk szolgáltatott igazságot a történelem, mikor előbb mi, majd gyermekeink bevehettük a tudomány és kultúra erődjét. És a mi nemzedékünk részese a hibáknak is. Megtanultunk örülni és bánkódni, hinni és csalódni.

A győzelmes Vörös Hadsereg első egységei, üldözve a fasiszta csapatokat, 1944. szeptember 26-án lépték át országunk határait, és december 25-én már körülzárták a Budapestet megszállva tartó német fasisztákat és hazai kiszolgálóikat, csatlósait, a nyilas fegyveres erőket.

Ezek a csudálatos buszállomások!

Szépítjük, fejlesztjük városunkat, annál is inkább, mivel léven idegenforgalmi nevezetesség.

Van nekünk Mecsekünk, dzsámink, minaretünk, meg sok minden egyébünk, csak éppen a megfelelő autóbusszállomás hiányzott.

Mert ugye volt a Kossuth tér, de ez nem jó, mert félt, hogy előbb-utóbb valamelyik pincében kötünk ki buszostól, mindenestől.

Aztán meg a Széchenyi tér sem lenne megfelelő, tekintettel a nagy forgalomra, meg aztán-kár elcsúfítani.

„Majláth-puszta” csaknem egészen tökéletes lehetett volna, csak egy „kicsit” elszüllyedtünk a sárban, mi pedig eléggé „elkényesedtünk” és valahogy nem szeretünk nyakig összehűzőskölni (időnként portfelhőbe burkolva) közlekedni.

Nagyapánk persze örültek volna egy akármilyen lavyakos vacak kis buszmezőállónak, ha lett volna, de mi sajnos bármennyire is szeretnénk, nem vagyunk képesek semmiféle icike-picike örömről, egyszerűen azért, mert jobbat szeretnénk.

A 48-as téren meg ugye ott az egyetem, ahol általában tanulni szoktak, és a kollégium, ahol aludni és pihenni kívánna tanulóifjúságunk.

A buszok pedig tudvalevően időnként elviselhetetlen zajokat csinálnak, nem beszélve arról, hogy vannak vezetők, akik ha egyszer megnyomják a dudát, nem

tudják elengedni, leginkább hajnali fél öt és öt között, no meg úgy éjfél körül.

Nem tudom miért szeretnek akkor túlködni, de ők biztosan tudják...

Most már nincsen semmi baj, megkaptuk, amire oly rég áhítoztunk. Igazi, elegáns, nagy aszfaltos, szóval olyan „csudálatos” buszállomást, hogy csak na!

Mert eddig, ha a városból jöttünk pl. István-aknára dolgozni, leszálltunk a 48-as téren valamelyik buszról, és ugyanott átszálltunk a tizenkettesre. De most nem ám! Mert most vagy leszállunk Gyárvárosra a Tanácsnál és elszállgatunk a Budai-vámhoz, vagy leszállunk a tizes, huszas, harmincegyes megállóknál és visszabandukolunk kb. 200 métert az új buszállomásra, ahol vár bennünket a tizenkettes busz (ha ugyan nem nekünk kell várniunk rá).

Mi mindannyian imádunk hajnali ötóra körül sétálgatni, valóságos lelkeskedéssel pláne ilyen „kellemes”, „fel-frissítő” téiben. (Bányászainknak direkt ajánlatos műszak előtt, de utána sem árt).

Mi az a „kis” hívóhar nekünk, ami napjainkban volt?

Fő az egészséges életmód, a sportszerűség!

Nekünk tornászgatunk sem kell reggelként, ebbeli szükségleteinkről gondoskodtak mások.

Sajnálatos tényező, hogy a szteppelés kiment a divatból, holott a tél végére egészen belejöhettünk volna. Mert ki bír minusz valahány fokos hidegben akárcsak rövid ideig is egyhelyben ácsorogni?

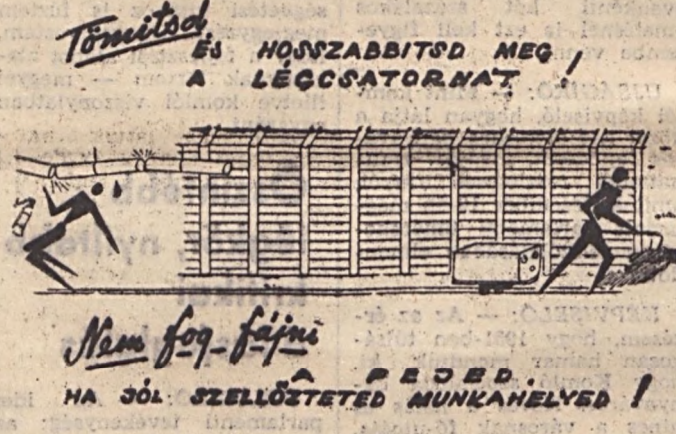
Ha legalább egy picurka beálló lenne, valamilyen tetőcske a fejünk felett, hogy amikor esik, szakad az eső vagy hó, behűződhassunk! Olyan kis váróhelyiség, ahol nem fúj csontig át a szél bennünket!

Nem baj ha nincs fűtve, igazán nem baj! Egy „új megálló” nem is vár ennyit az ember...

Csak valami lenne, akármi... hiszen nem vagyunk mi mégsem annyira elkényeztetve...

Vajon hány millió beruházással épült fel ez a „reprezentatív” autóbusszállomásunk?

T. Bódis Teréz

Munkavédelmi plakát

* Segédanyag a propagandistáknak.

LENIN

A szovjethatalomért

A háborúból való kilépés következtében a szovjet munkásosztály és dolgozó parasztság békés lélegzetvételyi szünethez jutott, amelyre szüksége volt, hogy megerősítse a szovjethatalmat s továbbfejlessze a szocialista forradalmat.

1918. március 11-én a kormány átköltözött Moszkvába, amely most már a szovjet állam fővárosa lett. A népbiztosok tanácsa és az Összoroszársági Központi Végrehajtó Bizottság a Kremlben székelt. Ide költözött Lenin is.

A szovjetek rendkívül, IV. összoroszársági kongresszusára, amelyet Moszkvában március 14-re hívtak össze, elfogadta a Lenin által megfogalmazott határozati javaslatot a békeszerződés ratifikálásáról. A felszabadított világhatalom fejlődése a breszti béke megkötése óta igazolta Lenin bölcs számítását, tudományos előrelátását. 1918 novemberében Németországban forradalom tört ki és a rabló szándékú breszti szerződés elvesztette érvényességét.

Lenin, a bolsevik párt, a kormány stéteti kihasználni a békés lélegzetvétely idejét a szovjethatalom megerősítésére, a szocialista építés kibontakoztatására. Ez nehéz dolog volt. Megdöntve a földesurak és a tőkés hatalmát, a nép olyan feladat elé került, amelyet még a világ egyetlen országa sem oldott meg. Új államapparátust kellett felépítenie, rendbe kellett hoznia a gazdasági életet, meg kellett tanulnia az államigazgatást. A munkások és parasztek a gyárak, üzemek, s föld gazdáivá lettek. Ámde nem mindegyikük értette meg, hogy a társadalmi, állami tulajdont övni és gyarapítani kell.

Hogyan neveljék át a tömegeket a szocializmus szellemében? Hogyan tanítsák meg őket új módon dolgozni? Ezek a kérdések foglalkoztatták állandóan Lenint. 1918. április 29-én az összoroszársági központi végrehajtó bizottság ülésén beszámolt a szovjethatalom soron következő feladatairól. A beszédben és az erről a témáról szóló brosúrában Lenin feltárta az októberi forradalom győzelmének okait, kitérte az összoroszársági gazdasági szocialista átalakításának feladatait, megmutatta az új társadalom felé vezető út nehézségeit, felhívta a munkásokat, tanuljanak bele a termelés szervezésébe. Az új szocialista gazdaság megteremtése s fő feladat, tanította Lenin. „Ez a legnehezebb feladat — írta —, mert arról van szó, hogy új módon szervezzük

meg az emberek tíz- és tízmillió életének legmélyebb, gazdasági alapjait. S ez a leghalásabb feladat, minthogy csupán ennek megoldása után (fő és alapvetően) mondhatjuk majd, hogy Oroszország nemcsak szovjet, hanem szocialista köztársasággá is lett”.

Sok a szervező tehetség a népben, a munkások és a parasztek között — mondotta Lenin. — Meg kell találni ezeket a tehetségeket, mozgósítani őket, lehetővé kell tenni számukra, hogy kibontakozhassanak. Lenin különösen nagy jelentőséget tulajdonított a tömeges jellegű szocialista verseny megszervezésének és kibontakoztatásának. A szocializmusban — mondotta — először jön létre az a lehetőség, hogy a versenytelés és tömeges mértékben szervezzük meg. Lenin azt tanította, hogy a szocializmust maguk s néptömegek teremtik meg, hogy a szocializmus feltárja a népben rejlő rengeteg tehetséget, a dolgozók millióit és millióit történelmi jelentőségű alkotó tevékenységre lendíti.

Lenin rámutatott, hogy meg kell szervezni a termékek termelésének és elosztásának számbavételét és ellenőrzését. Felhívta a munkásokat, növeljék a munka termelékenységét, fejlesszék a nagypárt, a tüzelőanyag, a vas, a gépek gyártását, fokozzák a tömegek műveltségét és kultúráját, erősítsék a fegyelmet, fokozzák a munkaképességet. Lenin hangsúlyozta, hogy a munkatermelékenység növelése nem egyszerű dolog, hosszú ideig tart és nagyon nehéz. Lenin útmutatásainak hatalmas jelentőségük volt a szocializmus építése szempontjából, ezek az útmutatások fontosak ma is, amikor a szovjet nép a kommunizmust építi.

A kommunista pártnak a szocialista építés lenini tervének megvalósításáért vívott harcra rendkívül nehéz helyzetben folyt le. 1918 nyarán az országban nagyon nehéz volt az élelmiszeri helyzet. A kulkok, vagyis a gazdag parasztek és a spekulánsok elrettették a gabonát, azt akarták, hogy kiéheztessek a forradalmat. Lenin kiadta a felszólítást: „A kenyérért vívott harc — harc a szocializmusért”.

A párt meghirdette a munkások felújrást. Elanjáró munkások tízezerrel, elsősorban Petrográdnál proletárjai élelmiszeri osztályokat szerveztek Lenin, a párt felhívására és falura indultak. 1918 júniusában Lantá elértek

s szegényparasztek bizottságainak létrehozásáról szóló dekretumot. Ezek a bizottságok a szovjet állam támaszáivá lettek a kulkok ellen vívott harcban, a városok és a hadsereg kenyérrelátásáért vívott küzdelemben. Mindez megszilárdította a tanácsok helyzetét falun, elősegítette, hogy a középparaszteket a szovjethatalom oldalára állítsák.

1918 júliusában a szovjetek V. kongresszusa elfogadta az első Orosz Köztársasági Alkotmányt, amelyben törvénybe foglalták a szocialista forradalom vívmányait.

A békés szünet azonban nem sokáig tartott. A külföldi imperialisták és a megdöntött burzsoázia, valamint a földesurak semmiképpen sem akarták beletörődni az összoroszársági munkások és parasztek győzelmébe. Jól tudták, hogy forradalmi tüzfészek keletkeztek, amelynek lángja átterjedhet más országokra is. Anglia, Franciaország, az Egyesült Államok tőkésai nem akarták elveszíteni azokat a rubelmilliárdokat, amelyeket kölcsönök formájában adtak a cárnak, a földesuraknak és a burzsoázianak. Nem akarták lemondani azokról a hatalmas nyereségekről, amelyeket Oroszország kincseinek kiaknázásából szereztek.

1918 tavaszán az amerikai, angol, francia és japán imperialisták háborút indítottak a szovjetország ellen, arra törekedtek, hogy fegyveres erővel fojtsák meg az éppen csak létrejött szocialista államot. A fehérgárdisták és más ellenforradalmárok a külföldi beszállók segítségével polgárháborút robbantottak ki.

A kommunista párt, a szovjet nép teljes mellet kiállt a köztársaság védelmére. A lenini felhívás „Mindent az ellenség szétzúzására!” a dolgozók harci felszólítá vált. Megalakult a Munkás és Paraszi Védelmi Tanács, amelynek élén Lenin állt.

Nehéz elképzelnünk, milyea megfeszített iramban dolgozott Lenin a külföldi katonai intervenció és a polgárháború évicében. Közvetlen vezetése alatt készültek a hadműveleti tervek. Lenin gondoskodott a Vörös Hadsereg soraiknak kiegészítéséről, s harcckészég fokozásáról, az élelmiszer, fegyver és felszerelés ellátásáról.

A proletár hadseregnek saját parancsnokaira volt szüksége. Lenin javaslatára tanfolyamokat szerveztek és a parancsnoki állomány képzésének egész rendszerét dolgozták ki. Ennek gerincévé a munkások és a forradalmi érzésű parasztek váltak. A kommunista párt és Lenin olyan kimagasló hadvezéreket és tehetséges katonai vezetőket nevelt a Vörös Hadsereg számára, mint M. V. Frunze, V. K. Bljuher, M. N. Tuhaacsevszkij, Sz. M. Bugyunnij, K. J. Vorosilov, G. I. Kotovszkij, A. J. Parhomenko, V. I. Csapajev, N. A. Scsoroz, és a polgárháború sok más hőse.

(Folytatjuk)

»25« ÉVFORDULÓINK »100« JEGYÉBEN

Irányelvek az Üzemgépészet szocialista brigádjai számára

„A szocialista brigádok eddigi tevékenységének értékelésekor világosan megmutatkozott, hogy a jövőbeni előrelépés, fejlődés érdekében több kérdésben új formákra és rendszerezettebb munkára van szükség.” — kezdődik bevezetőjében az a 17 oldalas stencilezett nyomtatvány, amelyet a közelmúltban juttatott el minden szocialista brigádjához Kossuth-bánya üzemgépészeti részlegének, gazdasági és társadalmi vezetése.

A nyomtatvány azokat az irányelveket tartalmazza, amelyek szerint a kettős jubileum idején és az 1970-es esztendőben kívánunk dolgozni az üzemgépészetiek.

Az irányelvek maradéktalan végrehajtása érdekében hozták létre a szocialista brigádok tanácsát, mint a legmagasabb elnöklő, ügyintéző, szervező és elemző szervet a körlet szocialista brigádjai felett. Munkájában és jogában a pártvezetőség, a szakszervezeti bizottság és a gazdasági vezetés erősíti meg, akiknek a nevében dolgozik.

A konkrét feladatokat a következőkben határozták meg:

1. A szocialista brigádok részéről jelentkező ügyintéző, elemző, szervező, irányító, döntő és elbíráló feladatok operatív intézése.

2. A jelenlegi értékelési rendszernél jobb, objektívebb értékelési forma kidolgozása, figyelembe véve a brigádnaplók szerepét, a különböző helyen és szinten történő értékeléseknél.

3. Egységesített, általános elvi és gyakorlati szempontok kidolgozása, megjelölése az 1970-es év brigádvállalásai számára.

4. Kidolgozandó a brigádnapló vezetésének, szerepének és céljának az egységesített általános elvi és gyakorlati módszere.

5. Kidolgozandó, az alábbi szempontokat tartalmazó olyan javaslat, amely felhasználásával az önkormányzatok világosan és egységesen formálhatják át, javíthatják meg működésüket.

a) Az önkormányzat és a brigád kapcsolata, munkája.

b) Az önkormányzat kapcsolata a felsőbb szervekkel.

c) Az önkormányzat és a műszaki patronáló, együttműködése, munkája.

d) Az önkormányzat és a gazdasági egység vezetőségével való kapcsolat.

A következőkben foglalkoznak az üzemrésznél dolgozó szocialista brigádok eddigi tevékenységével és azokkal a problémákkal, amelyek bizonyos fokig akadályozták a szocialista brigádok jobb munkáját. Mint leírják, a földalatti gépészet területén a jelenlegi helyzet hátrányos tagozódást mutat.

Van nagyműltű, magas fokozatú, a szükséges feltételekkel minden téren rendelkező, de széteső rendszerű és alacsony fokozaton dolgozó brigád.

Aztán van olyan kollektíva is, amely nem különleges összetételű, de az eddigi folyamán bebizonyította, hogy képes kimagasló ered-

mények elérésére. Az a cél, hogy olyan brigádokat és önkormányzatokat hozzanak létre, amelyek közel egysíntesen mozognak és amelyekre minden téren és bármikor lehessen számítani.

Meghatározták azokat a legfontosabb feladatokat is, amelyek a közeljövő problémáit jelenthetik, így a baleseti mutató, az üzemvarórák és az önköltségi mutató csökkentése, valamint a műszaki fejlesztés problémáját. A szocialista módon élni jelszó, maradéktalan kivitelezése is fontos feladata az üzemgépészeti brigádoknak. Ennek érdekében dolgozták ki az 1970-es év kulturális programját.

A munkásmozgalmi és nemzeti ünnepeken való részvétel, az országos és vállalati felhívásokhoz való csatlakozás, vagy a sportrendezvények, mind, mind a szocialista módon való élés végrehajtását segítik elő.

Befejezőként foglalkozik a nyomtatvány a műszaki patronáló szerepével a szocialista brigádmozgásban.

Tehát mint látjuk, az üzemgépészeti újszerű kezdeményezése kiterjed a legfontosabb tennivalókra. Hogy ezek az irányelvek valóra is válnak, nagy szükség van a dolgozók lelkiismeretes, odaadó munkájára, hiszen egy olyan üzemrészt munkájáról van szó, amely nélkül elképzelhetetlen lenne a bányászat korszerű üzemeltetése, és a termelés maradéktalan végrehajtása.

Szabó

Kossuth-bánya élenjárói 1969-ben

1970. Új év, új tervek, új gondok a munka minden területén. Szerződésalkötések, szocialista munkaverseny-válalások, statisztikák készítése foglalkoztatja az illetékeseket minden üzemben. Nincs ez másképp vállalatunk legnagyobb egységében, Kossuth-bányán sem.

Múlt év decemberi utolsó számunkban már foglalkoztunk az üzemek élenjáró kollektíváival. Ugyanebben a számban tettünk ígéretet arra is, hogy az elkövetkezőekben még egyszer visszatérünk erre a témára és akkor Kossuth-bánya tervteljesítő csapatait mutatjuk be olvasóinknak.

December 23-mal bezárólag 26 munkacsapat jelentette az éves előirányzat befejezését — mondta Rein György versenyfelelős ottjártunkkor. — Ebbe a 26-ba 3 fejtési, 15 elővájó és 8 falazó csapat tartozik. Valószínű, hogy a kisegítő üzemrészek szocialista brigádjai között is találunk tervteljesítőket, de azok eredményeiről csak az éves értékelés befejezése után tudunk pontos képet adni — fejezte be előzetes ismertetését Rein elvtárs.

A következőkben 5 szempont szerint kívánjuk bemutatni a csapatokat:

1. Brigádvezető neve.
2. Mikor fejezte be éves tervét a csapat?
3. A csapat. profilja.
4. Hány alkalommal nyerték el eddig a szocialista címet?
5. Termelési felajánlásuk a jubileum idejére %-ban.

A dátum szerinti sorrendet figyelembe véve, tehát a következő 26 csapat jeleskedett a tervteljesítésben december 23-ig:

Lovai István. Augusztus 25. Elővájás. Hatszoros. 125%. Litz József. Október 23. Elővájás. Kilencszeres. 115%. Balogh László. November 2. Fejtés. Négyeszeres. 110%. Kubik Lajos. November 2. Falazás. Négyeszeres. 105%. Juhász István. November 6. Elővájás. Egyszeres. 117%. Mattenheim József. November 11. Falazás. Ötszörös. 110%. Nagy Dezső. November 12. Fejtés. Héteszeres. 110%. Madács Mihály. November 15. Elővájás. Héteszeres. 117%. Ulmer Ádám. November 17. Falazás. Ötszörös. 110%. Szilágyi Sándor. November 18. Fejtés. Háromszoros. 110%. Steiner Péter. November 19. Falazás. Ötszörös. 108%. Máthé Ferenc. November 19. Falazás. Ötszörös. 108%. Berta Ferenc. November 20. Elővájás. Négyeszeres. 108%. Dékány József. November 25. Elővájás. 108%. Fodor Mihály. November 28. Elővájás. Egyszeres. 105%. Gábor Sándor. November 28. Elővájás. Négyeszeres. 107%.

Györi István. November 27. Elővájás. Héteszeres. 110%. Nagy István. December 2. Elővájás. Nyolcszoros. 105%. Kasler János. December 4. Falazás. Ötszörös. 105%. Langeter József. December 4. Elővájás. Ötszörös. 110%. Péntek László. December 5. Elővájás. Négyeszeres. 110%. Jónás István. December 9. Falazás. 105%. Csinos Mihály. December 12. Elővájás. Négyeszeres. 115%. Felkó József. December 17. Falazás. Ötszörös. 110%. Osztertag József. December 19. Elővájás. Négyeszeres. 105%. Billen György. December 19. Elővájás. Háromszoros. 110%.

Eddig a száraz adatokat tartalmazó felsorolás. Rein elvtárs a következőkben még elmondta azt is, hogy nemcsak a termelésben jeleskedtek ezek a csapatok. A felsoroltak között több olyan

csapat akad, melyeknél 3 napon túl gyógyuló baleset nem fordult elő ebben az évben. Így köztük Nagy István, Mattenheim József, Máthé Ferenc, Steiner Péter, Kasler János, Felkó József és Jónás István kollektívái.

A szocialista módon élni jelszó jelentőségét is magukévá tették ezek a brigádok. Szinte kivétel nélkül vállalták, hogy a kettős jubileum ideje alatt, feldolgozzák üzemük, városuk történetét a felszabadulástól napjainkig és azt a brigádösszejöveteleken megtárgyalják, megvitatják. Szintén a közös összejöveteleken foglalkoznak Lenin elvtárs életének és munkásságának legjelentősebb állomásaival. Igyekeznek megismerni a szovjet nép történetét illetve mai életét is. Ennek érdekében rendelték meg szinte kivétel nélkül minden csapat a Szovjetunió című folyóiratot. Jó példával járt előben a megmozdulásban Langeter József kollektívája, amikor a 15 fős gárda minden tagja előfizetett a lapra.

A felsorolt termelési és társadalmi ténykedések mind azt bizonyítják, hogy Kossuth-bányán komolyan veszik a szocialista brigádmozgalmat. Az üzemben dolgozó mintegy 100 brigád közül most csak a fejtésiek, elővájások és falazók egy részével foglalkoztunk, de beszélgetésünk végén a versenyfelelős még egyszer kihangsúlyozta, hogy más területen is tudnak felmutatni hasonló eredményeket. Hiszen az a tény, hogy Kossuth-bánya is ott lehetett vállalatunk legjobb üzemei között, nemcsak a közvetlen termelésben résztvevőket dicséri, hanem a szállítók, gépészek, vagy éppen az anyagok szocialista brigádjai lelkiismeretes munkájának is köszönhető.

Szabó Lajos

Alakulógyűlés az ifjúsági klubban

December 17-én 18 órakor a komlói ifjúsági klubban egy tót nem lehetett leejteni. A helyiségbe a 200 fős tagság 75 százaléka zsúfolódott be. Az ülést Appel István, a klub új titkára nyitotta meg. Köszöntötte a megjelenteket, majd bemutatta a vezetőséget, amely a következő fiatalokból áll:

Horváth István, propagandista,

Balázs Gizella, gazdasági felelős,

Krommer István, kultúrfelelős,

Pintér István, rendfelelős.

Appel István elmondotta, hogy a klub eddig csak amolyan menedékhelyféle volt. Most szeretnének otthon teremtani a fiataloknak, ahogy azt a szervezeti szabályzatba is belefoglalták: „A klub a város fiatalosága szabadidejének hasznos eltöltését kívánja szolgálni”.

A rövid bevezető után a klubtitkár betérjesztette a munkatervet. Engedjessék meg, hogy a bőséges programból néhányat kiragadjunk.

Filmsorozatot indítanak. Olyan filmeket láthatnak az érdeklődők, amelyek a mai fiatalok problémáiról szólnak. Ilyenek például a Sodrásban, az Álmodozások kora, a Szerelmes biciklisták, a Bohóc a falon, és a Fejlődés stb. Meghívják Gond-

Jánost, a Sakk-matt együttest és a Piramis együttest. Az ismeretterjesztő előadások keretében látják vendégül Lórinca Lajost, Gyárfás Miklóst és más ismert személyeket. Szó lesz a szocialista hazafiságról, az égitestekről, a mai magyar regényről, a Magyar Néphadseregéről, a tánczenéről, a személyiség típusairól. Havonként egyszer teenager-klubot tartanak Bor-nemissza Géza vezetésével. Nyáron közös Express-utazást szerveznek. A klubgyűlés elfogadta Appel Istvántól azt az egyéni javaslatot, hogy más ifjúsági klubokkal is vegyék fel a kapcsolatot. Kölcsönösen meghívják egymást, játékokat, vetélkedőket, táncesteket rendeznek.

Mindez, amit itt felsoroltunk, a gazdag programnak csak töredéke. Az elmúlt évadban is volt sok szép célkitűzés, de csak kis része valósult meg. Beleérték a klubnaplóból. A külseje gyönyörű; posztókat, aranyozott betűket véssett cím. Belül pedig majdnem üres, csupán egyetlen bejegyzést találtam. A múlté szerint nem lehetett valami szívdertítő. Ezek után érthető talán, hogy a klubtitkárnak a gyűlés befejeztével „fájt a feje”.

Sajnos ebben a klubban eddig nagyon kevés eredményt tudtak felmutat-

ni elődeim — mondta Appel István. — Azt is tudom, hogy a hírnök nem a legjobb. Amikor először beléptem ide, szomorúan láttam az összetört üvegeket, poharakat, az eldobált csikketeket. En is hallottam, hogy az emberek néha itt hangoskodnak, izetlenül tréfálkoznak. Eppen ezért mondtam a megnyitó beszédemben, hogy eddig itt menedékhely volt, nem normális szórakozóhely.

Nagyot szívott cigarettájából, majd így folytatta: — A negatívumok ellenére bízom szocialista bányavárosunk fiataljaiban. Érzem, hogy szinte mindenki akar valamit tenni. Ez nem kis dolog! Ma este is milyen lelkesedéssel fogadták a munkatervet. Milyen ügyes hozzászólásokkal segítettek. A fejem azért fáj, mert — bár kicsi a valószínűsége — lehetséges, hogy az új vezetőség is megbukik itt, a tervekkel együtt. Jóslni nem akarok, de ezennel meghívom az első negyedév értékelő ülésére. Ott majd sokkal többet tudok mondani!

A cikk-írója pedig hadd zárja evel sorait: remélem, hogy az elfogadott munkaterv nemcsak terv marad, hanem élő valóság lesz. Szeretnénk, ha a komlói ifjúsági klub valóban kellemes otthona lenne a fiataloknak.

Vass Tamás

Ünnepi munkaértekezlet

Két meghívó is érkezett az ünnepek alatt a címre — egyazon eseményre. A Carbon Könyvgyártó Vállalat ünnepi munkaértekezletére invitáltak a Május 1. Művelődési Házba. Az egyik meghívót egy szocialista brigád juttatta el hozzám, a másik meghívás a városi tanácstól érkezett.

Szívesen tettem eleget a meghívásnak. Bizonyára így volt ezzel a város vezetősége is. Kovács Gábor üzemi szakszervezeti bizottsági titkár ugyanis a megjelentek között köszönhetette Neubauer József, Gallusz József, Fekete János, Nagy Ferenc és Vankó László elvtársakat is.

Zseni Pál, a vállalat igazgatója vont mérleget az 1969. évi munkáról, s vázolta az idei feladatokat. A Carbon 172 millió forint termelési értéket produkált az elmúlt esztendőben. Majdnem három százalékkal termelt többet, mint 1968-ban. Az eredmény értékét növeli, hogy áprilistól a vállalatnál is bevezették a negyvennégy órás munkahetét. A létszám lényegében változatlan maradt. A kétezer fős vállalat további háromszáz bedolgozót foglalkoztat.

A vállalat igazgatója ismertette a négy üzemegység termelési mutatóját. A cipőüzem több mint ötszáz ezer pár lábbelit készített. Félmillióra tehető a konfekció által készített ruha mennyisége. A hatvannyolcmillió forintos ruházati termelési értékéből tízenyolcmillió forint esik a bedolgozókra. Eredményesen oldotta meg feladatát a bútortüzet és a ládaüzem is.

A vállalat valamennyi részlege növelheti termelését, mert az utóbbi években a megszerzett piacon jól vizsgázott a Carbon. Erőteljesen fejlődött a vállalat. Gallusz József, Komló város Tanácsának vb-elnöke is. Megköszönte azt a szorgos munkát, amelyet a vállalat dolgozói, vezetői kifejtettek az esztendőben, s a városi Pártbizottság valamint a tanács nevében eredményekben gazdag új esztendőt kívánt.

Az ünnepi tanácskozás hivatalos része után a résztvevők jól sikerült baráti összejövetelen eleventették fel a jubileumi versenyszakasz sikerét.

(V. L.)

UJHARTÁS

A MECSEKI BANYÁSZ IRODALMI ÉS MŰVÉSZETI KÖR ROVATA

Oláh István:

Bányászfalu

Ajánlom a lövéteiknek

Házat építettünk, mert a hegy rácsúszott a régi falura
Valami pokolsár volt az öregek szerint, de mi tudjuk,
hogyan csak agyag. Azért elég volt az is.

Építettünk.

Egy asszony kellett csak és vagy két gyermek,
[az udvarra malac,
malacnak kis moslék, répa
a háztájából, a ház végétől a patakig, ott
még mindig áll egy elárvult vízfűrész,
[s szélben nyikorog a géme,
de a vasát rég leszerelték.
Fehérre festjük a házat,
és minden házat ezentúl is fehérre festünk.
A szürke: hárszkenő bolyha, halál bolyha, a kő;
szilikózis.

Néhány összekunkorodott evőkanál, horpadt bádóg
s egy rigmus maradt a régi faluból:

Eső esik, ne menj a határba,
gyűjtsél gyertyát,
zárd be az ablakot,
tűzkerítés védi a völgyet
jámbor piros kakasával
ördög lovagolja a hegyet,
nehogy — s itt megszakad,
az intelem másik felét keresve sem találjuk.
Valószínű nyomtalan elnyelte az agyag.

Vas van e föld zsigerében, szeretik a villámok.
Szeretjük mi is, egyetlen maradásunk, ha vesszük
[a csákányt,

ereszkedünk, néhányan szerencsepeculával,
mások nyúlással — nem véd az semmit;
becsúszunk a hegy alá,
a fák gyökere,
a füvek hagymája alá.

A világ tövébe ereszkedünk, s e dörgő földalattim
tejfogat kínálunk vasfogert Egérkének,
s ha megkapjuk, órási harapunk a kenyérből
(nagyon szeretünk élni),
szélesen mosolygunk az asszonyra,
és nagyon fehérre festjük a házakat, világítsanak
[esténként
mint egy nagy bányászlámpa lenn az ácsolaton.

Aztán hallgatjuk kicsit, hogy nyöszörög
az elátkozott vízfűrész géme, talán a másik partra
ingázva utasaival.

Kesz Teodóra:

Őszinte szóval

En nem tudom, a szív mit érez
lenn a mélyben, hol sose jártam;
föltötte élek a veszélynek;
én nem tudom, hogy mi a bánya.
Filmen, képen láttam nem-egyszer;
s olykor mégis, töprengő órán,
fülön csip a fényes sejtalem,
hogyan más a kép, s más a valóság.

Mert más azt látni, a veríték hogy csorog,
és más az, ha a saját bőröddön csorog!
Az is más, ha érzed, és nem csak gondolod,
hogyan a tápok között a halál ácsorog.
És más egy fazék víz itt fenn a tűzhelyen,
és más a föld alatt elszabadult elem.
Szenünk a vödörben ragyogóan szelíd,
ám, ha lent megindul, Borbála sem segít.

En nem tudom, a szív mit érez,
mikor naponta le kell szállni;
azt sem tudom, hogy milyen élet
apát és fiút visszavárni.
De azt tudom már: téli estén
jó elülni a kályha mellett,
s kívánni szívből „jó szerencsét!”
s bátor bányász-embereknek.

CSIKY GÁBOR

Az akna előtt

Minden perce
egy szívdobbanás.

Ezer kis lámpa lángja lobban,
ezer kis ember áll a sorban,
s mint nagy szivattyú,
jár fel s alá a kas.
A bánya friss erőt nyel,
telítve oxigénnel,
az otthon illatával,
s nap melegével,
gyermek kacagással;
visszaváró,
bajtól óvó,
asszonyüleléssel.
Ettől csillog a lámpa fénye,
míg alá száll a kas
az öröksötét éjbe.

Adóját a bánya
megkapta mára —
letelt a siht.
Az akna visszavárja,
a sötétség sápadt sejtjeit.
A lámpázóban
álomba lobban
a munka lángja.

S kigyúl,
félton-remegeve várva,
az ébredő otthon világa.

—Humor—Humor—

FEDAGÓGIA

A kisfiú megkérdezi édes-
apját: — Apuka, ki fedezte
fel Amerikát?

- Nem tudom.
- És melyik Európa leg-
hosszabb folyója?
- Sajnos, ezt sem tudom.
- Azt tudod, hogy ki volt
Garibaldi?
- Sajnos, ezt sem tudom
kisfiam?
- Apuka, nem haragszol,
hogy ennyit kérdezősködöm?
- Egyáltalán nem, hiszen
csak így tanulhatsz valamit.

KAPU LASZLÓ:

Szenteste

Amíg a vonat a város előtti hófúvásokkal küszködött,
a pályaudvarról elindult a csatlakozó vonat. Így mire a sze-
relvény bekészülődött a városba, kénytelen volt megbarát-
kozni a gondolattal, hogy életében először, a szentestét ide-
genek között, egy huzatos váróteremben kell eltöltenie. A
szolgálatos vasutasistát a legbizonytalanabb válaszokat adta,
arra a kérdésre, hogy mikor indul a következő vonat, abba
az északi városba, ahova ő is el szeretne jutni.

Valahányszor kinyitották a váróterem ajtaját, dermed-
tő hideg húzott át a termen. A helyiség tele volt, itt re-
kedt utasokkal, akik vele együtt otthonuk melegéről, a rá-
juk váró család szeretetéről álmodoztak. Átment az étte-
rembe, hogy valami meleget egyen, s ha már a sors így
hozta: legalább önmagának szerezzen egy kis örömet, né-
hány pohár ital erejéig.

— Sajnos uram, melegételünk már elfogyott! — mondta
a pincér unottan, két kezét széttárva, és olvasni lehetett az
arcáról, hogy ő is messze jár, és a pokolba kíván minden
vendéget.

— Csak kocsonyánk van, uram. Esetleg, parancsol va-
lami italt?

Két konyakot és egy feketét rendelt, hogy megkímélje
a pincért még egy fordulótól. Amíg a konyakra vár, körül-
nézett. Minden asztalnál ültek. Szótlanúságról látszott, hogy
nagyobb részük egyedül van, és csupán szükségszerűségből
választották egymás társaságát. A mellette lévő asztalnál
két nő beszélgetett, előttük két konyakospohár. Arcuk azon-
ban elárulta: nem az elsőnél tartanak.

— Tessék uram, a két konyak és a kávé — tette eléje
s poharakat a pincér. — Nagyon sajnálom uram, de zá-

Bodor Adám:

BÁNYÁSZNAP

Nem volt ez kimondottan bányavidék.
Félig az erdőbe, félig a meredek oldalakra
kúszva, mindössze egy bányászfaluca
volt, de azért itt is minden évben megtar-
tották a bányásznapot. Hét kilométerre, az
alsó faluban volt a vasúti állomás, a rako-
dó, innen is jártak fel dolgozni, teherautó-
kon érkezett mindig a váltás. Most a két
falu között, ahol a völgy valamelyest ki-
szélesedett, pallót vertek át a patakon, s a
két parton sátrakat és bódékat állítottak
fel. Az ácsok szombat délután esőben dol-
goztak, másnap reggelre sem állt el egé-
szén. A hűvös szemerklés ellenére a bá-
nyászok kora délelőtt elindultak lefelé az
úton családostul.

A kis bányászfalu vendégei voltak:
két teológus. Azt mondták magukról, hogy
jogászok. Előző nap délután érkeztek, s
mindjárt elindultak körülnézni. Miután egy
darabig a tekepálya körül ácsorogtak, lát-
ni akarták az iskolát. Mindenki az
mondták, hogy jogászok, és most kirándul-
ni vannak.

Most ők is itt voltak, a fiatal tanítónővel
és a fiatal óvónővel érkeztek. A szűk völgy
hosszú estéi, a sok magányos tildögélés
után — mintha csak erre a találkozási
vártak volna — a két nő szemébe vissza-
bért minden meleg, s ahogy oldalukon a
fiúkkal az ünneplők feszes tömege közt lé-
pegettek, ezt a pillantást igyekeztek némi-
képpen óvni a hűvös esőcseppek elől. De
találtak egy szárazabb helyet, leültek egy
nagy fenyő alá rögzíteni. A föld tiszta volt,
a patak itt havonként megárad, és magá-
val visz minden hulladékot. Egy idő után
abbahagyták a játékot, és csak nézelődtek
a fenyő alól. Aztán az egyik teológus be-
szélgetni kezdett az óvónővel, és sétálgatva
eltűntek a sátrak között. Ezalatt a másik
kettő elheveredett a takarón. Ők is beszél-
gettek.

Amint a másik kettő visszatért, a tanító-
nő egy kék vinilintáskából szendvicseket
vett elő, kitétte őket a táská nyirkos lap-
jára, és enni kezdték. A szendvicsek szí-
nes gyermekrajzokba voltak csomagolva,
amelyeket iskolák folyosóján láthat az
ember. A félrelökött papírokon a színeket
és a tanulók nevét lassan elkente a per-
metező eső.

Közben új társaság érkezett, azok, akik az
éjszakai váltásban dolgoztak. Műszak után
alaposan lemosdottak, pihentek keveset,
aztán ünneplőt vettek magukra. Most min-
denki kezét fogták. Egyszerre csak min-
denki mindenkivel kezét fogott, együtt volt
a három váltás. Fehér gabonapálinkát it-
tak. Többen odajöttek és koccintottak a teo-
lógusokkal. A fiúk örültek, hogy velük is
koccintanak, és nincs semmi baj amiatt,
hogy a nőkel vannak. A bányászok nem
nagyon izgatták magukat, tudták, jövőre
új tanítónő jön. Innen még nem ment férj-
hez egy tanítónő sem.

Az egyik teológus elszárat egy sátorig,
ahol a sört adták, kért négy üveggel, és
beleállította őket a patakba hűlni. Aztán
tovább rögzített. Szorosan ültek egymás
mellett, jól láthatták egymás köveit, de
hát ez most nem volt fontos.

A szemerklés függönyén át ki lehetett
látni a bódék körül mozgó alakokra, hogy

gondtalan imbolygásukban mint ázik az eső
ing, ami már két hete vagy talán három
hete kivasalva vár, hogy egy lemosodott,
fehér testre kerüljön. Az a teológus, ame-
lyik ezt egy pillanatig figyelte, mégsem
mondott semmit, nehogy az óvónő idomai-
ra simuló gondolatait szavakkal megörje.
Kiránduláson voltak. Amíg a sör hült, ők
is fehér gabonapálinkát ittak.

Dél felé hirtelen néhányan sietve megin-
dultak az úton fölfelé. Volt, aki szaladni
kezdett. Sokan belegázoltak a patakba,
mert a hevenyészett palló igen keskeny lett
volna. Nem messze, az első kanyarban, ol-
dalára dőlve egy piritszállító kocsi lehe-
tett látni, rakományával a patakmederben.
Csúszós volt az út. A vezető azt gondolhat-
ta, ezzel még lemegy, kiüriti, hamar fehér
inget vesz, aztán jön ő is az ünnepélyre.
Most a kocsi mellett állt, fehéren, szája sar-
kából kiindulva piros csik vezetett az ál-
lái, s ott egy cseppben megszakadt. Mind
azt mondogatta, hogy egy bányászfiú még
ült a rakományon, és az most nincs sehol.
Az autó mellett, a patakmederben hevert a
kiömlött nehéz pirit.

Amikor előkerült alóla az a fiú, többen
elfordították a fejüket: nem ünnepre való
volt. Az anyja viszont, aki szintén ott áll-
dogált, egészen közel ment hozzá, és nézte.
Nem nagyon akart hozzányúlni, csak néze-
gette. A fiú még a halottak között is cse-
des halott volt, nem véres egyszerűen csak
piszkos, a sötétszürke nedves piritből. Tágra
nyitott szája is tele volt a nehéz érccel.

„Mondani akart valamit — szólalt meg
kis idő után az asszony. — Mert mi egyéb-
től lett volna nyitva a szája, hogy belehull-
hatott a pirit?”

Többen egyetértettek vele: a fiú bizonyá-
ra mondani akart valamit. Közben azért
szelíden körüllofgattak, hogy indulnának el
onnan.

„Mit akarhatott mondani?” — folytatta
az asszony oly kérielhetetlenül, hogy úgy
tűnt, erőszakkal kell onnan elcipelni. De
aztán magától hazament.

Kérdésével este sem hagyott fel. Az is-
kolával szemben, a patak túlsó partján la-
kolt, hangja a nedves levegőben átkelt a
víz fölé.

Az egyik teológus ültéből felkelt és be-
csukta az ablakot. Azt mondta, ezt nem le-
het hallgatni. De a szobában is nedves volt
a levegő, a römikövek minduntalan össze-
ragadtak. A másik teológus kinyitotta az
ablakot, s hallani akarta.

„Mit akarhatott mondani?”

Még egy keveset ültek így, aztán az első-
bi teológus elvonta az óvónő ülésében mele-
gedő kezét, és felkelt. „Hogy az isten rakná
bele...” — mondta igen halkán. Most már
úgyis mindegy volt.

„Aztán jövőnk még erre felé” — búcsú-
kottak sietve.

Kiálltak az útra, vártak egy kocsit, hogy
levigye őket. Nem voltak rossz fiúk, csak
élveztek magukat. Azt mondták magukról,
hogy jogászok, közben teológusok voltak.
Messziről meglátszott rajtuk, hogy teológus-
ok, de erre felé nem láttak még sem jo-
gászt, sem teológust.

Gyevi Károly:

Mihály bátyát elvezetik

— Hová mész öreg szivar?
 — Megyek a Csértetőre.
 — Ünnepelelni?
 — Ünnepelelni.
 — En is odamegyek. Gyülekeznek már Fehérhegyen mi?
 — Persze. Mire odaérünk, elindul a menet, meglátod. Azt mondja Seszetár, ötször annyian leszünk mint tavaly.
 — Miért? Tavaly hányan voltunk?
 — Kétezeret frt az újság.
 — Lehet, hogy az uránók is jönnek az idén, meg a kőbányától is itt vannak. Tízrezen mégse leszünk, anynyi ember nem fér el az emelvények körül.
 — Milyen emelvény körül? Nincs ott emelvény, öregem. Emlékmű az van. Emlévényről nem tudok.
 — Hát akkor emlékmű, ha neked úgy jobban tetszik. Legyen. Ámbár, amott van, szerény véleményem szerint, ha arra lehet adni egyáltalán valamit, — emlékeztetőnek jó, de hogy mi lenne a mű, azt nem tudom. Nincs abba semmi művész. Három betonoszlop a dombon. Három oszlop és kész.
 — Neked csak az emlékmű, ami szétterül és teli van aranybetűkkel? Szép ez. Pláne tölünk.
 — Tán te csináltad?
 — Nem. De mégis mi csináltuk. Mi, bányászok.

kat, hallottam a puskaropogást. En is kiabáltam a jel-szavakat.
 — Ez szép. Megállt a busz. Szállj le már!
 — Na, mit mondtam? Már megy is az eleje a fáklyákkal.
 — Nézzed. Az ott a Csuta-Kerekes?
 — Az, ha jól látom.
 — Na, akkor én itt se vagyok. En ilyen emberrel nem vonulok föl egy menetben. Tudod ki ez?
 — Aknász.
 — Mást nem tudsz róla?
 — Nem tudok.
 — Megmondom én neked, hogy kiféle ez az ember! Ez nem közénk való. Ennek egy úrfiember volt az apja. Egy nyilas főjegyző. Rá fogunk fizetni egyszer az ilyen alakokkal.
 — Lehet ez rendes ember is.
 — Lehetne. De nem az. Az ilyenek csúfolják meg a munkásságot. En ilyenekkel nem ünnepek se bányásznapot, se április negyedikét. Minek tolja ide az ilyen a pofáját?
 — Ránézett a barátjára, de nem kapott tőle választ. Álltak egymás mellett s nézték a menetet.
 — Menjünk, én aszondom — mondta végül is és megfogta amannak a karját.
 Engedelmeskedett, ment vele mégis. Utólérték a menetet s a fáklyások előtt menetelő katonai díszszakasz mögé kerültek.
 — Na, nézzed, a Haraszi Matyi jött ki a katonákkal.
 — Az kicsoda?
 — Az a százados, ott, elől. Bányász volt ő is. Az ilyenekre rá lehet bízni a pus-kát. Még jó, hogy aknász úr-

nak nincs puskája. De kardja se. Régebben az is volt nekik. Kardjuk.
 — Balos vagy te szivarkám egy kicsit.
 — Balos az öreganyád. Voltam balos, amikor balszélsőt játszottam a futball-csapatban.
 — Ez igaz, te süket, de én nem erre mondom. Különben mindegy, hogy mire mondom. Gyere.
 — Gyertünk. Nekem komám volt a Hegedűs, nekem elvtársam volt a Feitig meg a Keller. En tiszteltem őket, ők is engem, amíg éltek, most is tisztelnek. Az emlékoszlopon ott a nevük, de én nemcsak a nevüket látom. En most is látom ahogy kiabálnak és nekimennek a csendőrpuskának. A lövéseket is hallom ilyenkor. Épp ezért nem tetszik nekem az aknász úr. Az ő apja a másik oldalal állna ma is. Ott állna a domboldalon fönn, ott, nézzed csak, ott, ahol az emlékmű áll, ahol a csendőrök álltak, ahol meghaltak ezek a mieink. Ott.
 — Gyere csak, ne pofázz. Megállt, megtorpant, nem ment tovább. Csikorogva fékezett az ünnepő cipője, mint egy autó szokott, ha hirtelen fékez.
 Felhördült.
 — Ha te nem érted mit mondok, akkor mostmár komolyan nem megyek tovább.
 De mire befejezték a vitát, már fenn voltak a Csértetőn.
 A díszszakasz mögött maradtak és megálltak, amikor az megállt. A szónok beszélt, az özevgyek és az ár-vák ott álltak mellette, fönn az emlékoszlopok tövében. Sírta. Minden évben sírnak itt az ünnepségen.
 — Tudod te, hogy öreg Sztalinnak hínak téged? — suttogta az ünnepi beszéd közben, amelyik mégis felhozta ide a szaktársát.
 — Tudom. Azt is tudom, ki akasztotta rám. Nem baj.

A százados nem tudott segíteni a dolgon. — Figyeljének rám! — kiáltotta és újra kiadta a parancsot: — Tölts!
 A katonák végrehajtották a parancsot.
 — Össztűz! Tűz!!! — vezényelt újra az öreg Sztalin.
 Megint eldőrdült öt-hat puská. A többi csak akkor, amikor a százados is vezényelt. Most már kisebb volt a kavardóság, de volt. Egy csöpp-ség éktelen sírásban tört ki, ideges rángatózás fogta el, majdhogyanem idegsokkot kapott. Anyja felelőtlenül, meggondolatlanul odaállt vele a díszszakasz mögé.
 — Ilyen marhával se jövök többet ünnepségre — mondta a bányász, aki idehozta az öreget és otthagya. De amarrá se hederített. Hosszan, elmélázva bámulta a tűzijátékot, nézte, hogyan kigyóznak az ég felé a süvítő rakéták és könnyecseppek gördültek le az arcán.
 Persze — motyogta maga elé halkán és engedelmeskedett, amikor egy egyenruhás munkásor megfogta a karját. Ment vele lefelé a domboldalon.
 — Ünnepelelnék, rendben van fiam, de tudod-e, hogy az akkori tömegbe se csupa hősök voltak 37-ben? Voltak abban kíváncsiak és jólakottak is, nemcsak elszántak, meg éhesek. De a tömeg az erősnek látszott. Pedig nem volt erős, csak félelmetes. A csendőrök félték tőle, az hétszentség, az biztos. Egy baj volt fiam, egy baj. Az, hogy a puská nem a tömegnél volt. Persze — morogta félhangosan — a sor-tüzet mindig csak egyetlen ember vezényelheti. Mindig csak a parancsnok. Az csak akkor sikerül. Csak akkor igazi. Az élelőtlenyes sortüzeket is csak egy parancsnok vezényelheti.
 Megállt, megtörölte a homlokát, mert melege lett.
 — Legfőleg a párttitkár úzen majd értem reggel. Behív, megdorgál, azt mondja majd, hogy ejnye Mihály bátya, jövőre ne igyon annyit, mielőtt Csértetőre indul az ünnepségre. Tán meg is ígérem neki. De csak talán. Még jó, hogy alhatok rá egyet.

— Az igaz. Látod csak, mink is tudunk ünnepet, meg hősi múltat csinálni magunknak, ha akarunk.
 — A te ütődött fejed. Ne légy cinikus. Te is tudod, ki volt az a három bányász, akit a csendőrök megölték 37-ben a tetőn.
 — Tudom. En is ott voltam a menetben, Vasasról Pécs felé. Láttam a kakastollaso-

Krafczy Eva: Mecseki táj

— Gyere, — szölt szinte parancsolóan, asztaltársára a nő, — itt lakom a közelben. Az, hogy minél előbb szabaduljon a helyiségből kapkodva szedte össze csomagjait, és sietett ki az ajtón.
 Felültözött, és táskájával a kezében, kilépett az állomás-épület előtti térre. A két nő ott állt a tér közepén felállított, és színes villanygömbökkel kivilágított mindenki karácsonyfája mellett. Amikor mellőlük ért, az egyik megszólalt:
 — Ha nem hagy békén bennünket, rendőrért kiáltok.
 — Ugyan hagyj — szölt rá csendesesen a másik —, lehet, hogy ő is csak egy itt rekedt utas, aki kénytelen itt tölteni a szentestét. Az előbb még fenyegetőző, békülékenyen kérdezte:
 — Idegen ebben a városban?
 — Igen, csak átutazó vagyok — felelte halkán.
 — Akkor meghívom önt is. Elfogadjá?
 — Igen.

A lakás kicsi volt, de nagyon tiszta. Apró előszoba, te-nyvárnyai konyha, 3X4-es hálószoba, és egy ülökádás fürdőszoba. A szobában egy háromajtós szekrény és egy vitrinen kívül, egy dupla heverő, asztal és négy szék állt. A falakon nyersfakereketben, impresszionisták képeinek reprói függtek.
 — Vetkőzzenek le. Ereztek magukat otthon — biztatta őket a nő, miközben süteményeket és egy üveg soproni vöröset tett az asztalra.
 — Egyedül vagyok. Két éve váltunk el. Ő megnősült, elvett egy k...t. Azt mondta azért, mert neki gyerek kell. Arra persze már nem akart emlékezni, hogy házasságunk előtt egy évvel, ő volt az, aki térdendéllyel könyörgött: vesse el a gyereket!

Odament a rádióhoz, hogy bekapcsolja. A másik kettő tudta: csak a könnyeit akarja titkolni. A rádióból karácsonyi ének szállt: „Csendes éj, fenséges éj, alszik már...”
 — Igunk! — szölt, és teletöltötte a poharakat.
 — Bocssáson meg a történetekért — jördült a férjhez —, de megérthet. Nincs senkim. Az év többi napja, meg csak elmegy valahogy, de a karácsony és a szilveszter, azok nagyon nehezen. Anyám meghalt... Apámat nem az ismer-tem. Jaj, milyen bolond vagyok, hiszen nem azért jöttek, hogy a bajomat hallgassák. Egyenek valamit és mondják el, hogyan élnek?
 — Lent, délen dolgozom. Csak nagyritkán tudok hazatérni. Leginkább ünnepeken. A karácsonyt, — s a férfi már majdnem kimondta, hogy mindig otthon töltötte, de meg idejében megmondta —, a karácsonyt, sajnos nekem sem sikerült mindig otthon töltenem.
 — Három gyerekem van. Jaj, hogy várhatnak engem otthon a férjemmel, — panaszkodott a másik nő. Elutaztam ide, hogy bevasároljak, és most itt kell rostokolnom. Szegénykéim...
 — Menjenek, menjenek! — sirta el magát a nő. Takarodjanak! — vágta ki előtül az ajtót, hogy a szobában minden könnyű tárgy táncba kezdett. A férfi fölvette kabátját, és segítette a nőnek összeszedni a csomagokat.

A hegyek felől fújó szél elcsitult már. Lomha, óriási pelyhekben hullott a hó, ami elmosta az ajtó fényes téglalapjában álló nő körvonala. Csak a csukló zokogás hallatszott még egy darabig, a csendben.
 — Nem kellett volna elmondani... — szölt a férj.
 — Ki tudhatta? — kérdezett rá a nő.
 Az állomásteren fölállított mindenki karácsonyfája előtt, pedig már nem állt senki.

— HUMOR — HUMOR — HUMOR — HU

A „ló”-korszak

A bányákban még lovakkal bonyolították le a szállítást. Az egyik munkahelyen volt egy rövidlátó bányász, aki sokszor el-eltűnkedett munkahelyéről. Egyik alkalommal, mikor épp el akart somfordálni az egyik mellékvágaton, a sötétben beleütközött az ott abrakoló lóba. Ijedében azt gondolva, hogy a felügyelettel találkozott, eladogta: — Pardon, főbányamester úr, csak a kisdolgomat akarom el-vegezni. Mondani sem kell, örökké rajta maradt. Pardon, főbányamester úr.
 Eljött az ideje annak is, hogy a lovakat kiszuperálták a bányákból. A vak bányalovakon pedig tovább kellett adni. Az egyik furfangos bányász vállalta is az eladásukat. Kivitte őket a lóvásárra. Meg is jelent a lókupec, és szeret-ve volna járás közben is szemügyre venni a lovat. Am a ló pár lépés után nekiment a közeli falnak.
 — Vak ez a ló — mondta a kupec.
 — Nem vak az csak bátor — mondta a talpraesett bányász.

Miniatűrök

Kovácsné sírva panaszkodik Szabónénak, hogy két évtől börtönre ítélték fiát.
 — Aztán megérdemelte a büntetést?
 — Jaj, dehogynem érdemelte, hiszen a világ legjobb gyermeke volt. Amit lopott, azt mind hazaadta.
 Újszülöttet látogat a rokonság. Az egyik sógor megjegyzi: — Szép, szép a gyerek, csak egy kicsit gyönge.
 Mire az apa önértetesen megszólal: — Gyöngécské? Hát hogy lehetne különb háromhónapi házasság után.
 — Borzasztó ez a nőszemély. En már nem bírom vele tovább!
 — Hát akkor add be a válópert!
 — Ugyan, hiszen nem a feleségemről beszéllek!
 Az állatkereskedésbe beállít egy nő, és így szól az inasgyerekekhez: — Van kérem majmuk?
 — Hogyne kérem, rögtön küldöm a főnök urat.
 Nem azért eszünk, hogy megtömjük magunkat, hanem azért, hogy másoknak ne maradjon.
 A valóságtól távol állni nem jelenti azt, hogy a jövőt is látjuk...
 — Feri, megint egész éjszaka beszéltél, álmodban.
 — De hisz egyszer nekem is ki kell beszélnem magam!
 — Meghalt az öreg Kovács.
 — Hallottam. Szegény ember volt, a felesége egész életében papucs alatt tartotta. Végrendeletében „végső akaratom” helyett azt írta, hogy „első akaratom...”
 Régi angol várkastélyban történt:
 — Uram, a könyvtárban betörő van.
 — Igen? És mit olvas?
 Benkő nem készült földrajzból. Természetesen fölhív-ják.
 — Beszélj a Holt-tengerről.
 — Tanító bácsi kérem, holtakról vagy jót, vagy semmit.
 Pácins a fogorvosnál: — Fáj a műfogorom!
 — Kitűnő! Ebből is láthatja, hogy mennyire hasonlítanak a régi fogakra.
 Az iskola igazgatójának szobájában megszólal a telefon:
 — A fiam ma nem tud iskolába menni.
 — Ki beszél?
 — Az apukám!
 Nélünk mindenki két kézzel támogatja a szocializmust, hogy dolgozzon hát érte?

Hobby

Minden bizonnyal az önök ismerősei között is vannak olyanok, akik szenvedélyesen hódolnak a gyűjtögetés szenvedélyének. Van, aki bélyeget, más gyufacímket, papírszal-vedét, gombokat, képeslapokat vagy épp kaktuszokat gyűjt. De találkozom már olyanokkal is, akik a most divatba jött kis üvegeket gyűjtik. Akad közöttük, aki meglesza tartal-mukat és csak az üveget rakja vitrinébe, de van olyan is, akinek a sorba állított tele üvegek tetszenek. Ez mind rend-ben van. Mindezt már elfogadta a közvélemény. De az a hobby, aminek egyik ismerősöm hódol, enyhén szólva is fur-csa.
 Ismerősöm felelőtlen hazárdirozásnak tartja a TOTÓT, a LOTTÓT és a különböző sorsjátékokat, így a borítékos sorsjegyet is. Ő tőzsdére jár. Igen, igen, jól olvasták: TŐZS-DÉRE. Hogy hová? Nos, hát ezt kérdeztem tőle én is. Ő pedig végig sétált velem a Kossuth utcán, és megállt a Színház téri Nemzeti Bank épülete előtt.
 És most fogózkodjanak meg, kedves olvasóink. Mert ott már álltak néhányan a „Hivatalos valuta árfolyamok” tábla előtt. Elénk érdeklődéssel számígtatták, vajon mennyit ér dollárban, márkában, fontban, jenenben svéd és dán koroná-ban az a zöldhasú, ami ott lapul a zsebükben.
 — Látad volna hányan álltak itt, mikor leértékelték a frankot, és milyen izgalmat okozott a nyugatnémet márká felértékelésének híre! — mondta ismerősöm.
 Elképedtem. Hallottam már a dollár paritásának stabil-ságáról, majd az azt kétségbevonó vitákról, nagy figyelem-mel kísértem a frank és a font le-, illetve a márká felérték-elése körüli bonyodalmakat, de soha nem jutott eszembe mindezt realizálni a zsebembe lapuló forintom.
 És most íme, megtudhattam: a forintom kívül minden stabil valuta változik, a dollártól a frankig. Legfeljebb több forintot kell értük fizetni.

Új iparág: az uránércbányászat

A mecseki ércbányászat lendületes fejlődése huszonöt évvel ezelőttre, a felszabadulás utáni időszakra tehető, amikor a szovjet szakemberek tudományos és technikai segítségével a magyar ércbányászati iparág uttörői területen tevékenykedni kezdtek. A Mecseki Ércbányászati Vállalat megindulását két fejlődési szakaszra lehet osztani, egyrészt a kutatások beindulására, másrészt a termelésre. Hazánkban korábban az iparággal kapcsolatban jelentős szakmai tapasztalatokról nem lehetett beszélni. Mivel egy teljesen új szakág megismeréséről volt szó a kutatásoknál elsősorban a fiatalok vitték a vezető szerepet, természetesen az idősebb bányászok támogatásával. Elsősorban az egyetemokről, főiskolákról kikerült fiatal műszakiak, technikusok és fizikai dolgozók, a vajúrok vonatkozásában pedig a már elismert hírnevűek örvendő mecseki szénmedencétől érkezők álltak munkába a vállalatnál. Ez alapvetően meghatározta a napjainkban oly sokat és szívesen emlegetett témát, az átlagéletkort, amely más bányászati iparágakhoz viszonyítva valóban alacsony, az itt dolgozók szinte valamennyien ifjúknak számítanak. A műszaki állományuk közül a 40 év alattiak 79 százalékot, az 50 év fölöttiek 3 százalékot tesznek ki. És ifjúságukat jól érzékelteti az a statisztikai adat, amely szerint 1985-ig is csak 21 munkavállaló éri el a nyugdíjkorhatárt az összes dolgozók közül. A vajúveken dolgozók 49 százaléka 30 év alatti, 38 százaléka 30-40 év közötti és csupán egy százaléka töltötte be az 50 éves életkort. S az is megemlíthető, hogy a vállalatnál a műszakiak, ezen belül a mérnökök közül is csupán egy vegyészmérnök és egy bányamérnök nyugdíjast tartanak nyilván. Technikusoknál ez a szám a nyugdíjasok vonatkozásában már magasabb, de itt inkább a szénbányászatban szerzett szilkképzés megbetegedések emelték az arányt.

pedig 1936-ban kezdtek megüzemszerűen. Strukturájában ez együtt járt az ércutatással és ércfeldolgozással. Az utolsó 10 esztendőben a legkorszerűbb technológiára álltak rá az egyes üzemek, ennek a technológiának megfelelően alakultak a bányák gépesítése. Gépi berendezések vonatkozásában zömében a Szovjetunióból beszerzett gépekkel folyik a termelés, a feldolgozás. A tempó és a fejlődés ütemével egyidőben a magyar szakemberek állandó kapcsolatban tartanak fent a szocialista országok uránérc iparágával, és rendszeresen a szakemberek külföldi tapasztalatszerző utazásai. A fejlődést jól mutatja az a tény, hogy ma már a Mecseki Ércbányászati Vállalat büszkélkedhet az ország legmélyebb — 1146 méteres — aknájával, amely után a hazai szénbányászat zobáki 700 méteres aknája a második helyre szorult. Erdemes megemlíteni, hogy az idő múltával, a mélyítéssel egyidőben vékonyodó ércvastagság ellenére, a munka termelékenysége napjainkban a legmagasabb szintre emelkedett. E szakmai eredmények mellett a vállalat vezetői, a párt, szakszervezeti, és ifjúsági mozgalmi vezetői szívesen dicsőkednek azzal a tényvel, hogy az ércbányászati vállalatnál rendkívül magas iskolai végzettségű műszakiak állnak a vezető posztokon. Annak a 263 egyetemest és főiskolát végzett műszaki dolgozónak — akik között tízenhárman tudományos minősítéssel, öten a tudományok doktora, nyolcan a kandidátusi minősítéssel rendelkeznek — alkotókedve, aktivitása, kezdeményező-készsége minden bizonyítással szerepet játszik az eredmények elérésében.

Az évek múltával mind többször emlegetik a szakmabeliek, hogy az ércbányászati iparág elvesztette vonzóerejét és egyre többször küszködnek azokkal a gondokkal, amellyel a többi bányászati iparágak. Így itt is jelentkezik a krónikus létszámlény és a bányászati szorgalmi munka mértékében „fejpenzi” adnak a fiatalok vajúraskolai toborzásához. Pedig a Mecseki Ércbányászati Vállalatnál a vajúvegen dolgo-

zók ma is 80 százalékos földalatti és 30 százalékos uránpótlékot kapnak; heti 36 óras munkaidőben dolgoznak; minden két hétben szabad szombatot élvezhetnek. Ezen túl viszonylag ebben az iparágban a legmegoldottabb a lakáskérdés, hiszen új városrészekben tíz-

emeletes toronyházak vannak, és családiház építési akciójuk is közismert. Ugy mondják a szakemberek: ércbányásznak lenni izgalmas és szép feladatot, s perspektívában kinek-kinek alkotókedve szerinti életpályát jelent.

Csóka Magda

Humánium

Már egy hete esett az eső és fájt a szél. Az üdülőtelen vendégei közül a bátrabbak plédbe csavarodva ültek az erkélyeken és nézték a vizet, míg a gyávábbak fogukat összeszorítva rázták öklüket az ég felé. Egyben azonban meggyeztek: valamennyien itták, mint a kefekötőt.

Azán, egyik napról a másikra megváltozott az idő. A reumássá fagyott csontok és izületek fölött, hólyagokat égetett a bőrre a nap. Így a nyaralók nagyobb része kénytelen volt a fák árnyékában ülve nézni a vízen úszó vitorlásokat, és azok fedélzetén napszó boldog utasait, akiknek nem sikerült mindjárt a földény elején kivenniük a szabadságukat. Ekkor ismerkedtem meg a strand fűrdömestérével, ő mondta el a következő történetet:

A horgász már három óra nem fogott semmit, mikor dühösen szölt a mögötte álló férfinéz:

— Uram! Ön itt áll már három óra, idegeit. Ha egy-nyire érdekli a horgászás, miért nem teszi ön is?

— Mert ahhoz nincs türelmem. — felelte a mögötte álló úr.

A fűrdömester meglepedéssel nyugtázta derűjét, majd folytatta: — Vannak itt még érdekesebb történetek is. Itt van például az én esetem. Ha kimentek egy fűldoklót: nem kapok egy árva vasat sem, ha pedig kihúszok egy hullát, kapok érte 50 forintot. Az embernek még azt kell gondolnia, hogy többet ér egy hulla, mint egy élő.

Tovább azonban nem folytathatta, mert nagy kiabálással hallatszott a víz felől. Segítséget! Fűldoklik valaki!

— No a fene egye meg még belefullad — mondta a fűrdömester és nekifeküdt az evezőknek.

MEGERTÉS

— A festő aktót fest a modellről. Eszeveszi, hogy a lány már elfáradt a hosszú merev testtartástól. Megkönnyőrül rajta:

— Most a hátteret fogom festeni.

— Ertem — mondta a lány és megfordult.

AZ ÚT

— Mi az, szomszéd, azelőtt éjjelre ért hazu a kocsmából, most meg csak reggelre. Másik kocsmába jár?

— Dehogu, ugyanoda járok, csak az út let; hosszabb.

— Az hogy lehet?

— Ugy, hogy kiszélesítették az utat.

KELLEMEK KIVÁNSÁG

Nagy személyszállító repülőgépek levegőben. A légiutaszónyi informálja az utasokat.

— Az, amit jobbra látnak, a letért szárny, az amit balra látnak, az égő motor, azok a fehér felhősékek alattunk pedig a pilóták, akik épp kiugrottak a gépből. Mindnyájuknak kellemes repülést kívánok.

AHOGY A KARIKATURISTA LÁTJA

BUEK 1976

Vadász csúcsok

Az acélszivár csúcsában bajtársaink ülnek

„Többször láttam egy-egy űrhajó indítását. Megdöbbenő látvány. Összeszorul a szív, hiszen a hatalmas acélszivár csúcsában bajtársaink ülnek, akikkel örömben és kudarcban mindíg osztozunk...”

— részlet Jurij Romanov „Űrhajós edző” naplójából.

A hatos űrhajó személyzetének kiképzését néhány hónappal ezelőtt kezdték el... Georgij Sonyin és Valerij Kubaszova, a Szojuz 4-es tartalékembereire, került a választás. A két pilótának nem kellett sok idő, hogy alaposan megismerjék a hatos űrhajó szerkezetét, berendezéseit. Sonyin elvégezte a Zsukovszkij repülőhadmérnöki akadémiát, s így jártas az űrhajó vezetésében, míg Kubaszov már korábban is rendelkezett mérnöki képességgel, eszerint nagyszerűen el tudja látni a hajózó-mérnök feladatát. A felkészítés kezdeti időszakában elkezdték a repülési feladatok elemelését kidolgozását, amit a repülés egyes fázisainak gyakorlása követett.

A kiképzés során derült ki, hogy Sonyin inkább viszonyul a benyújtott kérdésekhez. Az állami bizottság előtt tett vizsga után hátra volt még a gyakorlati vizsga: ki az a melyik volt a nehe-

zebb... a televízió, a rádiótelefon és az adatkötő pult árgus szemekkel figyelte a leendő űrhajós minden mozdulatát...

A hetes űrhajónak merőben más feladata volt. Ezért a két űrhajó személyzete részben közös, de nagyobb részt külön program szerint készült a repülésre.

A két hajó személyzetének csoportos repülést is végre kellett hajtania, ezért mindenkinek előt a közös feladatokkal járó akciókra kellett kiképezni őket.

Filipcsenko, a hajó parancsnoka nem végzett mérnöki egyetem. Katonai repülő kiképzése volt, s ezért azt hittem, hosszú időre lesz szüksége, amíg behozza lemaradását. Kellemes meglepetésben volt részem, mert egy idő után Filipcsenko nagyszerűen eligazodott minden mérnöki kérdésben, sőt, sok mindenben felülmúlta bajtársait. A második személy, Viktor Gorbato kutatómérnök igazán mai ember. Hobbija a futball és a hóki. Gorbato alapos tapasztalatra tett szert. A repüléseket alaposan kiemelte, a kísérletek anyagát jól összefog-

lalta és ez igen sokat jelent neki jelenlegi feladata végrehajtásában.

Volkov Satalov és Alekszej Jeliszejev nem véletlenül került a nyolcas számú űrhajó legénysége közé. Mint ismeretes, idén januárban sikeres űrkíséreltet hajtottak végre mindketten. A Szojuz-6 és a Szojuz-7 személyzetével szorosban együtt működve, átadták tapasztalatukat és egyes feladatok megoldásához a legjobb variációkat javasolták. Jeliszejev nagyszerűen ismeri az űrhajó szerkezetét és berendezéseit. Igen jártas az űrhajó vezetésében.

A kiképzőknek nem volt könnyű dolguk, amikor egy időpontra ennyi űrhajóst kellett kiképezni ilyen sokoldalúan. A navigációs pilótának például ismernie kellett a tájoló berendezéseket, a fedélzeti figyelő műszereket stb., stb. A parancsnokoknak ezenkívül meg kellett tanulniuk az orientációs vezetés céltudatos módszereit. Itt említeném, hogy az orientációs hajtóművek üzemanyagartaléka nem korlátlan, s így teljes program végrehajtása takarékos vezetési módszereket igényel. Ha marad tartalék üzemanyag,

mindig lehet olyan pluszmegfigyeléseket végezni, amelyek nincsenek ugyan a tudományos programban, de az űrhajósok szempontjából érdekesek lehetnek. A parancsnoknak ki kell próbálnia a hajó rendszereit, „be kell repülnie a hajót”, meg kell tanulnia különböző kísérletek módszertanát, és természetesen gyakorlati jártasságra is szert kell tennie.

A fedélzeti mérnököknek viszont az a feladata, hogy ellenőrizzék az űrhajó rendszereinek és berendezéseinek működését, rögzítsék a különböző mutatók eltéréseit a normáltól, elemezze a zavarok, vagy a hibák okait, segítse parancsnokát a nehéz helyzetekben. A parancsnok pihenése alatt lássa el annak funkcióját. Ismernie kell elméletileg és gyakorlatilag a tudományos készülékek kezelését, azok működését.

A kísérletek komplexumába egészségügyi és biológiai kísérletek is tartoznak. Tehát az űrhajósoknak ismerniük kell a legfontosabb biológiai kérdéseket. Mind-ebből láthatjuk, hogy az űrhajósoknak bizony sok mindenhez kell értenie.

(APN)

Esik még hó, vagy nem?

Mayer Tibor karikatúrái

NÁSZUTON

— Jancsi nem kell mindenkinek észrevenni, hogy nászúton vagyunk. Viselkedjünk úgy, mint régi házások.

— Jól van, Mancika. Akkor szedd a sátorfádat.

JELLEMZO

Einstein a relativitás elméletét dolgozta. Egyik barátja az eredmény felől faggatta.

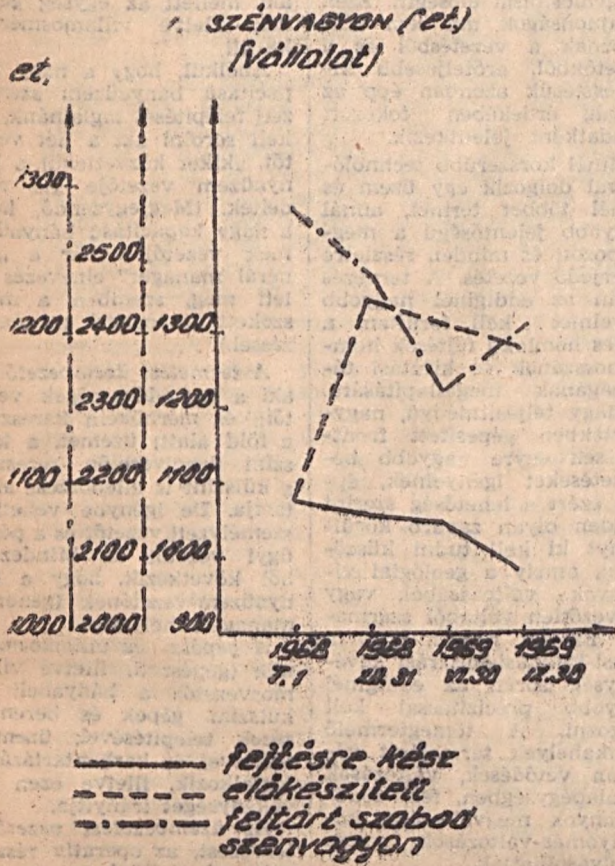
— Azt még nem tudom, hogy mi lesz belőle — mondta Einstein, egyet azonban biztosan tudok. Ha sikerül, a németek azt fogják mondani, hogy német vagyok, a franciák meg, hogy az egész világot. De ha nem sikerül, a franciák azt mondják majd, hogy német vagyok, a németek meg azt, hogy zsidó.

TÁJÉKOZTATÓ

A MECSEKI SZÉNÁNYÁK IGAZGATÓSÁGA MŰSZAKI-GAZDASÁGI-SZERVEZÉSI TÁJÉKOZTATÓJA

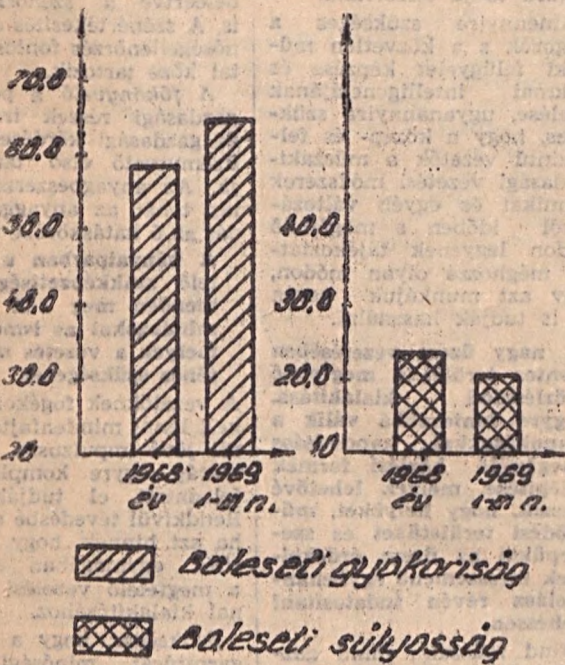
III. ÉVFOLYAM
I.
SZÁM

A MECSEKI SZÉNÁNYÁK SZÉNVAGYONA BALESETI HELYZETE ÉS IMPRODUKTÍV MŰSZAKFELHASZNÁLÁSA 1969 I-III. N. ÉVBEN

A feltárt szabad szénvagyon esőknél irányzata csak az 1968-es év III. negyedévében mutat változást. Az előkészített és fejtésre kész szénvagyon mennyisége is esőknél irányzatú.

2. BALESETI HELYZET (vállalat)

A baleseti helyzet mutatóinál a gyakorisági számnál 1969-hoz viszonyítva rosszabbodás, a súlyosságánál javulás tapasztalható vállalati szinten. Az üzemek közül a gyakorisági szám 9-nél emelkedett, 6-nál csökkent. Kossuth-bányán 29, Zobákon 27, Szászváron 73, a Hidas Brikettgyárban 105 százalékkal nőtt a gyakoriság. Pécsbányán 17, Béta-bányán 23 százalékkal csökkent.

A súlyossági szám a következőképpen alakult az üzemeknél: 6 esetben növekedett, 9 esetben csökkent. Béta-bányán 13, a Szénelőkészítőnél 32, az Építési Üzemenél 135, a Karbantartónál 60, a Hidas Brikettgyárnál 129 százalékkal emelkedett, Zobákon 33, a Villamos Üzemenél 22 százalékkal csökkent.

A Műszaki Tájékoztatót a Mecseki Szénbányák Szervezési Osztálya állította össze.

1970. évi értékesítési fe.adatainkról

Alig néhány nap múlva lezárjuk az 1969. évet, mely bőségesen hozott magával szentértékesítési problémákat. A legsúlyosabbak ezek között a gondjaink között mégis az év végén jelentkeznek: szerződéses kötelezettségeink teljesítése a szabadnapokon végzett termelés ellenére is súlyos akadályokba ütközik. Sok kedvezőtlen körülmény játszott össze, de az új esztendő elé tiszta lap helyett olyan kötelezettségekkel lépünk, amelyek elsősorban az első negyedévben, különösen pedig január és február hónapokban igen komoly erőfeszítéseket tesznek szükségessé. Vállalati tervünk teljesítése önmagában is komoly erőpróbat jelent, de az 1969. évi lemaradás teljesítésében is helyt kell állnunk.

A helytállás ebben az esetben nemcsak mennyiségi tervteljesítést, hanem minőségi feltételeket is jelent. Nem oldja meg problémáinkat, ha egyik vagy másik üzem, vagy terület lemaradását a másik többlet-termelése egyenlíti ki; a szakmai tervben előírt feladatoknak részleteikben is eleget kell tennünk, sőt azokon túlmenően éppen minőségi termékeinkből: kokszzsénből, mósott dűrvaszénből, brikettből kell kiegyenlítenünk mai tartozásainkat. A minőségi és mennyiségi részletek gondos és alapos teljesítése most azt az igényt támasztja velünk szemben, hogy az új év kezdetén újból rendezzük sorainkat: önmagunkkal szemben kell elsősorban szigorúbb kritikát alkalmaznunk, ha nem kívánjuk, hogy ezt a kritikát a piac végezze el helyettünk. Az utóbbi

eset drága áron fizetné meg velünk azokat az esetleges lazaságokat, amelyeket megtűrünk.

Ma látszólag igen kedvezőek a szén értékesítési lehetőségei, mert téli időszak van egyrészt, másrészt azonban a nemzetközi gazdasági élet nem tervezhető jelenségei is növelték a hazai szénbányászattal szembeni igényeket. Az átmeneti szénhiány nem jelentheti azonban a korábbi terveysításon alapuló gazdasági mechanizmus újrakezdését, nem jelentheti tehát azt sem, hogy a termelő és vevő viszonyában újból a régi mechanizmusra jellemző szemlélet térjen vissza. Csak saját magunknak ártanánk vele, üzleti hitelünket rontanánk, ha nem vennék komolyan a piac alakulását. Nem kétséges, hogy igen sok objektív ok miatt is nehéz feladat ma egyes területeken mennyiségileg és minőségileg a napi tervek maradéktalan teljesítése. Ezen nem segít, ha a termelés különféle fázisaiban részt vevő üzemek egymást okolják a felmerülő hiányosságok miatt; az ilyen esetek csak elmélyíthetik a nehézségeket. Helyette az erők összefogására van szükség: nem egymásban kell keresni annak az okát, hogy miért nem lehet a feladatokat teljesíteni, hanem együtt megkeresni a lehetőséget, hogyan tudunk többet és jobbat termelni.

1970. évben előbbre kell lépnünk a technológiai és tervfegyelem terén. Ezt a követelményt ma nem feleltes hatóságok írják elő számunkra, hanem a piac. A piac pedig a legszigorúbb feleltes hatóságnál is könnyörtelenebb hatalom. Félreértés ne essék: nem a vészharangok kongatásáról van

szó, csupán arról, amit vállalatunk tekintélyes és mindenkor korrekt üzleti tevékenysége megkövetel; arról egyszersmind, amivel ezt a tekintélyt és üzleti tisztességet a jövőre is meg akarjuk őrizni. A vállalat érdeke és dolgozóinak érdeke pedig egybeesik; ezután is a szénárbevételből kívánunk megélni, abból szerezzük személyi jövedelmeinket. Ez egyúttal azt is jelenti: azt kell nyújtánunk, amit a piac megkíván tőlünk, akkor is, ha ez az eddigieknél több erőfeszítést követel.

Kovácsy Zoltán,
Szénértékesítési Oszt.

Felhívás!

Komló Városi Tanács VB Pénzügyi Osztálya a 4/1969. Korm. sz. rendelet 8. §-ában foglaltak teljesítése végett bevallásadásra hívja az alábbi adózókat.

Kivétel útján adózó kisiparos, magánkereskedő, szabadszellemi foglalkozású adózók, továbbá az egyéb jövedelemforrással rendelkezők (ingatlanbérbeadók, méhészek, bérfűstölést végzők, bérszántást végzők, továbbá magánterületek felparcellázói és értékesítői stb.) kötelesek az 1969. évben elért jövedelmükről adóbevallást adni, 1970. január 1-től január 15-ig. Bevallást a pénzügyi osztályon beszerezhető nyomtatványon kell megtenni.

Japán vasércszükséglete 1970-ben

A japán külkereskedelmi és ipari minisztérium közlése szerint Japán jövő évi vasércbehozatala meghaladja a 84,6 mill. tonnát. Japán ösvasércszükségletét erre az időszakra 107,4 mill. tonnában adják meg, az előző évi 78,6 mill. t-val szemben. A nyersvastermelés eléri előreláthatólag a 60,7 mill. tonnát, míg a nyersacél-termelés a 83,5 mill. tonnát. (Glückauf, 1969/22. sz.)

India gazdasága növekvően szénre orientálódik

India saját iparosítását az ország fő energiaforrására, a szénre kívánja alapozni. Ezért évek óta növelik a széntermelést. A folyamatban lévő ötéves terv végére, 1970/71, az évi termelés el kell érje a 111 millió tonnát, amelyből 37 millió t kokszzsén. Ez a jelenlegi termelés 50%-os emelését jelenti. Az áramfejlesztésnél csaknem kizárólag kőszén képezi a priméremergiát. Az iparban és a közlekedésben is vezető szerepet kap a kőszénfelhasználás. (Glückauf, 1969/23. sz.)

Lengyelország barnaszéntermelése nő

A folyó ötéves terv alatt a LNK barnaszéntermelése 24,5 mill. t-ról, 30 mill. t-ra kell emelkedjen. Ennek megfelelően emelik erőműkapacitásukat. A CSSR-be menő export 180 et-ről 365 et-ra nő. Nagy beruházásokat igényel a jelenleg Kuhnában folyó új barnaszénkültetés építése, amelynek évi termelését, 7,5 millió t-ra tervezték. (Glückauf, 1969/22. sz.)

A francia erőművekben a szén domhnál

Az Electricite de France 1968-ban 17,1 mill. t tüzelőanyagot használt fel erőművekben, amelynek megoszlása az alábbi: szén 63,9, olaj 17,3, földgáz 9,3, urán 6,8, egyéb 2,4 százalék. Az 60-es évek tüzelőanyagok az alábbi kőszénegyenértékben voltak képviselve: szén 9,98 mill. t., olaj 2,99 mill. t., földgáz 1,96 mill. t. és lignit 0,488 mill. t.

(Glückauf, 1969/21. sz.)

Török szén Japának

Az Amerikai Szénbányászati Hivatal adatai szerint Törökország 300 000 t kokszzsén ajánlott fel japán acélgyárosoknak 36 DM/t árként behajózva. Bár törétek már próbázások, japán körök azon a véleményen vannak, hogy az 56 DM/t óceáni fuvartétel ebben az esetben gátoló tényezőként hat. Ha a Szezei csatorna hajózható lenne, akkor a török kokszzsén árajánlatát kedvezőbben fogadnák a japán acélgyárosok.

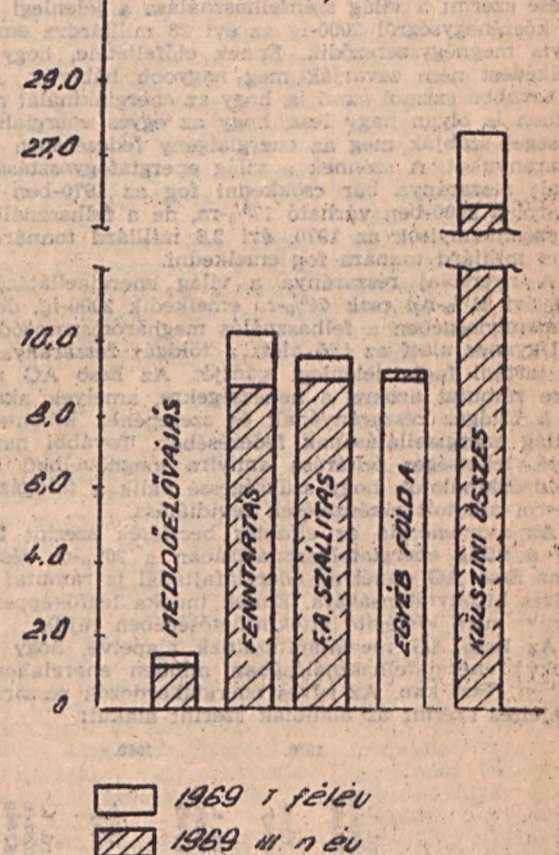
(Glückauf, 1969/21. sz.)

Japán szénbehozatala emelkedik

Japán 1969. első félévében 20 millió tonnára növelte szénimportját, ami 4 millió t-val, vagyis 24,7 százalékkal magasabb az előző év hasonló időszakánál. Az USA-ból az első félévében 9,6 millió t, vagyis az egész behozatal 47,9 százaléka került behozatalra. Ez a mennyiség az előző évben csak 8 millió t volt. Az Ausztráliából származó szénbehozatal az első félévében 1969-ben 7,7 mill. t, vagyis az összbehozatal 38,5 százaléka.

(Glückauf, 1969/22. sz.)

3. IMPRODUKTÍV MŰSZAKOK (mű/100t) vállalat

Az improduktív műszakfelhasználás fajlagos mutatói az egyéb földalatti kivételével mindenütt csökkentek a III. negyedévben 1969. I. félévéhez viszonyítva a vállalati szinten. Az abszolút műszakfelhasználás száma azonban a földalatti szállításonál, földalatti egyébnél és az összes külszíni műszakfelhasználásnál két termelő üzem kivételével emelkedtek.

A világ energiakészletének 88 százaléka szén

Az elmúlt évben Moszkvában megtartott 7. Energia Világkonferencia adatai alapján a világ fosszilis tüzelőanyagának ipari készletei 3400 milliárd tonna feketeszen-egyenértékre tehetőek, amiből a fekete- és barnaszén 3000 milliárd tonna feketeszen-egyenérték jui, vagyis a teljes készlet 88%.

A francia Larcenois professzor összeállítása alapján a világ szénkészleteinek megoszlását illetően legnagyobb a részaránya Észak-Amerikának (51%), utána a Szovjetunió következik (28,5%), majd Ázsia — a SZU kivételével — (9,8%), Európa — szintén a SZU kivételével — (8,5%), Dél-Amerika (6,5%), Afrika (1%) és Ausztrália, illetve Új-Zéland (0,5%).

A világ feltételezett kőolajkészleteit 200, biztos készleteit pedig 53 milliárd tonnaban adták meg. Másodlagos módszerek alkalmazásával az összkészlet valószínűleg 430 milliárd tonnára növelhető.

A legújabb geológiai adatok szerint a világ földgáz-készlete 140—170 billió m³ (1 millió m³ földgáz = 1000 tonna feketeszen-egyenérték) között ingadozik, amiből a SZU-ra 70, az USA-ra pedig 34 billió m³ esik.

Az atomenergia nyersanyagára vonatkozó adatok egyelőre csak nagy fenntartással fogadhatók el — az uránérc gazdaságos felhasználásánál is a koncentráció mértékének van fontos szerepe. Az IAEA (Nemzetközi Atomenergia Bizottság) adatai alapján kb. 1,5 millió tonna urán nyerhető viszonylag kis termelési költséggel: de a je-

lenlegi 22 dollár/kg urán termelési költség két-, ill. háromszorosáért mintegy tízszer annyi uránt lehetne előállítani.

1967-ben a világ energia-termelése 5,6 milliárd tonna feketeszen-egyenértéknek felelt meg: ebből 2,3 (41,2%) a fekete és barnaszénre, majdnem 2,3 (40,4%) a kőolajra és olajpalára, 1,0 (18,4%) milliárd tonna pedig a földgázra esett. Ez azt jelenti, hogy a fosszilis energiahordozók kitermelésének zöme — a növekedésnek kb 60%-a — legcsekélyebb készlettel rendelkező primer energiaforrásokra esik. Figyelembe véve a világ rohamosan növekedő igényét, igen logikusnak látszik az a feltevés hogy a közeljövőben az óriási készletekkel rendelkező szén intenzívebb felhasználásra várható.

A világ energiagazdálkodásában a legjelentősebb fejlődés a villamosenergia-fogyasztás terén tapasztalható: 1950-től 1965-ig pl. évente 8%-kal növekedett és 1966-ban a termelés elérte a 3700 TWh-t. A villamosenergia-előállítás több, mint 70%-a a hőerőművekből, a többi pedig főleg vízierőművekből származik. (Az atomenergia-ból származó villamosenergia részaránya mindössze 1%). Ez az arány a jövőben sem fog lényegesen változni, mert az atomerőművel elterjedése meglehetősen lassú ütemű: 1980-ban is pl. a világ összes villamosenergia-termelésének 22—25%-a származik majd várhatóan atomenergia-ból, ami az összenergiafogyasztás 6—7, de legfeljebb 10%-át jelenti csupán.

A fekete- és barnaszén az utóbbi időben mind nagyobb mértékben használják fel „szénmentesítésre”, vagyis villamosenergia-előállítására és kokszyártásra. Az USA-ban ez pl. az össztermelés 70, a SZU-ban 40, néhány országban pedig egyenesen annak 90%-ára vonatkozik.

(Bányaip. Gazd. Tájé.)

A világ szénfelhasználása 2000-ben

Az Esso AG, Hamburg, népgazdasági osztályának előrejelzése szerint a világ szénfelhasználása a jelenlegi 6 milliárd kőszénegység-ről 2000-ig az évi 23 milliárdra emelkedik, vagyis megkétszereződik. Ennek előfeltétele, hogy ezt az emelkedést nem zavarják meg nagyobb háborúk. Az Esso AG továbbá számol azzal is, hogy az energiakínálat a későbbiekben is olyan nagy lesz, hogy az egyes energiahordozók költségei szabály meg az energialeány fedezésében elfoglalt részarányukat. A szénnek a világ energiafogyasztásában elfoglalt részaránya bár csökkenni fog az 1970-ben várható 35%-ról a 2000-ben várható 17%-ra, de a felhasználás abszolút szénmennyiség az 1970. évi 2,6 milliárd tonnáról 2000-ben 4 milliárd tonnára fog emelkedni.

A nyersolaj részaránya a világ energiaellátásában az 1970. évi 41%-ról csak 44%-ra emelkedik 2000-ig, de abszolút mennyiségében a felhasználás megháromszorosodik.

Ugyanez alatt az idő alatt a földgáz részaránya általában tartani fogja jelenlegi szintjét. Az Esso AG mindenestre rámutat azokra a nehézségekre, amelyek akadályozzák a földgáz részarányának és szerepének kibontakozását a világ energiaellátásának fedezésében. További nagy lefolyások lehetséges feltárása annyira megnövelheti azonban a földgázkinálatot, hogy szükségessé válik a földgázfelhasználásról alkotott elképzelések revidálása.

Az atomenergia az előzetes becslések szerint 2000-ben eléri a világ energiafelhasználásában a 20%-os részarányt. De az Esso AG ennél az energialeánytánál is rámutat az előrejelzés bizonytalanságára. Ennek indoka legfőképpen az új technika nem kielégítő áttekinthetőségében rejlik.

Az Esso AG megállapításainak alapelve, hogy a világ növekvő energiafelhasználásában minden energiahordozó a jövőben részt kap. Az egyes energiahordozók részaránya az előrejelzés szerint az alábbiak szerint alakul:

Table with 6 columns: Energy carrier, 1970, 1980, 2000, 1970, 1980, 2000. Rows include Coal, Oil, Natural gas, Nuclear energy, and Total.

(Globe, 1969/24)

Nagykapacitású szénbánya üzemvezetési kérdései

Angliában a bányazüzemvezetők szövetsége újra és újra napirendre tűzi a vezetéssel, elsősorban az üzemvezetéssel kapcsolatos problémákat, és ebben az esetben a nagy kapacitású szénbányák irányítása került szőnyegre. Vallják azt a felfogást, hogy a vezetés kérdése annyira fontos, hogy az ismétlésekbe való bocsátkozás is hozhat újat és a téma fontosságánál fogva nemegyszer szükség-serű.

Röviden meghatározva, az üzemet úgy kell vezetni, hogy a termelési költség minimális legyen, az árbevétel pedig maximális. Így biztosítható a legnagyobb jövedelmesség.

Érdeemes szólni arról, miért, mit, hogyan és kik vezessenek. Köztudott, hogy irányítani kell az embereket, a gépi tevékenységet és a pénzügyeket. A bányazüzemek sorozatos bezárásáról arra lehet következtetni, hogy létszámfelesleggel kell számolni, mégis le kell rögzíteni, hogy amennyiben a bányáipar fejlődését önmaga nem biztosítja, vonzóereje nem lesz és ha biztonságot sem tud nyújtani dolgozóinak, úgy a közeljövőben fokozott létszámihiánnyal lehet majd számolni. Ez nemcsak a munkásokra, de az alkalmazottakra is vonatkozik, ezért a fiatalok részére is vonzóvá kell tenni a bányászati tevékenységet, mert máskülönben a jövőben még bányamérnökökben is hiány fog jelentkezni.

Nem újszerű az a megállapítás, hogy a gépek felhasználásának biztosítása, legyen az bármilyen gép, egyike a legfontosabb feladatoknak.

Annak ellenére, hogy az újabbban konstruált berendezések egy része nem egy kívánvalót hagy maga után, még kell állapítani, hogy a rendelkezésre álló gépek kihasználása még lényegesen fokozható.

A legnagyobb figyelmet az anyagmozgatás kérdéseire kell fordítani, előnyben részesítve azt még a frontfejtések gépesítésének kérdésével szemben is. Az anyagmozgatás kérdéskomplexumába szorosan beletartozik az ember szállítása, hiszen az ember a legértékesebb és legdrágább „anyag”. Nem engedhető meg, hogy a munkacsoport, illetve munkakészlet a munkahelyre való járásra vagy nehéz anyagok korszertűlten eszközökkel való mozgatására vegyék igénybe.

A pénzgazdálkodás szerepe a munkabéreknél, az anyag-gazdálkodásnál és az üzemkapacitás kihasználásánál bír fontossággal. Egyik terület sem határolható el mereven a másiktól, mert együttesen befolyásolják az önköltséget.

A munkabérek költségei minimalizálása két úton történhet: először olyan rendszerek működtetésével, melyek a legkisebb élmunka ráfordítást igénylik. Ezért szükséges a gépesítés fokozása, hatékonyságának növelése. Azt sem szabad azonban elfelejteni, hogy a létszámcsökkentés nem öncél. Létjogosultsága addig terjed, amíg az ebből származó megtakarítás költségoldalon is egyértelműen kimutatható.

A második tényező, mely a munkabérek költségei alakulását nagymértékben befolyásolja az, hogy a kifizetett bérek mögött milyen munka áll.

Ezen a területen még rendkívül sok a tennivaló a be-gyakorlatot, nevelés, megfelelő közlésmód, és megbeszélések alkalmazása révén. Ma már a szénbányászat összes dolgozóit időbörben dolgoznak. A bérezésben rejlik azon ösztönzés, mely a teljesítménytöbbletet szinte azonnal többlettérrel honorálja, már nem létezik. A figyelmet ma elsősorban arra kell összpontosítani, hogy olyan szellem alakuljon ki, mely mindenké számára ért-

hetővé és világossá teszi, hogy tevékenységével részese az üzemi eredmények kialakításának. Ma már meg kell értenie mindenkinek, hogy a szénbányászat gazdaságosságának növelése az egyetlen lehetőség ahhoz, hogy az ott dolgozók életszínvonalát emelkedhessen. Ellenkező esetben csak csökkenéssel lehet számolni.

Semmi újat nem jelent annak kihangsúlyozása, hogy a költségek alakulása az anyag költségekre mekkora befolyást gyakorolnak. Ennek figyelése és megfelelő szinten tartása mindig elsőrendű feladata volt az üzemvezetésnek. Ahogyan az anyagköltségek fokozatosan emelkednek és koncentrációk az anyagokba beruházott összeg, úgy nő ezen tételek fokozott ellenőrzésének szükségessége. Szükségessének látják, hogy üzemi szinten a beszerzés, raktározás és a pénzügyi kérdések sokkal nagyobb szerepet játszanak a jövőben az üzemvezetési tevékenységben.

Az üzem kapacitáskihasználása, illetve maximalizálása egyértelmű a gépi berendezések és felszerelések optimális kihasználásával és a használaton kívüli anyagok más bányazüzemekhez való azonnali átadásával. A költséges berendezések beszerzése, üzemeltetése, folyamatos karbantartása ma már külön szakértelmet igényel és külön egyénenként, akik ezekkel az üzemem belül foglalkoznak.

Nem vitás, hogy az elmondottakon kívül elsőrendű fontosságú a termelt szén értékesítési ára. Ezért szükséges, hogy mindaz a tevékenység, amely az eladásra kerülő termék minőségét, szennegységát befolyásolja, megfelelő ellenőrzés alatt álljon. Ennek az ellenőrzésnek a széleshomlokú fejtés munkahelyén a főtargonozással kell kezdődnie, s a korszerű szénosztályozó, minőségellenőrző tevékenység-nél kell végződni.

A munkaerő-, anyag- és pénzügyi gazdálkodás területén a múltbeli, sőt jelenlegi gyakorlatról a jövőben azért kell eltérni, mivel jelentős és gyors változások jelentkeznek a gépesítés, a mezők, illetve bányák koncentrációja és a termelő munkahelyről származó, egyre növekvő termelés tekintetében.

A három közül a legtöbb figyelmet a tömegtermelő munkahelyek termelésének fokozására fordítanak. A nagy termelőkapacitású egyedi munkahelyek számának növekedése a bányazüzemek nagyobb mérvű koncentrációját fogja szükségessé tenni és mindez végsőfokon a termelés növelésében jelentkezik majd.

A nagy egyedi munkahelyek termelészervezése és ellenőrzése az üzemvezetés feladatait, a bányazüzem egészénél, jelentősen megnöveli. Ezek után az a kérdés merül fel, hogy hogyan lehet, illetve kell helyesen vezetni. (Itt a vezetés kérdéséről, a bányazüzem minden egyes vezetési szintjét illetően beszélnék.)

Fontos az, hogy a vezetők mindegyike, bármilyen beosztásban is van, tudja azt, hogy milyen szerepe van a vezetésben. Tudnia kell, hogy csupán azért van, hogy a minimális költségekkel történő széntermelést elősegítse.

Ha keressük, hogy a vezetőknél milyen képességekkel kell rendelkeznie, úgy köztudott, hogy elsősorban önállósággal, becsülettel, kötelességérzettel és határozottsággal. Ezen tulajdonságok azonban nemcsak bányászokban, hanem minden egyéb tevékenység vezetésével kapcsolatosan érvényesek. Köztudott az is, hogy bizonyos, alapvető tulajdonságok birtokában azok neveléssel, taní-

tással, gyakorlattal fokozhatóak, illetve fejleszthetőek.

Másodsorban fontosak azon adottságok, melyek helyes felfogással párosulva alkalmassá teszik a vezetőket arra, hogy a változások szükségességét felférjék, magukéva tegyék és ennek érdekében támogassanak minden olyan eljárást és intézkedést, mely ezen változások megvalósítását elősegíti. Ezen tulajdonságok ma sem hiányoznak a vezetőkben és a vezetőkben, erőteljesebb kifejlesztésük azonban épp az iparág érdekében fokozott feladatként jelentkezik.

Minél korszerűbb technológiával dolgozik egy üzem és minél többet termel, annál nagyobb jelentőségű a meg-alapozott és minden részletre kiterjedő vezetés. A tervezés során az eddignél nagyobb figyelmet kell fordítani a széles homlokú fejtések homlokhosszának és kifizési távoltságának megállapítására. A nagy teljesítményű, nagymértékben gépesített frontfejtések egyre nagyobb befektetéseket igényelnek, éppen ezért a lehetőség szerint minden olyan zavaró körülményt ki kell tudni küszöbölni, amely a geológiai viszonyok változásából, vagy kedvezőtlen voltából származik. Ez azt jelenti, hogy a fúrás-kutatási-feltárási tevékenység során az eddignél nagyobb precizitással kell dolgozni. A tömegtermelő munkahelyek termelését váratlan vetődések, változások az alapegységben, fektü-fedüviszonyok megváltozása, közetnyomás-változások nem befolyásolhatják.

A tervezéshez a végrehajtást és ellenőrzést végzők is bevonandók a munkába, hiszen nekik kell tudni első-sorban azt, hogy mit és hogyan tegyenek a kitűzött feladatok elérése érdekében. Az ellenőrzésnek ma már a korszerű technika és technológia minden egyes berendezését és rendszerét messzemenően fel kell használnia, hogy azok segítségével a munkabér-, anyag- és egyéb költségeket a minimumra tudja leszorítani.

Amennyire szükséges a dolgozókat a közvetlen műszaki felügyelet képzése és szakmai intelligenciájának emelése, ugyanannyira szükséges, hogy a közép- és felsőszintű vezetők a műszaki-gazdasági vezetési módszerek, technikai és egyéb változásokról időben a megfelelő módon legyenek tájékoztatva, méghozzá olyan módon, hogy azt munkájuk során fel is tudják használni.

A nagy üzem vezetésében fontos terület a megfelelő közlésmód kialakítása. Egyre fontosabbá válik a munkásokkal kapcsolatos megfelelő közlési formák kiépítése, melyek lehetővé teszik, hogy helyüket, működési területüket és szerepüket az üzem érdekeinek messzemenő egybehangolása révén tudatosítani lehessen.

Minél műszaki, mind gazdasági, tehát pénzügyi vonalon megfelelően kiépített és működő ellenőrzési rendszer teszi csak lehetővé a kellő időben és helyesen alkalmazott felelősségvonnás gyakorlását.

A felelősséget egyértelműen kell megállapítani tudni a tervezési tevékenységtől kezdve a munkahelyi ellenőrzést végzőkig.

Minél kötelesebb a tervező, irányító és ellenőrző tevékenység, annál inkább van lehetőség a kijelölt feladatok teljesítésére. Ebben az esetben pedig a felelősségre vonás kérdése is már kevésbé kínos feladat.

Felmerül az a kérdés is, hogy milyen irányító és ellenőrző felügyeletre van szükség egy korszerű, nagy kapacitású bányazüzemben. Ezen üzemeknél feltételezhető, hogy a termelést kiszá-

mú, nagy termelési kapacitású, napi 2000 t szén termelő munkahelyek szolgáltatják. A nagy kapacitású, széles homlokú munkahely ellenőrzéséhez harmadonként műszaki képesítésű személy, valamint harmadonként egy-egy gépész- és villamosmérnök szükséges. A munkahelyi egységért felelős az úgynevezett egység üzemvezetője, aki mellett az egység gépész-e, illetve villamosmérnöke áll.

Anélkül, hogy a nagy kapacitású bányazüzem szervezeti felépítését taglalnánk, fel kell sorolni azt a hét vezetőt, akiket közvetlenül a bányazüzem vezetője alá rendeltek. (Megjegyzendő, hogy a nagy kapacitású bányazüzemek vezetőjét már a „general manager” elnevezés illeti meg, szemben a megszokott „manager” megnevezéssel.)

A termelési üzemvezető az, aki a termelőegységek vezetőin és mérnökein keresztül, a föld alatti üzemem, a külszíni üzemvezetést keresztül a külszíni ellenőrzése alatt tartja. De igénybe veheti a személyzeti vezetőt és a pénzügyi vezetőt is. Mindezekből következők, hogy a bányazüzem-vezetőnek (general manager) helyettese.

A gépész- és villamosmérnök (gépészeti, illetve villamosvezető) a bányabeli és külszíni gépek és berendezések telepítésével, üzemeltetésével és karbantartásával foglalkozik, illetve ezen tevékenységet irányítja.

Az üzemvezetési vezető a tervezést, az operatív részleteket és különleges csoportokat fogja össze és irányítja. A felsőbb szervek által végzett tervezési, fejlesztési munkákat, szakembereket hozza kapcsolatba az üzememmel, tehát tulajdonképpen tervező, szervező, egyeztető és bizonyos fokig fejlesztési tevékenységet végez.

A munkahelyi vezető hasonló funkciókat lát el, mint nálunk.

A külszíni vezető szakmérnökkel révén ellenőrzi az összes külszíni létesítményeket, beleértve a szénosztályozót is. A szénértékesítés és a minőségellenőrzés fontos feladatai közé tartozik.

A főkönyvelő a pénzügyi-gazdasági részek irányítója, és gazdasági kérdésekben az üzemvezető első tanácsadója. Az anyagbeszerzés tárgya, tehát az anyag-gazdálkodás az ő hatáskörébe tartozik.

A bányáiparban a megfelelő szakképzésen túlmenően meg kell szerzeni mindazokat az ismereteket, melyek a vezetés művészetéhez szükségesek.

A vezetőknél fogékonyaknak kell lenni mindenfajta kívülről jövő impulzusra, hogy az iparág egyre komplikáltabb feladatait el tudják látni. Rendkívül tévedésbe esnének, ha azt hinnék, hogy a képzés és egymagában elegendő a megfelelő vezetési színvonal kialakításához.

Szükséges, hogy a vezetőgarnitúra minőségileg és mennyiségileg is a bányazüzemnél erősítsék meg, ahová a pénz befektetik és ahonnan a veszteség vagy nyereség származik. Éppen ezért még kevesebb embernek kell a bányakörzetek szervezeteiben helyet foglalni és többnek a bányazüzemnél, ahol az operatív intézkedésekből az üzemi és iparági eredmények származnak.

Az egyszerű és szükséges racionalizálás végrehajtása nemcsak a bányáiparban belüli tevékenységre korlátozódik. A megváltozott körülményeket és feladatokat tükrözi az a felismerés, melynek eredményeképpen a bányazüzem-vezetők nemzetj egyesülése és a bányamérnökök szövetsége közös egyesületbe tömörült.

(Colliery Guardian, 1968. szeptember.)

T. T.

Ahogy az országgyűlési képviselő látja

(Folytatás az 1-es oldalról.)

méréselték a nem gazdaságos bányák termelését, mert a barnaszén eléggé rossz minőségű és drága, addig csökkent a termelés, amíg végül kiderült, hogy nincs elég tüzelő.

Két alapvető javaslat

ÚJSÁGIRO: — A szénbányászati visszafelkészítéssel kapcsolatos határozatok egy része nem volt megalapozott. Bányászaink keresete, realitása nincs arányban az egyéb iparágban fizetésemelkedéssel. A nehéz és veszélyes munka ma nincs kellően megfizetve. A bányászban túlzottan gyors az előregetés. Milyen megoldást lát a jelenlegi helyzet javítására?

KÉPVISELŐ: — A magyar szénbányászati visszafelkészítéssel kapcsolatos propaganda bizony nem valami jó hangulatot teremtett országos viszonylatban. A hangulat nyomán a fiatalok nem szívesen jönnek hozzánk, mert a szénbányászban nem látják a perspektívát. Az anyagi megbecsülés sem olyan, mint amit a bányászok megérdemelnének. Emiatt örömmel olvastam a Bányai Dolgozók Szakszervezetének december 17-i tanácskozásáról írt beszámolót. A rendkívüli ülésen, ahol megjelent a kormány elnöke is, Simon Antal főtitkár sajnálattal említette meg, hogy az utóbbi években a bányászok jóval kevesebb elismerésben részesültek, mint a korábbi esztendőben, pedig most is ugyanúgy, vagy

még jobban dolgoznak, mint az elmúlt években.

ÚJSÁGIRO: — Mit tervez, milyen elképzeléseket formál 1979-re? A bányászok oldaláról nézve, mit vár az új esztendőtlől?

KÉPVISELŐ: — 1970-ben feltétlenül azt várom, hogy a bányászatot országos szinten ismét arra a rangra emeljék, ahol a perspektivikus fejlesztési programban helye van. A bányászatot mindaddig úgy kell kezelni, mint a legnehezebb szakmák egyikét, amíg erre szükség van. Bányászaink a legutóbbi időszakban — átérzve a helyzet súlyosságát — becsülettel eleget tettek a kormány felhívásának, a megnövekedett fogyasztói igény kielégítésére siettek. Dolgozaink válasza tehát igen pozitív volt.

Az új esztendőtlől azt várom továbbá, hogy a műszaki fejlesztés terén előbbre lépünk. Régi adósság, hogy könnyítsük a bányászok munkáját és biztonságosabbá tegyük a szorgos tevékenységüket azzal, hogy korszerűsítsük a jövesztést és a szállítást.

A választási ciklus utolsó évében is fontosnak tartom a dolgozókkal való együttműködést. Szívesen teszek eleget egy-egy meghívásnak, a képviselői tevékenységről szóló beszámólatnak. Továbbra is igényem a választópolgárok segítségnyújtását. Az új esztendőben is úgy igyekszem, hogy megfeleljek a bizalomnak, elősegítsem a népgazdaság fejlődését, s ebből Komló választópolgárainak is haszna legyen. Ezúton kívánok munkájukhoz és a családi életükben sok sikert és boldogságot.

A fejlesztési alap felhasználásáról, a kereskedelmi és szolgáltató tevékenységről — komlói szemmel

Az új esztendő küszöbén felkerestük Gallusz József elvtársat, Komló város Tanácsa végrehajtó bizottságának elnökét, hogy válaszoljon néhány, az olvasókat érdeklő kérdésre. Ime a kérdések és a válaszok.

— A város lakossága és a tanács kapcsolata szembetűnően javult az utóbbi években, különösen 1969-ben. A v. b. tagjai, a szakszervezetek képviselői lényegesen közelebb kerültek az élthez, a mindennapi problémákhoz. Az ó-esztendőtlől ilyen szempontból miként értékeli?

— Mi is a több szem többet lát elve alapján igyekszünk dolgozni. A vezető csak a széles kollektívával oszok. Ez az elmélet vezérel bennünket, ennek alapján dolgozik a végrehajtó bizottság is. A forma sokoldalú. A tanácsokkal és a néprontaktívakkal való kapcsolatunk igen rendszeres. Magunk is járjuk a várost, s a közös tapasztalatok alapján alakítjuk ki a követendő gyakorlatot.

— Melyek voltak a legfontosabb városfejlesztési tervek 1969-ben?

— Tavaly 86 millió forint fejlesztési alappal gazdálkodtunk. Ennek jelentős részét lakásépítésre fordítottuk. A tervek nagy része megvalósult. Átadtunk a szilvási szövetkezeti lakásokból 80-at, 40-et pedig a tél végéig. A Kossuth utcai tízszintes toronyházba is rövidesen beköltözhetnek a boldog tulajdonosok. A nagyobb

beruházások közé tartozott a szennyvíz-építés, amelyre 1969-ben 4 millió forintot fordítottunk. A Kármányapatak föld alá kényeszerítését befejezték. Az új piac tér kiképzése is megoldást nyert. A MÁVAUT pályaudvar építésének első szakasza befejeződött, április 4-re várjuk átadását. Ugy volt, hogy még az ősszel megindul itt a forgalom, de az egész rendszert új alapokra helyezhettük — bizonyos pénzüsszeg megszerzésével.

— A kereskedelmi hálózat szépen fejlődött. Részt vett ebből a tanács szakszervezeti szerve is. Az előrelépés ellenére sem kielégítő az iparcikk ellátásának színvonala. Milyen elképzeléseket terveznek a városban ennek megoldására?

— Az utóbbi időben tényleg örvendek a fejlődés mutatkozására a kereskedelmi hálózat fejlesztésénél. Elemliszert vonatkozásában elégedettek lehetünk. Nem kielégítő a helyzet a ruházati és egyéb iparcikk vonatkozásában, továbbá a vendéglátásban. Mindjárt elmondhatom: a mai igények alapján a ruházati és az általános iparcikk ellátás megoldása hosszabb távon valósulhat meg. A Kossuth utcában 1971-re várható egy ruházati áruház felépítése. Számítunk a szövetkezeti nagyáruház megépítésére is. A vendéglátás vonatkozásában egy intézkedési tervet dolgoz ki a Baranya megyei Vendéglátó

Vállalat. Reméljük a felújítással emelkedik majd a színvonal. Nézetem szerint azonban alapvető rekonstrukcióra volna szükség. Például a Fekete Gyémánt éttermet át kellene alakítani, a mai hidegpados burkolatot parkettával kiképezni. A városban lévő vendéglátó egységekben a forgalomcsökkenést a nem kielégítő választék, illetve a nem megfelelő név okozza. Nincsenek speciális kisvendéglők vagy éttermek, nincs tájélegű étel-ital kínálat.

Az élelmiszerve visszaterve: az igen kényes zöldség-gyümölcs ellátás 1969-ben jobban alakult — főleg a bő termés miatt. Elmondhatjuk: májustól kezdve olcsóbb és több zöldség-gyümölcs került a fogyasztók asztalára, mint 1968-ban. A sikerben osztozik az Általános Fogyasztási Szövetkezet, a Baranya megyei Élelmiszert Kereskedelmi Vállalat éppúgy, mint a termelőszövetkezetek társulása vagy az érdeklélt kereskedelmi szervek képviselete. A zöldség-gyümölcs fronton nem hozott teljes és várt eredményt a tsz-ek belépése. Jelentkezésükkel nem mindig járt együtt a minőség és a mennyiség kedvező alakulása. E gondolatokról végén hadd jegyezzem meg, hogy a jövőt illetően nincs még végsőleges megoldás, e vonatkozásban sokat kell tennünk.

— A szolgáltató hálózat fejlődése már korántsem kielégítő. Mit tesznek ennek javítására?

— A javaslat valóban sze-

rény, a problémák sokkal nagyobbak. Van persze olyan is, amiről a lakosság nem vagy csak keveset tud. A Városgazdálkodási Vállalat lakások tartozását, festését is vállalja. Végeznek itt bádósok, lakatos és villanyszerelő munkát is. Szeretnék az építési szolgáltatást fejleszteni. A szövetkezetnél is vállalnak festést és lakatosipari munkát. Tudjuk azt is, hogy egyes szakmában túlheterlen a helyzet. Hiányzik az autószerelő, vagy például gondot okoz az úvegezés.

— A tanács irányításával működő helyi üzemek, illetve vállalatok 1969-ben eredményesen gazdálkodtak. Az előzetes számítások alapján milyen fontosabb tapasztalatot rögzíthetünk?

— Mindhárom üzemünk (a Carbon, a Vízmu, a Város gazdálkodási Vállalat) eredményesen zárta az ó-esztendőt. Végleges számokat csak a későbbiek során kaphatunk, az előzetes adatok mindenesetre biztatók. Mind a gazdaságosság, mint a nyereségképzés szempontjából teljesítették az előirányzatot. A végrehajtó bizottság nevében szeretném megköszönni mindhárom vállalat vezetőinek, dolgozóinak a szorgos munkát. Kérem, hogy 1970-ben is hasonló odaadással végezzék feladatukat. Különösen nagy feladat hárul a Carbonra, hiszen a könnyűipari vállalat ártermelését végezzék, s így továbbra is fontos a piacutastás, az árúértékesítés.

— Az 1951. augusztus 20-án városá nyilvánított Komlótól 1945-től 69-ig 746 lakás épült. Ennek ellenére sem díszkedhetünk. Mivel várható az új esztendőben?

— Több mint 1000 lakás igénylő kérelme van a tanács nyilvántartásában. A probléma megoldása meglehetősen nehéz! A nagy számú igénylőt azt jelenti, hogy 1975-ig sem tudjuk kielégíteni az igényeket — csak úgy, mint országosan. Az idén záruló harmadik ötéves tervben 420 lakást építettünk és építünk. A következő ötéves terv programja 500 államlakás. A súlyos gond csak úgy enyhül, ha a vállalatok és a magánépítők is segítenek. A mai statisztika igen jellemző komlói vetület. A épülő lakások 90 százaléka állami, 10 százaléka pedig egyéni.

Ugyanezt a statisztikát megnéztük Szombathelyen és Mohácson. Szombathelyen 1970-ben 2 ezer a magánépítőből épült lakás. Mohácson 80 százalék magánépítő, 20 százalék pedig állami. Nekünk is követnünk kell ezt a gyakorlatot. Ha nem is teljesen azonos rendszer alapján kell dolgoznunk, de el kell érniük (különböző akciók révén), hogy 1971—73 között az 500 állami lakás mellé további 500 magánépítőből készülő lakás épüljön.

Az 1970-es lakásutadással kapcsolatban: a Kossuth utcában elkészült a most alapozott tizszintes, 84 lakásos tömbház, továbbá a Szilvási 40, a Sallai utcában 30 lakó költözhet új lakásba.

— A lap hasábjain keresztül milyen gondolatokat tolmácsolhatunk?

— Az idén ünnepeljük hazánk felszabadulásának 25. évfordulóját. 100 évfordulóját. Ezt a fórumot is szeretném felhasználni arra, hogy az új év küszöbén köszöntssem a város lakosságát. A további sikerek elérése érdekében továbbra is azt kérem a város lakosságától, hogy segítse a tanács munkáját. Bizom abban, hogy a közös akarat meghozza a sikert. Végül: mind a párti végrehajtó bizottsága, mind a tanács v. b. nevében eredményekben gazdag, új esztendőt kívánok.

Vízihányó Imre.

Külpolitikai krónika

Az európai biztonság és a NATO

(Folytatás az 1. oldalról.)

A fennálló erőviszonyok mérlegeléséből

levont azon következtetésből, hogy egy új atomvilágháborúban nem lenne győztes és legyőzött, hanem az egész emberiség lenne a vesztes, logikusan az következik, hogy a veszélyt felidéző és azt fokozó okokat kellene megszüntetni, vagyis változtatni kellene az imperializmus politikáján. Azonban ennek ellenkezőjéről van szó: az imperializmusnak éppen az a fő törekvése, hogy megteremtse a háborúban elérendő győzelem előfeltételeit.

A háború elkerülésének szükségességét hangsúlyozta előbbi politikai állumánus érvelés, lényegében ugyanazt a célt szolgálja, mint a legszélsőséges reakciós körök nyíltan hangoztatott fenyegetései: indokolni és igazolni azt az imperialista politikát, amely a világ békéjét és biztonságát fenyegeti.

Az imperializmus szándékainak ismeretében ezek után felvetődik az a kérdés, hogy van-e reális lehetőség arra, hogy az imperializmus lemond ezen szándékai megvalósításáról, megteremthető-e a világ vagy akár ennek egy részén a biztonság és ha igen, mit kell tenni ennek érdekében.

A béke megőrzése, a biztonság fenntartása akár egyes államok, kontinensek, vagy világviszonylatban is alapvető politikai kérdés. A katonai tényezők azonban több vonatkozásban igen fontos, esetenként meghatározó szerepet tölthetnek be. A szocialista társadalmi rendszer végső politikai célkitűzéseinek megvalósításához mind a kül- és belpolitika, az ideológiai és gazdasági tevékenység, mind a katonapolitika összehangolt és célszerű folytatása szükséges. Ezen ele-

mek között szoros kapcsolat és kölcsönhatás áll fenn, amelynek során az összpolitika elemei közül egyesek előtérbe kerülhetnek.

A jelenleg fennálló nemzetközi viszonyok mellett a katonai elem lényegében kettős szerepet tölt be:

— egyrészt a szocialista tábor meglévő katonai potenciálja visszatartja az imperializmust a világháború kirobantásától és így a béke megőrzésének egyik alapvető tényezője,

— másrészt a szocialista tábor katonai potenciáljának fejlesztése — a katonai erőviszonyok további eltolódása a szocialista tábor javára — lehetővé teheti olyan politikai-diplomáciai lépések megtételét, amelyek a nemzetközi feszültség enyhülését a biztonság növekedését, a béke fenntartását eredményezhetik.

Itt tehát egy látszólag ellentmondásos folyamattal találkozunk; a béke biztosítása érdekében minden téren fokozni kell a harcot az imperializmus ellen, növelni kell a katonai potenciálunkat. Ez viszont a fegyverkezési verseny erősödésével, a feszültség növekedésével, sőt, a háborús veszély fokozódásával járhat.

Az imperialista hatalmak — miközben mindent megtesznek a fegyverkezés fokozására, a feszültség növelésére — a szocialista tábornak a katonai potenciál erősítésére irányuló törekvését úgy igyekeznek feltüntetni, mint ha ez lenne a nemzetközi feszültség alapvető oka. Ugy magyarázzák, hogy a Varsói Szerződés katonai potenciáljának erősítése a fegyverkezési verseny fokozását szolgálja és a NATO csak „természetes reflex”-ként reagált erre, hiszen mást nem tehet, minthogy a maga részéről szintén növeli katonai potenciálját.

Az ilyen érvelés

már csak azért sem helytálló, mert szó sincs ugyanis arról, hogy az imperializmus valamiféle „önvédelmi reflex”-ként reagálna a szocialista tábor tevékenységére. A történelem tanúsága szerint is először a NATO-t hozták létre (1949-ben), a Varsói Szerződés csak ezt követően, hat év múlva alakult meg, és erre éppen azért volt szükség, hogy az imperializmus egyre erősebb fenyegetésének gátat lehessen vetni.

Bár mindkét fél — a béke megvédésére hivatkozva — fokozza erőfeszítéseit, mégis a két tevékenység között látszólag azonos külső megjelölés mellett alapvető és lényegi különbség áll fenn, amely törvényszerűen fakad a két társadalmi rendszer közötti különbségből.

A szocializmus erőinek a béke megőrzése érdekében kifejtett erőfeszítései — beleértve a fegyveres erők fejlesztését is — éppen arra irányulnak, hogy az erőviszonyok további javítása eredményeként rákényszerítsék az imperializmust arra, hogy lemondjon agresszív szándékainak háború utján történő megvalósításáról. Azok a kezdeti és inkább csak elméleti értékű eredmények, amelyeket a szocialista tábor politikája a béke biztosítására teremtett el, nem kis mértékben éppen az ezzel szorosban összehangolt és hatékony katonapolitikából erednek. Az atomerőmű-egyezmény aláírása, az atommentes övezetek létesítésére vonatkozó tervek, a genfi lezárás szerződés megkötésének olyan politikai lépést jelentenek, amelyek közelebb hozhatják a béke és biztonság problémájának megoldását. Ezek a politikai eredmények a katonai erők meglétéből eredő

veszély csökkenését hozó lépésekhez is megadhatják a lehetőséget.

Nyilvánvaló, hogy az imperializmus végső politikai-stratégiai céljainak érszakos úton való megvalósításáról önként, saját elhatározásából nem mond le, hiszen ez egész társadalmi rendszerének lényegének mondandó ellent. Viszont, a szocialista tábor meglévő és egyre növekvő ereje, a békeszerető erők világméretű erősödése, az erőviszonyoknak az imperialista-ellenes erők javára történő további eltolódása rákényszerítheti erre az imperializmust. Ez természetesen a politikai-diplomáciai, ideológiai és gazdasági harc fokozottabb folytatása mellett, a katonai erőviszonyoknak a szocialista tábor javára történő további javítását is szükségzerűen megköveteli.

Ez megteremtheti annak lehetőségét,

hogy a politikai-diplomáciai eszközök felhasználásával további lépések történjenek a háború megvívására szolgáló katonai erők és eszközök korlátozására, azok fejlesztésének beszüntetésére, részleges, majd teljes leszerelésére és ezáltal kezdeti lépésként a háború veszélyének csökkentésére, majd megszüntetésére.

Az alapvető kérdés tehát az, hogy a szocializmus és a világ haladó erőinek erőfeszítései hatására vissza lehet-e tartani az imperialistákat szándékaik megvalósításától?

A válasz a kérdésre egyértelműen pozitív, hiszen lényegében a ma is fennálló erőviszonyok akadályozzák meg az imperialistákat terveik valóra váltásában, tehát a béke fenntartásának reális előfeltételei jelenleg is megvannak. Az erőviszonyoknak javunkra történő további eltolódása még csak fokozza a béke megőrzésére és fenntartására irányuló erőfeszítéseink sikerébe vetett hitet.

Joggal állapítja meg a Varsói Szerződés tagállamai Politikai Tanácskozó Testületének budapesti felhívása:

„Az európai helyzet elemzéséből kiindulva, a Varsói Szerződés tagállamai úgy vélik, megvan a reális lehetősége annak, hogy — Európa valamennyi államának és népeinek érdekeit szem előtt tartva — közös erőfeszítéssel teremtsék meg az európai biztonságot.”

Ehhez csak annyit lehet hozzáfűzni, hogy ez nemcsak Európa, de a világ más térségei és végső soron az egész világ vonatkozásában is fennáll.

Természetesen figyelembe kell venni, hogy a béke megvédésére irányuló harc még bonyolultabb lesz, hiszen az imperializmus is fokozni fogja erőfeszítéseit. Emellett a küzdelem várhatóan hosszú időre elhúzódik, az előrelépés csak lépésről-lépésre valószínűsíthető, kisebb-nagyobb részleteredményekkel és sikerek mellett visszaeséssel, időleges stagnálással is számolni kell.

Az egyetemes béke megőrzése szempontjából a világ egyes térségeinek kiemelkedő jelentősége van és ezen belül elsősorban Európa biztonsága játszik alapvető szerepet.

Európa az a térség, ahol a két társadalmi rendszer fő erői állanak egymással szemben és ahol a két társadalmi rendszer közötti kibékíthetetlen ellentét a legélesebb formában áll fenn. Ez még abban az esetben is így van, ha a jelenlegi nemzetközi helyzetben Európában a feszültség nem is észlelhető az ellentétek olyan mértékben, mint a világ más részén, ahol az imperializmus agresszivitása nyílt és közvetlen fegyveres konfliktus formájában (Vietnam), vagy közvetett beavatkozásoként (Közel-Kelet) történik.

Az európai biztonság megteremtése kedvező előfeltételeket biztosítana a világ más térségein is a béke megszilárdítására (pl. ázsiai biztonság rendezésére) illetve az itt folyó nyílt imperialista agressziók elszigetelésére és felszámolására. Ilyen módon Európa kulcspozíciót tölt be. (Következő számunkban folytatjuk.)

Látogatás Sziléziában

(II)

A Zabrze—Bytom—Chrozow városok által határolt háromszögben terül el Szilézia óriási Kultúr Parkja. A parkot és a benne lévő létesítményeket vastag hótakaró borította, mégis lenyűgöző volt ez a másfélmillió ember szórakozási igényét is kielégítő „vidámpark”. Megtalálhatja itt a pihenni és szórakozni vágyó a nemzetközi sportesemények színhelyét; a 110 000 nézőt befogadó stadiont, játékparkot, csónakázótavat, zenés szórakozóhelyeket, strandot és nem utolsósorban a Planetáriumot. De, ha valakinek kedve kerekedik, felülhet az egész park területét behálózó függővasútra, és végigjárhatja az összes létesítményeket.

A PLANETÁRIUMBAN

Kívülről leginkább egy nagy csillagvizsgáló kupolájához hasonlít. Belül a kupola fehér, vízszintesen körbefutó szeletekből van kiképezve. Az égboltot képező kupola horizontján a három környező város sziluettje látszik. Ahogy lassan besötétedik a terem és kigyúlnak a környező városok fényei és feltűnedeznek a felhőtlen nyári égbolt csillagai, valahol a távolban megszólal Erkel: Palotása. Felejthetetlen élményt nyújt e rendkívüli csillagászati óra. Miközben a magnetofon magyar nyelven ismerteti a felettünk lévő csillagos ég nevezetességeit, egy üstökösként száguldozó nyíl mutatja sorra a szobakerülő égitesteket: a Marsot, a Jupitert, a Saturnust és a többi bolygókat. Megismerhetjük Naprendszerünket, részesei lehetünk egy teljes napfogyatkozásnak. Kirajzolódtak fölöttünk a különböző csillagképek: Nagy Medve, Orion, Ikrék, a Kos, a Vízöntő. Majd lassan az égbolt a hosszúsági kör mentén mozogni kezdett és ránk ragyogott a trópusi éjszaka csillagmilliárdjával. Ott fénylett előttünk Dél keresztje.

A Planetárium után megtekintettük a közeli csillagvizsgáló és Kopernikusz monumentális szobrát.

SÉTA KATOWICÉBEN

Felső-Szilézia fővárosának képét — bármennyire furcsa — az alatta húzódnó szentlelepek határozzák meg. A régi körültekintés nélküli és tervszerűtlen szénkitermelés tönkretette a város épületeit. Így, a város vagy azokon a területeken épült fel (széttagolva) —, ahol nem folyt bányaművelés, vagy megfelelő védőpillérek építésével biztosíthaták az épületek biztonságát.

A 300 000 lakosúvá duzzadt város nemcsak szédületes iramú ipari fejlődésével, de a mi méreteinknél nagyobb ütemű lakótelep építéssel és kulturális létesítményeivel lepi meg a látogatót. Van olyan lakótelep, melyben háromezer ember lakik.

A város központi terén emelkedik magasba a győzelmes Niké bronzba öntött három hatalmas szárnya. A monumentális emlékmű lábánál pihennek az urnák, amelyek a lengyel fegyvernek dicsőséget hozó huszonegy csatamezőn elesett katonák hamvait tartalmazzák. Az emlékmű talpatzatán bevészt felirat: Varsó a Sziléziai Felkelőknek. Mert ezt az emlékművet a főváros népe ajánlódta Sziléziának, a munkás sziléziai népek, amely hatalmas méretekben vette ki részét az elpusztított ország újjáépítéséből, a lengyel ipar erejének fejlesztéséből.

A Sziléziai Felkelők emlékműve, amely a város lakosságának adományából jött létre, Varsó halálját jelképezi. Az emlékmű tervezője Gustaw Zemla szobrászművész és Wojciech Zablocki építészmérnök, az ismert lengyel kardvivőbajnok.

Az emlékműtől nem messze épül egy 12 000 nézőt befogadó, kagyló alakú sportcsarnok, amely mellett már ott áll készen a fedett jégpálya.

KIRÁNDULÁS A MAGAS-TÁTRÁBAN

Szczyrk téli üdülőhely Zabrzétól délre a Magas-Tátrában. Lényegében, egy tíz kilométer hosszú falu, a hegyekből lezúduló patak

berendezések és a tábori okmányok alapos átvizsgálása és a szakértők véleménye alapján állapították meg. Johann Kremmer SS-orvos, aki személyesen is részt vett a beérkezett foglyok szelektálásában, ezt jegyezte fel: „Hajnali 3 órakor voltam először „különleges akción”. Dante pokla ehhez képest valóságos vígjáték. Nem ok nélkül nevezik Auschwitzot haláltábornak...” Rudolf Höss, a tábor pa-

testeket szünet nélkül, éjjelnappal égettük.” És a tábor csak 1945. január 27-én szabadították fel a szovjet hadsereg I. Ukrán Frontjának katonái. Lengyelország Legfelsőbb Bírósága kivizsgálta többek között az auszwtzi tábor volt parancsnokának és SS-személyzetének ügyét. A bűnösök megkapták méltó büntetésüket. Az ítélet végrehajtása előtt Höss, volt táborparancsnok kijelentette: „A

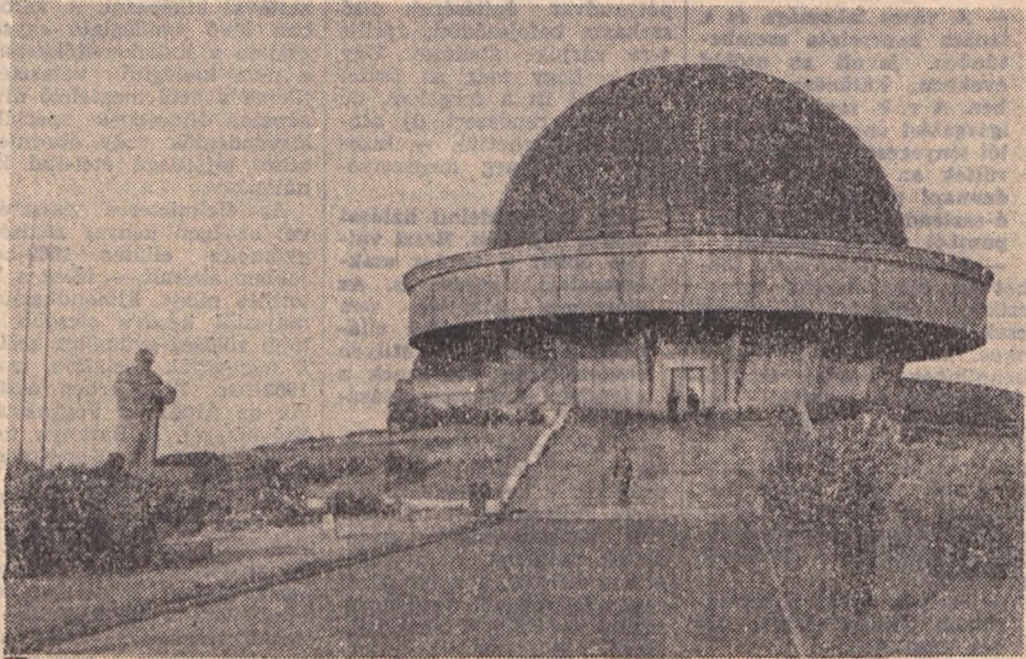
„Kérem e jegyzetek felhasználásakor ne tájékoztassák nyilvánosság elé mindazt, ami a feleségemmel és családommal kapcsolatos, valamint engedékeny mozzanataimat és legtitkosabb kétségeimet. A közvélemény továbbra is csak a vérszomjas bestiát, a kegyetlen szadistát, milliók gyilkosát látja bennem. Különben a széles tömegek képesek lennének maguk elé képzelní Auschwitz lágerparancsnokát. Sohasem értik meg, hogy neki is volt szíve, hogy nem volt gonosz.” Még, hogy neki is volt szíve? Az Appelt hó borítja, s mint egy ott felejtett kerekasztal elhagyottan áll az ör bódéja, rozsdás nyelvvel lóg a sorakozóra hívó lélekhang. A krematórium előtti bitófa, görbén tekint süllyesztőjébe, félkarján utoljára Hössöt lengette a szél. Azt a Hössöt, aki ezrével küldte a szomszédos kemencékbe az ártatlanok ezreit.

A 4. blokk 2. termében: a népek termében, pedig ott áll az urna, melyben egy marék, birkenauai tábor területéről hozott hamut őriznek azok emlékére, akik „4 millióan voltak”. Az urna elé tettük le mi is a megemlékezés virágait.

Auschwitznak, azaz Oswiecim városának a figyelmeztető múltja mellett jelen és jövője is van. Az ott épült kombinát, a lengyel vegyipar egyik büszkesége, nemcsak hagyományos vegyi anyagokat állít elő, hanem az ország legnagyobb laboratóriuma, ahol szinte naponként születik valami új. És így épül, erősödik az egész ország, hogy legyen ereje megakadályozni azt, hogy a múlt meg ne ismétlődessen. Köszönjük a vendéglátást lengyel barátainknak. Számunkra nagyon tanulságos volt.

(Vége)

Kapu László

A chrozowi Planetárium, mellette Kopernikusz szobra

melletti országát két oldalán. Mikor odaértünk, már várt ránk két nagy lovasszán, melyek után még két-két kisebb szán volt akasztva. Először, mint ázott verebek, szótlanul gubbasztottunk a szánokon. Egyszerre a hát- és a szánok egyikéről kellemes női énekhangokot hozott felénk a szél. Egyszerre leolvadt mindenkiről a hideg okozta merevség és három nyelven: lengyelül, magyarul és németül szállt messze a szélben a „Minden nap, mikor eljön az este...” dal-lama.

Maria, mert ő volt, aki dalragyújtotta az egész társaságot, ott lakik a faluban. A fiúval együtt, aki szintén a faluban csatlakozott hozzánk, ők voltak a kedvesnő-lők. Hőgolyó-csaták, árokba-beruhások, versenyzések követték egymást. S mindezt egy roppant csinos, zöldszemű lengyel lány, Maria kedvéért. Az égigérő fenyők csakúgy visszhangzottak az énektől és nevetéstől.

Visszafelé a faluba, Maria éppúgy eltűnt szótlanul, mint ahogy jött. Így még csak meg sem tudtuk köszönni neki azt a felejthetetlen napot a hegyekben.

AUSCHWITZ

„Oswiecim lengyel város német neve. 1939-ben Lengyelország megszállása után itt létesítették a németek az auszwtzi koncentrációs tábor, amelyet később a hozzá tartozó birkenauai táborral egészítették ki. A legnagyobb hitlerista haláltábor volt, éveken át páratlanul bestialis tömeggyilkosság színhelye.” — írja róla az Új Magyar Lexikon.

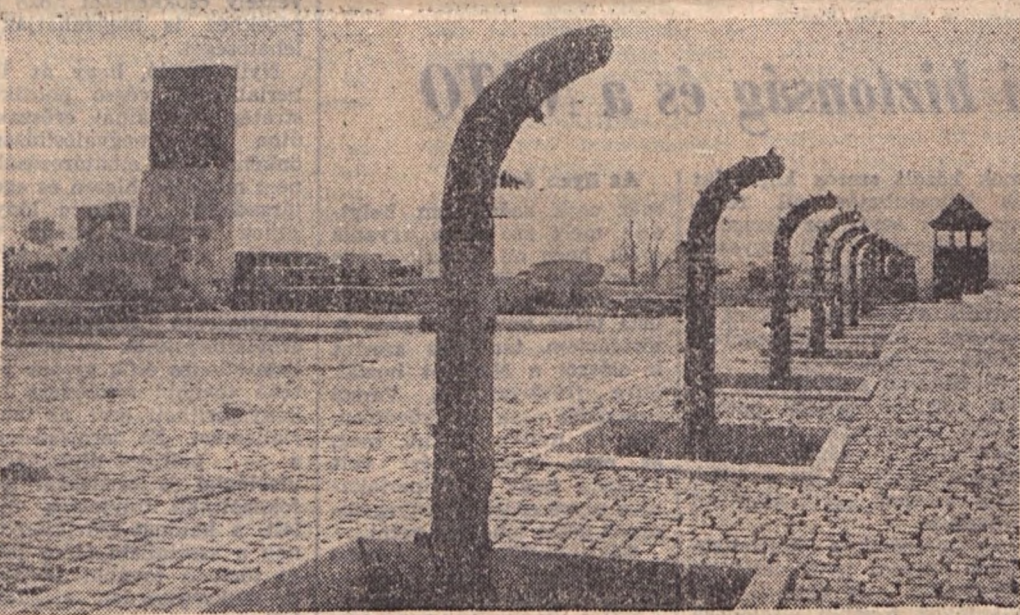
Auschwitz ma Krakko, Zakopane mellett e terület leglátogatottabb nevezetessége. Évente százezrek zarándokolnak el a múzeumma lett „Halálgyár”-ba, melynek kapuja fölött ma is ott áll: A munka felszabadítja!

Mielőtt, azonban átléptük volna a tábor-múzeum kapuját, megnéztük a tábor felszabadításakor készített szovjet dokumentumfilmet. Velünk együtt, bulgáriai zsidók csoportja nézte végig a filmet. Gyermekeiket kint hagyták az előcsarnokban, mert amit ott láttunk, valóban nem gyerekzemnek való.

A „Konzentrationslager Auschwitz—Birkenau”-ban 4 millió ember vesztette életét — 4 millió Európa valamennyi megszállott országából. Ezt a számot a terület, a

rancsnoka a következőket írta emlékiratában: „Csak a nyár vége felé (1942) kezdtük meg a holttestek elégetését — eleinte farakásokon, amelyek kb. 2000 test fér el, később pedig gödörökben a már korábban eltemetett holttestekkel együtt. A tetemeket eleinte fáradt olajjal, majd pedig mentollal öntöttük le. A gödörben a holt-

börtön magányában eljutottam ahhoz a keserű felismeréshez, milyen szörnyű bűnököt követtem el az emberiség ellen. Mint az auszwtzi haláltábor parancsnoka megvalósítottam a III. Birodalom aljas, népgyilkos terveinek egy részét... Felelősségemért életemmel fizetek...” És ugyanez a Höss életrajzában a következőket írta:

Auschwitz—Birkenauban felállított emlékmű, a légerkerítés oszlopaival

Testvérországbeli társasutazások

Szerkesztőségünk is megkapta az IBUSZ legújabb, 1970/1. számú folyóiratát, az Utazási magazint. A színes összeállítás gazdag programot rögzít az új esztendőre. Ami külön érdekességnek számít:

Jelentős számban növekedett a nyugati társasutazások lehetősége. A másik hír: a demokratikus országokba kétezer forint felett, OTP-résztletet is igénybe lehet venni.

Most lássuk a magazin tartalmát. A lap harmadik oldalán utazási újdonságokról olvashatunk. Ime az alcímek: Nemcsak tenger van Bulgáriában; Nemes vetéledő a Szász-Svájc körül; A Gyilkos-tó; Zakopane mindig; Tovább, dél felé; Május Korcsulán; Igen változatos nyugati program.

Az összeállításban megkapó szépségű felvételeket és kedves leírásokat, térképeket talál az érdeklődő.

„Az idegenvezető naplója” című beszámoló élményszerepűen eleveníti fel a nem éppen könnyű hivatást választó „kalauz” egy napjának történetét.

A „Festői szépségű tájak a lengyel Kárpátokban” című kétdoldalas leírás kevésbé ismert helyekre is elvezeti az olvasót.

A magazinban arról is olvashatunk, hogy mit kell tudni az új esztendőben külföldre utazóknak. Természetesen a folyóirat jelentős részét a külföldi társasutazások programja adja. Kezdjük a lengyel turával. Az első egy tíznapos repülőgép-út.

Prága—Berlin—Varsó—Moszkva nevezetességeit láthatják az érdeklődők. A négy fővárosban két-két teljes napot töltenek a résztvevők. Indulási időpontok: április—május és szeptember—október. Részvételi díj: kb. 4100 forint. További lengyel ajánlatok: Üdülés a Balti-tenger partján, 13 nap,

kb. 2700 forint; Szlovák-lengyel Tátra, kb. 1400 forint; Szlovák—dél-lengyel autóbussz-körút, 6 nap, kb. 1720 forint stb.

A bolgár, a csehszlovák, a jugoszláv, az NDK, a román és a szovjet turák mind-mind nagyszerű csomagot ígérnek. Januártól decemberig minden hónapban szervez az IBUSZ társasutazást. Az irodák pontos felvilágosítást és kalkulációt adnak a nyugati körutakra vonatkozóan is. A közkezdelt bécsi, illetve osztrák utazások mellett Franciaország, Svájc, Svédország, Norvégia, Anglia, Luxemburg, Olaszország, Egyiptom, Törökország, Tunisz, Libanon határai is nyitva állnak turistáink előtt.

AZ ÉLET NEM HAZUDIK

Egy 56-os disszidens szílelinél érdeklődik az egyik régi barátja: — Mi hír a fiukról? Vítte valamire ott, nyugaton? — Meghiszem azt, nagyon értékes ember lett belőle — mondja az apja. — No, ne mondja. És mi lett belőle? — Még csak fél éve van Amerikában, de a New York-i rendőrség már 10 000 dollárt kínált érte.

SEBESSÉG

Egy fiatal nő szédületes sebességgel vezette az autót. A mellette ülő barátja megkérdezte tőle: — Drágám, nem mehetnél egy kicsit lassabban, minden egybeolvad előttem. — Miért nyugtalankodsz, csinálj úgy, mint én. — Hogyan? — Csúsd be közben a szemédet. A barátja elájult.

ÖSZINTESÉG

A fülig szerelmes fiatalember megkérde kedvesétől: — Drágám, volt már fiúd, mielőtt velem jártál? — Fium nem volt, szívem, csak lányom.

A MOZIBAN

Filmvetítés, süttér nézőtér. Megszólal egy női hang: — Kérem, uram, nem tudná máshova tenni a kezét? — Dehogynem, hölgyem. Csak először nem mertem...

PECH

Elhagyott utca, sehol semmi fény. A rendőr rávilágít egy összeborult szerelmespárra. Szó nélkül a rendőrszobára kíséri őket. Igazoltatja őket és nagy meglepetésére kiderül, hogy házastársak. A rendőr zavartan meintegetőzik: — Elnézést kérek, nem tudtam, hogy a felesége! — En sem, amíg ránk nem világitott — jeletta a férfi.

AZ ORVOSNÁL

Idős orvos vizsgál egy nőt, s miután befejezte, így szól hozzá: — Asszonyom, örvendetes hírt közölhetek Önnel! — Elnézést doktor úr, de én még lány vagyok... — Pardon. Hölgyem, szomorú hírt kell közölnöm Önnel...

A SZÁLLODÁBAN

A vállalatigazgató szolgálati úton van és a szálloda portásával beszélget: — Két egyágyas szobát kérek, ha lehet. Egyiket nekem az első emeletre, a másikat a titkárnőmnek a másodikon. A portás hangosan jegyzi: — Rendben van. Tehát kap egy kétágyas szobát az első emeleten. — De én két egyágyas szobát kértem — tiltakozik az igazgató. A portás legyint: — Jó lesz így is. Nem szeretem, ha a vendégek éjjel pizsamában mászkálnak a folyosón!

HÓBORT

Az orvos megvizsgálja a páciensnőt, aztán behívja a férjét és azt mondja: — Semmi kétség, a felesége nagyszívi hóbortban szenved. Volt már ilyen betegség a családban? — Hogyne. Az apja megvolt gyözdöve róla, hogy ő az úr a házban.

Amire felhívjuk a figyelmet!

29. sz. igazgatói utasítás a gépkocsihasználatról

A közletemi szervek gépjárműveinek használatáról szóló 17/1969. (IV. 24.) Korm. sz. és ennek végrehajtásáról szóló 4/1969. (VI. 25.) KPM. sz. rendeletek vállalaton belüli alkalmazása.

1. Közletemi szerv: a Mecseki Szénbányák (Vállalat), a közletemi szerv vezetője: a vállalat igazgatója.

2. Gépjárművek (a továbbiakban: gjművek) alatt a 2/1962. (IX. 29.) BM-KPM sz. együttes rendelet (KRESZ) Függeléke 15. cikk. 1. p-ban felsorolt járműveket kell érteni.

3. Vállalatunknál sem járandóság, sem személyi használatú személygépkocsi nincsenek, hanem csak üzemi gjmű-vel, mégpedig személygépkocsikkal (a továbbiakban: szgk.), autóbusszokkal, tehergépkocsikkal (a továbbiakban: tggk.), vontatókkal, darukkal, darusokkal, pótkocsikkal, stb. rendelkezünk.

4. Üzemi gjmű, helyi és helyközi, valamint külföldi utakra csak abban az esetben használható, ha a közforgalmú közletemi eszközök igénybevételénél gazdaságosabb. Országhatáron kívüli igénybevétele kérelmet a szándékolt fuvarozás előtt legalább 3 héttel a szándékolt utazás időpontja előtt kell a titkársághoz benyújtani.

5. A titkárság a szgk-k és autóbusszok külföldi utazásának kérelmét engedélyezésem után a NIM Kereskedelmi Főosztályához, a tggk-ét pedig a KPM VI. Főosztályához küldi el.

A gépjárművezetők kizárólag az újhegyi üzem alá tartoznak, nemcsak fegyelmileg, hanem rendelkezés szempontjából is.

A szgk-k általában a hivatalos időben állnak az osztályok és üzemek rendelkezésére.

Ha bármilyen okból kifolyólag munkaidő kezdete előtt vagy után is szükséges a szgk. hivatalos használata, ezt nemcsak a gkv.-vel, hanem az újhegyi (komlói) garázs szgk. irányítójával is előzőleg közölni kell. Ennek elmulasztása esetén a szgk. csak a hivatali idő kezdetekor jelentkezik, illetve a hivatalos idő letelte után köteles a garázsba menni.

A háztól-munkahelyig való szállításra csak a 7. pontban foglaltak szerint történhet. 5. Mivel üzemi szgk.-jaink rendelkezése vállalatunk tevékenységével összefüggő és egyéb feladatok ellátása, ezek értelmezését és esetenkénti végrehajtási módját adott esetekre nézve magam fogom meghatározni.

6. A lakástól-munkahelyig és vissza történő napi egyszeri (továbbiakban: háztól-házig) utazás azonban a tárgyban idézett jogszabályok és azok értelmezésére a NIM Kereskedelmi Főosztály 38650/1969. (VIII. 25.) sz. levele értelmében nem kapcsolódik a vállalat hivatalos tevékenységéhez, hanem egy kedvezmény, amelyet a miniszter is csak az M. T. által részére biztosított kereten belül mennyiségben és személyek részére adhat ki a (kék színű) 34. sz. gépjármű nyomatványon.

Ezért bármely szerv vagy annak vezetője által korábban kiadott ilyen engedélyek érvénytelenek.

7. A kiküldetésbe induló és onnan visszatérő dolgozók-nak a háztól-házig szállítása, mint vállalati tevékenységgel összefüggő utazás, továbbá is megengedett, azzal a korábban is fennálló korlátozással, hogy nem tekinthető kiküldetésnek a közigazgatási határon kívül fekvő, (akár más megyében is lévő) bányáknak és egyes létesítményeknek való ún. első kiküldetés.

Ez alól, — ha ahhoz vállalati érdek fűződik —, esetenként vagy általánosságban a kivételzés jogát magamnak tartom fenn.

8. A szgk.-nak magáncélra való felhasználását a 33. sz. gjmű. nyomatványon — meghatározott km. teljesítményig — szintén a miniszter engedélyezi.

Kivételesen indokolt esetben (betegség, haláleset stb.) én vagy a műszaki, illetve gazdasági igazgatóhelyettes általában egy alkalomra a magáncélú szgk. igénybevétele engedélyt adhatunk, annak feltüntetésével, hogy a használat a vállalati fix ár vagy annak csökkentett összegével, illetve díjmentesen történik-e? Ezt névre szólóan írásban kell kiadni.

Mind a 33., mind a 34. és a vállalat vezetősége által kiadott írásbeli engedélyeket utazás alkalmával a szgk.-ban kell tartani, ez utóbbit pedig a menetlevél mellékleteként kell megőrizni.

9. A szgk.-nak a garázsból a vállalat központjához vagy az üzemhez történő útja alkalmával az általam írásban kijelölt dolgozó felszállhat, mert ez nem jelent háztól-házig szállítást. E célból azonban a szgk. kiterítést vagy kerülést nem tehet. Ugyanez

a helyzet a szgk.-nak napközben bárhová, vagy munkaidő végével a garázsba való meneténél is.

A 33. és 34. sz. gjmű. nyomatványon rendelkező dolgozóval más dolgozó is együttutazhat, ha ez az utaztatás többletjelölést nem jelent.

10. Az üzemi autóbusszok (amelyek a rendőrhatalósági vizsgálatokkor annak minősültek) rendelkezése: dolgozóknak munkabajárással és az egyéb üzemi feladatokkal kapcsolatos szállítása, továbbá szociális, sport és kulturális célú személyszállításainak lebonyolítása 1969. december 31-ig a már korábban kiadott, 1970. január 1-től pedig az újonnan megkezdendő és kiadandó KPM. „Forgalombantartási engedély” szerinti célokra és viszonylatokra.

Az újhegyi üzem vezetője gondoskodik arról, hogy a 2 db Ikarus, 2 db Latvija és a GB 64-16 frsz. Nysa részére az új „Forgalombantartási engedély”-et a legelőször körü utazást biztosító céllal és viszonylatokra azonnal megkérjék.

Sportcélokra a 3 db Ikarus típusú autóbusszt kell rendelkezésre bocsátani. A 3 másik autóbusszt csak kivételesen, munkaszüneti napokon, menetrendszerinti közletemi eszközökkel csak körülményesen megközelíthető utakra, a gazdasági igazgatóhelyettes által figyelembe vett gépkocsivezetői óra- és kilométer-teljesítmény határáig szabad igénybe venni.

11. Tehergépjárműveink (lásd a 2. és 3. pontokban felsorolt járműveket) elsősorban üzemi fuvarozási feladatokat kell, hogy végezzenek.

Tehergépkocsi diszpécser-szolgálatunkat az újhegyi üzemvezetőséggel egyetértésben az e célból felállított Szállítási Bizottságnak, melyből úgy kell megszerveznie, illetve az átszervezésre f. évi december 27-ig javaslatot tennie, hogy a saját gépjárműveinkkel végzett belső fuvarozások milliós nagyságrendű ráfizetése záros határidőn belül megszüntethető legyen, és az idegen bérfuvarozásokon kifejtett több 1000 eFt költség csökkenthető legyen.

Szabad kapacitás esetén, — tekintve, hogy tggk.-műveink fel- és lerakással, valamint ácsorgással több időt töltenek, mint fuvarozással —, bérfuvarozás is végezhető az alábbiak szerint.

12. A kislakásépítés és költözködés céljára továbbra is engedélyezem az üzemi

tehergépjárművek kiállítását az alábbi díjfizetés ellenében:

a) 3 t vagy annál kisebb rakományú gépjármű esetén km-ként 1,50 Ft-ot;

b) 3 t-nál nagyobb rakományú gjmű. esetén km-ként 2,— Ft-ot;

c) darus gépkocsi után óránként 30,— Ft-ot kell elszámolni betétszámlánkra befizettetni az igénybevétel után legalább 3 nappal;

d) a fenti díjaknál kisebb díjakat vagy díjmentességet (a jelenleg is fennálló ilyen esetekben kívül) a gazdasági igazgatóhelyettes engedélyezheti. (Pl. KISZ-lakásépítési akció stb.).

e) Átköltözésnél ugyancsak a fentiek szerint kell a díjakat fizetni annak az elvnek a szem előtt tartásával, hogy a régi lakás szerinti lakozásbánkent 1-1 db 3,5 t-s vagy 12 m² rakfelületű kocsi engedélyezhető. Ha az átköltözés igazolja, hogy legalább 3 utalvány illetmény-szerint is költözteti, úgy részére további egy db 3,5 t-s gépkocsit is biztosítani kell. A szolgálatteljesítés költözését előnyben kell részesíteni;

f) Mivel az illetmény-szerinti szállításra Pécsen az AKOV-vel nincs szerződéses viszonyunk, ezért engedélyezem, hogy az illetmény-szerinti kiadó üzemek a náluk fuvarozásban lévő tggk.-kal fuvarmentes időben saját dolgozók illetmény-szerint és fáját a 102/13/1969. NIM sz. utasítás (33/1969. sz. NIM Ertesítés) alapján a helyhatósági áron (körzetenkénti egységes Ft/q díjtétellel) házhoz fuvarozzák.

Ehhez azonban az újhegyi üzem vezetőjének, illetve fődíspécserének előzetes engedélye szükséges. A kiszolgáló üzemek és a vállalati központi dolgozók illetmény-szerint a kérelem beérkezése sorrendjében az újhegyi üzem végzi.

TÜZEP-levelel szénfelhasználás és tűzifa szállítása tilos.

Egyéb bérfuvarozást TEFU díjnyújtás mellett az újhegyi üzem vezetője vagy fődíspécserének engedélye alapján szabad gjműveinkkel végezni, szabad kapacitás esetén.

g) A TEFU Rakodási Díj-szabás megszüntése folytán a mellékletteljesítmények (pl. le- és lerakással, billentés, maglyázás, mérlegelés stb.) díjait szabad árformába sorolják, de a volt TEFU Rakodási Díj-szabásnál kevesebb díjnak nem számíthatók.

h) A fentiekben írt nem üzemi fuvarozások bizonylati

és áttekinthető ellenőrzési eljárását az újhegyi üzem vezetőjével a számviteli osztálytal egyetértéssel rendezze;

i) fogott járművek bérfuvarozásánál a korábbi rendelkezéseket kell megtartani.

13. Vállalati gépjárművet csak gjmű. vezetői munkakört betöltő dolgozó vezethet. Más dolgozó részére, — amennyiben a gjmű. vezető-sére jogosító érvényes vezetői engedéllyel rendelkezik —, a gépjármű vezetését engedélyezhetem.

E jogommal azonban (főleg kislakásépítéssel kapcsolatban) csak kivételesen, és az újhegyi üzemvezető javaslatára a Gépészeti Osztály vezetőjének véleményezése után döntök. (Ilyen esetek lehetnek pl. a munkakört betöltő gjművezető óráhiánya, vagy gk.-vezetőhiány (betegség, szabadság) vagy más, előre nem látott körülmények.)

14. A személygépkocsiknak osztályokra és üzemekre való beosztását elvileg továbbra is fenntartom azzal, hogy az eltelt másfél év tapasztalatai alapján felülvizsgálatom a szgk.-k jelenlegi elosztását és az engedélyezett km. teljesítményt.

15. A titkárság a vállalati rendezvényekkel, ünnepekkel stb. kapcsolatos fuvarozásokat elsősorban a rendelkezésre kijelölt szgk.-kal, ha ez nem elégséges, bármely osztály vagy üzemtől bevonandó (előzetes értesítés után) szgk.-kal bonyolítja le. Az e célból igénybevevett szgk.-k teljesítménye nem csökkenthető az illető szgk. havi, illetve negyedévi engedélyezett teljesítményét.

A titkárság ugyancsak a rendelkezésére álló tartalék szgk.-ból köteles az általam meghatározandó km-teljesítményig az osztályokra be nem osztott dolgozóknak (pl. műsz. és gazd. tanácsadóknak, üzemorvosoknak stb.) a kocsit igényét kielégíteni. Az engedélyezett és felhasznált teljesítményt a titkárság tartja nyilván.

Ha az ilyen utazásokra a tartalék szgk.-k nem elégségesek, úgy az előző pont ut. bek. alapján leállított szgk.-k is igénybevehetőek vagy halaszthatatlan utazások miatt az osztályokhoz és üzemekhez beosztott kocsik is (előzetes értesítés mellett) bevonhatók.

16. Mivel az újhegyi garázsban szolgálatot tevő gk. vagy forg. irányító a helyközi útra vonatkozó (a menetlevél első oldalán lévő) részt kitöltés nélkül nem ir-

hatja alá és nem bélyegezheti le, ezért az ilyen utat előző napon kell vele közölni. Ha munkaidő alatt válték szükségessé a közg. határon túli (helyközi) utazás, úgy a rovatokat a titkárság vezetője tölti ki és bélyegezi le. Komlón ugyanezt a garázsban lévő gk. irányító végzi el.

17. A tárgyban idézett jogszabályok újra megismétlik a gjművek használatának a kötelezettségét, hogy minden egyes fuvarozás után (bármilyen rövid távolságú vagy kevés időtartamú is az) a teljesítmény igazolását olvasható aláírással és az óraperc beírásával kell tételenként igazolni. A gkv.-tól pedig meg kell követelni, hogy aláírás előtt a menetlevélnek a km-óra állására és a fuvarozás időpontjának befejezésére vonatkozó részét (rovat) töltsék ki. Tilos ki nem töltött rovatokat aláírni.

18. A Szervezési Osztálynak a Szállítási Bizottságba delegált tagjai havonként két, (de feltétlenül egy) ízben végezzenek az újhegyi garázsban a menetlevelek tüzetes átvizsgálásával a gjművek szabályszerű használatára vonatkozó ellenőrzést és minden mulasztást írásban nekem jelentsenek.

19. Ha a szervizre berendelt kocsi hosszabb ideig tartó javítást kell elvégezni, ezt az időtartam közlése mellett az illető osztálytal vagy üzemtel azonnal közölje a garázsban lévő gk.-irányító.

Az újhegyi üzem pécsi és komlói gépkocsi üzemszervezőinek kijelölt dolgozója az üzemekhez és osztály csoportokhoz beosztott gépjárművek kötelező I. és II. sz. mellékletének napját 48 órával előbb közli, — a szemlére terjedő idő alatt várható km-teljesítmény beérésével — az üzemekkel, illetve az osztály csoportoknál felelősnek kijelölt dolgozóval.

20. Egy jó karban lévő szgk.-t (legközelebb felújított Warszáwt) az újhegyi garázs rendelkezésére kell tartani és efelett rendkívül sürgős esetek kielégítésére kizárólag az újhegyi üzem vezetője rendelkezhet, ugyanúgy, mint a titkárság az ő rendelkezésére álló tartalék szgk.-kal. Ez a tartalék kocsi legfeljebb 1-2 óras időtartamra adható ki, és semmilyen esetre sem adható oda szemlé vagy javítási kocsi pótlására.

21. Az újhegyi üzem vezetője az idézett Korm. sz. rendelet 1. sz. mellékletében rendszeresített új nyomatványokat azonnal rendelje meg, az anyagellátó üzem pedig azokat megjelenésük után azonnal szerezze be. Azokat kinyomtatásuk után azonnal használatba kell venni, függetlenül attól, hogy van-e és mennyi készletünk a régi nyomatványokból.

A 2. sz. mellékletben vezetni elrendelt összes nyilvántartást, adatszolgáltatást, — ha ez még nem történtik, — vezetni kell, illetve a jelentéseket hiánytalanul és folyamatosan kell végezni.

22. Utasításom kiadás napján lép hatályba azzal, hogy az ebben kiegészítően vagy eltérően nem szabályozott kérdésekben az idézett Korm. sz. rendelet előírásait kell megtartani.

23. Ezenkívül az újhegyi üzem köteles a MÜM-KPM 113/1968. (12.) sz. együttes utasítását a gépjárművezetők munkafeltételeinek és munkakörülményeinek megállapításáról, valamint az erről szóló „Állásfoglalás”-ban írtakat megtartani.

24. Ezzel az utasítással egyidejűleg hatálytalanítom az 56/1965. és a 14/1967. tavázból a 32/1967. sz. (trószk) igazgatói utasításokat, valamint az azokkal kapcsolatos egyéb írásbeli rendelkezéseket.

Garamvölgyi János igazgató

A főintéző felrobbanása

Vitéz Ogally főintéző úr öngyilkos lett. Felrobbantotta önmagát. Ugy történt az eset, hogy kisételt a repülődekre, s ott rálepett egy aknára. A főintéző úr tudta ugyanis, hogy a visszavonuló fasiszták ott aknázták alá a talajt, remélve, hogy azzal az öket öldöző szovjet csapatokat feltartóztatják. Nem tudták feltartóztatni.

A főintéző úr az országvesztő és népiirtó nyilaskezeses párt tagja volt. E mellett diszkelgett még egy érdekes fehér zománcoz tábla is a háza falán. Ez volt rá körben felírva: „Pest—Pilis—Solt—Kiskun vármegyék vitézi hadnagya” — és a felirat közepén ott állt a két angyal által közrefogott kettőskereszt magyar címer.

Furcsa szerzet volt ez a „vitéz” úriember — mint ahogyan furcsa egy alakulat volt az a rendszer is, amelyet szolgált. Komikumamból, még vigjátékba illő volt már maga az államrendszer is: egy fehérlovás öreg tengerész volt az államfő, aki a kormányzóit rangot viselte, de fenntartotta a királyságot. Királyt viszont nem engedett a trónra ülni.

A főintéző úr ettől a figurától kapta a „vitéz” címet, mert 1919-ben kiváló barbarságot követett el a nép-hatalom ellen, a földesúri rend védelmében. Komikus volt az is, hogy Békés megyében — Mezőhegyes köz-egységben — akasztotta ki a címeres táblát: „Pest—Pilis—Solt—Kiskun vármegyék vitézi hadnagya”.

Agglegény volt Ogally főintéző úr. Mindenki tudta róla a 36 ezer holdas birtokon, hogy a neves színésznővel szabályszerű házasságot kötött, igaz, hogy csak kéthavonként egy-egy hetet, — de akkor istenigazában. Hol Pesten, hol itt, a birtokon.

Volt, hogy a saját birtokán is — de ott inkább csak nyáron —, amely a szomszéd megyében volt, és nem volt 36 ezer hold, de épp elég volt ahhoz, hogy egy agglegény vagyont halmozzon fel benne és belőle. Vitéz Ogally pedig értett ehhez, hiszen tanult szakmája volt a mezei gazdálkodás.

Aztán, meg úgy gondolta, nem fog ártani, ha a ma-

gyar fasiszták szekeréhez köti a sorsát, és belépett a nyilas pártba, bár akkor, 1944-ben ezt a gazdája: Horthy Miklós lovastengerész hadúr és a magyar királyság kormányzó ura nem vette jó néven. Fel is szólította, hogy lépjen ki. Ezt Ogally úgy fogta fel mint a „főméltóságú úr” hatalmának megingását és mint az öregúr pánikba esésének kezdetét. Márpedig ha Horthy pánikba esik akkor Ogallynak helyezkednie kell. Az volt az életelve, hogy mindig a győzőkhöz kell csatlakoznia — és ha ezt ügyesen csinálja, nem érheti soha meglepetés.

Ügyesen csinálta, az kétségtelen. Csak hogy 1945 január másodikán rosszul telt meg az erőviszonyok. Amikor a nyilas rémuralom a legjobban tombolt, akkor volt a leggyengébb. Eppen akkor írtatott halálra. Vitéz Ogally főintéző úr tehát a halálraírtatott barbarizmushoz kapaszkodott, törvény-szerű volt, hogy meghaljon maga is.

Nézem, nézem a napjárt.

Nézem az 1970-es számot, de nem tudok szabadulni a Januártól. És nem tudom levenni a szemem a 2-es számjegyről. Miközben a 2-es számjegyet nézem, látom magam előtt az agglegény vitézt, amint hófehér lovaglónadrágjában, szétvetett lábakkal áll a mezőhegyesi m. kir. állami ménésbirtok igazgatói épülete előtt és torka szakadtából ordít Kodrán Mihály bácsira, az alfabéta román igáskocsisra, mert tegnap megint nem trita alá a bérjegyzéket.

Pedig a főintéző úr által hűlen kiszolgált úri államhatalom büne volt, hogy a kodránmihályok irástudatlanok maradtak halálukig.

Nézem a Január másodikát és hallom a robbanást. Hallom is, lelki szememmel látom is, hogy repül a levegőbe a főintéző úr véres cafattá vált holtteste. Hallom is, látom is újra; hallottam is, láttam is akkor, hogy repült a levegőbe a, horthysta kapitalista rendszert 1944 végén, 1945 elején. Jelen voltam. Tizenkilenc éves voltam.

A tiszta fehér hóban előbb vérpirosan, majd egyre fakóbb piros vonalakkal rajzolódott ki Európa térképe — de ha közelebről nézte aki nézte, inkább olyannak látta mint József Attila kevéssel korábban: penészvonalaknak a nedves lakás falán.

Nézem a 2-es számjegyet — hallom a robbanást, még a főintéző úr halálskolyát is hallani vélem.

Tán csak akkor döbrent rá ez a buta úriember, amikor már felrobbant, hogy mennyire nem hősített amit elkövetett; hogy mennyire inkább gyáva volt! Méltó volt önmagához, egész életéhez a halála is. Így volt ez jól. Igaz, talán értékes adólékakkal szolgálhatott volna az általa is megapostott cselekedésből megalakult népbíróság előtt az általa szolgáló hatalom természetéről. Elmondhatott volna néhány terhelő adatot nemcsak önmagára, de gazdára nézve is.

Ne sajnáljuk magunkat amiatt, hogy megfosztott minket ettől az örömtől. Az igaz, a lélekemelő, a történelmi öröm már közelgett akkor.

Gyevi Károly

Ők heten

A Komló Bányász labdarúgó a héten kezdik meg a felkészülést a tavaszi bajnokságra. Az NB I-es pozíció megerősítése, a 12. hely megszerzése az első csapat kerete egészét dicséri. Természetesen azok érdemlik meg elsősorban a felsőfokokban alkalmazott jelzőket, akik leggyakrabban szerepeltek az év folyamán. Természetesen a sikerben részes a szakosztály vezetése és az edzők is. Ezúttal mégiscsak hét labdarúgót mutatunk be. Ők azok, akik a legjobb átlag-teljesítménnyel hívták fel magukra a figyelmet. (Fotó: Nemesi).

Erdősi István

Makray Balázs

Csordás I. István

Lazaridis Szokrátesz

Solymosi Gyula

SPORT

A vidék legjobbja lett a Komló Bányász atlétikai szakosztálya

A Komló Bányász atlétikai szakosztálya történetében az 1969-es év volt a legsikeresebb időszak. Elnyerte a vidék legjobbja címet. A Komlóiak az 1968-as ranglistán a 14. helyen végeztek. Országos viszonylatban ez is fejlődést mutatott. Nem kevesebb mint 73 versenyző ért el minősítést. A programtervben a szakágak fejlesztése szerepelt első helyen — a női gárda megerősítése mellett. Az utóbbi elképzelés nem valósulhatott meg mert a Bányász pécsi csoportját levalasztották. Ez azt jelentette, hogy 1969-ben a szakosztály bizonyos hátrányokkal kezdett. Mintegy 20 versenyző került át pécsi egyesületekhez.

A közép- és hosszútávú futók adták és adják a szakosztály bázisát. Minőségileg ők a legerősebbek. Nőknél — a pécsek kivételével — lényegesen gyengébbek lettünk. Így feltétlenül erősítésre volt szükség. — Ezen törekvésünk az év folyamán nagyon kis mértékben sikerült — emelte ki beszámolójában Vass István szakosztályvezető. — Az elmúlt év elején három szakcsoportban három edzővel, mintegy 70 versenyzővel kezdtük meg a felkészülést. Szakosztályunk a sportklub egészé alatt működő sportiskolák versenyzőit is patronálta. Lényegesen erre épült a serdülő korcsoport, s innen merítettük az utánpótlást. Együttal tehát azt is hangsúlyozhatom: a sportiskola létrehozásának gondolata igen hasznosnak bizonyult.

Az értékelésnél vegyük első helyen a férfiak eredményeit. A bajnoki pontversenyben — 150 egyesület közül a 9. helyen végeztek. Egyben a vidék legtöbb pontot szerző egyesülete címet is elnyerték. A nők a 12. helyre kerültek. Ez is kimagaslóan a legjobb a szakosztály életében. Összefoglalva: a szakosztály beúrt az élgárdába és a vidék legjobb szakosztályaként értékelték.

A komlói szakemberek joggal lehetnek büszkéek hiszen az összesítés szerint a 9. helyre kerültek. Ezzel megelőzték sok nagy atlétikai hagyománnyal rendelkező fővárosi és vidéki egyesületet. A másik igen örömdetes eredmény: a szakosztály nyerte az 1969. évi, a Magyar Atlétikai Szövetség által kiírt Hosszútávú Kupát. Ezen keresztül az a megtiszteltetés érte a Bányászt, hogy 1970-ben Komlón rendezhetik meg a négyfordulós verseny egyik fordulóját. A kedvező tények közé sorolhatjuk, hogy a 13. szeptemberi maratoni versenyen mind az egyéniben, mind a csapat versenyben a komlóiak kitűnően megállták helyüket. A kék-fehérek első csapata megnyerte a versenyt, míg a másodikvonalbeli gárda a negyedik helyen végzett — kilenc csapat közül.

A tavaszi mezél futóbajnokságon, valamint a váltó és futó csapatbajnokságon elért nagyszerű helyezéseink számottevően befolyásolták az országos pontverseny végső alakulását — hangsúlyozta a szakosztályvezető.

A komlóiak az ősztendőben mintegy hetvenöt különböző jel-

legű és típusú versenyen képviselték az egyesület színeit. Utóbbiakban szerepeltek versenyzőink — válogatott és meghívásos válogatottak. Utóbbiakban szerepeltek versenyzőink — válogatott és meghívásos válogatottak. Utóbbiakban szerepeltek versenyzőink — válogatott és meghívásos válogatottak.

— 1969-ben hatvanegy versenyzőnk ért el minősítést, tizen nem tudták teljesíteni a meghatározott szintet — folytatta tovább értékelését Vass István. — Ez a statisztika azt bizonyítja, hogy a szakosztály minőségileg jobb eredményt ért el, mint az előző esztendőben. Versenyzőink közül országos csúcsot is javítottak és számos megyei csúcsot adtak át a múltnak. Flataljaink a megyei válogatottban is ponterősek voltak, nem egy találkozóon végeztek az első helyen. Versenyzőink országos bajnokságokat, ötvennél több megyebajnokságot és két vidékbajnokságot nyertek. A területi csapatbajnokságban férfi felnőtt együttesünk — hét csapat közül — a II. ifi-csapatunk hat közül szintén második helyre kerültek. Ugyanígy végzett a serdülő-együttes is. Nőknél az ifjúságiak ugyan csak másodikok lettek, míg a serdülők — hét csapat versenyében — a negyedik helyre kerültek.

Egyénileg Dudás István magyar válogatottságával, I. osztályú eredményeivel három országban képviselte a magyar, illetve egyesületünk színeit. A Komló Kupa megnyerésével, továbbá számos fontos versenyen elért kitűnő helyezéseivel a szakosztály erőssége volt. Homoki Vince, Wieland Ilona, Kisfalusi László, Szabó Zsuzsa, Bara Júlia és Salpa János szintén a legjobbak közé tartozott. Az eredményesség miatt megérdemlik a többiek is, hogy névszerint megemlítsük őket: Velez László, Demeter István, Orsós Péter, Kiss István, László János, Horváth Ferenc, Brüschner Antal, László Zsuzsa és Szabó Klári.

Feltétlenül beszélni kell az edzők, a szakvezetők munkájáról is, hiszen ők a sikeresorozat kovácsai. Ódaadó munkájukkal, szaktudásukkal főrészt vállalták a sikerben. Fogarasi Sándor, Cserhádi Zoltán, Sági Sándor és a szakosztály két képviselője: Vass István és Wieland János.

Bordács Lajos

Kófal István

Egy csapat elbűcsűzött

Novemberben ugyan még megrendezték Pécsújhegyen a hagyományos férj és feleség labdarúgó-, valamint kézilabda összecsapást. A búcsú-mérkőzésekre azonban már csak a törzsgárda-szurkolók — mintegy háromszáz — mentek ki, és ázták végig a jugoszláviai Koprivnica elleni találkozót. Pedig a lányok most is hűek maradtak önmagukhoz: mert ez a csapat, mely egyike a leghosszabb ideje az NB I-ben játszó együtteseknek, ezen a találkozón is győztesen vonult le a pályáról.

Vajon ki nem ismeri olvasóink közül, ha csak hírből is ezt az összeállítást: Buregh — Farkas, Kóréné, Czakóné, Szamos, Schmidtne, Hetényi és vajon melyik NB I-es klub ne fogadná el szívesen őket, akár most az átigazolás alkalmával? Az elmúlt kilenc év alatt nem akadott az elsőosztályban olyan gárda — olyan bajnok —, akit a Bányász-lányok ne fektettek volna kétvállra. És ez a csapat 1970-ben, már így együtt, többé nem lép pályára.

Pedig milyen nagy ígérete volt a magyar kézilabda válogatott számára a Schmidtne

—Szamos—Kóréné pécsi harmas. Török Bódog, a válogatott edzője tőlük remélte egy újabb, még fényesebb korszak kezdetét lányai számára. A jövő azonban kiszámíthatatlan. A három közül csak kettő juthatott el a válogatottsáig. Igaz, közülük Schmidtne a sportág csúcsaig verekedte magát, a dortmundi VB dobogójának legmagasabb fokára. Schmidtne, azaz Mari, kétségtelenül kimagasló alakja volt annak a VB-nek. Nem volt véletlen, hogy jelölést kapott a világ válogatottjába is. Ahhoz, hogy mindezt elérje, azonban nagyon is rögzös út vezetett és Mari nem riadt vissza a nehézségektől. Evről évre irányítója volt együttesének, akár a Bányászban, akár a válogatottban játszott. Senki nem kaphatta volna megérdemeltebben az év legjobb baranyai sportolója címet, mint ő. Ezt különben a leadott szavazatok száma is bizonyítja.

Kórénét minden eredménye és eredményessége ellenére is mindig mint a jövő nagy reményességét emlegették, nemcsak a szurkolók, de a szakemberek is. Valóban Kórénében sokkal több volt, mint amennyit nyújtott. Talán ő léphetett volna Schmidtne helyébe.

Két ember, aki méltán érdemelte volna még ki a válogatottságot: Szamos Teréz és Buregh Zsuzsa. Szamos volt az akarat megtestesítője, nem ismert lehetlent. Támadásban képes volt magához téríteni a már szétcsúszó csapatot, míg védekezésben le tudta rádrozni a legnevesebb ellenfeleit is, és ezt mindig a sportszerűség keretein belül. Buregh az analitikus kapusok közé tartozott. Ő volt az, aki képes volt statisztikát vezetni az ellenfelek lövéseiről. Így aztán nem produkált látványos védéseket, de mindig megbízhatóan állt csapata mögött.

Czakóné svédcsavarai, melyek mindig a legjobbak jöttek, Hetényi váratlan lövései, Farkas lendülete és gólképessége, mind-mind egy eredményekben gazdag együttes pályafutásának mozaikjai. És ez a sok jó játékosból álló gárda csapat is volt. A csapathoz azonban tartozott még egy ember, aki össze tudta kovácsolni a nem anyagokból álló együttest, ő Zákányi Bálint edző, aki most egy új gárda kialakításán fáradozik. Sok sikert kívánunk neki az elkövetkező időkre és sok sikert kívánunk az elbűcsűzött csapatnak az életben.

— k —

Interjú Makray Balázssal

A Komló Bányász labdarúgó közlő csak Makray Balázs és Bordács Lajos büszkélkedhet azokkal, hogy 1969-ben valamennyi NB I-es bajnoki mérkőzésen szerepelt. Kettőjük közül a fezzetjátékos teljesítménye bizonyult jobbnak, ezért őt kerestük fel, hogy néhány kérdésre válaszoljon.

— Mikor tessz államvizsgát? — Ha minden jól megy, az idén június végén. A Testnevelési Főiskola utolsó éves hallgatója vagyok. Azért bírom a sikerben, mert eddig négyes átlagot értem el.

— Ha végez, tanítani akar, vagy Kossuth-bányán marad? — Egyelőre Kossuth-bányán dolgozom tovább. A későbbiek során tovább folytatom tanulmányaimat.

— Egyértelmű azzal az értékeléssel, miszerint Komlói 1969. évi legjobb sportolói között szerepelt? — A magam részéről nehéz ezt megítélni, hiszen Erdős Pista, Dudás István és Homoki Vince is nagyszerű sikereket könyvelhet el.

— Hogyan sikerült összeegyeztetni a tanulást, a munkát, a sportot? — A kötelező szerénység mellett mondhatom: csak nagy áldozatok árán. A heti hat foglalkozás, a mérkőzés-sorozat után is le kellett ülnöm a könyv mellé. Aztán a nyári és a téli szünetben is a vizsgákra kellett készülnöm. Segítettek ebben a sportkör vezetői és személy szerint Lantos Mihály edző is.

— A baráti beszélgetések során, év közben többször is kifejezésre juttatta: a Komló Bányász semmivel sem jobb, talán rosszabb is, mint a hátsó régióban lévő hat csapat. Fenntartja-e ezt a véleményét a bajnokság befejezése után? — Azt hiszem, tévedtem! Lelkesedéssel zölé tudunk nőni a mögöttünk lévő csapatoknak. A tavasszal összekovácsolódott kollektívá bizony csorbát szenvedett a két Szegedre távozott játékos miatt. Tudtuk azonban, hogy csak magunk biztosíthatjuk bennmaradásunkat. Ezért a szakvezetéssel összefogva — rövid idő után — sikerült rendezni sorainkat. Végül is: Patakiék nélkül is megálltuk helyünket.

— A fővárosi együttesekkel szembeni eredmény-sorozat sokkal jobb, mint a vidékiek elleni teljesítmény. — A kívülálló legtöbbször csak az eredményeket nézi. Sokkal könnyebb egy nyílt síkkal játszani, mint egy eleve defenzív harcmodorral fellépő, döntetlennel játszó vidéki együttesekkel szemben. Sajnos, 1969-ben nem volt meg nálunk az a kellő átlátás, amellyel egy úgynevezett betonvédelmet át tudunk vinni tőlük. Azt is hangsúlyozni kell, hogy a vidékiek mind-mind riválisok voltak, és ez kettős felállással nehezítette a játékosokra.

— Mit vár az új kitértől, a térfordulós bajnokságtól és az ősz-tavaszi rendszerre való áttéréstől? — A térfordulós bajnokság létezésétől az "születet" biztosít. Kockázatot nélkülül csapatfőkéntre ad lehetőséget. Az átlátszóság sokat vitat. Szerintem az eddigi szisztéma volt a jobb, vagyis az éves bajnokság. Azért tartom jobbnak az ősz-tavaszi rendszert, mert egy télen megszerzett eredményt, technikailag felkészültséget könnyebb átmenteni a két forduló közötti egy-két hetes szünettel, mint mindent újból kezdni a kánikulában. Mégis azt kell mondanom: végső soron nem az dönti el a

magyar labdarúgás helyét nemzetközi porondon, hogy ősz-tavaszi, vagy tavaszi-ősz rendszerben játszik-e a mérkőzéseket, hanem az, hogy mennyire készül fel a mezőny és mennyire tudjuk komolyra tenni a bajnokságot.

— Véleménye szerint a mostani átlagolással javul-e a csapat ütőképessége? — Feltétlenül! Juhászsal a Dorogban már játszottam. Mohácsiakkal szemben mint ellenfél küzdöttem. Gólképes játékosok. Az átlagolás vonatkozásában még nincs végleges névsor, de úgy vélem, a vérfrissítés mindig hasznos.

— Egy kis hazárdjáték: Melyik csapatot várja bajnoknak és kiket lát a kiesők között 1971 júniusában? — Azt hiszem, ismét az Újpest lesz a bajnok. A Diósgyőrt és a Szegedet vélem kiesőnek.

— Hogyan kerülhetjük el a kiesést, illetve miként stabilizálódhat a Komló Bányász az NB I-ben? — Úgy érzem, hogy az elkövetkezendő három fordulóban nem lesznek kiesési gondjaink. Ezt arra alapozom, hogy csatársorunk feltétlenül megerősödik. Végül: ha már én kaptam szót a játékosok közül, a csapat nevében ezúton is köszöntöm a szurkolókat. Boldog új esztendőt kívánva arra kérem a komlói sportrajongókat, hogy továbbra is támogassanak bennünket, bizanak az újabb sikerben.

Vizhányó Imre

Üzemi tömegsport

1969. december 30-án rendezték Kossuth-bánya kultúrtermében évzáró összejövetelüket az üzemi sportolók. Az elnökségben helyet foglaltak, Petkő Frigyes üzemvezető helyettes, Bán Tibor, a Szakszervezeti Bizottság titkára és Bódis Zoltán Kossuth-bánya üzemi sportfelelőse.

Bódis elvtárs bevezetőjében elmondta, hogy az 1969-es esztendőben a kettős jubileum jegyében rendezték meg a különböző sportversenyeket az üzemi dolgozói részére. Az volt a cél, hogy minél nagyobb számban vonjuk be a dolgozókat az üzemi tömegsport rendezvényeire, ami úgy érezzük, sikerrel is járt, hiszen míg 1968-ban 751 fő, addig 1969-ben 950 fő vett részt. Nagy segítséget kap-

tunk munkánkhoz az üzemi szocialista brigádjaitól is. Mind többen ismerték fel a rendszeres testedzés szükségességét és azt az elmúlt esztendőben igényelték is. Ki kell emelnünk a sportaktív hálózat lelkiismeretes munkáját, hiszen nélkülük nem következhetett volna be ez az ugrásszerű létszámemelkedés.

A következőkben Bán Tibor elvtárs adta át a jó eredményt elért sportolóknak a Szakszervezeti Bizottság ajándékait, jutalmait.

Jutalomban részesültek a jól dolgozó aktívák is, köztük Molnár Tibor, Baranyai György, Kiss Pál, Ujhelyi József, valamint Molnár Sándor.

— Sz —

„Azok a szép napok”. Az egyik legemlékezetesebb mérkőzésen: Pécsi Bányász—Ferencváros 8:7, a két Mari (balra Schmidtne, jobbra Kóréné) veszélyeztetik az ellenfél kapuját.

MECSEKI BÁNYÁSZ

A Mecseki Szénbányász dolgozóiak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs L. Komját Aladár utca 5 (Mecseki Bányász Szálló) Telefon: 31-07 33-07: 91-es mellékállomás. Felelős szerkesztő: 52-90: 92-es mellékállomás, vállalati telefonton: 11-05-06. A szerkesztőség üzemi telefonszáma 11-41 és 11-55. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Braun Károly. Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-32. 15-33. 11-60. 60-11 Nyomja a PECSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály utca 10 Felelős vezető: Melles Gező. TERJESZTI A MAGYAR POSTA Előfizethető a Mecseki Szénbányász dolgozói részére az Üzemek bérszámfeljuttatásánál. Nyugdíjasok és intézmények részére Pécs, Déryné u. 9. szám. a pénzügyi osztályon. Telefonja 22-23. 25-60. (21-35-os mellékállomás.) Előfizetési díj a Mecseki Szénbányász dolgozóinak tél évre 10.— Ft. egész évre 20.— Ft. index: 25.817.

Mai számunkból:

HAJNALI 3-KOR JÖTT
A SZOVJET HADSEREG
(Visszaemlékezés a 3. oldalon)

KÉPREJTVÉNY-PÁLYÁZATUNK
EREDMÉNYE
(4. oldalon)

HELYTÁLLÁS 10-14
FOKOS HIDEGBEN IS
(Riport az 5. oldalon)

VILÁG PROLETÁRIUSI EGYESÜLJEK

MECSEKI BÁNYÁSZ

A MECSEKI SZENBANYÁK DOLGOZOINAK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

Ara: 40 fillér

KEDD, 1970. JANUÁR 13.

Több szemet vár tőlünk a népgazdaság!

Rosszul kezdtük az új évet!

80 ezer tonnát pótműszakokból kell teljesíteni

Január 6-án, kedden Pécssett, a Déryné utcában tartotta az év első üzemvezetői értekezletét a Mecseki Szénbányák igazgatója. Az értekezletre meghívták az üzemek párt-, szakszervezeti és KISZ-titkárait, valamint az Igazgatóság osztályvezetőit. Az értekezleten részt vett dr. Bánki Nándor, a pártbizottság ipari osztályának vezetője, Markwart Károly, a szakszervezeti bizottság titkára, Pozsgay Károly igazgatóhelyettes és Klepach Ottmár, a KISZ-bizottság titkára.

Egyetlen napirendként Garamvölgyi János igazgató az év első munkanapjainak teljesítményeit értékelte. Bevezetőjében hangsúlyozta, hogy a vállalat dolgozói derekasan dolgoztak, sokat tettek az elmúlt évben a vállalati feladatok teljesítésében, amit azonban az év első napjainak tapasztalatai alapján 1970-ben nem mondhat el. Pécsbánya-üzem kivételével egyetlen termelőüzem sem teljesítette az év első napjaira kiírt tervét, így vállalati szinten csak 56 százalékos eredményről lehet számot adni. Sőt csupán három nap alatt 12358 tonnával maradtak adóssai az üzemnek és éppen egy olyan periódusban, amikor az országos szénhelyzet is súlyosabbá vált. Elégedetlenségét nyilvánította Szabolcs-bánya és Béta-bánya üzemek munkájával kapcsolatban. Nem tartotta kielégítőnek Vasas-bánya termelését sem, amelyet a kötélpálya szakadásával indokoltak. Külön szót Kossuth-bányáról, ahol az 1969-es esztendőben több ízben elismerést érdemelték, helytállásukról tettek tanúbizonyságot, mégis az év elején rosszul indultak és a beállított helyzet tisztázása érdekében igazoló-jelentés készítésére utasította az üzem vezetőjét és főmérnökét.

Zobák-bánya vezetőinek arra hívta fel a figyelmét, hogy a decemberi események már elmúltak, ideje az üzem lehetőségeit kihasználva végre megfelelően termelni.

Garamvölgyi János igazgató kemény hangon bírálta az üzemvezetőket azért, mert a telepítések, a munkaerő-felhasználás, a munkahelyi kapacitások kihasználására és biztosítására, valamint a termelés érdekében nem mindenütt tették meg a szükséges intézkedéseket. Bár 1969-es év eredményei globálisan jónak értékelhetők, a rossz év eleji kezdés kihatott az egész évi munkára. Hangsúlyozta, hogy a Mecseki Szénbányák sajnálatosan lemaradt a fogyasztói igények kielégítésében és felhívta a figyelmet, hogy a termelési kiesések kiküszöbölése érdekében a legsürgősebben meg kell tenni minden szükséges intézkedést. Most, amikor az egész ország nehéz szénhelyzetben van, alapvető kötelessége a Mecseki Szénbányák minden dolgozójának, minden vezetőjének, hogy segítséget nyújtson a probléma megoldásához. A Mecseki Szénbányák nem tudta kielégíteni fogyasztói partnereit, pl. Dunaújváros igényét, a TŰZEP-telepek üresen, az Erőmű és a MÁV sem áll jobban.

A vállalat igazgatója bejelentette döntését, amelyet előzőleg a párt- és szakszervezeti bizottságokkal is megbeszélte, hogy vállalati és népgazdasági érdekből két fontos feladatot elvégzésére ad utasítást:

Először: a hétköznapi terveket kell teljesíteni maradéktalanul, és a legsürgősebb intézkedéseket ez ügyben tegyék meg az üzemvezetők. Ezentúl az I. negyedév vonatkozásában elrendelte a pótműszakok bevezetését. Egyelőre csak a szabadszombatok tekintetében, de ha szükséges, a vasárnapi pihenőnapokat is igénybeveszik. Jelenleg 80 ezer tonna szemet kell a pótműszakokkal kitermelni, amely a következő napokra esik: januárban: 10-én egyharmados, 17-én háromharmados, 24-én egyharmados, és 31-én háromharmados műszakban dolgoznak az üzemek. Februárban: 14-én egyharmados, 21-én háromharmados, és 28-án egyharmados műszakban kell termelniük. Márciusban: 14-én háromharmados, 21-én háromharmados és 28-án egyharmados

műszakokat rendelt el. Hangsúlyozta a továbbiakban, hogy amennyiben a hétköznapi termelések normalizálódnak és a fogyasztói igényeket ki tudják elégíteni, akkor 50 ezer pótműszak is elegendőnek mutatkozik. Külön megemlítette, hogy a pótműszakokhoz kapcsolódó bér- és egyéb költségek tekintetében a felsőbb szervektől kértek intézkedést. Az üzemvezetőket utasította, a párt-, szakszervezeti és ifjúsági mozgalmi funkcionáriusokat pedig kérte, hogy legyenek segítségére abban, hogy a vállalat és a népgazdaság érdekében szükséges pótműszakok zavartalanul lebonyoluljanak.

Felhívta a figyelmet arra, hogy jelentősen emelkedett az utóbbi időben az igazolatlan mulasztások száma, elsősorban Vasas és Szászvár vezetőinek intézkedésére van szükség és felhatalmazta őket, hogy a kiküszöbölés érdekében a legszigorúbb eszközöket is alkalmazzák. Bíráló hangon szólt arról, hogy több területen műszakihiány következett be, amelynek elemzése, megvizsgálása valamennyi vezető legfonto-

sabb feladata közé tartozik. Arra is felhívta a jelenlévők figyelmét, amennyiben a téli időjárás miatt akadályok merülnek fel a munkásszállításnál, a komló karbantartó-üzem és a pécsi építési üzem segítségét igénybevehetik az üzemek vezetői.

Az üzemvezetői értekezleten felszólaló dr. Bánki Nándor és Markwart Károly egyetértett az igazgatói utasítással és az értekezlet kemény hangnemével is. Arra kérték a kommunistákat, a szervezett dolgozókat, tegyenek meg mindent a feladatok megoldásáért, és aktívan működjenek abban közre. Ők is felhívták a figyelmet a jobb munkaszervezésre, a kapacitások kihasználására. Az üzemvezetők következtetésére, határozottabb és magasabb színvonalú vezetői munkára van szükség 1970-ben. Más irányú felszólalások is elhangzottak az értekezleten, fontosságát tekintve a munkásszállításokat kell kiemelni, amelyre a pécsbányai és vidéki üzemek képviselői panaszkodtak.

Cs. M.

TERMELÉSI JELENTÉS

A minőség kedvező, a mennyiségi széntermelés rossz

Kezdjük a mennyiségi széntermeléssel. Vállalunk meglehetősen rosszul indult január első dekádjában. A 333 100 tonna előirányzat időarányos részénél 84,7 százalékos jelentéshettség. Ez tonnában kifejezve: — 15 719 t. Jellemző a gyenge kezdésre, hogy még a legjobban termelő üzem sem érte el a 100 százalékos. Csupán a hídasi brikettüzem mondhat magáénak 101,4 százalékot. Ezzel szemben a nagymányo-

kiak eredménye feltűnően negatív, mindössze 70,9 százalék. Az adósságuk 1629 t.

A mennyiségi széntermelés alapján:

1. Pécsbánya	98,3%	— 170 t
2. Kossuth	97,4%	— 712 t
3. Szabolcs	88,4%	— 2274 t
4. Szászvár	75,9%	— 929 t
5. Zobák	74,5%	— 3927 t
6. Béta	73,3%	— 2988 t
7. Vasas	69,1%	— 4539 t
Tan-bánya	74,3%	— 180 t

A Mecseki Szénbányák januári termelési programja (szakmai) 333 100 tonna.

A minőségi hamuszázalék alapján január 10-ig:

Üzem	terv	tény
Pécsbánya	37,5	35,3
Szabolcs	37,5	41,1
Vasas	36,5	31,5
Kossuth	36,0	36,9
Béta	39,0	40,4
Zobák	32,0	30,8
Szászvár	30,0	23,7
Tanbánya	36,0	37,8

A csillék újra járnak

Január másodikán 18,20-kor elszakadt a Vasas-bányánál Uj-hegyvel összekötő szállító-kötélpálya vontatókötele, és a mélybe zuhant 28 csille. A szakadás, mintegy négy száz méterre történt a bányától. Az eset egyetlen szemtanúja, Schneider Ferencné a következőket mondta:

— Este fél hét felé járhattam az idő, mikor a kötélpálya felől, mint egy nagy csillagszóróról, szikraesőt láttam hullni. Utána a kötelek elkezdtek rángatózni, és fülcsikító robajjal jöttek vissza a csillék. Másnap, munkába jövet láttam, hogy ott fekszenek a hóban.

A szakadás a pálya egyik legkritikusabb pontján következett be. Ugyanazon a helyen, szeptemberben már történt egy szakadás, akkor új kötéllal cserélték ki a meghibásodott részt. Bár az új kötéllal az üzembehelyezés előtti szakítószilárdsági próbát kiállta, a mostani utóvizsgálatok mégis arra mutatnak, hogy minőségileg — különösen hajlítósilárdságát tekintve — gyengébb a régebben használt.

— Valami idegen anyag: szénpor, kópor kerülhetett a

vezeték és a pólikapcsoló pófája közé, mely pillanatnyi zárlatot idézett elő, ami a csillék visszacsúszását okozhatta. Az említett szakaszon közel harminc fokos az emelkedő, így a visszafelé rohanó és egymásnak ütköző kocsik túlerheltséget okoztak — mondta Kiefer Antal művezető.

Sóber Miklós gépészeti vezető szerint a túlerhelési pont még normális körülmények között is keletkezhet. A kocsik egymástól való optimális távolsága 37,5 méter. Ebben az esetben 92 kocsinak kell tartózkodni a pályán. Ez azonban nem mindig van meg, mint ahogy az említett időszakban is csak 72 csille volt a kötélen. Természetesen az egyensúly így is fenntartható, ebben az esetben növelni kell a kocsik közötti távolságot, hogy a tele és az üres csillék által fellépő egyenlenséget kiküszöböljék.

A szakadás után egy órával már kint voltunk a helyszínen, sajnos a sötétség és a nagy hó miatt csak másnap kezdhettünk hozzá a helyreállításához. Szombaton és vasárnap is egész nap dol-

goztunk, hogy mire hétfőn elindul a termelés, a pályát üzemképes állapotba hozzuk. Sajnos az időjárás okozta körülmények nagyon megnehezítették a munkánkat, de hétfőn az akadályok ellenére is elkészültünk.

Műhelyünkben folynak már a kísérletek a villamos maximál relén, mely a pályára való beépítésével a fellépő túlerheltséget lenne hivatva jelezni. De mindezek ellenére sürítünk kell a vonalellenőrzéseket, különösen abban az időben, mikor az időjárás viszontagságai is több akadályt idézhetnek elő — mondta Sóber Miklós gépészeti vezető.

A pályát — figyelembevéve az időjárás okozta akadályokat — a lehető legrövidebb úton helyreállították. Az üzemvezetőség ezúton is köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik résztvettek a munkákban. A hiba kivizsgálása folyik, és vele párhuzamosan már dolgoznak azon, hogy a jövőben ne érje őket hasonló kellemetlen meglepetés.

Kapu László

Az Anyagellátó Üzem télen

(Riportunk az 5. oldalon.)

Üljük körül az asztalt

A fiúk kerítették valahonnan egy térlet nyomorgató, ám nagyon modern asztalt, és, hogy ne zavarjuk a könyvtárban folyó kölcsönzést az egyik távoli sarokban húztuk meg magunkat.

— Im, ennyien vagyunk, — mutatott az asztal körül ülőkre Osváth Tibor, a Puskin Művelődési Ház Irodalmi Színpadának vezetője. — Az eseménynaplóban ugyan tízen-két fő szerepel, de egyszerűen egyszerűen legfeljebb csak heten-nyolcan vagyunk együtt a próbákon. Előnye is és hátránya is van ennek az alacsony létszámnak. Egyrészt közvetlenebb, oldottabb a hangulat, másrészt nagyon köt bennünket.

— Mikor alakult a színpad és milyen szereplési lehetőségei vannak az együttesnek?

— 1968 őszén alakult a csoport. Jelentősebb fellépéseink voltak: Szabolcsfaluban, a Petőfi laktanyában és Harkányban. Míg az előző két helyen alkalmi irodalmi műsorral szerepeltünk, addig Harkányba egy vidám szórakoztató összeállítást vittünk le. Természetesen ezeken kívül állandó szereplői voltunk a névadóknak, brigádösszejöveteleknek és a művelődési házban megtartott ünnepeknek, vetélkedőknek. Idén még nagyobb lehetőségek vannak számunkra, már ami az ünnepeken és a vetélkedőkön való szereplést illeti. Mellette pedig készülünk két valóban irodalmi műsorral, hátha sikerül majd őket valahol előadni. Az egyik Balázs Béla világhírű operaszövege, a Kékszakállú herceg vára, míg a másik Krúdy Gyula ugyancsak operaszöveggé felhasznált egyfelvonásosa, Az arany meg az asszony.

Mindkét tervezett irodalmi műsor nagyon izgalmasnak ígérkezik. Különösen a Balázs Béla-darab tartható ismét nagy érdeklődésre, hiszen idén emlékezzünk meg Bartók Béla halálának 25. évfordulójáról, aki mint operát, a „világ színpadára vitte”.

— Az opera előadására mi nem vállalkozhatunk, ám nem mondunk le az immár klasszikusnak számító zenéről sem. Bőven élünk a zene adta kifejező lehetőségekkel a látható zene formájában. Talán sikerül felkelteni az érdeklődést előadásunk iránt, és lehetőségünk nyílik máshol is előadnunk. Ezenkívül meghívást kaptunk a szászói versmondóversenyre, szeretnénk ott is elindulni. És nem utolsósorban, méltóképpen szeretnénk szerepelni a nagy évfordulókra rendezendő ünnepeken vetélkedőkön.

Szép feladatokra vállalkozott a szabolcsi irodalmi színpad, ahhoz azonban, hogy vállalkozásait véghez is vigyék, kielégíthessék az igényeket, bizony több tagra lenne szükség. Ezennel is felhívják mindazoknak a figyelmét akik szeretik az irodalmat, maguk is részt kívánnak venni az irodalmi színpad munkájában, jelentkezzenek a pécsbányai Puskin Művelődési Házban ahol minden kedden és csütörtökön 18–20 óráig tartanak próbákat. A művelődési ház a legmesszebbmenőkig támogatja, a jelenlegi tagok pedig a legnagyobb szeretettel várják a jelentkezőket, hogy minél többen üljék körül az asztalt.

K. E.

Nehéz körülmények a meddőhányón

A hét dombra épült Komló bármelyik pontjáról lehet látni a füstölögő meddőhányót. Az itt dolgozó emberek messziről csak apró pontoknak látszanak. Bár lenn a városban már olvad, de odafenn még minden fehér. A több százézer köbméter palást tartalmazó salakhegyen dolgozó munkásoknak bizony nem leányálmom ilyenkor az életük. Nemcsak a nehéz fizikai munkát igénylő döntés, hanem a sord től időjárás okozta nehézségek is komoly problémát jelentenek.

Idő intultunk Simon Miklóssal, a szállító körlet KISZ-titkárával, hogy elbeszéljünk a dolgozókkal téli munkájukról. Az aljáról részben sem mesés a helyzet. A sok hó, a fagy majd később az olvadás igen komoly nehézségeket okoznak az itt dolgozóknak. Egy-egy hétfői indulás előtt először a pályát kell letakarítani a zavartalan szállítás érdekében. Kisérom elmondta, hogy hosszú idő óta nem okozott annyi problémát a tél, mint a jelenlegi időszakban. Nagyon kell vigyázni arra, hogy a váltók le ne fagyjanak, mert akkor itt szinte megfagy az élet. Ezért határozott úgy az üzem és a szállító körlet vezetősége, hogy egy ügyeletes brigád mindig készenlétben áll és akár vasárnap éjjel is bejön az üzembe és elvégzi a szükséges munkákat.

A paladöntőhöz vezető síklón is hasonló a helyzet. 'Hó, hó mindenütt. A síklón még hó, a hegy tetején viszont sár. — Csak a tető alatt dolgozó csatlósoknak jelent némi könnyebbséget, hogy nem járnak nyakig „latyakban” mondta Tóth Lajos, az éppen dolgozó harmad vezetője. — Már közel két évtizede dolgozom itt, de nem emlékszem, hogy ennyi nehézségünk lett volna. Eppen ezért illet dícséret a szocialista brigád minden dolgozóját, hogy a körülmények ellenére is természetesen végzik munkájukat. Nagy segítséget jelent számunkra a múlt év elején üzembe állított Dózer, amellyel az eddig emberi erőt igénylő munkát tudtuk kiküszöbölni. A védőöltözés és a védőital is sokat könnyít a munkánkon. Kesztyű nélkül el sem lehetne képzelni itt dolgozni.

Alaposan átfázva érkezünk vissza a szállító KISZ-szervezet irodájába. A látottak mind arról győzték meg, hogy a külszínen dolgozó is mindent megtesznek a munka zavartalan végzése érdekében. Meggyőződhetünk arról is, hogy Kossuth-bánya gazdasági és társadalmi vezetése sem hagyja figyelmen kívül a most különösen nehéz körülmények között dolgozókat helyzetét, s a napszintiek munkáján nem múlik majd a tervek maradéktalan végrehajtása.

Várják a dolgozók észrevételeit!

Amit a részesedési alap felhasználásáról tudni kell

A Munkaügyi Minisztérium és a Szakszervezetek Országos Tanácsa az 1969/70. évek-re kötött kollektív szerződések módosítására irányelveket adott ki, amelyet a részesedési alap felhasználásáról szóló 9/1969. (XII. 20.) Mü. M. számú rendelet végrehajtása, továbbá a kollektív szerződések alkalmazása során tapasztalt hiányosságok kiküszöbölése teszi szükségessé. Az irányelv a Munkaügyi Közlöny 1969. december 20-i számában jelent meg, és a „A részesedési alap felhasználása” című részből közlünk kivonatot.

„1 A vállalatoknál a tárgyévi termelési feladatok megtervezésével egyidejűleg számításokat kell vé-

Humor

BEISMERÉS

A vendég hívja a fizetőpincért és kifizeti az ebédjét. Közben megjegyzi: — Tudja, ettem már jobb ebédet is.

— De nem nálunk — feleli a pincér.

A FELTÉTEL

Csinos állatszeldítőnő mutatja be nagy számát az oroszlankeztrecben. Egy kockacukrot vesz a szájába, odahajol egy nagy sörényű him oroszlánhoz, az pedig kivesszi szájával a szeldítőnő szájából a cukrot.

Dörgő taps. A cirkuszigazgató hársány hangon bejelenti, hogy aki utánacsinalja a mutatványt, értékes jutalomban részesül. Nagy csend támad. Egyszerre csak a lelátóról leszó egy férfi:

— En megteszem, de vigyék ki előbb az oroszlant.

KIVÁNSÁG

A bíróság kihirdette az ítéletet: — Öt évi fogságra és az ország területéről való tíz év kiűlésre ítélem. Van valami megjegyzni valóját?

— Igen — felelt a vádlott —, szeretném előbb kitölteni a tíz év kitűltést.

gezni arra, hogy a vállalati nyereség figyelembevételével milyen összegekkel rendelkeznek a személyi jövedelmek céljaira és ennek alapján a személyi jövedelmek színvonalára várhatóan mennyivel emelkedik. Ezzel kapcsolatban alapvetően azt kell tisztázni, hogy a tárgyévi eredmények alapján mekkora részesedési alap képződik. Ennek figyelembevételével kell megtervezni a bérszínvonal emelése mértékét és a részesedési alap összegét.

A kollektív szerződésben azt is meg kell határozni, hogy a részesedési alap előbb említett felosztása milyen nyereség megvalósulása mellett érvényes.

A fejlesztési alapa való helyezés esetén e rész felhasználásáról a pénzügyminiszter idevonatkozó rendelete szerint kell eljárni.

2 A részesedési alap felhasználásáról szóló 9/1969. (XII. 20.) Mü. M. számú rendelet — a továbbiakban: „Rendelet” — 18. §-ának (2) bekezdéséhez:

A részesedési alap közvetlen anyagi ösztönzésre, meghatározott rendeltetésű pénzügyi juttatásokra és a nem pénzügyi részesedésre történő felosztásánál meg kell határozni azt is, hogy amennyiben az elért részesedés eltér a tervezettől, az alacsonyabb, vagy magasabb részesedés hogyan (milyen arányban) módosítja a tervezett nyereség alapján előzetesen számított részesedés felosztását.

3 A Rendelet 19. §-ának (1) bekezdéséhez:

A közvetlen anyagi ösztönzésre biztosított rész felhasználására vonatkozóan a kollektív szerződésben rögzíteni kell, hogy erre a célra rendelkezésre álló összegeket milyen feladatcsoportok (pl. önköltségek csökkentés, termelékenység-növelés, műszaki fejlesztés, exportgazdaságosság fokozása) teljesítésének anyagi ösztönzésére, milyen elvek szerint és a Rendelet 19. §-ának (1) bekezdésében felsorolt milyen formák alkalmazásával fogják felhasználni.

4 A Rendelet 19. §-ának (3) bekezdéséhez:

A szociális, kulturális és sportcélok támogatását ösztönzőan egy összegben kell

meghatározni. Ez az összeg magában foglalja az üdültes vállalati támogatását is.

A segélyekre, valamint a szociális, kulturális és sportcélokra előirányzott összeg felhasználásának módjáról a szakszervezet vállalati szerv dönt (Mt. 13. § (4) bek.). Az erről hozott döntést VSZT-határozatba kell foglalni. (Ez a határozat nem része, sem függeléke, sem pedig melléklete a kollektív szerződésnek).

Általában biztosítani kell a dolgozók részére az eddigi juttatásokat. Ha pedig a vállalat jó gazdasági eredményei lehetővé teszik, egyes juttatásokat — indokoltág esetén — növelni lehet. A jelenlegi általános szint biztosítása mellett a célszerűbb felhasználás, a helyesebb elosztás megvalósítása érdekében a juttatások között, illetőleg egyes dolgozói rétegek között indokolt változások azonban szükségesek lehetnek.

5 A Rendelet 20. §-ának (1) bekezdéséhez:

A tervezettnél magasabb összegű részesedési alap elérése esetében elsősorban a közvetlen anyagi ösztönzésre szolgáló részt helyes növelni, az eredményekhez fokozottabban hozzájáruló jó munkájának elismerésére.

6 A Rendelet 22. §-ához: A részesedési alap közvetlen anyagi ösztönzésre szolgáló részének a nagyobb egyrészes közöti felosztása érdekében szükséges előfeltételek akkor biztosítottak, ha az egyes munkájának eredményei számvetéll eszközökkel vagy más, az egység munkáját jól jellemző mutatók segítségével mérhetők és összehasonlíthatók.

A részesedési alap közvetlen anyagi ösztönzésre szolgáló részének felosztása esetén is helyes központi kereteket képezni, figyelembevéve azt, hogy a vállalat belüli egységek jelentősége és lehetőségei a részesedés képzésében eltérőek lehetnek. A központi keret felhasználható az indokolatlan aránytalanságok feloldására. Ezenkívül a központi keret hatékonyan használható fel egyes súlyponti feladatok teljesítésének fokozott anyagi ösztönzésére.

Kiseb vállalatoknál hatékonyabb, ha a közvetlen

anyagi ösztönzésre szolgáló keretet — az egységekre való felosztás nélkül — központi-lag kezelik, mert az így hatékonyabban használható fel.

7 A rendelet 23. §-ának (2) bekezdéséhez:

Nyerességprémiumot elsősorban olyanok számára helyes kitűzni, akiknek a feladat és tevékenysége a vállalat egészére úgy terjed ki, hogy munkájukon keresztül a vállalat eredményeit jelentősen befolyásolhatják. Ilyen esetekben a nyereségprémium mértékét és feltételeit a magasabb vezető állásúakhoz hasonlóan helyes megállapítani.

A nyereségprémium kitűzése — az előzőeken túlmenően — olyan esetekben is célravezető, amikor a részfeladat teljesítése az átlagosnál lényegesen nagyobb mértékben befolyásolja a vállalati eredményeket.

Nyerességjutalmat abban az esetben helyes alkalmazni, ha a feladatot nem lehet előre kitűzni.

8 A rendelet 25. §-ának (1) bekezdéséhez:

A dolgozók munkabérének és a vállalatnál munkaviszonyban töltött idejének figyelembevételével megállapított évvégi részesedési szabályokban az egész vállalatra azonos rendszert helyes megállapítani. Ennek keretében azt kell szabályozni, hogy a munkaviszonyban töltött évek milyen mértékben növelik az egyes dolgozók év végi részesedésének összegét.

9 A rendelet 25. §-ának (3) bekezdéséhez:

A vállalati munkaerőgazdálkodás elősegítése érdekében célszerű az egészséges ártalmas, nehéz fizikai vagy az átlagost lényegesen kedvezőtlenebb körülmények mellett végzett munka fokozottabb figyelembevétele a munkaviszonyban töltött idő számításánál.

Feltétlenül indokolt a törzsgárdaszabályzat szerint elismert évek fokozottabb figyelembevétele.

10 A rendelet 26. §-ának (1) bekezdéséhez:

Figyelembe kell venni, hogy az évvégi részesedés és jutalom után táppénz (ter-

hességi-gyermekügyi segély) — az erre vonatkozó SZOT szabályzat szerint — csak akkor folyósítható, ha a dolgozó keresőképzetlensége megszakítás nélkül 30 napnál hosszabb ideig tart. Ezért a megszakítás nélkül 30 napot meg nem haladó keresőképzetlenség (illetőleg szüneli szabadság) időtartamát az évvégi részesedés szempontjából olyannak kell tekinteni, mintha a dolgozó ezalatt az idő alatt is munkát végzett volna.

11 A rendelet 26. § (3) bekezdéséhez:

A vállalat évi közben belépők, illetőleg onnan kilépők jogosultságának rendezésénél különös tekintettel kell lenni arra, hogy a szabályok is segítők elő a munkahelyhez való hűséget és csökkentsék az indokolatlan munkaerővándorlást, alkalmazásnak fokozottabb megkülönböztetést a munkahelyükhöz hű és munkahelyüket gyakran változtatók között (pl. hosszabb idő megkövetelése a jogosultsághoz, kizárás).

12 A rendelet 28. § (2) bekezdéséhez:

Az élet- és munkakörülmények alakulásának értékelésénél különösen tekintettel kell lenni arra, hogy az egészséges és biztonságos munkafeltételek megteremtésére megfelelő intézkedések megtörténtek-e.

13 A rendelet 30. §-ának b) pontja alá azok a dolgozók tartoznak, akik olyan önálló feladatokról látnak el, amely jelentős befolyást gyakorol a nyereség alakulására. Ebbe a csoportba nem tartozik szükségszerűen minden vezető állású, de ide tartozhatnak nem vezető állású dolgozók is. A minősítés szempontjából a korábbi részesedési kategóriába sorolás nem irányadó.

A Mecseki Szénbányák Szakszervezeti Bizottsága az irányelvek közlésevel azt szeretné elérni, hogy elolvasás után a dolgozók észrevételeiket, véleményüket, javaslatukat az üzemek szakszervezeti bizottságaihoz juttassák el különös tekintettel az üzemi demokrácia érvényesítésére az igazságos elosztásra.

LENIN

A Vörös Hadsereg erősítéséért

Lenin arra törekedett, hogy minél jobban bevonja a Vörös Hadsereg munkájába a régi katonai szakembereket. Úgy vélte, hogy katonai téren fel kell használni a gazdag harci tapasztalatukat. A régi harsereg szakemberei mellé beosztva járták ki a fiatal parancsnokok a katonai iskolát. A harcosok nevelésében nagy szerepet játszottak a katonai biztosok, akiknek révén a párt a hadseregben politikai munkáját végezte.

Lenin részt vett az ország védelmének megszervezésére vonatkozó minden alapvető kérdés kidolgozásában. Kremli dolgozószobájából az ország minden részébe rendeleteket, parancsokat, utasításokat küldött. Gyakran a késő éjszakai órákban telefonon ébresztette fel egyik vagy másik munkatársát és érdeklődött, vajon elindult-e valamely alakulat a frontra, el volt-e látva élelmiszerral, fegyverrel, és mindezzel, amire szüksége van. Lenin gyakran megfeszítette az alvásról és a pihenésről, a hadműveletek menetét figyelte, s minden intézkedést megtett avégett, hogy biztosítsa a győzelmet. Magához hívta a parancsnokokat, kérdősködött, hogyan mennek a dolgok a frontokon és mire van szüksége a hadseregnek. Lenin felhívta a népet, hogy adjon meg a hadseregnek minden lehető segítséget.

Annak ellenére, hogy az imperialisták fölényben voltak és mérhetetlen nehézségek támadtak — rendkívül nagy élelmiszerhiány, ruházat, fegyver-, lőszerhiány, Lenin rendíthetetlenül hitt az új rendszer győzelmében. Ezt a hitét beleoltotta a dolgozók széles tömegeibe. Szinte naponta, sőt, néha naponta többször is beszédet mondott a munkások és vöröskatonák előtt, gyűléseken, kongresszusokon, gyárakban és üzemekben egyaránt.

Lenin törődött a nép szellemi fejlődésével, és azzal, hogy a nép hozzájuthasson a kultúra forrásaihoz. 1918 januárjában a szovjetek harmadik országos kongresszusán kijelentette, hogy korábban, a kapitalizmus idején, a technika és a kultúra minden áldását csak a gazdagok élvezték, a dolgozók meg az egyszerű írásvásat sem sajátíthatták el. A szovjet hatalom az egész technikát, tudományt és kultúrát a nép vívmányává tette.

Lenin erejét nem kímélve dolgozott. Az egyetlen pihenése az volt, hogy sétákat tett a Kremlben, és olykor ünnepeken feleségével és hűgával együtt kikocsizott Moszkva környékére.

Az imperialisták útmutatásai szerint és az ő pénzükekkel a belső ellenforradalom összeeszküvéseket szervezett a szovjet kormány ellen, előkészítette Leninnek és munkatársainak meggyilkolását. 1918. augusztus 30-án Kaplan eszernő gonosz merény-

letét követett el Lenin ellen, súlyosan megsebesítette, revolverrel közvetlen közelről rálőtt. A golyókat megmérgezték. A sebesült Lenint a Kremlben levő lakására szállították és állandó orvosi felügyelet alatt tartották. Lenin életét halálos veszély fenyegette.

A párt és az egész ország mély aggodalommal figyelte vezérének egészségi állapotát. Éjjel-nappal érdeklődtek Lenin egészsége, közérzete felől. Nagy volt a nép öröme, amikor Lenin állapota javulni kezdett. Ezer meg ezer üdvözlés érkezett a munkásoktól és a parasztoktól. 1918 szeptemberében a Pravda ezt írta: „Lenin viaskodik a betegséggel, s le is győzi azt! Így akarja a proletariátus. Ez az ő akarat, így parancsol a sorsnak!” Lenin alighogy felgyógyult sebesüléséből, ismét hozzálátott a párt és az ország vezetéséhez.

1918–1919 telén a harc a frontokon új erővel lángolt fel. Az amerikai, angol, francia és japán imperialisták újabb nagy katonai erőket vetettek be Szovjet-Oroszország ellen. Csapatuk partra szálltak az ország északi és

déli részén, a Kaukázuson túl, Közép-Ázsiában és a Táv-Keleten. Több mint egymillió állg felfegyverzett katona vette körül minden felől a szovjetországot. Az imperialisták segítségét adták a fehérgárdista tábornoknak.

A párt vezette nép fokozta ellenállását az októberi forradalom ellenségeivel szemben. Ezer meg ezer kommunista, komzomolista, szervezett munkás ment a frontra a kommunista párt hívó szavára.

Lenin nem titkolta a nehézségeket, a munkásoknak mindig csak az igazat mondta. Erre tanította a pártot is. A kommunisták elindultak a gyárakba, az üzemekbe, a bányákba, a munkástelepekre és a falvakba. Beszéltek a szovjetország súlyos helyzetéről, felhívták a munkásokat és a parasztokat, katonákat és tengerészeket, hogy erősítsék és védelmezzék a szovjet hatalmat. A front legvesélyesebb szakaszain voltak, személyes példájukkal lelkesítették a harcosokat hőstettek. A párt acélos állhatatossága, kitartása, amelyet ezekben a zord

és súlyos napokban tanúsított, a győzelembe vetett rendíthetetlen hite szorosabbra fűzte kapcsolatait a néppel. A győzelmes háborúhoz — ahogyan azt Lenin mondotta — erős, szervezett hátországra van szükség. A világ legjobb hadserege is elpusztul, ha nem támogatja a nép. A hadseregnek fegyver, élelmiszer, ruházat kell. Mindezt a hátország szolgáltatja.

A vezér felhívására a munkások és az összes dolgozók a hősiesség tömeges példával válaszoltak a munka frontján. 1919 tavaszától a moszkvai vasutasok példáját követve, a munkások az egész országban a munkanap végeztével kommunista szobákat szerveztek, ingyen dolgoztak szeretett hazájuk javára. „Nagy kezdeményezés” című cikkében Lenin ezeket a szombati munkásokat a világ történelmi jelentőségű eseményt értékelte, mint a munka iránti kommunista magatartás tényleges kezdetét. A kommunizmus — vélte Lenin ott kezdődik, ahol az egyszerű munkások törődni kezdenek a munkatermelékenység növelésével, minden pud gabona, szén, vas és más termék megóvásával, hogy ez teljes egészében a társadalomnak jusson. Lenin maga is részt vett egy ilyen szombati munkában, amelyet 1920. május 1-én a Kremlben rendeztek.

Lenin felhívta a munkásokat, minden lehető módon fokozzák a munka termelékenységét. A munkatermelékenység — végső soron —, ahogyan Lenin hangsúlyozta —, a legfontosabb, a legfőbb az új társadalmi rendszer győzelem szempontjából.

A szovjetországnak védekeznie kellett 14 állam támadásával szemben. Mindent alá kellett rendelni az intervenciók és a belső ellenforradalmak elleni győzelemért vívott harcnak. Nemcsak a hadseregben és a flottánál, hanem az iparban is, a közlekedésben is, — mindenütt katonai rendet vezettek be. Avégett, hogy a hadsereget és a munkásokat el lehessen látni, a szovjet kormány rákényszerült, hogy nagyon kemény intézkedéseket hozzon a szűkös élelmiszerkészletek elosztására, amelyekkel az ország még rendelkezett. Élelmiszert beszolgáltattak vezeték be, amely szerint a parasztkok beadták az államnak felesleges gabonájukat, a hadsereg és a munkások ellátása végett. Ostromlott erő lévén — mondotta Lenin — a szovjet hatalom nem tarthatja fenn magát ezen intézkedés nélkül. Bevezették az általános munkakötelezettséget, élelmiszert pedig csak annak osztottak, aki dolgozott. Érvényben volt a gazdasági politika, amelyet „hadi kommunizmusnak” neveztek. Ez ideiglenes intézkedés volt, amelyet a háború és az elszegényedés kényszerített rá az országra.

»25« ÉVFORDULÓINK »100« JEGYÉBEN

A IV. cseretői emléktúra

A cseretői emléktúra évenkénti megrendezése, immár hagyományra vált vállalatunk területén. 1967. februárjában rendeztük meg először, az 1937. február 24-én mártírhalált halt bányászok emlékére, s azóta minden évben százak indulnak a túrán; s többezeren: úttörők, kiszések, fiatalok és idősek szurkolnak a csapatoknak, kísérik feszült figyelemmel és érdeklődéssel útjukat, teljesítményüket.

Ezúton meghirdetjük, felszabadulásunk 25. évében, a IV. cseretői emléktúrát, melyet február 21-én rendezünk meg, Cserető—Vasas II. útvonalon.

A túrát 1968-ban rendeztük ezen a 13 km-es útvonalon. Az első helyezést elért csapat 62 perc alatt tette meg az utat, és hajította végre az ellenőrző állomásokon a feladatait. A gyors iram erősen igénybevette a versenyzőket, s ezért úgy határoztunk, hogy 80 perc alatt kell végrehajtani az összetett feladatkomplexumot. Abban az esetben, ha egyes csapat, vagy csapatok a megadott időn túl érnek célba, minden megkezdett perc után 1 mínusz pont kerül levonásra.

A túrán vegyes összetételű csapatokat indítottunk. Egy csapat magyar katonából, szovjet katonából, munkásorból, és kiszes fiatalból áll. Üzemenként egy csapat indítását írjuk elő, azonban az üzemek a KISZ-alapszervezetek számának megfelelő csapatokat indíthatnak, abban az esetben, ha a nevezések 1970. január 30-ig a vállalati KISZ-bizottságra beérkeznek.

Az emléktúra díjai:
Az emléktúra minden résztvevőjének az ez alkalomra készített emléklapot adjuk.

I. helyezett csapat: serleg és oklevél, a csapatnak; 2000, —2000 Ft értékű hozzájárulás külföldi társasutazáshoz, a csapat üzemi tagjainak.

II. helyezett csapat: serleg és oklevél a csapatnak; két-két hetes szakszervezeti beutaló belföldre, a csapat üzemi tagjainak.

III. helyezett csapat: serleg és oklevél a csapatnak.
Az I—III. helyezést elért csapatban szereplő katonafiatalkok részére az alakulatok parancsnokai tíz, hat, illetve öt nap jutalomszabadságot adnak.

A felkészüléshez sok sikert és eredményes versenyzést kívánunk.

Pécs, 1970. január 13.

Klepah Ottmár,

Markwart Károly,

a vállalati KISZ-bizottság a vállalati szakszervezeti bizottság titkára titkára

Dóri István őrnagy,

a Munkásor Zászlóalj parancsnoka

Kossuth-bányán ülésezett a vállalati párt-vb

Az MSZMP Mecseki Szénbányák Pártbizottságának végrehajtó bizottsága január 8-án, csütörtökön, Komlón, Kossuth-bányán tartotta ülését. Amikor a végrehajtó bizottság egy adott üzem munkáját a helyszínen vitatja meg, mindig hosszabb távra szabja meg a feladatokat, mélyebb összefüggésekig vizsgálja az adott témákat. Így történt ez most is, amikor a végrehajtó bizottság napirendjére tűzte a Kossuth-bányai pártbizottság munkáját az ideológiai irányelvek végrehajtásáról. Különös tekintettel a gazdaság, az ideológia kapcsolatára, a politikai képzésre és az általános műveltség növelésére. A jelentést Kovács János, az üzem pártbizottságának titkára, terjesztette részben írásban, részben szóbeli kiadásokként az ülés elé. A tanácskozáson résztvettek az üzemek pártalapszervezetének titkárai is.

A jelentés így fogalmazta meg a fő tennivalókat: „Célunk, hogy művelt, okos, értelmes, a nemzetközi helyzettel és a belpolitikai helyzettel szemben értékelő dolgozók éljenek és dolgozzanak bányauzemenkünkben”. Ennek a szellemében irányította és irányítja a politikai munkát az üzem pártbizottsága, amely — jól végzetten — kihat az egész üzem munkájára, közérzetére, s nem utolsósorban a gazdasági eredményeket is pozitív irányba tudja vinni. Vajon mit tettek, és ha tettek, hogyan tették meg intézkedéseiket a politikai munka irányítói, a pártalapszervezetek titkárai, a pártbizottság választott funkció-

náriusai? A téma rendkívül összetett fogalmat tartalmaz, de hatása sok területen azonnal mérhető is. Köztudott, hogy a politikai munka, az ideológia és a termelés viszonya nem közvetlenül, hanem több áttételen keresztül érvényesül. Mint a jelentés is rögzítette, azok a gazdasági változások, eredmények, amelyek bekövetkeztek, lényegében az ideológia hatásának, a gondolkodás változásának eredményei. S két számmal támasztották ezt alá, vagyis azt mutatták ki, hogy amíg 1967-ben 815/mű/nap alatt teljesítették 1365 kg/műszak teljesítményt, addig 1969-ben 578/műszak/nap teljesítéssel 1680 kg/műszakot értek el. Itt mutatták rá a munkához való viszonyban, a helyállásban végbemenő változásra. Hangsúlyozták a jelentés készítői, hogy az új gazdasági mechanizmus beindulásával az emberek gondolkodását hozzá kellett igazítani az új helyzethez, hozzá kellett alakítani az új viszonyokhoz. A bányauzemben gyakran felütötte fejét ellentmondás a régi és az új szemlélettel kapcsolatban, ezért a pártbizottság és a pártalapszervezetek hatékonyan foglalkoztak a jelentkező kérdésekkel, így a munka társadalmi megbecsülésével; a szocialista elosztással; az ösztönzési móddal és egyéb kérdésekkel. Sikertült elérni, hogy nőtt a dolgozók körében a végzett munka után a kollektív és egyéni felelősségérzet, ami legfőképpen a szocialista brigádmozgalom eredményeiben mérhető. Példaként említették, hogy egyre inkább szabályos és törvényt válik

brigádokon belül egymás segítése, a más gondjaival való törődés, a szakma nagyobb megbecsülése. Ez a 100 brigádba tömörült 2398 dolgozónál nyilvánul meg, és annál a többszáz feltárói és szállítói dolgozónál, akik a szocialista címért versengenek. Ők voltak, akik a vietnami műszakok szervezésénél élen jártak és 360 ezer forintot juttattak a harcoló népek.

A végrehajtó bizottság a politikai oktatás hatását, a dolgozók szakmai és általános műveltségének állását és a követelményeket is megvizsgálta. A vitában többen felszólaltak, s helyi példákkal egészítették ki a jelentést. Sier József, a vállalati pártbizottság titkára összegezte a jelentésben és a vitában elhangzottakat és felhívta a figyelmét Kossuth-bánya politikai, gazdasági vezetőinek, hogy az ideológiai munka nem magáért van, sajátos eszközökkel és módszerekkel kell megoldani és segíteni a célkitűzéseket. Külön felhívta a figyelmet a párt tagjainak felelősségére és azokra a gátló tényezőkre, amelyek ma még megtalálhatók a politikai munkában. A közügyek iránti felelősségre, a még fellelhető közömbösség kiküszöbölésére, az egyéni és a társadalmi érdekek összhangjának megteremtésére való aktív közreműködésre hívta fel továbbá az ülés résztvevőinek figyelmét. Befelezésül egyéb ügyekben tanácskozott a végrehajtó bizottság.

A szállító- és anyagkörlet szocialista brigádjait jónak értékelték

Megkezdődtek, illetve már javában folynak vállalatunk minden üzemében a szocialista brigádértékelések.

— Kossuthon csak a szenes körletek értékelése van hátra — mondta ottjártunkkor, január 9-én, Kérdő Lajos, az értékelő bizottság vezetője. — Jelenleg a szállító körlet brigádjai adnak számot az elmúlt évben végzetekről. Az eddigiek során azt tapasztaltuk, hogy a brigádok a félévhez viszonyítva sokkal jobban felkészültek az értékelésre. Ez nemcsak a szállítókra és anyagokra, hanem más üzemegységekre is vonatkozik. Az üzemegységtiek, a bányagép, a hivatali alapszervezet és a feltáró körlet kollektívái olyan nagy fejlődésen mentek át félév óta, amelyre csak nagyon kevesen számítottak. Már az a tény is sokat mond, hogy, míg a féléves értékeléskor több csapatot, illetve brigádöt el kellett utasítanunk, hiányos, rendezetlen naplővezetésért, vagy más okból, addig az év végén még nem találkoztunk ilyen kollektívával.

Kérdő elvtárs a továbbiakban tájékoztatott az értékelés menetéről. Az értékelő bizottság 1—5-ig pontozza a brigádokat különböző szem-

pontokat figyelembe véve. (Brigádnaplővezetés, a vállaltak teljesítése stb.). Egyéneknél mennek végig, s értékelik minden brigádatg elmultró évi munkáját. Ezután kerül sor az összegzésre és a körlet pontszámának megállapítására. Az ismertetett módszerrel dolgozva, az üzemegység 3,85; a bányagép 4,8; a hivatali alapszervezet 4,8; és a feltáró körlet 4,2 pont átlaggal zárta az 1969-es évet. A felsorolt üzemrészek társadalmi munkakörének száma is megalapadta az 1968-as évet. A négy kollektíva 7831 órát teljesített.

A szállító szakszervezet irodájában beszélgetésünk idejében folyt, a szállító és anyag körlet brigádjainak értékelése. Az értékelő bizottságban az üzemvezetés részéről Petkó Frigyes üzemvezető helyettes, a pártbizottság részéről Simó Domonkos, a szakszervezeti bizottságtól Kérdő Lajos, a versenyirodától pedig Rein György vettek részt. A körletet Rajnai Rudolf bányamester, Pavlik Ferenc szb-titkár, Schwarcz Elek és Wáger József körletvezetők, valamint Simon Miklós KISZ-titkár képviselték.

A bizottság először a brigádvezetők által beadott brigádnaplót értékelte. Azután került sor a brigád munkájának megvizsgálására. Szinte egyetlen olyan kollektíva sem akadt, amely ne nyújtott volna valami újat a naplővezetésben. Kérdő elvtárs szavaival élve a naplők hüen tükrözték a brigád munkáját, szinte „éltek”. Az aktuális politikai eseményektől kezdve, a brigádrendezvények regisztrálásáig, vagy a termelési eredmények bejegyzésétől a tagok bemutatásáig semmi sem hiányzott belőlük. Nem volt olyan egység, amely az önréteklést ne végezte volna el.

Bőven akadt olyan kollektíva, amely a maximális 5-ös pontszámot kapta. Ezek brigádnaplóit nézegetve akadt a kezembe a Boldog Imre vezetésével álló brigád naplója. Ők az anyag részlegnél dolgoznak, mint fejtségi anyagbekészítők, illetve egy részük a TH hajlítóknál tevékenykedik. A jelenlévők véleménye szerint a legszebb ez volt az összes között. Tartalmazott minden olyan fontos eseményt, eredményt, amelyet egy naplónak tartalmazni kell. Nem hiányzott belőle a brigádvezető értékelése, a műszaki patronál bejegyzése, amely egy-két naplónál a hiányosságok között szerepel.

Erről a kollektíváról érdeklődtem Wáger Józseftől, az anyag körlet vezetőjétől.

— A Boldog-brigádról csak a legmagasabb elismerés hangján szólhatok — kezdte ismertetését Wáger elvtárs. — Ők azok, akikre mindig lehet számítani. Nincs olyan probléma, amelyet ne értenének meg és tudásukhoz mérten azonnal ne orvosolnának.

— Boldog elvtársról külön elismeréssel kell beszélnem, — folytatta a körletvezető. — Azt a lelkiismeretes munkát, amit ő tesz kollektívája érdekében, csak kevesen csinálják. Nincs olyan nap, hogy ne keresse fel és ne

kérné segítségünket valamilyen munka elvégzéséhez. Az ötös osztályzat, amelyet az értékelésor kaptak, nagyban az ő munkája eredménye is.

De nemcsak a Boldog-brigád kapott dicséret szavakat az értékelésen. Az altáróiak, vagy a lámpakamra dolgozói is kitétek magukért. Mint Rajnai elvtárs, az egyik brigád értékelésénél elmondta, — ahhoz, hogy a körletek közötti versenyben és a szocialista körlet címéért folytatott harcban megálljuk a helyünket minden brigádunknak a lehető legtöbbet kell nyújtania. Ilyen fejlődéssel, amelyet a féléves értékelés óta elértünk, nyugodtan ígérhetem, hogy a jövő év végi értékelésor a most elért 4,7-es átlag még közelebb kerül a maximumhoz.

Petkó elvtárs arról beszélt az értékelés befejezésekor, hogy nagyot fejlődött a mozgalom az elmúlt évihez viszonyítva. A dolgozók megértették a szocialista módon élni, dolgozni és tanulni jelszót, mint azt az értékelések eredménye is mutatja.

Amikor az utolsó brigád pontszáma is megszületett. Kérdő elvtárs arra kérte a körlet gazdasági és társadalmi vezetőit, hogy a továbbiakban is ugyan olyan lelkesedéssel segítsék a szocialista brigádokat, mint azt eddig tették.

Szabó Lajos

Fiatalok érdekes vállalkozása

Valóban érdekes, új. Ilyesmirel még nem adhattunk hírt a Mecseki Bányász hasábjain. Hat komlói fiatal tízperces rövidfilm készítésére szánta el magát. Címe: „Ujj-párbaj”. Témája a szerelem, színes feldolgozásban. Két gimnazista fiú és egy leány nagyon jó barátok, de ennek a barátságának a szerelem vet véget. Frappáns rendezői ötlettel az Ifjak ujjpárbajjal döntenek sorokról. Hogy hogy történik mindez, nem árulhatjuk el, de minden kiderül majd az áprilisi bemutaton az Ifjúsági Klubban. Egyébként evvel a filmmel a miskolci rövidfilmfesztiválra is beneveznek. Előzetesként felsoroljuk a vállalkozó szellemű fiatalok neveit:

Játsszák: Döme Erzsébet, Horváth István I., Nagy Lajos.

Operatőr: Horváth István II.

Zene: ifj. Kaposvölgyi József.

Író és rendező: Tóth Péter.

Programjuk evvel még korántsem zárul le. További két film készítését vették tervbe. Az egyik riportfilm a komlói Ifjúsági Klubról, a másik sznobokról szól.

25 éve történt

Hajnali háromkor jött a szovjet hadsereg

Néhány nappal a felszabadulás előtt felszólították a pécsszabolcsi bányászokat, hogy gyülekezzenek a Hősök tere. Ott azonban néhány németbarát hivatalnokon kívül nem jelent meg senki. Így csak nagyon kevesen indultak el a csendőrökkel, a DGT kocsián Sásd felé.

— Doszpod bácsi kocsi volt akkor a vállalatnál, így neki kellett elszállítania a menekülteket. Alig telt el azonban egy-két nap, már újra itthon volt. „Elfáradtak a lovaim, és még haza is kellett érnem a főlzabadulásra” — mondta, mikor megkérdezte valaki tőle: hogyan sikerült neki így hamar visszajönnie? — emlékezik vissza a negyedszázada történetekre Rausch Mártonné.

— Az oroszok bejövetele előtt már csak itt-ott lehetett találkozni egy-egy német vagy magyar katonával a faluban. A szovjet csapatok előőrsé 23-án délután érkezett Szabolcsra. S, mintha a földből nőtt volna ki, egy lerongyolódott magyar katona jelent meg a Hősök tere mellett harckocsi mellett. Magasra tartott kézzel állt a szovjet harckocsi elé. Az orosz katonák leugráltak, elvették tőle a díőverő-puskáját, és térdükön ketté törték, a katonát pedig hátbaveregetve szélekre eresztették. A környéken lakók adtak neki ruhát, amiben haza tudott menni.

A németek és a nullások még az utolsó pillanatokban sem vesztegették idejüket. Nagy propagandát fejtettek ki, hogy elérítsék a polgári lakosságot, az érkező orosz katonáktól. Nem riadtak vissza a legaljasabb rávalmazástól sem.

— A szomszédokhoz, de másokhoz is hasonlóan a mi kertünkben is volt bunker. Meg volt beszélve a családban, hogy ha jönnek az oroszok, akkor mi lányok — ketten voltunk lánytestvérek — ott fogunk elbújni Erre azonban nem került sor, mivel a szovjet csapatok oly meglepetésszerűen érkeztek, hogy nem maradt időnk oda eljutni Éssel három órákor jöttek be a faluba. A mostani Tolbukhin úton jöttek fölfelé, és mint az áradat fooglalták el a mellékutakat is. Mire anyám föleszmélt, ott álltak a szobában így csak arra maradt időnk, hogy a szoba srkának állított szekrény mögé bújjunk. Persze kár volt félnünk tőlük, sőt egész éjszaka ők virrasztottak — hárman szálltak meg nálunk —, és csak világosodáskor pihentek le néhány órára.

— Felejthetetlen emlék számomra még az a nap is, mikor bejelentette a rádió: felszabadult az egész ország! Mint bányásznapkor, vagy május elsején emberek százával volt tele az utca. Még éjfélkor is ott hullámozt, és énekelte a tömeg.

— kapu —

Képrejtvény- pá'vázatunk eredménye

Lapunkban folytatásos képrejtvény pályázatot rendeztünk 1969. december 16-án és 23-án. Összesen négy fotót közöltünk, amelyik azonosan a kombinációk folytán mégis 7 darab önálló képet adott.

Sajnálattal kell közölnünk hogy olvasóink körében ez a fajta feltejtő nem járt olyan sikert, mint keresztrejtvényeink. Közel tizenegyzes előfizetői létszámunk van és mégis mindössze 23 megfejtést kaptunk. Ezekből sem tudunk találni azonban annyi helyes megfejtést, amennyit szeretnénk volna. Így hát sorosulnánk utján csupán kilenc könyvjutalmat adunk ki a helyes megfejtések beküldőinek.

Ezek: 1. Balda József Komló, Kossuth L. út 107. III. em. 11., 2. Baradi Attila Komló-Kökönyös 2., 3. Bartalis Jónásné Komló, Felsőplató 11., 4. Horváth I. Gábor Pécs, Kossuth Lajos utca 4/b., földszint 4., 5. Temesi Tiborné Pécs, I. Dobó Katalin utca 3/b., 6. Kovács Tiborné Szászvár, Mező utca 77. 7. Terteli Mihály Mánfa, B. utca 3., kertház. 8. Németh Mihály Pécs, III. Építők útja 19/c., III. em. 4., 9. Franciscus Géza Pécs, Horváth Mihály utca 7.

Rejtvényeink megfejtése az előző volt:

I. Az 1969. december 16-i rejtvény első négyrészes fotója: a harkányi bányász üdülőt ábrázolta. 1. kép: az üdülő távlat képe. 2. kép: az étterem. 3. kép: a társalgó. 4. kép: az udvar, napernyős asztalokkal.

II. M. Sz. Sumilov tábornok, a komlói vándoriskola előtt 1959 nyarán.

III. December 23-i rejtvényünk megfejtése: 1. képen: a moszkvai népgazdasági kiállítás állandó autópavilonját ábrázolja.

IV. Ugyanott a második képen: télelhirdetés a westminsteri bíróság előtt a londoni bankrablás egyik résztvevőjének perében.

A nyerteseknek járó könyvjutalmakat postán küldjük el.

Azok a gondok

— Azt kérdezi a doktor úr, hogy miért iszom annyit? — mondja a páciens az orvosnak.

— Hát azért iszom, mert rettenetesen sok a gondom. — Elhiszem magának, de már olyan régóta iszik, hogy minden gondja borba fulladhatott volna.

— Hová gondol, doktor úr, hiszen tudnak azok úszni!

Szabó Lajos:

Nyugdíjasnak lenni

Az óra csengésére ébredt. Már öltözött, amikor halkan nyílt az ajtó, s felesége állmos, kissé görnyedt alakja állt meg előtte. Halkan kérdezte, hogy mit készítsen vacsorára és elvinni. Kár volt kérdezzé, hiszen úgyis tudta, hogy éjjelre nem visz magával ennielőt. De kérdezte, hiszen 25 éven keresztül így szokta meg.

Míg vacsorázott, nem sokat beszéltek, csak amikor indulni készült, mondta, hogy reggel siet haza. Megcsókolták egymást, s elindult. A kapun kilépve a hideg decemberi szél arcába vágta a havat. — Hiába — gondolta —, elszoktam már attól, hogy ilyenkor keljek aztán elinduljak, de nem baj, legalább felébredek.

Az üzem jó félóra járásnyira volt, busz nem járt, így gyalogosan kellett megtenni az utat.

— Egy év után először megyek dolgozni — jutott eszébe, s talán ki is mondta hangosan.

— Hogy is volt? Tavaly december 8-án mentem utoljára. Akkor is ilyen hideg havas este volt. Utolsó műszak. Akkor azon gondolkodtam, hogy nagyon rámfér már a pihenés, a nyugdíj. Belefáradtam már a bányába. Az üzemben a fiúk jókedvűen, nevetve fogadtak.

— No, Öreg, még egy schicht aztán kész. — Többen cserélni akartak velem. Lenn a bányában, mondták, hogy csak üljek le, majd ők elvégzik az én munkámat is. Először belementem, de talán öt percig sem tudtam tétlenül nézni, hogy ők nyomják a partot, én meg csak ülök. Kezembe kaptam egy lapátot és ahol tudtam, segítettem. Azt hittem, hogy az utolsó műszak lassan fog letelni, de talán gyorsabban elszaladt, mint a többi.

Reggel a lámpamárkán találtam egy papírt, hogy kifürdés után jelentkezzem a körletirodában. Mit akarhatnak? Amikor be mentem, a körletvezető és két aknász volt benn.

— Csak azért hívtuk, Laci bácsi, hogy megköszönjük eddigi munkáját, és jó pihenést kívánunk a nyugdíjhoz — mondta a körletvezető. Valószínűleg én is mondhattam valamit, de hogy pontosan mit, arra már nem emlékszem. Nagyon boldognak éreztem magam. Milyen jó is lesz, egész nap otthon lehetek, nem kell korán kelnem, nem lesznek éjjel műszakok, s a postás mindig a szokott időben hozza a nyugdíját. Már tudtam, hogy 2400 forintot fogok kapni. Elég lesz az. Ketten vagyunk, megélünk belőle.

Idáig ért gondolataiban, amikor megérkezett új munkahelyére, az üzem bejáratánál lévő portásfülkébe. A délutános iparór már útra készen várta. Váltottak pár szót, aztán egyedül maradt. Önkéntelenül is az abbamaradt gondolatok jutottak eszébe.

— Az első időben még csak ment valahogy. Sokat pihentem, sétáltam, élveztem a boldog, gondtalan életet. Egy idő után azonban kezdtem érezni, hogy hiányzik valami. Valami, amit egész életemben meg-

szoktam: a munka. Míg dolgoztam, az aszszonnyal is jól kijöttünk. Évek teltek el és nem volt közöttünk egy rossz szó sem. Mikor nyugdíjas lettem, a hangulatom is megváltozott. A tétlenség idegessé, ingerültté tett. Unalmamban kétszer annyi cigarettát szívtam, mint előtte. Egyre többet jutott eszembe a bányára, a társakra. Igaz, hogy elég gyakran meglátogattak, elmondták, hogy mit csinálnak, hogyan élnek odabenn, milyen változások vannak, de ezek a beszélgetések csak ideig-óráig nyugtattak meg. A nap különböző szakaszaiban mindig arra gondoltam, hogy milyen munka folyhat is a bányában. Egyszerrel visszavágytam. Többször elhatároztam, hogy bemegyek az üzembe és kérek valami munkát. De nem mertem, mert féltem, hogy azt mondják, hogy a pénzért akarok dolgozni, nem elég a nyugdíj kettőnknek. Így ment ez egy éven keresztül.

Egy hete lehet, hogy bevásárolni indultam, s útközben találkoztam a munkaügyi szolgálat vezetőjével. Érdeklődött, hogy vagyok, hogy telnek napjaim. Ha már megkérdezte, megmondom, gondoltam. És elmondtam, hogy hiányzik a munka.

— Ezen lehet segíteni, Laci bácsi. Jöjjön be valamelyik nap, aztán nézzünk valamit.

Ezek a szavak legalább olyan boldoggá tettek, mint amikor azt mondták, hogy nem kell többet dolgozni mennem. Amikor hazahértem, az asszony is észrevette, hogy valami öröm érhető, mert rögtön faggatni kezdett, hogy mi lelt. Úgy terveztem, ha már biztos, akkor mondom csak meg neki.

Nem bírtam sokáig várni, másnap már be is mentem az üzembe. A munkaügyi értekezleten volt, de a helyettese közölte, hogy nem feledezett meg rólam, tudnak munkát adni...

— Van egy üres iparóri hely, ha tetszik, akár holnap is elfoglalhatja. Nyugdíjas állás, 500 forint.

— Ha akkor azt mondta volna, hogy csak 50-et fizetnek, akkor is vállaltam volna. Meggyeztünk. Két nap múlva munkába álltam. Hazafelé vettem a feleségemnek egy nagy tábla csokoládét. Amikor átadtam, végképp elárultam, hogy valami változás történt. Most már nem hallgathattam tovább, el kellett árulnom, hogy dolgozni fogok. Még mielőtt valami ellenvetést mondana, gyorsan hozzátettem, hogy csak két hét egy hónapban, meg hogy 500 forintot kapok érte. De ahelyett, hogy szólt volna érte, csak mosolygott és annyit mondott:

— Tudtam én, hogy ez hiányzik neked, csak nem akartam mondani, hogy menj, mert még azt hitted volna, hogy...

Egy teherautó berregése szakította félbe gondolatait. Kiment, elvette a sofőrtől a kikapott, felnyitotta a sorompót, s a jól megpakolt kocsiját után nézett.

A platón bányafat szállítottak valamelyik aknához. Utánanézett, s csak ennyit mormogott maga elé: — Vigyék csak, siesetek, várják odalenn a fiúk.

— Tegnap telefonált az 5. sz. munkahely bizalmi, akadozott a termelés az üres csillék hiánya miatt. Megbízottam Kotakovot, nézzen utána a dolognak, a vécsek fejét pedig megmossuk.

Ma a legfontosabb kérdés — folytatta Kovaljov — a kollektív szerződés megvitattása. Megvizsgáljuk az év teljesítését és előkészítjük a jövő évet. Beszélünk a dolgozókkal, és javaslataikat messzemenően figyelembe vesszük.

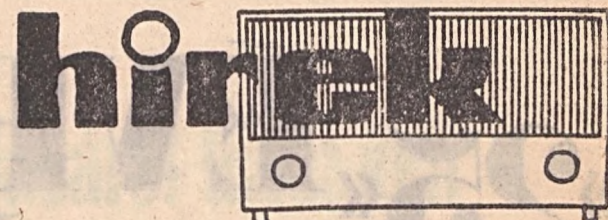
Közeledett a váltás ideje. Egymás után jöttek a bányászok a bizottság irodájába. Az egyik a bérzámfejtésre panaszkodott, kevesebb prémiumot kapott, a másik kislánya óvodai elhelyezését kérte, a harmadik beutalót kért az éjszakai szanatórium-ba...

Jöttek az aktivisták is, beszámoltak az elévült munkáról, átvették az új feladatokat, tanácsot kértek.

Igy állt össze az SZB következő napi munkatervének egy része.

(Karaganda, 35. sz. akna.)

N. Peskova
— APN —

Középfokú műveltséget minden munkásnak

Az elkövetkező években átszervezik a Szovjetunió ötezer szakmunkásképző intézetét. Az új rendszerű intézetekben a munkások a szakmai képzésen kívül befejezett középfokú oktatásban is részesülnek.

Az autonóm köztársaságok közül az egyik legészakabban fekvő Komiban a szakmunkásképző intézetek nagy része már az új rendszer szerint működik. A végzős tanulók két bizonyítványt kap-

nak: egyik a szakma elsajátításáról, a másik pedig a középiskola elvégzéséről tanúsít.

Az új rendszerre áttért intézetek igazgatói elmondták a köztársasági sajtó képviselőinek, hogy az új iskolák minden egyes helyére 9—13-an pályáztak. Az ifjúság megértette a reform lényegét és az iránta tanúsított gondoskodást.

(APN)

KÉPVISELŐI FOGADÓNAP. Január 22-én, csütörtökön délután 2 órától fogadónapot tart Jazbinsek Vilmos, Komló országgyűlési képviselője. A városi tanács helyiségében várják a választópolgárokat.

ÚJ CIMEN A MECSEKI BANYÁSZ. Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy a Komját Aladár utca 5. szám alól a Déryné utca 9-be költöztött a szerkesztőség. Kérjük, hogy leveleiket az új címre küldjék.

FILMKLUB. Január 18-án 16 órákor a Zalka Máté Művelődési Ház által rendezett filmklub műsorában a **Hatos fogat** című amerikai filmet vetítik.

TIT-ELŐADÁSOK. A TIT komlói szervezete négy előadást rendez a héten. A Kossuth-aknai klubban január 15-én délután 5 órákor a helyes öltözködésről tartanak ismertetőt. A Víz- és Csatornaműnél a nők és a fiataloknál munkügyi helyzete, Mánfán egy finnországi—svédországi élménybeszámoló, Mecsekfalun egy biológiai témájú előadás szerepel.

„RÖPÜLJ PÁVA” — PÉCSVÁRADON. A TV közkedvelt népdalkutató versenyét január 18-án megyénkben rendezik. Az IBUSZ komlói irodája erre az alkalomra különjáratot szervez. Az érdeklődők 16-án délután 4 óráig jelentkezhetnek.

Így is lehet, úgy is lehet

Keserű karácsony — kioktatással

— Tüdőgyulladás lesz ez, kérem, — állapította meg a doktornő december 24-én és kiadta az utasításokat. Fekvés, gyógyszerek, ilyen-olyan tilalmak, előírások: sok tea, ebből a tablettából felet naponta kétszer, ebből meg ebből egyet-egyét háromszor naponta, satöbbi.

Így kezdődött a szent, a békés, a családi... A béke és a szeretet ünnepe számomra.

Agyba bújtam s elkezdtem megvalósítani az orvosi előírásokat. Mindig fejemmel beteg voltam (amikor beteg voltam) eddigi életem során.

Másnap a karácsonyfát meg segítettem feldíszíteni, de ez a munka teljesen kimerített. Gyorsan abbahagytam és lefeküdtem.

Éjjel négyéves kisfiam orrvérzésre ébredt. Most a anya, simogatta, kezelte, — abbamaradt a vérzés. Hajnalban újra kezdte. Hosszú sírással, hidegvízzel, vizesfürdővel valahogy elláta. Reggel újra vérzett. Félóra múlva megint s félóránként újra és újra. Fél tizenkettőkor nagyon, de nagyon, bőven ömlött a kis orrhukain a vér. Nem akart elállni. Mentővel vittük a pécsi gyerekklinika. Belgyógyász volt az ügyelő orvos, alapos vizsgálat, egy kis sírás, újra orrvérzés — átmentünk a fiatal doktor úrral az orr-fül-gégeszeti rendelőbe.

Orvos nem volt ügyeletben ott. Egy hatvanéves néni éppen bezárta volna a rendelő ajtaját, amikor odaértünk. El akart menni valahová. A fiatal doktor úr kérte, hogy lássa el ezt a kislányt. Már akkor láttam hogy csak immel-ámmal teljesíti a kérést, csigalassúsággal zárta ki az ajtót és rosszalóan megjegyezte:

— Azért kellett behozni mentővel, mert egy picit vérzett az orra?

Erre aztán azonnal a „plafonra ugrottam”. Közöltem vele, hogy nem szeretem ha hülyének néznek. Ha picit vértzett volna, nem hoztam volna be, magam is tudom, mit kell olyankor csinálni. De nagyon vérzett. Magam fekvő beteg vagyok, a feleségem nem tudott hirtelen idejönni, én hoztam be a gyereket.

A néni kioktatott. Szégyelljem magam, mondta vele nem szoktak így beszélni. Velem se — feleltem és kértem, hogy hagyjuk abba a vitát, majd kértem, hogy hívjon orvost. Erre annál is inkább sürgősen szükségem volt, mert amikor egy csipesszel elkezdte a vattát tömőködni a nagyon vérző kis orrhukakba, azokból még jobban ömlött a vér.

Ingerült választ kaptam a kérésemre:

— Az orvos se tud többet csinálni, mint én!

Ölembem vettem a gyereket, felmentem vele az emeletre, az orr-fül-gége osztályra és onnan kértem orvost. Nem tudom, hogy onnan telefonáltak-e vagy a goromba néni a földszinti rendelőből, tény, hogy negyedóra múlva megérkezett egy szakorvos, akit tanár úrnak szólítottak. Kiegyezett — ahogy mondta, elektromos kezeléssel megszüntette az orrvérzést, hangsúlyozta azonban, hogy soronkívül jött be, nem lett volna kötelessége.

Nagyon megköszöntem — most újfólag, ismételtlen megköszönöm a tanár úrnak.

...Hát így jártam a szeretet ünnepein.

Pedig iskoláskoromban azt tanultam, hogy az emberiség-üggyel dolgozó a lehumanistább leaszabb leemberibb mesteriséget üzi. Most megtanulhattam — már mai fejjel — hogy nem csak a lakatos az építő vagy a vasöntő szakmát lehet immel-ámmal gyakorolni a lehumanistábbban is.

Szerencse, hogy ugyanakkor szózték meg az ellenkezőjéről is. Hát... ugyebár így is lehet, úgy is lehet.

—vi—roly—

AZ SZ. B. EGY NAPJA

A 35. sz. akna szakszervezeti bizottságának az elnökét nem találtuk a helyén.

— Lent van a bányában — mondta Szavina, egy ósz, törékeny asszony. — Minden pillanatban itt lehet...

Belépett a szobába egy fiatal bányász:

— Magához jöttem Jekatyerina néni. Meghooztam az igazolást családunk legfiatalabb tagjáról.

— Gratulálok, és hogy hívjátok a fiúcskát?

— Viktornak.

— Mondd meg a feleségednek, készülhet, a tél elején lakásavatás lesz nálatok. Rátok került a sor, kaptok egy kétszobás lakást.

— A bányász arca felsugárzott:

— Köszönöm a gondoskodást...

Aztán mások jöttek. Az üzem és a lakóházak téli szezonra való felkészítéséről folyt a szó.

Hirtelen kivágódott az ajtó és bejött egy izgatott nő:

— Hát az elnök?

— Én helyettesitem. Mi történt Gálja? — kérdezte Jekatyerina.

— Nem adtak kocsit, hogy a bölcsődének és az óvodá-

nak zöldséget és gyümölcsöt hozhassunk. Csinálni kellene valamit.

— Várj csak, odaszólunk a munkakellátási igazgatóhelyettesnek.

A beszélgetés csak rövid ideig tartott.

— Minden rendben van — nyugtatta meg Gálját az ósz asszony, — te mint a gyermekvédő bizottság elnöke magad is elintézhetted volna, légy egy kicsit bátrabb.

Amikor elment, Jekatyerina felvilágosított:

— Mostanában választották meg, még nincs tapasztalata.

Beszélgetni kezdtünk. Szavina a bányászruhajavító műhelyben dolgozik, társadalmi munkája: a jóléti bizottság elnökhelyettese. Az elnök — Gajvoronszkij bányász — megbetegedett, most ő viszi az ügyeket.

— Minden bizottságunknak megvan a maga fogadónapja. Szerdán mi vagyunk, holnap a termelési, pénteken a bérbizottság fogadja itt a dolgozókat...

Megjött az aknabizottság elnöke, Kovaljov. Elnézést kért a késésért:

— Ellenőriztük, hogy a 7. számú munkahelyen miként

tartják be a munkavédelmi előírásokat. Két szabálysértésre is bukkantunk. A szabálysértéssel komoly beszélgetést folytattunk, de műszak után még összehívjuk a bányászokat és gyűlésen vitatjuk meg a történeteket, a bányával nem lehet játszani.

Felvette az asztalról a naptárát és atházta az egyik munkatervi pontot. Megkértem, mutassa meg mi mindent akar ma elintézni. Ezt találtam:

1. A 7. sz. munkahelyen ellenőrizni a munkavédelmi előírások betartását.

2. Felhívni a területi bizottságot Mihajlov bányász Kiszlovodszk-i beutalója miatt.

3. Tisztázni, miért nem kapott az 5. sz. munkahely tegnap elég üres csillék.

4. Megtudakolni miként áll a veteránok és a fiatal bányászok ismerkedési estjének előkészítése.

5. A bizottság tagjaival megbeszélni az 1970. évi kollektív szerződés egyes pontjait.

Megkértem, egyik-másik ponthoz fűzős magyarázatot.

A központi fatelepen

Helytállás 10–14 fokos hidegben is — Fokozzák a gépesítést
Hulladékfát adnak 20 forintért

Most, amikor az Anyagellátó Üzem központi fateleperől készített jegyzetemet rendezem riport alá, már könnyű helyzetben vagyok. A szerkesztőség irodájában a hőmérő higanyszála jóval 20 fok felett áll, de kint a szabadban, ahol a famunkások dolgoznak, mínusz 10 fok van.

Szerencsére, nem mindig ilyen szigorú a tél. Viszont a decemberi hónap nagyon komisz volt — jegyzetemet Varga Zoltán fatelepező, aki szívesen mutatja be a nagy kiterjedésű telepet, — Egy-két nap alatt fémteret hó esett. Aztán jött a többi!

Az emberek szorgalmát a 10–14 fokos hideg sem törte meg. A krónikás jobbat nem is jegyezhetett fel: a rendkívüli időjárás ellenére sem volt termelés kiesés. Az üzemeket folyamatosan ellátják bányafával.

Igen, ők azok, akik esőben és hóban, viharban és napfényben, fagyban és kánikulában ott vannak, becsülettel helytállnak.

Tavaly 3170 vagon faanyagot raktak ki. Ezen kívül 1041 gépkocsi fa érkezett a telepre. A gatterban 12972 köbméter fenyőrönköt munkáltak meg. Ebből 6639 köbméter fűrészárut termeltek ki és szállítottak el húsznál több vállalathoz, üzemhez.

HÁROMHAVI TARTALÉK

Hogy mennyi a jelenlegi bányafakészlet a telepen? — kérdezte vissza Varga elvtárs. — Megközelítően 14 millió forint. Három havi készlettel gazdálkodunk. Persze, az ismert probléma miatt, van olyan, amelyből tíz hónapra valót tárolunk, s megint van olyan anyag, amelyből szűkben vagyunk. Elmondhatom azonban, hogy ez idő szerint mindenféle faanyagból el tudjuk látni a bányüzemeket.

Gondosan vezetett anyagnyilvántartásuk egyszersmind elárulja a fatelep profilját. Készítenek itt 0,8 méterrel 6 méterig fenyő és lombos bányafát, negyedes, lapolt, pillér- és felelő, különböző méretű deszkát, bélelő anyagokat és más bányabeli alkalmazhatóságot. 1969-ben a komló bányászatokhoz 41657 köbméter bányafát juttattak el. További 10476 köbméter fát kaptak innen a pécsi aknáknak és a Szászvári Bányászaton.

Az új esztendőben is minden szállítás menetrendszerűen történt. Pedig a havas, jeges fa megmunkálása jóval nehezebb és nagyobb figyelmet kíván, mint rendes időben.

Horváth János művezető, aki egyben az üzem párttitkára is, a részleg egyik legszorgalmasabb szakmunkását mutatta be a „sarológép-nél”. Kubik Béla fűrészgépkezelőről volt szó.

Béla bácsi 1957 május óta dolgozik nálunk. Bár hatvan felé tart, mégis mindig lehet rá számítani. Bikalról jár be, de még a nagy havazáskor sem hiányzott. Nem egyszer kilométereket gyalogolt.

Mi a keresete? — kérdeztem az idős szakmunkástól, amikor néhány percre leállította a sivistó gépet.

Legutóbb 2260 forintot kaptam.

Bizony ez nagyon szerény — jegyzem meg — hiszen Kubik bácsi a fatelepen dolgozó fizikai munkások átlagbére felett keres.

Az üzem egészére vonatkozó helyzetkepről Dull László üzemvezető tájékoztatót: — Az 1969-es évben a fizikai állományú dolgozók átlagkeresete 23923 forint volt. Az idén 163 forintos bérjavításra lesz lehetőség.

A bérkérdéssel tulajdonképpen nem is foglalkoztam volna, ha nem tudom meg, az Anyagellátó Üzemben 42

fővel kevesebb a létszám, mint a tervezett. Az alacsony fizetések miatt az emberek már nem szívesen jönnek ide. Sajnos, ez már általános jelenség: a kisegítő üzemek mind-mind ilyen helyzetbe kerültek...

A HÍDDARU SIKERE

— Most érezzük igazán, hogy a híd-daru milyen jó szolgálatot tesz — emelte ki Duli elvtárs. — Nagyon sok embert pótol. Különösen az utóbbi hónapokban dolgozik sikeresen. A hozzáfűzött reményeket tehát beváltotta.

A statisztika is ezt bizonyítja. Tavaly 210 ezer köbméter faanyagot rakodott. (A faanyag többségét háromszor kell megmozgatni, amíg azt készárúként el lehet szállítani.)

Örvendős tény: 1969-ben a vagonkirakás (több mint háromszor annyi!) 95 százaléka daruval történt.

A gépesítés, az automatizálás továbbfejlesztése már a legközelebbi programunkban szerepel. A gaternál láncpályasor épül, így a vagonkirakástól a feldolgozásig

minden munkafolyamat gépesítve lesz — hangsúlyozta a fatelepező.

A fatelep szociális körülményeire is kíváncsi voltam. A fürdő, az étkezdé, a melegebb színvonalú kielégíti az igényeket. A távfűtés-szereléssel kapcsolatban Kossuth-bánya szakipari részlegét dicsérik: Hajnal József művezető kollektívája jól oldotta meg feladatát.

Munkásaink szívesen fogyasztják a forró csipkésörp teát — mondotta Horváth elvtárs. — A védőtől megfelelő ellátásról, a védőkesztyűk időbeni pótlásáról különösen a mostani időben kell gondoskodnunk.

Helyénvaló dolog ez, a kollektív szerződésben is rögzített juttatás biztosítása éppúgy, mint a rendkívüli időjárásban való becsületes helytállás anyagi és erkölcsi díjazása.

A riport végén egy közérdekűre számotartó hír az üzemről: a fatelepen mázslánkenti 20 forintos árban hulladékfát adnak el. Befizetés: az Anyagellátó Üzem titkárságán.

Vízhiányó ture

Tél a parkban

(Fotó: Bosnyák M.)

Külpolitikai krónika

Az európai biztonság és a NATO*

Fokozza az európai béke megőrzésének fontosságát az is, hogy amennyiben a két társadalmi rendszer közötti kiéleződés esetén az imperializmus Európában a háború kirobbantására vetemednék, úgy ez nem maradhatna elszigetelt és előbb-utóbb feltétlenül világméretű konfliktussá szélesedne.

Eppen ezért a béke megőrzése és a biztonság megteremtése Európában előfeltétele a világ békéje megőrzésének. Figyelembe kell venni azt is, hogy az imperializmus kirobbantotta a világ más térségeiben is olyan konfliktusokat, amelyek tovább terjedhetnek és Európa bevonásával világméretű fegyveres összecsapásra vezethetnek. Röviden ezt úgy lehetne kifejezni, hogy a világ békéjének megőrzése nem lehetséges Európa biztonságának megteremtése nélkül, de ugyanakkor az európai biztonság előfeltétele annak is, hogy a világ más térségein bekövetkező konfliktusok se fejlődjenek szükségszerűen az egész emberiség számára hatalmas szenvedést jelentő világháborúvá.

A szocialista országok és a világ többi haladó erői a világ — és ezen belül Európa biztonságáért és békéjéért folytatott küzdelme lényegében már a második világháború befejezése óta szakadatlanul folyik. Eközben el kellett háritani az amerikai atommonopólium időszakában a háborúval való fenyegetést, szembe kellett nézni az agresszív imperialista katonai tömbök — elsősorban a NATO létrehozásával — a nyílt és burkolt katonai agressziók egész sorával a világ különböző részein.

A szocialista társadalom megfeszített politikai-diplomáciai és ideológiai küzdelme, gazdasági harca és nem utolsósorban katonai erőinek folyamatos fejlesztése, mind-ezen fenyegetések ellenére visszatartotta az imperializmust a világháború kirobbantásától. A fennálló és a szocialista tábor részére kedvező erőviszonyok mellett ebben nagy szerepe volt azoknak a politikai-diplomáciai lépéseknek, amelyek közül az utóbbi években kiemelkedő jelentőségű volt a Varsói Szerződés tagállamai Politikai Tanácskozó Testületének bukaresti (1966), Karlovy Vary-i (1967) nyilatkozata és végül az Európa országaihoz intézett budapesti felhívás (1969. 3. 17.).

Mindez azt igazolja, hogy a szocialista országok alapvető fontosságát tulajdonítanak az európai béke és biztonság megőrzésének és az erre vonatkozó politikai dip-

* A január 6-i számunkban megjelent cikk folytatása.

lomáciai kezdeményezéseik fontos és szerves részét képezik az általános politikának. Ez is szükségessé teszi, hogy általában a biztonság — és ezen belül az európai biztonság kérdésével gyakrabban és behatóbban foglalkozzunk. Fel kell mérni, hogy melyek azok a tényezők, azok az erők, amelyek Európa és ezen keresztül az egész világ népeinek békéjét és biztonságát veszélyeztetik és milyen katonai vetületei vannak az európai biztonság-nak.

A Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Testületének 1966. júliusi bukaresti nyilatkozata megállapította — és ez lényegét tekintve változatlanul érvényes —, hogy „két évtizeddel a második világháború befejezése után Európában még mindig nem szűntek meg a háború következményei, nincs német békeszerződés, továbbra is feszültségi gócpontok vannak, s az államok kapcsolataiban rendellenes helyzetek tapasztalhatók”.

A kérdés — gyökereit tekintve — tehát a második világháború maradványaiból fakad. Ugyanakkor az Európában tetőztöltő alapvető társadalmi-politikai ellentétek, amelyek szembeállítják egymással az imperialista és a szocialista országokat, lényeges szerepet játszanak.

A különböző társadalmi rendszerű államok léte önmagában még nem veszélyeztetné Európa békéjét és általában biztonságát. A szocialista országok a békés egymás mellett élés lenini politikájának elvi irányvonalát követik. A marxizmus-leninizmus tanításai szerint pedig a szocializmus eszméjének győzelme és valóra váltása nem elsősorban a fegyverek erejére alapozódik.

Az imperialista hatalmak ezzel szemben agresszív katonapolitikai célokat követnek.

A kapitalista világrendszer vezető ereje, az Amerikai Egyesült Államok tevékenysége alapvetően meghatározza az imperializmus általános politikáját. Ezért az európai biztonság kérdésében folytatott imperialista politika megítélésénél is ebből kell kiindulnunk.

Az Amerikai Egyesült Államok — az általa szervezett és irányított katonai tömbök révén — 42 állammal áll katonai szerződésben és másik 6 államhoz kötik kétoldalú katonai megállapodásokat. 30 ország területén 55 hadászati fontosságú támaszpontot és ezekhez tartozó 429 nagyobb, illetve 2972 kisebb katonai létesítményt épített ki és tart fenn 4–5 milliárd dolláros költséggel.

Az imperialista katonai koalíciók és az amerikai támaszpontok rendszere tehát valósággal pókhálószerűen hálózta be a világot.

Ha ezt a reális, önmagában is békét fenyegető tényről összevetjük azokkal a politikai, stratégiai célokkal, amelyeket az Egyesült Államok nemzeti célkitűzéseként maga elé állít, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy honnan és milyen természetű veszély fenyegeti a szocialista országok békéjét és biztonságát.

Az FM 100/5. sz. amerikai katonai szabályzat ezt a következőképpen fejezi ki: „Az Egyesült Államok nemzeti célkitűzései röviden a következők: garantálni az USA biztonságát és szabadságát; megteremtési és fenntartani a béke, biztonság és igazság világméretű feltételeit”.

Mindez egyet jelent — a kapitalizmus világméretű restaurációjára; — a szocialista világrendszer felszámolására; — és ezzel együtt az amerikai világuralom megteremtésére irányuló törekvésekkel.

Az Egyesült Államok katonapolitikai törekvéseiben kiemelt szerepet játszott és játszik Európa. Kontinensünket tekintik egy esetleges világháború lehetséges fő térségének. Az USA-nak, mint a kapitalista világrendszer vezető hatalmának a szerepe is elsősorban az európai tőkés államokkal fennálló kapcsolatában realizálódik.

Az európai békét és biztonságot tehát elsősorban az amerikai imperializmus részéről éri fenyegetés. Következésképpen a kérdést az USA katonapolitikai törekvéseinek európai kihatásaitól nem lehet elválasztani és érdemben nem is lehet vizsgálni.

A másik ugyancsak fontos — az amerikai tevékenységgel és elgondolásokkal szoros összefüggő — békét és biztonságot veszélyeztető a NATO léte.

Ez az agresszív katonai tömb, amelynek alapvető és egyetlen eszmei-politikai platformja a kommunista-ellenesség, fennállásának 20 éve alatt a reális imperialista fenyegetés eszköze volt és maradt, az időnként előtérbe került „hidépítés”, „Kelet és Nyugat közötti együttműködés” propagandisztikus jelszavai ellenére is. Ezek a jelszavak egyébként egyrészt a fellazított politika álcázását szolgálják, másrészt viszont azt a vitathatatlan tényt tükrözik, hogy a szocialista államoknak az európai béke és biztonság megőrzése érdekében tett kezdeményezéseivel visszhangra találtak a NATO-országok közvéleményében is.

Az NSZK bevonása a NATO-ba és azon belül növekvő katonai súlya, illetve a katonai szervekben egyre szélesebb körű részvétele jelentős mértékben fokozta és fokozza a fenyegetést. Ezen keresztül tulajdonképpen az amerikai világuralmi törekvések és a második világháború maradványaiból fakadó európai bizonytalansági tényezők kapcsolata is kifejezésre jut.

Az Amerikai Egyesült Államok és az NSZK együttműködése önmagában is figyelemreméltó és jelentős tényező. Nyilvánvaló, hogy egy esetleges európai konfliktus — és ezen keresztül világháború — kirobbantása szempontjából a legvesélyesebb elem az NSZK agresszív katonapolitikája jelent. Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy a nyugatnémet törekvések és katonai akciók csak a gyutacs szerepét játszhatják. A háború megvívása szempontjából potenciálisan legerősebb ellenség az Egyesült Államok. Hadipotenciálja — és azon belül nukleáris hadászati csapásmérő ereje nélkül a Bundeswehr, sőt a NATO összefogott hagyományos ereje sem jelent korszerű értelemben ütőképes katonai erőt.

A jelenlegi európai katonapolitikai helyzet megítélésében a NATO-nak, mint a háború kirobbantása szempontjából legvesélyesebb, és a háború megvívása szempontjából legjelentősebb tényezőnek, — figyelemmel kísérése rendkívül fontos szerepet játszik.

Hortobágyi István szds., a TIT Hadtudományi Szakosztályának tagja

Így is lehet!

A múlt évben több alkalommal is foglalkoztunk lapunkban a komló Lyra gitáregyüttes problémájával. Nagy gondot okozott számukra a berendezéseik felújítása. Ezen segített a Művelődési Házak igazgatósága, amikor október végén új technikai berendezést vásárolt a zenekar számára.

A zenekar és közönsége ez úton mond köszönetet a Művelődési Házak igazgatóságának, és kéri további segítségüket.

Nem építünk új irodaházat

Az igazgatóság osztályai megkezdték a kiköltözést
a meszei Bányász Szálló épületébe

Már valóban időszerű volt, hogy a Mecseki Szénbányák Igazgatósága a vállalat jelentőségéhez mérten, szebb, megfelelőbb elhelyezést kapjon. A régi, százéves épület Pécsen, a Déryné utcában már csak állandó felújítással, javítással, átalakítással lehetett rendeltetésének megfelelően használni. Ez a felfogás azonban nem oldotta meg a problémát.

Ezért az igazgatóságot folyamatosan kiköltöztetik Meszere, a volt Bányász Szálló épületébe. A Déryné utcában még az igazgató, helyettesei, a főmérnökök, a jog-

ügyi osztály, a munkaügy és a diszpécsér szolgálat működik. Benn van még a pártbizottság, az SZB és a KISZ, valamint a pénztár és a pénzügyi osztály. A többi osztályok ár elfoglalták új helyüket Meszeren.

A pécsi — Déryné utcai — régi épületet kisebb átalakításokkal kitűnően lehet majd berendezni a most szerveződő Mecseki Bányászaton mellett, ugyanabban az épületben dolgozik a jövőben a Mecseki Bányász című hatilap szerkesztősége, ott lesz a műszaki klub is. Kialakítanak

ugyanott a Mecseki Bányászok Művészeti Köre és a vállalat szakkörei részére egy kiállító termet, ott helyezik el a könyvtárat is.

Ily módon a régi központi épületből egy kultúrközpont alakul majd ki, amely a mecseki bányász társadalom céljait szolgálja. Emellett — a jelenlegi igényekhez mérten — egy hatvanszemélyes szállodát is kialakítanak a Déryné utcai épületben. Az igazgatóság Déryné utca 9. szám alatti épületét a Janus Pannonius Gimnáziumnak adták át.

SPORT

Alapoznak a Komlói Bányász labdarúgói

A Komlói Bányász labdarúgói szorgos munkával készülnek a március 1-én kezdődő tavaszi bajnokságra. Lantos Mihály edző vezetésével dolgozik az első csapat kerete, amelyben ez idő szerint csak három új játékos: Juhász, Mohácsik és Horváth található. Edzésbe állt Zimonyi is. Mint mondotta, teljesen egészségesnek érzi magát és vállalhatja a komoly, megterhelő munkát is. E hírnek is bizonyára minden labdarúgó sportrajongó örül. Annál kedvezőtlenebb a jelentésünk, hogy Buus Gyuri még mindig harcképtelen. A fiatal kapuvédő a térdporc-műtét után felépült ugyan, de még nem vehet részt a foglalkozásokon. Jelenleg a KBSK tornacsarnokában térderősítő gyakorlatokat végez.

Az NB I. mezőnyének ketté osztásáról a sportkör vezetői is később értesültek, így az erőviszonyok kérdésébe sem szólhattak bele. (Ez egy szép dolog!) A Komlói Bányászt az első csoportba tették: az Újpest, a Vasas, a Győr, a Tatabánya, az MTK, a Diósgyőr és a Videoton társaságában kapott helyet. A második csoport — a tavalyi erőviszonyokat nézve — gyengébb képességű együttesekből áll: Honvéd, FTC, Pécs, Csepel, Salgótarján, Szombathely, Dunaujváros, Szegec.

Az NB I. B. 18-as kerete is két csoportban küzd a tavaszi bajnoki pontokért. Az első csoportban van a Pécsi Bányász, továbbá az Egyetértés, a ZTE, a Várpalota, az Oroszlány, a Ganz-MÁVAG, a Székesfehérvár, az Előre, és az újonc MÁV DAC. A másodikban játszik az Eger, a Kecskemét, a Szállitók, a Békéscsaba, a Spartacus, a Szolnok, az Ózd, a Debrecen, a BVSC.

A csoportokban oda-vissza alapon játszanak a csapatok, így döntik el az 1-8. a B-osztályban pedig az 1-9. helysorsát. Az egyidényes bajnokság végén a csoportok 1. helyezettei 8-8 (az NB I. B-ben 9-9) pontot kapnak, a továbbiak mindig eggyel kevesebbet, tehát az utolsó 1-1 pontot viszik át 1970-71-re. A csoportmérkőzések után az azonos helyen végzett csapatok oda-vissza alapon megmérkőznek egymással. A két eredmény összehasonlítása adja a tavaszi végső sorrendet.

TEKE

A Komlói Bányász tekézői kiváló szereplés után megnyerték a megyei bajnokságot. Ezzel az eredménnyel osztályozásra kerülhetnek, ahol a Budapesti Rózsa Ferenc Építők és a Kiskunhalasi MEDOSZ mögött a harmadik helyezést érték el. Ez elég volt ahhoz, hogy besorolják őket a teke NB III-ba. Gratulálunk!

És akik ezt a kimagasló sikert produkálták: Tóth Bálint (a legeredményesebb játékos), Vincze Sándor, Mátys József, Köböli János, Musitz Béla, Czunkor László, Papp Gyula, Kamarás József és az edző-játékos ifj. Szuhodóvicsi András.

Amitkor további tervekről érdeklődtünk, megtudtuk, hogy az NB III-ban még fiatalabb, még „ütőkésőbb” gárdával próbálkoznak. Amennyiben tevékenységüket siker koronázza, szeretnénk először biztos helyet kiharcolni: és ha ez megvalósult, az NB II-be jutásért küzdenek.

— VI —

A szép hagyományt szeretnék folytatni a Pécsi Bányász labdarúgói

Három évet töltött eddig az NB I. B-ben a Pécsi Bányász labdarúgó-csapata. Az eltelt három bajnokságban évről évre előbbre lépett az együttes. Első évben a tizedik, másodikban a hetedik, míg az elmúlt bajnokságban az előkelő negyedik helyet szerezték meg. Tavaly az edzőváltás után sok szurkoló féltette a Bányászt, hogy a vezetésben beállott változás törést idéz elő a csapat egyenes irányú fejlődésében. Nos, ez nem következett be, sőt a betervezett előbbrelépést is túlteljesítette a gárda. Kovács József edző a következőket mondta a tavalyi évről:

— Mikor átvettem a csapat edzését Kontha Károlytól, nem játszottunk „zsák-bamacskát”. Kontha edző nagyon jó barátom volt, és nagyon sok hasznos tanáccsal szolgált. De a döntő részemre mégiscsak az volt, hogy egyenként is nagyon jól ismertem a játékosokat. Tizenhét éve vagyok a Bányásznál, így minden játékost az első pályarálépésétől figyelemmel tudtam kísérni. Ez pedig óriási segítség egy edző részére. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján álltunk át a múlt idény közepén a rövidebb, de intenzívebb edzésekre. A játékosok megértették elképzeléseimet és a sportkör vezetése is a legvégsőkig támogatta munkámat. Az eredmények közül

talán csak két hazai pályán elérttel nem tudok kibékülni: a Székesfehérvár és a ZTE elleni döntelennel. No persze soha több problémát.

— Kik távoztak, és jöttek-e új játékosok az együtteshez?

— Opoval abbahagyta, Kock az István-aknai Bányászhoz távozott. Szó van még Selymes és Szigetvári távozásáról is. Új játékosként lép majd a pályára idén Potocsár László kapus, aki a Pécsi Dinamótól került hozzánk, Szabó Zoltánt a Dunaújvárostól igazoltuk, 5 védő-játékos. Szó van még két csatár leigazolásáról: a ferencvárosi Ivanics Tamásról és a PVSK tehetséges csatáráról, Vessző Istvánról.

— Hogyan készül az együttes a féléves bajnokságra, mi az edzési menetrend?

— Január 5-én kezdtük el az alapozást, és az első hé-

ten öt edzést tartottunk, a másodikon hat, míg a harmadik és negyedik héten napi kettőre növeljük az edzések számát. Az ötödik héttől visszatérünk a heti 4-5 foglalkozásra. Január 23-tól február 1-ig Siklóson folytatjuk a felkészülést. Most, hogy nem tét nélküli a féléves bajnokság, kettőzött lendülettel folytatjuk a munkát.

— Az elmúlt bajnokság második felének sikersorozata közben már néhány szurkoló a följebbkerülésről álmodozott. Volt-e ilyen elképzelés. törekvés a csapat és a sportkör részéről?

— A fölkerülésről egyáltalán nem volt szó. Az előbbrelépésről igen, és az tervszerű és megalapozott volt. A továbbiakban ezt az egyenes irányú, előbbrelépő, jó hagyományt szeretnénk folytatni.

K. L.

Pécsett is elkezdődött

Meglepetések a kézilabda DNK első fordulójában

Nem indult a Bányász férfi A csapata, helyettük az utánpótlás lépett pályára, a komlói lányok legyőzték a megosztott, NB II-es Tanárképzőt, új nevekkel ismerkedett a közönség a pécsi lányok egymás elleni találkozásánál, a két komlói férfi együttes közül a „B” szerezte meg a két pontot — ezek a

momentumok vezették be a PVSK-csarnokban lebonyolított Dunántúli Napló teremkupa első — szombati — fordulóját.

Férfi I. osztály eredményei:

Pécsi Bányász A—Pécsi Bányász B 26:17 (10:10)
Góllövők: Szászli II, Csalmi Horváth, Kis 3-3, Derényi, Molnár, Reisinger 2-2, III. Tóth 6, Konstanzer 4, Gergás I., Fiegler, Szabó 2-2, Gergás B.

Komlói Bányász B—Komlói Bányász A 24:22 (11:11)
Góllövők: Mercz 8, Kittl, Patkai 5-5, Jeszenszák, Szalai 3-3, III. Kolossa 8, Erdős, Zacher 6-6, Czédér 2.

Női I. osztály:

Bányász A—Bányász B 27:10 (13:3)
Góllövők: Kollár 9, Czákóné 6, Tóthné 5, Fiszter 4, Farkas 2, Keszerice, III. Novoszád, Rotkó 3-3, Tili 2, Györök és Kresz.

Komlói Bányász—Pécsi Tanárképző 12:11 (7:5)
Góllövők: Tóth Mária 6, Mituk Anna 4, Kuhár Magda és Cseke Margit.

Megkezdődtek a Mecseki Bányász teremkupa küzdelmei Komlón

Az első forduló eredményei:

Férfi I. osztály: Dombóvár—Komlói ITSK 58:13, Zobák—Szénelőkésztők 34:31, Sásd—KBSK mérkőzés elmaradt, mivel a Sásd nem jelent meg.

Férfi II. osztály: Kossuth-bánya KISZ—Kossuth-bánya Szenes 33:18.

Serdülő fiúk: Pécsi Sportiskola III—KBSK VI 33:11, Dombóvár—Pécsi Sportiskola I. 16:12, Pécsi Sportiskola II.—KBSK V. 37:10.

Serdülő lányok: KBSK V.—KBSK IV. 15:3.

Vass Tamás

Az NB II. újoncai

December 16-i számunkban már hírt adtunk arról, hogy a Komlói Bányász női asztalitenis csapata bejutott az NB II-be. A december 14-i budapesti versenyen igen erős mezőnyben 35:18-as eredménnyel a Szegec (35:15) mögött másodikként került felsőbb osztályba Kovács Tiadartól együtt. Úgy éreztük, hogy a szép siker után a sajtó hasábjain is feltétlenül foglalkozniuk kell az NB II. komlói újoncaival.

Edzés közben kerestem fel a két kimagasló teljesítményt nyújtó sportolót, Váradi Györgyöt és Szarka Évát. Ok ketten minden akadályt biztosan vettek, sorra győzték le ellenfeleiket. Amikor Váradi Györgyöt kérdeztem eddigi pályafutásáról, így válaszolt:

— 1965-ben kezdtem el pingpongozni. A serdülő korosztályban városi első helyezést ltem. 1968-ban az úttörő olimpián ötödikként végeztem. Ebben az évben pedig a II. és III. osztályú területi bajnokságot nyertem meg.

— További tervek?

— Szeretnék az NB II-ben sikeresen szerepelni és a II. és III. osztályú országos bajnokságon becsülettel helytállni. Egyéni céloom a gyors- és gépiró tanfolyam elvégzése.

— Ha jól tudom, Éva nálad egy kicsit más a helyzet.

— Igen, nekem nem ment olyan simán minden. Több együttesben játszottam, s ez kezdetben sok problémát okozott. De ennek ellenére minden tölem telhető megtettem, s ennek köszönhetően, hogy most eredményel szolgálhatok. A Komlói Építők csapatában két ízben nyertem meg a városi bajnokságot. 1963-ban a megyei középsíkoltás bajnokságban lettem első. Megyei egyéniben szinte mindig a harmadik helyezést értem el. 1968-ban a PBTC NB II-es csapatától átigazoltam a KBSK-hoz.

Ekkor jutottam be az országos vidékbajnokság legjobb 16 versenyzője közé, s így Baranya megye színeit egyedül képviselve indultam a Budapestben megrendezett magyar bajnokságra.

Nem szabad elfeledkeznünk a többi játékosokról sem, hiszen ha Szabó Ági, Molnár Erika és Hartmann Ibolya nem nyújtják azt, amit nyújtottak, bizony az előbb bemutatott két versenyző maximális teljesítménye nem lett volna elegendő az NB II-be jutáshoz. Külön említést érdemel Szabó Ágnes, aki hozta az 50 százalékos, 7 mérkőzését nyerte meg.

Ezek után Kovács Tiadartól érdeklődtem edzői munkájával kapcsolatban:

— Nagyon szeretek a fiatalokkal foglalkozni; ez a szakosztály szinte az én nevelőm, Tamád szellemű játékosokat próbálok faragni. Váradi Györgyöt pl. az aktív útésre, pörgetésre állítottam be, s ennek most meg is lett a gyümölcse. Korszerű támadójátéka a pesti szakembereket is meglepte. Szarka Éva inkább nagyfokú küzdőszellemével érte el ezt az eredményt.

— Milyen előítételei vannak?

— Egyelőre csak annyit merek remélni, hogy sikerül megkapaszkodnunk az NB II-ben. Persze megfélemlerőstésről is gondoskodnunk kell. Szeretném most megragadni az alkalmat, lenne ugyanis egy kéréssem. Játékosanyagunk bővítése és az utánpótlás érdekében szívesen vennék hetedik és nyolcadik osztályunkba. Az edzéseket kedden és csütörtökön délután 17-20 óráig tartjuk. Aki kedvet és tehetséget érez magában, jöjjön el a KBSK asztaliteniszóli közé, szeretettel várjuk!

Vass Tamás

MECSEKI BANYÁSZ

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs, Déryné utca 9. I. emelet 20. Telefon: 26-60 (városi szám). Üzemi telefonszámok: 22-60, 22-61, 22-62, 22-63. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat, Pécs, Hunyadi út 11. Felelős kiadó: Braun Károly. A lap címváltoztatásának telefonja: 15-33, 15-33, 21-60, 60-11. Készíti a Pécsi Szikra Nyomda, Pécs. Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJESZTI A MAGYAR POSTA. Előfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozóinak részére az üzemek bérszámlájánál. Nyugdíjasok és intézmények előfizethetik Pécsent, a Mecseki Szénbányák igazgatóságán, a pénzügyi osztályon, Pécs, Déryné u. 9. Előfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak: fél évre 10,- Ft, egész évre 20,- Ft. Másoknak évi 20 Ft 40 fillér. Index: 25.917.

MOZI MŰSOR

Park (Pécs). 8-14-ig: Egy örült éjszaka. Magyar film. Előadások kezdete: 4, 6, 8 órák. 15-21-ig: My fair lady. USA, színes (Dupla helyár). Előadások kezdete: fél 5 és 8 órák. Matiné. délelőtt 10 órák. 18-án: Minden dalom a tiéd. Színes, olasz film.

Kossuth (Pécs), délelőtt, 12-16-ig: My fair Lady. USA, színes. (Dupla helyár). 17-18-ig: Maga tetszik nekem. NDK, színes. Előadások kezdete: 10 óra. 19-20-ig: Magányos vadász a sziv. USA, színes. Előadások kezdete: fél 10, 12 órák.

Kossuth (Pécs), délután 3-14-ig: A titokzatos szerelmes. Szovjet, színes. Előadások kezdete: fél 3; fél 5 órák. 15-18-ig: Maga tetszik nekem. NDK, színes. Előadások kezdete: fél 3, fél 5 órák. 19-21-ig: My fair Lady. USA, színes. (Dupla helyár). Előadások kezdete: fél 3 órák.

Kossuth (Pécs), este, 8-18-ig: My fair Lady. USA, színes. (Dupla helyár). Előadások kezdete: fél 7 órák. 19-21-ig: A nősülés keservei. Csehszlovák, színes. Előadások kezdete: fél 7, fél 9 órák. ART KINO. 19-én: Hideg napok. Magyar film. Előadások kezdete: fél 9 órák.

Petőfi (Pécs) 8-14-ig: My fair Lady. USA, színes. (Dupla helyár). Előadások kezdete: 4, fél 8 órák. 15-21-ig: Magányos vadász a sziv. USA, színes. Előadások kezdete: 4, negyed 7, fél 8 órák. Matiné, 18-án: Az örökös. Magyar film. Előadások kezdete: 10 órák. Filmklub: 18-án: délután 2 órák. 21-én este 8 órák.

Fekete Gyémánt (Pécs-Gyárváros). 12-13-ig: Huszárkisasszony. Szovjet, színes, színes. 15-16-ig: A hét aranyember. Olasz-francia—spanyol, színes. 17-18-ig: Megölni, vagy megmeneteni. Jugoszláv. 19-20-ig: Meztláb a parkban. USA, színes, színes. Előadások kezdete: hétköznapi 6, szombaton, vasárnap 4 órák.

Jószerecsét (Pécsszabolcs). 12-13-ig: Isten hozta, órnagy úr! Magyar, színes. 15-16-ig: A holtak nem vénülnek. NDK, színes. 17-18-ig: Sikerül-e hőseinknek megtalálniuk Afrikában titokzatosan eltűnt barátjukat? Olasz,

színes. 19-20-ig: A varázsló. Magyar, színes. Előadások kezdete: hétköznapi 5, 7 órák, vasárnap 3, 5, 7 órák.

Rákóczi (Mecsekajka). 12-13-ig: Kötéltánc. Angol film. 15-16-ig: A halál 50 órája. USA, színes. 17-18-ig: Ha halod a harangokat. Jugoszláv, színes. 19-20-ig: Sikerül-e hőseinknek megtalálniuk Afrikában titokzatosan eltűnt barátjukat? Olasz, színes. Előadások kezdete: hétköznapi 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 órák.

Május 1. (Komló). 12-14-ig: A nagy korallzátony. Belga, színes. 15-18-ig: A varázsló. Magyar, színes. 19-21-ig: Ha halod a harangokat. Jugoszláv, színes, színes. (16 évtől) Előadások kezdete: fél 4, fél 6, fél 8 órák. Matiné: 18-án, GÖL. USA, színes.

Zrinyi (Komló). 13-14-ig: A veréb is madár. Magyar, színes. (16 évtől) 15-18-án: Hogyan szabaduljunk Helenkától? Csehszlovák. 20-21-ig: A holtak nem vénülnek. NDK, színes. Előadások kezdete: fél 4, fél 7 órák.

Zengő Gyöngye (Hosszúhetyű). 13-14-ig: Majd a Leontine! Francia, színes, színes. 17-18-ig: A kacska 1/8-ór csenget. NSZK, színes, színes. Előadások kezdete: hétköznapi 7, vasárnap 5, 7 órák.

Puskín K. O. (Vásas D.) 13-14-ig: Eksztázis 7-től 10-ig. Magyar film. 16, 18-án: A beszélni kőntös. Magyar, színes. Előadások kezdete: 6 órák.

Május 1. (Vásas). 12-13-ig: Feledtetlen idők. Szovjet, színes. 15-16-ig: Ha halod a harangokat. Jugoszláv, színes, színes. (16 évtől) 17-18-ig: A nősülés keservei. Csehszlovák, színes. 19-20-ig: Kötéltánc. Angol. Előadások kezdete: hétköznapi 6, vasárnap 4, 6 órák.

Mecseknádasd. 14-én: Ha... Angol. (16 évtől) 17-18-ig: A csendőrnősül. Francia, színes. Előadások kezdete: hétköznapi 7, vasárnap 5, 7 órák.

Mánfa. 14-én: Karamazov testvérek. Szovjet, színes, színes. 17-18-ig: Szemüvegesek. Magyar. Előadások kezdete: 7 órák.

[TV MŰSOR]

Kedd

9.00-10.10: Iskolatévé. 10.10-11.35: Szünidei matiné. Kisfilmek. 18.00: Hírek. 18.05: Bestseller vagy ponya? R riportmúsor. 18.35: A negyedik generáció. Fényképezte és rendezte: Magyar József. 19.05: Esti mese. 19.20: Moldvai rapszódia Zenés film. 20.00: TV-Híradó. 20.20: Ruffai Sarolta: Diplomások. Dráma két részben. A Kecskeméti Katona József Színház előadása, felvételről. Az előadás előtt dr. Váradi György színházi jegyzete. 22.05: TV-Híradó — 2. kiadás.

Szerda

10.01: Szünidei matiné. Kisfilmek. 11.00-12.25: Voronyezs. Őrkény István színműve tévéfilmen. Rendező: Ádám Ottó. 13.55-15.50: Telesport. FC Carl Zeiss Jena—Ujpesti Dózsa EVK labdarúgó-mérkőzés közvetítése Jénából. 18.00: Hírek. 18.05: Erdemes-e szakmunkásnak lenni? 18.25: Könyvüzenet Kedvelők Klubja. 19.05: Esti mese. 19.15: Kukkantó. 20.00: TV-Híradó. 20.20: Mit lenne ön az én helyemben? Kérjen fölünk tanácsot. Vidám műsor. 21.00: Gobecek. Tévétátek Balzac művéből. Rendező: Horváth Tibor. 22.15: TV-Híradó — 2. kiadás.

Csütörtök

8.10-10.10: Iskolatévé. 13.10-15.10: Iskolatévé. 18.00: Hírek. 18.05: Autótűt a Brenner-hágón. Kisfilm. 18.15: Napilapok, hétfelapok... Miről ír a világsajtó. 18.30: Őten a sok közül. Munkások premier planban. 19.50: Esti mese. 19.00: Leonard Bernstein a muzsikáról. IX. rész. 20.00: TV-Híradó. 20.20: A Kockázat. Magyarul beszélő lengyel filmsorozat. 15. A tölgyfalevél-akció. 21.15: A Tv Galériája. 22.55: TV-Híradó — 2. kiadás.

Péntek

8.05-12.20: Iskolatévé. 13.10-16.16: Iskolatévé. 17.25-17.55: Pedagógusok fóruma. 18.00: Hírek. 18.05: Disputa. 18.40: Esti mese.

18.55: Magányosan... 19.55: Sanzonról sanzonra... 20.00: TV-Híradó. 20.20: Fekete, fehér — igen, nem? 2. középdöntő. A VIII. és XV. kerület vetélkedője. Kb. 22.00: José Iturbi zongorázik. 22.30: TV-Híradó — 2. kiadás.

Szombat

9.01: Nótaszó. 9.20: A kockázat. Magyarul beszélő lengyel filmsorozat. 15. A tölgyfalevél-akció. (Ism.). 10.15: A negyedik generáció. Dokumentumfilm. 10.45-11.10: Dagesztáni tavasz. Szovjet kisfilm. 16.40: Nemzetközi síelőverseny. Közvetítés Kitzbühelből. 17.25: Nézőink kedvére! Örökülakás. Tévétátek. (Ism.). 18.25: Hírek. 18.30: Utravaló. Mai ostrák líra. 18.50: A Tv jelenti. 19.35: Cicavíró... 19.45: Felcsabadult melódiák. A sorozat második adása Farkas Ferec zenészerző tevékenysége köré épül. 20.00: TV-Híradó. 20.20: Holnap reggel. Kariny Frigyes tragikomédiájának tévéváltozata. 21.45: TV-Híradó — 2. kiadás. 22.05: Tegezdjünk!... Zenes olasz film. II. rész. 22.45: Jó éjszakát, felnőttek! Üzenet a jövőből. Magyar rajzfilmsorozat.

Vasárnap

9.35: Slim John. Alapfokú angol nyelvtanfolyam. Ember a szerényben... 9.55: Hétmértőletes kamera. 10.10: Rejtvenykvóler. 10.25: Nemzetközi sí-műlesiklóverseny. Az I futam közvetítése Kitzbühelből. 11.20: Zseb-kévé. Irta: Tóth Eszter. (Ism.). 11.40: Csak gyerekeknek! 12.55-14.00: Nemzetközi sí-műlesiklóverseny. A II. futam közvetítése Kitzbühelből. 15.43: Műsorismertetés. 15.45: Krupp és Krause. Magyarul beszélő NDK tévéfilmsorozat. 3. Mitől tántorodnak a csákok? 17.30: Delta. Tudományos híradó. 17.55: A világ térképe előtt. 18.05: „Röplő páva...” Felcsabadulási névadási verseny. 9. elődöntő. 19.20: Esti mese. 19.30: Üzenet a jövőből. Magyar rajzfilmsorozat. 20.00: TV-Híradó. 20.20: Bolondos vakáció. Magyar —román filmvígjáték. (1967). 21.50: Az érem harmadik oldala. 22.00: TV-Híradó — 2. kiadás.

Vasason

Minden bizonnyal nagyon kevesen dicsekedhetnek azzal, hogy 33 évet töltöttek el egy munkahelyen. Nos, Uranka János, a vasasi Petőfi-akna személyzetise, e ritka emberek egyike. Ő ugyanis 1937-től dolgozik Vasas-bányán. Mindössze egyszer hagyta el a falut — igaz, akkor három évre —, de akkor is csak azért, mert katonának vittek. Nagyváradon és Marosvásárhelyen szolgált, majd leszerelték, mivel a hátrószágnak is nagy szüksége volt bányászokra.

— Az eskük időszakát eltűnk akkor. Alig múlt el hét, hogy ne esküdtünk volna valakire: Horthyra, Szilásra és még a jó ég tudja, kikre. Amíg szállt fel velünk a kas, találgattuk: vajon ma mire esküszünk? Az egyik alkalommal azonban eskü helyett a kezünkbe nyomták a papírjainkat, és parancsot adtak, hogy másnap jelentkezzünk vele Mecsekszabolcon. Tudtuk mi készül, így ahelyett, hogy jelentkeztünk volna katonának — mert a frontra akartak bennünket küldeni —, fölköltöttünk a hegyet borító erdőbe. Még szerencse, hogy a szovjet hadsereg olyan gyorsan nyomult előre, mivel november lévén, ugyancsak fáztunk. A hegyről néztük a Pécs alatti harcok ágyúinak torkolatúzeit. November 29-én nyolc szovjet katonát — egy rajt — vonult végig a falun: ezzel felszabadult Vasas.

Közvetlenül a felszabadulást megelőző időszakban a Vasas-bányán dolgozók létszáma nyolcszáz és ezer fő között ingadozott. Nagy részük a környező falvakból járt be, gyalog: Hosszúhegy, Somogy, Kársz, Pécsvárad, Romonya, Bogád, Magyareregny és Zobák falvak adták a bányában dolgozók nagyrésztét, de jártak Vasasra távolabbi falvakból is.

— A bánya vezetői közül csak dr. Láng főmérnök és néhány társa ment el a csendőrkkel. Stubnya Gyöző főfelügyelő még néhány hétig itt volt, aztán ő is eltűnt. Martinek főmérnök lett az üzem vezetője.

December elején katonakórházat állítottak föl a faluban. Ott halt meg egy szovjet katonát, akinek sírját ma is nagy gondnal rendben tartják a falu lakói. És huszonöt évvel a temetés után a vasasi és az azerbajdzsán-kuszarszki terület, Huráj falu úttörőinek jóvoltából, fény derült a katoná nevére is. Így már tudjuk, hogy a vasasi — eddig névtelen katonasírban: Mirza Dovletovics Valjev nyugszik.

— Közvetlenül december elején megalakult Vasason a Bányai Dolgozók Szakszervezetének csoportja, mely később létrehozta az üzemi bizottságot. Néhány nap múlva megalakult a pártszervezet is, mely felállította a Nemzetőr szervezetet. A Nemzetőr parancsnoka Noé János (aki nem azonos a cseretói csendőrsortú vezénylő csendőrfőtörzsörmeztérel) lett, tagjai szinte kivétel nélkül bányászok voltak, így: Wolár József és Kopa Lajos is. Az első párttitkár Balogh Gáspár volt.

Az akkor még segédvájár Uranka Jánosból az általános iskola, majd a Közgazdasági Technikum elvégzése után, először brigádvezető, majd párttitkár, 1957-től pedig az üzem személyzetise lett. Nem is találni olyan embert az üzemnél, akit ő ne ismerne.

— Vagyunk itt még néhányan, akik együtt töltöttük el itt Vasason ezt a 25 esztendő. Vándor Ferenc üzemvezető, akkor főaknász, Bakó János munkaügyi vezető és Kaprényi Dezső bér- és normacsoporthoz vezető pedig adminisztratív munkakörben dolgoztak akkor. Bizony egyikünk fölött sem múlt el a negyedévszázad.

— kapu —

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZENBANYÁK DOLGOZOINAK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

Ara: 40 fillér

KEDD, 1970. JANUÁR 20.

A szervezett dolgozók aktívan bekapcsolódtak a mozgalmi életbe

① **A szakszervezeti bizottság titkára hogyan értékeli a Mecseki Szénbányák szervezett dolgozóinak és a függetlenített szakszervezeti funkcionáriusok tevékenységét?**

— A korábbi évekhez hasonlóan 1969-ben is a kitűzött program szerint dolgoztak szervezett dolgozók és a függetlenített szakszervezeti funkcionáriusaink. Ennek a programnak zömmel eleget is tettek. Itt kell megemlítenem, hogy vállalatunk állományi létszámának 96,8 százaléka szervezett dolgozó. Szakszervezetbe tömörült dolgozóink pedig rendszeresen résztvettek a rendezvényeinkben, ahol az üzemi demokrácia, a szakszervezeti mozgalom időszerű kérdéseivel aktívan foglalkoztak. Tagyűléseink is sikeresnek mondhatók, a megjelenés aránya 60—70 százalékos volt, de ugyanez elmondható a termelési tanácskozásokról is. Örvedetesnek tartjuk, hogy az elmúlt évben tagságunk mindinkább élt azzal a joggal, amely a szervezett dolgozókat megilleti az alapszervezeti életben. Ez azt is jelenti, hogy az alapszervezet életében nemcsak a függetlenített funkcionáriusok végeztek csupán a munkát, hanem a tagság is aktívan bekapcsolódott. Nehéz esztendő volt az 1969-es év a termelést illetően, és éppen a dolgozók összefogása eredményének tulajdonítom azt, hogy mégis sikerrel zártuk az évet. Külön kell szólnom a függetlenített apparátus tevékenységéről, akik alapvetően jól fogták meg a munka fő irányát és ez nagyban hozzájárult ahhoz, hogy vállalatunk a tervét a nehézségek ellenére teljesítette. Továbbá fejlődésről lehet számot adni az alapszervezetek politikai,

kulturális nevelési feladatainak teljesítésével és az alapszervezetek érdekvédelmi tevékenységével kapcsolatban.

② **Milyen főbb feladatokra hívja fel a figyelmet?**

— Feladataink szorosan kapcsolódnak a Bányai Dolgozók Szakszervezete Központi Vezetőségének 1970. évi programjához. Egyik fő feladatunk, hogy a szakszervezeti bizottságunk az aktivistákkal és az egész tagsággal együttműködve, elősegítsük az 1970. évi gazdasági és politikai célkitűzések megvalósítását. Törekedni kell arra, hogy az új gazdasági irányítási rendszer hatékonyabb kibontakoztatásáért még jobban segítse elő a vállalat tervszerűbb, céltudatosabb gazdálkodását. Az is ennek a feladatnak a megoldásához tartozik, hogy elemeznünk kell a gazdálkodás belső, sokszor ellentmondásos tényezőit és a helyzet ismeretében segíteni a gazdasági vezetést a legcélravezetőbb elképzelések kialakításában és azok realizálásában. Az 1970-es évben jelentős évfordulókat ünnepelelünk. Az éves feladatok széleskörű megismertetésével, azok megvalósítására való mozgósítással, a dolgozók kezdeményezéseinek, alkotóképességének kibontakoztatásával is járulunk hozzá az eredményes munkához. E cél szolgálata érdekében kell állítani a felszabadulási munkaversenyt, a szocialista brigádmozgalmat és minden olyan kezdeményezést, amely a jobb, termelékeny munkára irányul! Tovább kell elemezni, és ezt rendszeresen tenni, a dolgozók életszínvonalának alakulását, a munkakörülményeinek javítását, a törvényesség betartását. Szorgalmazni kell, hogy a vállalati források

felhasználásával biztosítva legyen a bányászok anyagi megbecsülésének kiemelt volta. Az anyagi ösztönző rendszerét úgy kell kialakítani, hogy az elsősorban a gazdálkodás hatékonyságát, a törzsgárda jobb megbecsülését, a dolgozók alkotóképességét, a fegyelmet javulását segítsék elő. A szakszervezeti szerveinknek eddigénél jobban kell szorgalmazni a lakással nem rendelkező dolgozók rendelkezésére álló, vállalati alapokból való segítését, és azt, hogy az arra leginkább rászorulóknak mielőbb lakáshoz jussanak. Munkavédelmi és szociális kérdéseknek is a fő helyet kell elfoglalni az évi munkánkban. De bőven lehetne szólni az agitációs-, propaganda-, kulturális- és nevelőmunkánk év évi tennivalóiról is. Arra kell legfőképpen törekedni, hogy a demokratikus centralizmus elvének érvényesítése, a határozatok következetes végrehajtása ne maradjon ki a munkánkból. Fontos, hogy elnökségünk és a helyi vezető testületek határozatait gyorsabban és eredményesebben kerüljenek végrehajtásra!

③ **Mit vár az 1970-es esztendővel?**

— Elsősorban azt szeretném, hogy izgalommentesen és idegeskedés nélkül végezhessük feladatainkat. Ez segítené termelési feladataink zökkenőmentesebb megoldását. Másodszor azt szeretném, és azt hiszem, sokunk véleményét tolmácsolom, hogy csökkenjen üzemünknel a balesetek száma. Ez egyik alapfeltétele a jó munkánknak. Befejezésül pedig én kívánok jó erőt és egészséget minden dolgozóknak az 1970-es esztendőre!

Köszönet, bizakodás és bizalom

Irta: Stier József, az MSZMP Mecseki Szénbányák Bizottságának titkára

A Mecseki Szénbányák 1969. évi eredményeiről csak előzetes adatok birtokában adhatunk számot, mert a mérleg szerinti adatok csak később állnak rendelkezésünkre, de a birtokunkban lévő gazdasági mutatók, valamint tapasztalataink alapján már most levonhatjuk azt a következtetést, hogy vállalatunk eleget tett a követelményeknek. Feladataink rendkívül bonyolultak voltak és ezek a politikai és gazdasági vezetőket igen komoly követelmények elé állították. Az évközben felmerült nehézségeket leküzdötték és az újabb feladatokat eredményesen, általában jól oldották meg az üzemek fizikai és műszaki dolgozói. Eredményesen alkalmazták az új irányítási rendszer adta lehetőségeket, és fejlődött a vezetés színvonala. Az elért eredményekben döntő szerepük volt az elmúlt évben is a fizikai és műszaki dolgozók alkotó-, kezdeményező-képességének, a szocialista munkaversenynek.

Tavaly a gazdasági eredmények hatására — ha szerényen is — de javultak a dolgozók élet- és munkakörülményei. Összegezve az 1969. évi programot — ha nehezen is — teljesítettük! Ez bányászainktól megfizetett munkát igényelt, de a feladatokat megértve, a szabadszombatjainkat feláldozva eleget tettek kötelességüknek.

Most, mikor köszönetet mondok egész évi munkájukért, örömmel mondhatom azt is, hogy 1970-ben többet várnak tőlünk, mint az elmúlt évben, minőségben pedig jobbat! Bár tavaly sem panaszkodhattunk, végeredményben minőségben is adtuk azt, amit elterveztünk, de ez már úgy van az életben, hogy minden évben jobb minőségű áru van szükség, Ervényes ez a cipőre, a ruhára, az építőanyagokra, s mindenre, a szénre is.

Most, hogy a megelőző évek sok félreértését és a szénbányászati jövőjével kapcsolatos félreértéseket sikerült egységesen értelmezni és helyesen megérteni, optimisták lehetünk, s bizakodva tekintünk az 1970-es évre, de az ezt követő esztendőkre is. Erre éntve, dolgozóink erejére, tudására, valamint szorgalmára alapozva bizakodva nézünk a jövőbe.

Mind a szentermelésben, mind a társadalomban betöltött helyünk és szerepünk teljesebb bennünket arra, hogy bizakodjunk, hogy jól ítéljük meg fontosságunkat a jövőben is! Komlón a városi tanács tagok 40 százaléka bányász és a tanács állandó bizottságai tagjai dolgozó tagok fele is a mi vállalatunk dolgozója. Pécs városi és kerületi közigazgatásában 32 bányász tevékenykedik. Ezek az emberek komolyan veszik közéleti megbízatásukat, s hogy ez így van, az bizonyítja legjobban, hogy többször választották újja őket. Több dolgozónk van fontos feladatokkal megbízva különböző politikai, társadalmi, tudományos egyesületekben, akiknek kutató munkája Európa-szerte ismert.

A gazdasági mechanizmus reformjának előkészítésében több vállalati dolgozónk vett részt. Üzemünk vezetőinek zöme tíz évnél régebben vezeti a rábízott üzemet. Szakszervezeti funkcionáriusaink zömmel rendszeresen újválasztják. Számítatlan vezető kerül ki az ifjúság sorából, akik élvezték a munkatársaik bizalmát és mind politikailag, mind szakmailag megfelelelnek a követelményeknek.

Mindez adja együtt azt a jó érzést, amit minden dolgozónak kívánok, amely bizakodóvá tesz, mert látjuk, hogy szükség van ránk és ezért felelősségünk, gazdasági és politikai szerepünk a jövőben sem csökken. Ezek biztos alapok, amelyekre nézve nyugodt szívvel lehet boldogságot kívánni, erőt és egészséget, jó munkát és a lehető legboldogabb új esztendőt.

Ezt kívánom vállalatunk politikai, gazdasági vezetőinek nevében minden dolgozónak, valamint családjaiknak és hozzátartozóinknak az 1970-es esztendőre!

ÉV ELEJÉN

Ahogy az ifjúsági vezető látja

① **A KISZ Bizottság titkára hogyan értékeli az ifjúság politikai fejlődését és tevékenységét?**

— Alapvetően pozitívnak. A fiatalok többsége erkölcs-telennel tartja a kizsákmányolás minden formáját; elféli az imperializmus agresszivitását és vietnami háborúját; tevékenyen részt vesz a szocialista társadalom építésében. Ifjúságunk többsége nyílt és őszinte; művelt, tiszteli a tudást; bátran és szelvedélyesen bírálja a fogyaté-kosságokat; kritikusan, az ifjúság jellegzetes igazságérzetével ítéli meg a világ dolgait.

Jóleső érzéssel állapíthatom meg, hogy a párt helyes, kiegyensúlyozott, következetes, marxista-leninista politikája eredményeként: a mi egész belső helyzetünkre a kiegyensúlyozottság, a stabilitás, az optimista társadalmi közérzet a jellemző, és ez a meghatározó az ifjúság magatartásában is. Természetesen nem idealizálni akarom a meglévő társadalmi állapotokat. Közelebb áll a valósághoz, ha megértjük, hogy átmeneti társadalomban élünk, és szo-

cialista céljaink megvalósítása ma is forradalmi feladat, amelyet kemény, mindennapi harcban kell megvívni, bányában, műhelyben, tervezőasztalnál, mindenütt.

② **Milyen fontos feladatokra kell megoldani ez évben a KISZ szervezeteinek?**

— Nehéz év előtt állunk, s vannak megoldásra váró feladataink bőven. S ez a kijelentés fedi a valóságot. Ünnepelelünk hazánk felszabadulásának 25., és Lenin születésének 100. évfordulóját. Az MSZMP KB 1970. évi népgazdasági feladatokról szóló határozatából kiindulva, tisztában vagyunk azzal, hogy a megoldásra váró feladatok évről évre nőnek, a szocializmus építése, dolgozó népünk életszínvonalának anyagi javakból mind többet és jobbat kíván. Ismerjük a népgazdaság igényét vállalatunk irányában, támaszkodva a fiatal munkások és műszakiak erőire, tettekképességére, tevékeny részt vállalunk abból a tevékenységekben, melyeket a vállalat az 1970-es évben végez.

Feladataink meghatározásakor figyelembe vesszük azt, hogy az MSZMP Központi Bizottsága az év elején napirendre tűzi „Az ifjúság helyzetéről, a KISZ munkájáról, feladatairól” szóló előterjesztést. Az e kérdésben hozandó határozat megismertetésére rendkívül nagy figyelmet kell fordítanunk. Kötelességünknek tartjuk, hogy alaposan foglalkozzunk azokkal a kérdésekkel, amelyek a parthatározatból reánk hárulnak. További lépéseket kell tennünk a szervezeti élet erősítésére, a differenciált munka tökéletesítésére, a demokratikus centralizmus fejlesztésére érdekében. Fokozni kell a KISZ tagjaival szemben támasztott követelményeket, a velük való mindennapos törődést.

A korábbi években szép eredményt elért „Váldoljuk az imperializmust” szolidaritási mozgalmat a jelen és várható körülményeknek megfelelően új tartalommal tovább kell folytatni. Megtisztelő feladatunk és kötelességünk, hogy nagyszerű jubileumaink évében minden tevékenységünkkel járuljunk hozzá a prole-

tárnemzetköziség, a szocialista hazafiság elmélyítéséhez, a bányászifjúság kommunista szellemű neveléséhez.

③ **Megfelelőnek tartja-e az ifjúsági munkások, a KISZ-fiatalok aktivitását?**

— Vállalatunk területén dolgozó ifjúságunk, KISZ-fiatalok a munkaszabály részét képezik, jelentős részük odatartozónak érzi és vállalja magát, s mindez, az aktivitás terén is kinyilvánul. Nagyon szeretem osztályomat, s ezt a közösséget, akikkel és akikért dolgozom. Fiataljaink megtalálhatók mindenütt, ahol tenni, cselekedni kell, szocialista brigádokban, versenyekben és vetélkedőkön, a kulturális és sport-munka területén egyaránt. Ott a problémák, hogy nem valamennyi fiatal. Sok összetevője van ennek, a KISZ kizárólagosan nem okolható, hiszen a fiatalok nevelését önmaga képtelen megoldani. Az ifjúság a társadalom része, s ezért az ifjúságról ugyanúgy felelős a család, az iskola, a munkahelyi közösség, az állami szervek és intézmények, mint az

ifjúsági szövetség. A vállalat területén dolgozó fiatalok túlnyomó többségével, aktivitásukkal elégedettek lehetünk, az elismerést munkájukkal vívták ki maguknak.

④ **Mit vár az 1970-es esztendővel?**

— Az elmúlt év végén fejeződtek be a KISZ-valasztások, s habár több éve dolgozom politikai munkaként, ebben a funkcióban mégis csak új vagyok. Megválasztásom után nagyon sokan gratuláltak, s ezt őszinte szívből köszönöm. Így kezdtem az új esztendőt, melynek feladatairól, az előzőekben szó volt. Magánéletemről nem merek nyilatkozni, mert hátha nem sikerül az, amit tervezek. Mozgalmi vonatkozásban várom, hogy KISZ-tagságunk köre szélesedni fog, szervezeti erősebbek leszünk, s az ezekben orra kerülő pártvezetőség-választásokon, küldöttérvetkezleteken jelenthetjük a pártnak, hogy fiataljaink teljesítették adott szavukat, s készen állnak újabb feladatok teljesítésére.

Cs. M.

Elloptak öt ágyúszázadot? Na és?

Ez semmi! Mi magyarok, főleg baranyai emberek nagyobb dolgokra is képesek vagyunk. Csak erről nem ír a világsajtó!

No de mi lokálpatrióták fogjunk tollat és ne hagyjuk magunkat.

Mi is történt 1969. december 29-én?

A Szegedről Komlóra küldött és kiszámlázott 312 darab gázpalackot Pécssett lerakták. Lehet, hogy elfáradtak az utazástól a palackok és ez humánus cselekedet volt az emberek részéről.

De akik lerakták, úgy látszik elfáradtak a munkában, és hiába pihenték ki magukat, a palackok bizony Pécssett maradtak.

1969. december 30-án, reggel 8 órakor a komlói gáztelepvezető elvtársnő ígérete alapján, vele együtt kb. 200 ember várta izgalommal és ünnepélyesen a 312 palack komlói bevonulását.

De hiába vártuk, nem érkezett meg.

Es ez fáj nekünk, hogy a világsajtó nem ír arról, hogyan tűnhetett el, illetve hogyan cserélt gazdát a 312 palack.

Feltételezzük, hogy sem a miniszterelnök, sem a Megyei Tanács elnöke nem tett olyan nyilatkozatot, amely a palackok sorsát befolyásolta volna.

Na, egy vigasztaló: ebből nem lesz diplomáciai bonyodalom. Az is biztos, hogy a komlói értelemben elcsakított 312 palack nem veszélyeztetni a világbékét.

Palack, palack, gáztűzhely, gáztűzhely, tehát látszólag mindegy, hogy hol használják fel békés célok érdekében. De csak látszólag! Mert ha Komlón a 312 palack és gáztűzhely helyett ugyanennyi salgótarjáni asztali, uram bocsá, széntüllesztő sparihelt volna, akkor nem kellene ezt szónok tennem. De mivel nincs, fel kell hívnom a közvélemény figyelmét, főleg a palackok eltűnését elősegítőket, hogy Komlón is palack a palack, gáztűzhely a gáztűzhely, és ezt nálunk sem tudják mással pótolni, annál az oknál fogva, hogy Komlón is kiszorította már a technika a spariheltet.

Vukicsevics Géza

25 — 100

Jubileumi irodalmi rejtvenypályázat

A Mecseki Bányász szerkesztősége és a BDSZ Körszeti Könyvtára a felszabadulás 25. és Lenin születésének 100. évfordulója alkalmából irodalmi rejtvenysorozatot indít az említett időszakban.

A megfejtés beküldési határideje: január 27. Cím: Pécs, Déryné u. 9.

A helyes megfejtők között értékes könyvjutalmat sorolunk ki.

1. „Magyarország felszabadulása” című könyvet írta az a neves személyiség, aki egy időben a SZOT-főtítkár, a Népszabadság szerkesztője, majd könyvkiadó igazgató volt. Kiről van szó?

2. Illés Béla melyik két regénye foglalkozik a felszabadulással?

3. Melyik az a híres első magyar kiadó a felszabadulás után, amely 1955-ben kiadta a „Felszabadulás” c. dokumentumgyűjteményt s mi a kiadó mostani elnevezése?

4. „Lenin az ember” című műben kik írtak Lenin életéről visszaemlékezéseket? Soroljon fel három főbb személyiséget.

5. Melyik könyv szól Lenin finnországi száműzetéséről? A helyes megfejtéseket és a nyertesek nevét a február 3-1 számunkban közöljük.

Tájékoztató

az igazgatóság osztályainak elhelyezéséről

Azért, hogy a vállalati ügyintézés munkáját a magunk módján is segítsük, közöljük, hogy az igazgatóság osztályainak egy részét még Pécssett a Déryné utcában, más részét pedig már Meszessen lehet megtalálni.

A mezési bányász szálló épületében működnek az alábbiak:

1. Anyagosztály. 2. Bányaműszaki osztály újítási csoportja. 3. Beruházási és fejlesztési osztály. 4. Bérügyi osztály. 5. Mérnökségi osztály. 6. Munkaügyi osztály. 7. Belső ellenőrzési osztály. 8. Személyzeti osztály. 9.

Szervezési osztály. 10. Tervező osztály. 11. Közlekedési és szállítási, valamint a geológiai tanácsadó. 12. Rendészeti. 13. Tűzrendészeti. 14. Sokszorosító (nyomda). 15. Fénymásoló.

A felsorolt osztályokat tehát Pécs-Meszess, Komjáth Aladár utca 5. szám alatt kell keresni. A most fel nem sorolt osztályokat még Pécssett a Déryné utca 9. szám alatt lehet megtalálni.

Február 2-án folytatódik a költözés, utána újra tájékoztatjuk vállalatunk dolgozóit.

Figyelem, fontos!

Több panasz érkezett mostanában szerkesztőségünkhez lapunk kézbesítésével kapcsolatban. Január 6-1 számunkból néhány példányt visszahozott a posta.

Múlt heti számunkat több előfizetőnk nem kapta meg.

Ezúton is felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy ha lapunkat késve kapják meg, vagy egyáltalán nem kapják meg, reklamáljanak a Mecseki Bányász pénzügyi osztályán, Illés János

elvtársnál, a 21-36-os üzemi telefonszámon.

Panaszaikat bejelenthetik az üzemi bérszámtájékoztató is, akiket ugyancsak kérünk, hogy Illés János elvtárhoz továbbítsák a reklamációt. Nagyon szeretnénk, ha ugyanakkor a posta is gondosabban kézbesítené lapunkat, ezért felkértük a Pécs I. postahivatal vezetőjét, hogy fokozottabban ellenőrizze a Mecseki Bányász pontos kézbesítését.

Év elején

Négy kérdés a PB-titkárhoz

① A pártbizottság titkára hogyan értékeli a Mecseki Szénbányák jelenlegi helyzetét?

— Az 1969-es esztendőben a Mecseki Szénbányák sem volt külön helyzetben, mint a többi szénbánya vállalat. A bizonytalan perspektíva mellett a nehéz országos szénhelyzet miatt arra kényserültünk, hogy a szabad szombatokat is igénybe vegyünk és így teljesíteni tudjuk a tőlünk várt feladatokat. Ez a rendkívül bonyolult helyzetet a politikai és gazdasági vezetőket kemény feladat elé állította. Amikor az energiasztruktúra változásával kapcsolatos kérdések alapvetően tisztázódtak, (itt is elsősorban az ütem tisztázását értjük), bányászaink újra igyekeztek eleget tenni a népgazdasági igények kielégítésének. Nagyon jól esett és hatott a további munkánkra, hogy Fock Jenő elvtárs, a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány elnöke, a Bányai Dolgozók szakszervezetének kibővített elnökségi ülésén elmondta, hogy a bányászok mindig helytálltak és a szénbányaszatban bekövetkezett helyzetért nem okolhatóak, de a helyzet normalizálása érdekében elsősorban mégis a bányászok tudnak a legtöbbet tenni! Nem új dolog ez, hiszen az elmúlt huszoneg év alatt többször is előfordult, hogy a bányászok a párt és a kormány vezetőinek a kérelme nyomán eleget tettek a plusz feladatoknak is. Vagyis azt fejezték ki hozzáállásukkal, a párt és a kormány mindig támaszkodhat rájuk, számíthat a mecseki bányászokra. Most amikor felszabadulásunk huszonötödik évfordulója és a Lenin centenárium alkalmából megtették vállalásaikat a szocialista brigádokban, a különféle munkahelyi brigádokban, akkor arra tettek vállalatát, hogy a harmadik ötéves terv utolsó éveinek feladatait a Mecseki Szénbányák maradéktalanul teljesíteni tudják.

② Milyen legfontosabb tényezőkre hívja fel már

most, az év elején a figyelmet?

— Ismeretes, hogy az elmúlt években a legnagyobb problémánkat a létszámihiány okozta, s miután sok fiatal munkaerő más pályára ment, így adódott az a helyzet, hogy a Mecseki Szénbányák munkaerő-állományának átlagos életkora évről-évre emelkedett. E téren változásra kell törekedni. Továbbá véleményem szerint ahhoz, hogy a Mecseki Szénbányák versenyképes társa legyen a többi szénbányáknak, hogy tartani tudja magát a földgáz és a szénhidrogének versenyében, több összetevőre van szükség. Én a műszaki fejlesztésben látom a legfőbb útját annak, hogy minél olcsóbban, gazdaságosabban termeljünk. Ennek fokról-fokra való emelése pedig véleményem szerint összefügg a fejéti technológiák állandó fejlesztésével, az egyszerűbb munkaszervezéssel is. A fizikai és műszaki gárda együttműködésével, a szocialista munkaversenymozgalom további szélesítésével tudjuk csak elérni azt az alapvető feladatot, amelyet pártunk és kormányunk tűzött ki célul elénk, vagyis: a termelékenység emelését!

③ Hogyan látja az eredmények tükrében a vállalat elmúlt évi tevékenységét?

— Az 1969-es évet illetően még nem állnak rendelkezésünkre pontos statisztikai adatok, mutatók. De elmondhatom, hogy a vállalat fizikai és műszaki dolgozói az elmúlt évben is becsületesen dolgoztak és mindenkor eleget tettek a követelményeknek. Minden évben elmondjuk „ez az év nehezebb lesz, mint a többi”. Soha annyira nem volt időszerű ez a mondas, mint éppen 1969-ben. Elég emlékeztetnem a zobáki eseményekre; említ-hetném Béta-bányát, ahol a dolgozóktól független geológiai körülmények nehezítették a munkát. De szólhatnék Pécsbányáról, ahol nagyszere- rően dolgoztak a bányászok,

annak ellenére, hogy az üzem jövőjevel kapcsolatos bizonytalanság nehezítette munkájukat. Büszkén beszélhetek Kossuth-bányáról, a bányá kollektívájáról, amelynek nagy része volt abban, hogy 1969-ben eredményesen teljesítettük terveinket. Nemcsak a földalatti és a műszaki dolgozókról kell elismerni a munkát, hanem valamennyi külszíni munkát el látó dolgozónkról is, akik a hideg tél időjárás ellenére derekasan elősegítették munkánkat a maguk vonalán. Összegezve úgy ítélem meg: 1969-ben eredményes évet zártunk!

④ Mit vár az 1970-es esztendőtol?

— Az egyik legfontosabb tennivalónak látom, hogy 1970-ben eredményesen fejessük be a harmadik ötéves tervünket. Emlékeztetnék arra, hogy a bányászok mindig élen jártak a tervek teljesítésében, elég 1947-et említenem, amikor az első hároméves tervet két és fél esztendő alatt teljesítették! Feladataink 1970-ben sem csökkennek, a 4 millió 50 ezer tonna helyett ez évben 4 millió 57 ezer tonna szén kell kitermelnünk. Ezt várja tőlünk a népgazdaság! Ehhez a munkához kérem valamennyi kommunista példaadó munkáját, a vállalat valamennyi dolgozójának hasznos hozzáállását. Megsokszorozza feladatainkat az, hogy ebben az évben sor kerül pártszervezeteink vezetőségeinek újjáválasztására és készülünk a Magyar Szocialista Munkáspárt X. Kongresszusára. Bizakodva tekint az 1970-es évről. Mi igyekeznünk minden megtenni azért, hogy bányászaink élet- és munkakörülményeiben további javulás következzen. Az említett sokrétű feladatok természetesen csak közös összefogással oldhatóak meg és itt mondanám el azt, hogy a bányászok szorgalma, valamint műszaki tudása sok nehézségen segítette már át a mecseki bányászokat, bízom abban, hogy közös összefogással ez az év is eredményes lesz!

A külföldi intervenciók és a belső ellenforradalom ellen vívott harc derekán ült össze a párt VIII. kongresszusa. A kongresszus 1919. március 18-án a Párizsi Kommun napján nyílt meg. Azt, amiről álmodtak, amiért a kommunárok harcoltak, az oroszországi proletariátus megvalósította. Ez lelkesítette a kongresszus küldötteit, eltöltötte őket a szocialista forradalom más országbeli győzelmében való bizonyossággal. Lenin a kongresszuson beszámolt a központi bizottság munkájáról, a párt programjáról és a falun végzett munkáról. A szovjet állam, ahogyan Lenin hangsúlyozta, következetesen folytatja békepolitikáját. A burzsoá államok azonban ádáz harcot vívnak ellene. Ez azt jelenti, hogy növelni kell a köztársaság védelmi erejét.

A falun végzett munkáról szóló beszámoló fő részét Lenin a középarasztok iránti viszony kérdésének szentelte. Az országban akkor ók voltak többségben. A középaraszsággal való szilárd szövetség nélkül — vélte Lenin — nem lehet szocializmust építeni. Lenin beszámolója alapján a kongresszus határozatot hozott a középaraszsággal való szoros szövetség politikájának megvalósításáról.

A párt politikája, amely a munkásosztály és a középaraszság szövetségének erősítésére irányult, a szegény parasztságra való támaszkodás mellett, a kulákság elleni harcot végeztető szerepet töltött be a polgárháború sikeres kimenetelében, az im-

perialisták és a fehérgárdisták szétzúzásaiban, a szocializmus építésében.

A VIII. kongresszus elfogadta a párt új programját. Meghatározta a kommunista párt feladatait a kapitalizmusból a szocializmusba való teljes átmeneti időre. A programról szóló beszámolójában Lenin hangsúlyozta, hogy e program tudományos alapra épül, a valóságból indul ki és a munkásosztálynak és a pártnak irányelvül szolgál az új, szocialista társadalom felépítésében.

A küldöttek nagy örömmel és lelkesedéssel egyhangúlag megszavazták a programot, hiszen ez az első kommunista pártprogram volt a történelemben, olyan pártprogramja, amely hatalmon van és szocialista alapokon alakítja át a társadalmat.

Lenint teljesen elfoglalta a szovjet állam építésével, az ország védelmével összefüggő hatalmas munka, mégis talált időt arra, hogy fogadjon a munkások és parasztek, a testvéri kommunista pártok képviselői számos küldöttségét. Figyelmesen meghallgatta munkatársait, a párt egyszerű tagjait.

Lenin törődött az emberekkel. A nép iránti forró szeretettel dolgozta ki azokat az intézkedéseket, amelyek nyomán szanatóriumok létesültek a dolgozók számára, intézkedéseket hozott az iskolák és a gyermeknevelő intézmények munkájának megjavítására. A munka emberei iránt való szeretetteljes magatartásra tanította Lenin az összes pártmunkásokat és tanácsi funkcionáriusokat.

LENIN

A lángoló hazafi és a nemzetközi politikus

A dolgozók hasonló forró szeretettel tanúsították Lenin iránt. A levelek és üdvözlések ezerszámra érkeztek a dolgozó nép nagy vezérének címére.

Lenin a gyűléseken elmondott beszédeiben felhívta a dolgozókat, hogy építsék az új életet és erre tanította őket. A kohászokhoz, bányászokhoz, vasutasokhoz, szövőgyári munkásokhoz fordult. Lenin egyszerűen beszélt s rögtön a dolog lényegére tért. Beszéde megragadta a hallgatóságot szenvedélyességével, a dolgozó nép erejébe vetett meggyőződéses, rendíthetetlen hitével. A. A. Nyikisín bakui olajipari munkás, aki más munkásokkal együtt részt vett Leninél egy fogadáson, később elmondotta: „Amint kijöttünk a Kremlből, beszélgetni kezdtünk benyomásainkról. Azt hittük, hogy Vlagyimir Iljics rendkívül dolgokról rendkívül szavakat fog mondani. S a legegyszerűbb dolgokat mondta nekünk a leg- egyszerűbb szavakkal... Látnivaló volt, hogy Vlagyimir Iljics ugyanúgy élt, mint mi. Tudott rólunk. Tanulmányozta lehetőségeinket, ismer-te gyenge oldalainkat és rá is mutatót ezekre. Meglepett mindannyiunkat az a rendkívüli egyszerűség és szí-

vényesség, amelyet Vlagyimir Iljics részéről tapasztaltunk és miután öt percet töltöttünk vele, már úgy éreztük magunkat, mintha réges-régen ismernénk egymást és így aztán egyszerűen közvetlenül beszélgettünk. Semmiféle kényszeredtség, semmiféle feszélyezettség nem volt közöttünk, minden olyan egyszerű és könnyen ment. „A munkások és parasztek nagy szeretettel így neveztek Lenint: „A mi Iljicsünk”.

Lenin mélységesen hitt a tömegek alkotóerejében. Arra törekedett, hogy széleskörűen bevonja a kis embereket a párt-, állami és szakszervezeti munkába, bevonja a legegyszerűbb munkásokat és parasztoakat, különösképpen pedig a nőket. Amikor a társadalmi életben részt vesznek a nők milliói is — mondotta Lenin — akkor a szocialista építés ügye megszilárdul. Lenin ismételt beszédet mondott a munkások gyűlésein és konferenciáin. Rámutatott, hogy a szovjethatalom a nők érdekében rövid idő alatt annyit tett, amennyit száz esztendő alatt nem tettek az egész világ összes burzsoá köz- társaságai együttvéve sem, felhívta a nőket, vegyenek tevékenyen részt a szocialista

állam védelmében és építésében.

Lenin szüntelenül figyelemmel kísérte az ifjúsági mozgalmat. Tanácsára a párt a legjobb kommunistákat az ifjak és leányok politikai nevelésére irányította. Vezetése alatt alakult meg a Kommunista Ifjúsági Szövetség, amely most e megítéző névvel viseli: Lenin Kommunista Ifjúsági Szövetség.

Lenin az oroszországi munkásosztály, a bolsevik párt hatalmas forradalmi tapasztalatát, a forradalmi elméletet, amelyet ő dolgozott ki az új feltételek között, arra használta fel, hogy segítséget adjon a nemzetközi munkásmozgalomnak, a Kommunista Internacionálé megszervezéséhez.

1918 második felében több országban — Németországban, Ausztriában, Finnországban, Magyarországon, Lengyelországban, kommunista pártok jöttek létre, Európa és Amerika munkásaihoz felhívással fordult, hogy alapsák meg a III. Internacionálét. 1919 márciusában folyt le a III. Kommunista Internacionálé első kongresszusa Moszkvában. Lenin irányította munkáját. Beszédet mondott a burzsoá demokráciáról és a proletárdiktatúráról, beszélt a szovjethatalomról.

A szovjethatalom oroszországi tapasztalata alapján Lenin megmutatta, hogy nincs demokratikusabb hatalom, mint a dolgozók hatalma, amelyet a tanácsok révén valósítanak meg. A szovjet nép éppen a proletárdiktatúra eredményeképpen

harcolt sikeresen az ellenforradalom és az imperialista támadás ellen s kezdte meg az új élet építését.

Az első kongresszus nyilvánította a III. Internacionálé megalapítását. Lenin részt vett a Komintern más kongresszusainak munkájában is: a másodikban 1920-ban, a harmadikban 1921-ben, a negyedik kongresszusában 1922-ben. A legfontosabb bizottságokban dolgozott, előadásokat tartott a paraszt- és a nemzetiségi kérdésről, az elnyomott népek iránti magatartás kérdéséről, a gyarmatokról, a kommunista pártok szerepéről és taktikájáról, és kidolgozta a Komintern kongresszusainak legfontosabb határozatait.

Lenin lángoló hazafi volt. Határtalanul szerette népét, szerette az orosz kultúrát, az orosz irodalmat és az orosz nyelvet. Ugyanakkor nagy proletár internacionalista volt. A bolsevik párt, a munkásosztály, az összes oroszországi dolgozók érdekeit és feladatait állandóan kapcsolatba hozta a nemzetközi munkás- és kommunista mozgalom érdekeivel és feladataival. Az oroszországi forradalmat úgy tekintette, mint a szocialista világorradalom részét.

Lenin szoros kapcsolatban volt a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom vezetőivel. Hozzájuk intézett leveleiben kifejezte mélységes meggyőződését, hogy az új szocialista demokrácia győzelme az összes országokban elkerülhetetlen.

BEMUTATJUK A KISZ
VÁLLALATI
BIZOTTSÁGÁNAK
TAGJAIT

Klepah Ottmár,
politikai munkás,
a Mecseki Szénbányák
KISZ Bizottságának titkára

Bánkúti Antal aknász,
a mecseki KISZ csúcs-
vezetőség titkára

Bótor László újítási előadó,
az újhegyi pártbizottság
tagja

Gaál György geológus
technikus, a zobáki KISZ
csúcsvezetőség titkára

Horváth István, a komlói
munkásszálló kultúr-
politikai felelőse, a Karban-
tartó Üzem KISZ-alapszer-
vezetőségének titkára.

BANYÁSZ IFJÚSÁG

A KISZ. MECSEKI SZÉNANYÁK
BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

25 éve történt...

1945. január

2-án. A kőbányai—kispesti partizánok közös szálláshelyükön kitűzik a vörös zászlót és tüzet nyitnak a németekre.
4-én. Debrecenben megjelenik a hivatalos Magyar Közlöny első száma.
5-én. A felszabadított területeken megalakulnak az első igazoló bizottságok.

6-án. Meghalt Povátsai György újpesti partizán. A Magyar Kommunista Párt debreceni nagygyűlése.

7-én. Szegeden megalakul a MADISZ.
8-án. Szovjet egységek behatolnak Kiszestre.

9-én. Újpesti partizánok kiszabadítják a nyilasházba zárt foglyokat, majd felrobbantják a nyilasházat.
A szovjet csapatok bevonulnak Csepelre.

10-én. Hósi halált hal Bán Tibor újpesti partizán.
11-én. Nyilasok tömegszárlása a Wesselényi utcai gettóban.

Felszabadul Rákóc, Rákócsliget, Rákócscsaba, Rákócskeresztúr, Angyal föld.
13-án. A németek felrobbantják a József telefontözpontot. Felszabadul a ferencvárosi pályaudvar, a Haller tér és az Orczy út környéke, valamint a Stefánia út.

14-én. A németek felrobbantják a Boráros téri hidat.
Felszabadul a Keleti pályaudvar.

15-én. Kormányrendelet népbíróságok felállításáról. Felszabadul a Nyugati pályaudvar, a Tisza Kálmán tér, a Nagykörút.

16-án. A németek felrobbantják a Ferenc József hidat.
Felszabadul az Olasz fasor, az Andrássy út, a Kiskörút és a Kálvin tér.

17-én. A németek felrobbantják az Erzsébet hidat.
Felszabadul a Parlament, a Belváros, a Vámház tér.

18-án. Megalakul az Ideiglenes Szakszervezeti Tanács.
A németek felrobbantják a Lánchidat.
A csepeli WM-gyárban és a Magyar Acélárnyépgyárban megindul a termelőmunka.

19-én. Megjelenik a felszabadult Pest első demokratikus lapja, a Szabadosság.

20-án. Moszkvában aláírják a szövetséges hatalmak és Magyarország közötti fegyverszüneti szerződést.

21-én. Az MKP és SZDP közös határozata a munkakészségről.

22-én. Megjelenik a Szabad-ságharcos című lap első száma.

23-án. Megalakul a demokratikus magyar rendőrség. Megalakul a Budapesti Nemzeti Bizottság.

24-én. Az MTI újból megkezdí működését.
25-én. Megindul a termelőmunka a budapesti Telefontözpontban.

26-án. Megalakul a Nemzeti Párttanács.
A Vörös Brigád elfogott tagjait kivégzik a budai várban.

28-án. Az MKP első budapesti nagygyűlése.
30-án. A németek felrobbantják a Margit-híd épen maradt budai részét.

31-én. Az Ideiglenes Kormány toborzási felhívása.

„Szeretek az emberekkel foglalkozni...”

A december 14-én megtartott vállalati KISZ-küldöttértekezlet, Gungl Jánost a KISZ-bizottság és Végrehajtó Bizottság tagjává választotta, majd az újonnan megválasztott Végrehajtó Bizottság határozata alapján, a vállalati pártbizottság egyetértésével 1970. január 1-től függetlenített politikai munkatársi munkakörbe került és megbízták az agit. prop. titkári teendők ellátásával.

Mint régi ismerőst kerestem fel, új munkahelyén, a vállalati KISZ-bizottság irodájában. Új munkaköréről és a középiskola elvégzése óta eltelt időről érdeklődtem.

— Az új munkámról még egyelőre nem sokat tudok mondani. Nemcsak a beosztás új, hanem még én is az vagyok itt. Először még meg kell ismernem a körülményeket és részleteiben azt a munkát, amellyel a jövőben foglalkozni fogok.

— További tervek?

— Legelőször is, politikailag szeretném továbbképezni magam. Ugy érzem, hogy erre van a legnagyobb szükségem, a munkám maradéktalan ellátásához.

— De térjünk vissza előző munkádra.

1852 fiatal kérte tagkönyvének érvényesítését

KISZ-titkári tanfolyam Komlón

Január 12-től 15-ig összevont titkári tanfolyamot rendezett vállalatunk KISZ bizottsága Komlón, az alapszervi titkárok részére.

Sportnyelven szólva ideális körülmények fogadták a résztvevőket az év eleji „alapozáshoz” a munkásszálláson. Alapozás volt ez, hiszen az itt meghallgatott előadások tapasztalat- és munkamódszercserék alapján láthatnak munkához, hogy az elsajátítottakat ki-ki a hozzá tartozó területen alkalmazva, mind jobb eredményt érjen el az 1970-es esztendőben.

12-én délelőtt 8 órakor kibővített bizottsági üléssel kezdődött a négy napos program. Az ülésnek 2 napirendi pontja volt:

1. 1969. évi tagösszeírás, tagkönyv érvényesítés és a vezetőségválasztások tapasztalatai.

2. A KISZ Bizottság és Végrehajtó Bizottság 1970. első félévi ülésterve.

Klepah Ottmár elvtárs, a Mecseki Szénbányák KISZ Bizottságának titkára az első napirendi ponttal foglalkozva ismertette a tagkönyv-érvényesítések, az összeírás, és a választások általános tapasztalatait. Beszámolójából megtudhattuk, hogy a Mecseki Szénbányák területén 1963 főt írtak össze. 1852 fő kérte tagkönyvének érvényesítését. Megállapítást nyert, hogy azok, akik nem érvényesítették tagkönyvü-

ket, többségükben 30 év felettiek, viszont közülük 65-en tagjai az MSZMP-nek.

A KISZ tagság életkora, viszonyítva más bizottságokhoz, meglehetősen magas. (26 év) Magyarítja ezt a bányászat speciális helyzete, hiszen a vállalatunkhoz felvett dolgozók túlnyomórészt 18 év felettiek.

A továbbiakban Klepah elvtárs egy olyan tényezőről beszélt, amely a választások során gátolag és segítőleg is hatott. Nem volt olyan vezetőségválasztó ülés, hogy nem vetődött fel kérdés a bányászat helyzetével, jövőjével és konkrétan a Mecseki Szénbányák helyzetével és jövőjével kapcsolatban. A felmerült kérdésekhez kapcsolódó változó vélemények és magyarázatok igen nehéz és mindennapos politikai-agitációs munkát jelentettek és jelentenek ma is. Hosszasan kellett időzni ennél a témánál, hiszen — Klepah elvtárs szavai szerint — fórumainkon, taggyűléseken és csoportos vagy egyéni beszélgetéseken élni tudunk az agitáció, a felvilágosítás eszközeivel. A vállalati küldöttértekezlet előtt, s különösen utána országunk vezető szerveinek, felelős vezetőinek egyértelmű állásfoglalása és véleménye is napvilágot látott már. Ennek kapcsán számos olyan véleménnyel találkoztunk a fiatalok körében, mely úgy fogalmazódott meg, hogy érdemes volt felvetni a problémákat.

A fentiekben kívül, az elbeszéléseken és választótaggyűléseken, szinte első helyen szerepelt, a különösen fiatalokat érintő lakás-kérdés, vagy az ifjúsági ház hiánya mind Pécsen, mind Komlón. Beszámolója végén a KISZ bizottság titkára elmondta, hogy a tagsági könyvek érvényesítése, a KISZ vezetőségek választása hasznos és eredményes volt.

— Vannak nehézségek, de ezek megoldhatók, s a KISZ alapszervezetek, a KISZ bizottság tevékenységében törekszenek nem okoznak s nem okozhatnak. Mindannyian azon vagyunk, hogy az ediginél még eredményesebben dolgozzunk. KISZ bizottságunk Baranya megye ifjúsági mozgalmában úgy értékelte helyét, szerepét, mint a munkásifjúság jelentős bázisa, a megye ifjúsági összetevékenységének részét képező egység.

A beszámoló megvitatása után került sor a második napirendi pont tárgyalására, amelyben ismertették a KISZ Mecseki Szénbányák Bizottságának 1970. első félévi üléstervét.

A bizottsági ülés és a közösen elfogasztott ebéd után került sor a titkári tanfolyam megnyitására. Az előadásban Klepah elvtárson kívül helyet foglalt Gungl János, a KISZ Mecseki Szénbányák agit. prop. titkára és Horváth István, a komlói munkásszálló kultúrpolitikai felelőse, a Karbantartó Üzem KISZ alapszervezetének titkára. Előadás hangzott el Klepah elvtárs részéről.

A párt ifjúsági politikája, az ifjúság nevelésének kérdései és feladatai

címmel.

— Világszerte megnőtt az érdeklődés az ifjúság iránt, mind a szocialista, mind a kapitalista országok viszonylatában — kezdte bevezetőjében az előadó. Beszélt arról, hogy nálunk sem feledkeztek meg erről, ezt bizonyítja, hogy februárban az MSZMP Központi Bizottsága is napirendre tűzte ezt a témát.

— Szükség is volt rá, hiszen 1957. óta ilyen szinten nem foglalkoztak az ifjúsággal. Indokolják azok a mélyreható változások, amelyek a népgazdaság életében bekövetkeztek. (Mezőgazdaság szocialista átszervezése, a gazdasági mechanizmus reformjának bevezetése és a mind jobban szélesedő demokratizálódás.) Alapvető, nyugtalanító problémák a magyar ifjúságnál nincsenek, azonban a központi bizottsági ülés célja, hogy az ifjúságot felkészítse a szocializmus teljes felépítésére, s választ adjon az ifjúság körében felvetődő problémákra. A párt tovább akarja fejleszteni az ifjúság körében végzett munkát a népgazdaság minden területén és a KISZ munkáját, munkamódszerét javítani kívánja.

A továbbiakban olyan kérdésekről volt szó, amelyet nemcsak az ifjúság, hanem az idősebb generáció előtt is meg kellene vitatni. Hiszen az ifjúság helyes megítélése az egész társadalmat érintő probléma. Azt igényli, hogy ne a kisebbség, hanem a többség alapján ítéljék meg a fiatalokat, ténykedéseiket, s az annyit hangoztatott „Ezek a mai fiatalok!” kifejezés pozitív előjelet kapjon.

(Folytatás a 4-es oldalon)

— Mikor leérettségiztem, a Szénelőkészítő Üzem dolgozója lettem. A kötélpályán dolgoztam mint csillás. Itt kapcsolódtam be a KISZ-vezetőség munkájába és 1965-ben a Szénelőkészítő Üzem KISZ-titkárának választottak. Már ebben a beosztásban dolgoztam, amikor elvégeztem az egyházas KISZ-iskolát Pécsen. A következő évben bevonultam. A katonai idős sem szakadtam el az ifjúsági élettől. 1968-ban szereltem le mint szakaszvezető. Régi munkahelyemen szeretettel fogadtak. Bár nem kerültem vissza régi beosztásomba, de igyekeztem segíteni a KISZ-szervezetünk munkáját.

— Milyen érzésekkel vetted át az új beosztást?

— Szeretek az emberekkel foglalkozni, és szeretem magam a KISZ-életet. Itt azt hiszem lehetőségem lesz rá, hogy sokat tanuljak és sok embert megismerjek. Természetesen ehhez kérem kell munkatársaim segítségét, és megértését, ha valami nem úgy sikerül, mint ahogy kellene.

Végül a sajtó hasábjain is szeretném megköszönni a bizalmat és minden erőmmel azon leszek, hogy nagy közösségünknek, a Kommunista Ifjúsági Szövetségnek, minél hasznosabb tagja legyek.

Sz. L.

Amit a külföldi utazásokról tudni kell

Az EXPRESS Ifjúsági és Diák Utazási Iroda jóváhagyta meggyünk 1970-es külföldi társasutazásait. A megyei szervezésű utakat a Baranya Ifjúsága decemberi száma közölte.

Az Express külföldi társasutazások szervezéséhez néhány fontos szempontra hívja fel a figyelmet, amelyek részben a korábbi határozatok alapján változatlanul érvényesek, részben az 1970-es külföldi társasutazások lebonyolításánál irányadók.

Változatlanul érvényes az MSZMP KB. Politikai Bizottságának 1966. április 26-i, „Az imperialisták fellázító politikája elleni harc néhány kérdéséről” hozott határozata, amelyet különösen a nyugatra utazó fiatalok kiválasztásánál kell igen körültekintően végrehajtani.

Nyugati társasutazáson (egyéni, csoportos) 3 éven-

ként lehet résztvenni, illetve jelentkezni. Ez alól kivételt képez az Egyiptomba és Szíriába történő kiutazás.

Huszonhárom éves korhatárig férfiak jelentkezése csak az illetékes Katonai Kiegészítő Parancsnokság írásbeli engedélyezése alapján fogadható el. Ez a szocialista országokra is vonatkozik.

Független (hajadon) nők jelentkezését 23 éves korhatárig a területileg illetékes KISZ-bizottságok külön javaslatával lehet elfogadni.

Diákok (középiskolai és egyetemi hallgatók) utazási kérelme szorgalmi időben csak igazgatói, illetve dékáni javaslatlatható be.

A 30 éven felüli utasok száma csoportonként nem haladhatja meg a 10 százalékot. A továbbiakban a lehetőségekhez mérten javítani kívánják a munkás-, paraszt-, diákfiatalok arányát.

BEMUTATJUK A KISZ VÁLLALATI BIZOTTSÁGÁNAK TAGJAIT

Juhász István
vájár, szocialista ifjúsági brigád vezetője, Kossuth-bánya Feltáró körlet KISZ-alapszervezetének titkára.

Nagy Zoltán
bányagépész-mérnök, munkavédelmi szakmérnök, a vállalati KISZ-bizottság Termelési Osztályának vezetője.

Papp Lajos
vájár szocialista ifjúsági brigád vezetője Béta-aknában

Pető Géza
bányamérnök, vállalati KISZ-bizottság Oktatási Bizottságának vezetője.

Ujvári István
mozdonyvezető, Szabolcs-bánya KISZ csúcsvezetőségének titkára.

Eseménynaptár

- 1950. január 1. Az első magyar öt éves terv kezdete (20 éve).
- 1920. január 3. A Vörös Hadsereg elfoglalja Caricint (ma Volgograd). Elettbe lép a Versailles-i békeszerződés (50 éve).
- 1945. január 6. Churchill kéri a Vörös Hadsereg offenzívájának meggyorsítását (25 éve).
- 1920. január 10. Megkezdődik működését a Népszövetség (50 éve).
- 1945. január 12. Az I. Ukrán Arcvonal megindítja nagy támadását a Balti-tengertől a Kárpátokig terjedő fronton (25 éve).
- 1960. január 14. Az ENSZ-közügylés — szovjet javaslatra — határozatot hoz a gyarmati népek függetlenségéről (10 éve).
- 1920. január 15. A Vörös Hadsereg véglegesen szétveri Kolcsak ellenforradalmi hadseregét (50 éve)
- 1945. január 17. A Vörös Hadsereg egységei Krakóba érnek (25 éve). A Vörös Hadsereg felszabadítja Varsót (25 éve).
- 1930. január 20. Munkanélküliek nagy tüntetése Budapesten (40 éve).
- 1950. január 26. Az Indiai Köztársaság kihirdetése (20 éve).
- 1920. január 27. A Vörös Hadsereg szétzúzza Gyenyikin ellenforradalmi seregét (50 éve).
- 1945. január 27. Az ausztriai koncentrációs tábor felszabadítása (25 éve).
- 1900. január 29. Véget ért Lenin szibériai száműzetése (70 éve).

1852 fiatal kérte tagkönyvének érvényesítését

(Folytatás a 3-as oldalról)

Az ifjúság nevelésével összefüggő kérdésekről Klepach elvtárs így beszélt: — Az ifjú nemzedék formálása, nevelése az egész társadalom ügyeként kell, hogy jelentkezzen. Értendő ez alatt a párt, az állami és társadalmi szervek és nem utolsósorban a család, az iskola, a hadsereg és a munkahely.

ben végzett sokoldalú, összetett nevelő tevékenység továbbfejlesztésének problémáiról, feladatairól.

Az alapszervi munka javítása

címmel tartott vitaindító előadást Juhász István, Kossuth-bánya feltáró körlet alapszervi titkára, a vállalat

Kovács elvtárs beszélt arról is, hogy az akcióprogram összeállításánál, nagy szerepet kapnak a KISZ csoportok.

Horváth István a szakszervezettel való szoros együttműködést emelte ki hozzászólásában.

Nemes Vilmos, Kossuth-bánya szervező titkára elmondta, hogy üzemükben

Összevont KISZ-titkári tanfolyamot tartottak az elmúlt héten Komlón. A tanfolyam egyik napirendi előadója: Klepach Ottmár, a KISZ Mecseki Szénbányák Bizottságának titkára.

Az elkövetkezendőkben a KISZ eszmei, politikai munkája, a KISZ fejlődésének, tevékenységének tapasztalatai alkották az előadás tárgyát. Szó volt a párt vezető szerepéről s az ifjúság kör-

lati KISZ Végrehajtó Bizottság tagja a második napi program bevezetőjeként.

Juhász elvtárs beszélt arról, hogy a feltáró körletnél hogyan valósul meg az üzemi négyes, s általában milyen a tagok hozzáállása a KISZ munkához. A beszámolót olyan aktív vita követte, amely mindenképpen hasznos volt előadónak, hallgatónak egyaránt. Különösen azoknak a titkároknak volt figyelemreméltó a hozzászólása, akik elvégezték az öt hónapos KISZ iskolát. Közéjük tartozik Benkő Ferenc Kossuth-bánya szenes „A” alapszervezet titkára, aki hozzászólásában elmondta, hogy az öt hónap alatt tanultakat miként próbálják megvalósítani és milyen eredményeket értek el eddig. Beszélt a kollektív vezetés fontosságáról és ő sem feledkezett meg az üzemi négyesről, hiszen nélkül elképzelhetetlen az eredményes ifjúsági munka.

jól bevált módszer az, amikor a pártvezetőségi üléseken a KISZ-titkárok beszámolnak az elmúlt időszak munkájáról, a pártvezetőség tagjai rögtön tanácsokkal látják el, s azonnal próbálják orvosolni az esetleg felmerült problémákat.

A sok értékes hozzászólás és a hosszúra nyúlt vita után, ismét egy hosszabb lélegzetű szünet következett, majd délután 14 órakor találkozott ismét az előadók és hallgatók.

A délelőtti vita összefoglalójaként az 1970-es feladatok, tömegpolitikai akciók, a szervezeti élet és a gazdasági pénzügyi munka kérdései foglalkoztatták a résztvevőket.

A szakszervezet és a KISZ

A harmadik nap bevezetőjeként Suhajda Tibor, a szakszervezeti bizottság munkatársa tartott értékes előadást a szakszervezet és a KISZ együttműködéséről. Kifejtette, hogy szükség van a két szerv szoros együttműködésére, hiszen közösen sok olyan munkát tudnak megoldani, amelyre egyenként egyik sem lenne képes. Vállalatunkon belül igen jó-

nak mondható ez a kapcsolat, kitűnt ez a hozzászólásokból is.

A délelőtti folyamán még egy érdekes ismertetésre került sor. Mérei József előadásában. A könyv, a könyvtár és az olvasómozgalmak ismerete a legfontosabb udvonalok közé tartozik az ifjúsági vezetők és a KISZ fiatalok körében. Szerepelt még a honvédelmi nevelő munka Horváth István és a sajtó és KISZ kapcsolata Lombosi Jenő ismertetésében.

A harmadik nap estjén Kossuth-bánya KISZ Bizottsága látta vendégül a tanfolyamon résztvevőket. A már eddig is baráti közelségbe került alapszervi titkárok itt még jobban megismerhették egymás munkáját, problémáit és megismerkedhettek még jobban egymás életével. Egyöntetű volt a vélemény, hogy a finom vacsora, a kitűnően megszervezett vendéglátás jó célt szolgált az elkövetkezendő idők közös munkájához.

Másnap, csütörtökön délelőtti 9 órakor találkoztak ismét a résztvevők az előadóteremben. A tanfolyam utolsó napján Bánki Nándor dr., a Mecseki Szénbányák Pártbizottsága Ipari Osztályának vezetője választott a hozzá írásban beadott kérdésekre. Mint Bánki elvtárs elmondta, sok olyan kérdés merült fel, amelynek megválaszolására bizony alaposan fel kellett készülni. A gazdasági tervek, eredmények, a politikai, gazdaságpolitikai kérdések és a bányászok szociális kérdései foglalkoztatták leginkább a hallgatókat. Nem maradtak megválaszolatlanul azok a felvetések sem, amelyek a lakáskérdést feszegették.

Amikor mindenki kielégítő választ kapott kérdésére, került sor a KISZ titkári tanfolyam hivatalos befejezésére. A hallgatók véleménye, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan, a legigényesebben szervezett továbbképzésen vettek részt. Tartalmas tematika, jól felkészült előadók, ideális körülmények jellemezték a négy napot. Az alapszervezetek titkárai, igen figyelmeztetett, aktívan vettek részt a tanfolyam munkájában.

— **Bebizonyosodott, hogy a titkárok, a KISZ Bizottság vezetői egy nyelven beszélnek. Kollektívájuk elvtársi, baráti. Ha a lendület, tenni akarás továbbtart, akkor nagyon eredményes lesz az 1970-es esztendő a vállalati KISZ Bizottság területén és a KISZ-esek méltóképpen köszönhetik a párt közelgő X. kongresszusát, —** mondta befejezésül a KISZ Bizottság titkára. Szabó Lajos

A Bányász Ifjúság januári számát összeállította: a KISZ Mecseki Szénbányák Bizottsága részéről: Klepach Ottmár és Szabó Lajos. Szerkesztette: Csóka Magda.

Akcióprogramot tárgyaló taggyűlések

1970. február 4.	Villamos Üzem	Pécsbánya ter. alapszerv.	14.30 óra
	Pécsbánya	Termelő alapszerv.	15.00 óra
	Újhegy	II-es alapszervezet	14.15 óra
1970. február 5.	Pécsbánya	Külszín alapszerv.	14.30 óra
	Pécsbánya	Előkészítő alapszerv.	8.30 óra
	Pécsbánya	Előkészítő alapszervezet	15.00 óra
	Újhegy	III-as alapszerv.	14.15 óra
	Vasas	Külszín alapszerv.	14.30 óra
	Zobák	Szenes alapszerv.	14.30 óra
1970. február 6.	Villamos Üzem	Komló területi alapszervezet	15.00 óra
	Béta	alapszervezet	15.30 óra
1970. február 9.	Kossuth	Szenes II. alapszervezet	15.00 óra
	Szászvár	alapszervezet	17.00 óra
1970. február 10.	Építési Üzem	alapszervezet	15.30 óra
	Szabolcs	Kutatási Osztály alapszervezet	15.00 óra
	Zobák	Gépszerv alapszerv.	14.30 óra
1970. február 11.	Kossuth	Szállító alapszerv.	15.00 óra
	Villamos Üzem	István-akna területi alapszervezet	14.30 óra
	Karbantartó	alapszervezet	14.30 óra
	Vasas	Földalatti alapszerv.	14.30 óra
	Szabolcs	Külszín alapszerv.	14.30 óra
1970. február 12.	Szabolcs	Földalatti alapszerv.	14.30 óra
	Kossuth	Feltáró alapszerv.	15.00 óra
	Kossuth	Gépüzem alapszerv.	13.45 óra
	Villamos Üzem	Újhegyi területi alapszervezet	14.30 óra
	Igazgatóság	alapszervezet	15.15 óra
	Újhegy	I-es alapszerv.	14.15 óra
	Anyagellátó	alapszervezet	14.00 óra
	Zobák	Szállító alapszerv.	14.30 óra
	Zobák	Előkészítő alapszerv.	14.30 óra
1970. február 13.	Kossuth	Szenes I. alapszervezet	15.00 óra
	Sikonda	alapszervezet	14.00 óra
	Zobák	Külszín alapszerv.	14.30 óra
1970. február 19.	Szabolcs	Földalatti alapszerv.	14.30 óra

1970. I. félévének ülésterve

Az MSZMP Mecseki Szénbányák Pártbizottsága tárgyalja az 1969. évi tagösszeírás, tagkönyvérvényesítés és vezetőségválasztások tapasztalatait. Az ifjúság helyzetéről és a KISZ tevékenységével foglalkozó MSZMP KB ülés anyagát (Február vagy március hónapban).

Az MSZMP Mecseki Szénbányák párt végrehajtó bizottsága február 3-án tárgyalja: az 1969. évi tagösszeírás, tagkönyvérvényesítés és vezetőségválasztások tapasztalatait.

A KISZ Mecseki Szénbányák Bizottsága tárgyalja január 12-én: az 1970. évi tagösszeírás, tagkönyvérvényesítés és vezetőségválasztások tapasztalatait a KISZ Bizottság és VB 1970. I. félévi üléstervét. Márciusban: Tájékoztató hangzik el az ifjúság helyzetéről és a KISZ tevékenységével foglalkozó MSZMP KB és vállalati PB üléséről. Továbbá a KISZ feladatairól az MSZMP KB és a vállalati PB ifjúság helyzetéről és a KISZ tevékenységével kapcsolatos határozata alapján. Júniusban megtárgyalja: a KISZ Bizottság és VB. 1970. II. féléves üléstervét. Javaslattal készül a KISZ Bizottság tagjainak II. félévi munkaprogramjára. Megtárgyalják a Mecseki Szénbányák KISZ Bizottsága I. féléves tevékenységét.

Március 10: Béta-bánya „Kállay Éva” KISZ alapszervezetének az 1969-es választások óta végzett tevékenységéről. A komló munkásszállón lakó fiatalok helyzete, a munkásszálló pontokai-kulturális munkája. (Kihelyezett vb-ülés Komlóban a munkásszállón.) Márciusban továbbiakban napirendre kerül: az ifjúság helyzetéről és a KISZ tevékenységével foglalkozó MSZMP KB ülés anyagának ismertetése, a feldolgozás módja. Tájékoztató hangzik el a vállalati párt vb. „Felszabadulásunk 25. és Lenin születésének 100. évfordulójának megünnepléséről” szülő határozatának. KISZ Bizottságunkra háruló feladatainak végrehajtásáról.

Április 14: A pécsbányai Ifjúsági Klub tevékenysége, a III. Kiváló Ifjúsági Klub pályázatra való bevezetésének értékelése. 1970 I. negyedéves tagdíjmunka értékelése. Javaslattal a nyári vezetőképzés keretszámának felosztására. (Kihelyezett VB ülés Pécsbányán.)

Május 12: Vasas-bánya KISZ csúcsvezetőségének alapszervezetének választások óta végzett tevékenységéről. Az ifjúsági brigádok tevékenysége. A jubileumi munkaversenyek tapasztalatai. (Kihelyezett VB ülés Vasas-bányán.) Május 26: A Villamos Üzem KISZ csúcsvezetőségének irányító, segítő, ellenőrző tevékenysége, a választások óta végzett munkája. Az 1969-70 évi KISZ politikai oktatás értékelése. Javaslattal az 1970-71-es oktatási év Intézkedési Tervére.

Június 16: Az 1970. I. féléves gazdasági ellenőrzés tapasztalataink. Tájékoztató a PB és a Gazdasági Osztály ellenőrzéseiről. A KISZ Bizottság és VB. II. féléves ülésterve javaslata. Júniusban továbbá napirendre tűzik a KISZ Mecseki Szénbányák és Komló városi Bizottságának kapcsolata, együttműködésének továbbfejlesztéséről című anyagot.

A Mecseki Szénbányák két legnagyobb sportkörének küldöttközgyűléséről

A Komlói Bányászról:

A szakosztályok többsége előrelépett

A Komlói Bányász Sport Kör a munkásszálló kultúrteremben szerdán tartotta vezetőségválasztó küldöttközgyűlését. Az egyesület legjobb sportolói, aktívái és a meghívott vendégek előtt **Appelshoffer Géza** sportköri elnök ismertette az elnökség beszámolóját.

Rajnai Rudolf, a közgyűlés elnöke a díszelnökségben köszöntötte Gallusz József, Fekete János, Pergyik József, dr. Csernus Kálmán, Weisz József, Pintér József és Makray Balázs elvtársakat.

Az első napirendi pont keretében a KBSK nevének módosításáról, kibővítéséről döntöttek a résztvevők. A sportkör felvette a Mecseki Szénbányák előnevet is.

Appelshoffer Géza elvtárs a múlt évi munkáról adott tájékoztató jelentést. — Elnökségünk és szakosztályaink igen komoly súlyt helyeztek a sportolók között végződő nevelő munkára — hangsúlyozta. — Az elmúlt közgyűlés óta javult versenyzónák fegyelmé. Alapvetően tartjuk: nem a büntetés, hanem a megelőzés a legfontosabb — fegyelmű téren. Sportolónk a magánéletben és a munkában is megállják helyüket. Több versenyzőnk ért el munkahelyén kiemelkedő eredményt, számos sportolónk kapott dícséretet vagy jutalmat.

Az elnökségi beszámoló hűen tükrözte azt a szorgos munkát, amelyet a szakosztályok, a versenyzők, a szakemberek kifejtettek. Ennek egyik bizonyítéka, hogy a szakosztályok többsége előrelépett 1969-ben.

Az asztalitenisz szakosztály az egyik legfiatalabb csoport a sportkörnél. Az utánpótlással való helyes foglalkozás fellendítette munkájukat. A férficsapat az 1968. évi megyei jó szereplés után 1969-ben NB III-as besorolást kapott. A női együttes a tavalyi megyebajnokság megnyerése után az osztályozón is sikeresen vette az akadályt és bejutott az NB II-be.

Az atlétika 1969. évet mondhatják a legjobbnak — a szakosztály fennállása óta. A férfi versenyzők az országos bajnoki pontverseny alapján a 9. helyen végeztek. Ezzel a teljesítménnyel a vidék legjobbjaik lettek. A lányok 12. helye szintén kimagasló eredmény, ugyancsak legsikeresebb év a szakosztály életében. Az elnökség az atlétikai szakosztály munkáját igen pozitívan értékelte.

A kézilabdázók is előreléptek. Csoportjukban mind a nők, mind a férfiak 100 százalékosan teljesítették a célkitűzést. A női együttes bizonyult a legjobbnak a megyei bajnokságban. Az NB II-es osztályzót azonban már nem tudták sikeresen venni. A férficsapat az NB II. megnyerése után feljutott az NB I. B-be. E teljesítményértékét növeli, hogy a Komlói Bányász a csoportban az egyik legfiatalabb csapat volt.

A kosárlabdázók (a felnőtt női csapat) veretlenül nyerték a megyebajnokságot és így az NB III-ban kapott helyet. Elnyerték a Komlói Kupát is — megelőzve két NB II-es csapatot. A szakosztályban megfelelően gondoskodnak az utánpótlásról is. Serdülő női együttesünk a 3. helyen végzett a megyebajnokságban. Az ifjúságiak a 6. helyen végeztek, míg a serdülő fiúváros a 4. helyet szerezte meg.

A labdarúgó szakosztály a bányaváros egyik legnépesebb csoportja. A múlt évi szereplés közönségesnek írvend. Az utánpótlás nevelése is jó úton halad. Az ifjúságiak megnyerték a me-

gyebajnokságot, a serdülők pedig a megyében másodikok lettek. Ezek az eredmények — főként az NB I-ben való bentmaradás — azt mutatják, hogy a szakosztály tervszerűen dolgozik.

A beszámoló részletesen foglalkozott a sakkozók, az ökölvívók, a természetjárók, a tekezőkkel, a röplabdázókkal és a tornászokkal is. Az utóbbi szakosztály különösen ígéretes, hiszen alig néhány éve dolgozik, de máris jó eredményekkel büszkélkedhet.

A jövő szempontjából fontos helyet kapott a sportiskola értékelése, ahol több mint 500 fiatal dolgozik 4 sportágban.

Appelshoffer elvtárs az összefoglaló jelentés végén kiemelte: — A hírnév sok mindenre kötelez bennünket! Elsősorban arra, hogy tovább fokozzuk erőfeszítéseinket és a lehetőségeket legjobban kihasználva tegyünk meg mindent a még jobb eredmények eléréséért. Tenivalónk bőven akad. Lehetőségeink sem a legrosszabbak. Ha nem is dűskálkodhatunk anyagiakban, azért nem kell szűkölködnünk! Létesítményeink is megfelelnek, szakembereink is vannak, és sportolni vágyó fiatal is van elegendő szocialista városunkban. Ehhez tehát csak munka kell, türelem és sok-sok lelkesedés. Így az eredmények nem maradhatnak el.

Az elnökségi beszámolót követően Marton László ismertette a számvizsgáló bizottság előterjesztését.

Több hozzászólás hangzott el, amelyekből csak röviden adhatunk ízelítőt. **Fogarasi Sándor**: — A versenyzők, az edző közös munkájának eredménye az 1969. évi vidékbajnokság elnyerése az atlétikánál. **Vass István**: — Az elnökség tagjai szoros kapcsolatot tartottak az atlétikai szakosztállyal, s az együttműködés vitte sikerre munkánkat. **Szuhodovszky András**: — Az NB III-ba való beosztás a tekeosztály eredményeinek elismerését jelenti. **Farkas Béla**: — Gratulálok az elnökség legutóbbi 2–3 esztendőben kifejtett tevékenységéhez. Az ökölvívó szakosztály két éve alakult újjá, de máris mintegy 40 fővel dolgozik. **Rajnai József**: — A KBSK versenyzői 1969-ben produkáltak a legjobb eredményeket — az egyesület fennállása óta. Az asztalitenisz is sok segítséget kaptak a sportkör vezetőitől, de a versenyzők nem mindig becsülték meg ezt. A komlóiak a Bánfalvi—Pataki ügyben nem érezték megfelelő erkölcsi támogatást az MTS Országos Tanácsától. Azt tapasztaljuk, hogy az átigazolások sokszor figyelmen kívül hagyják a sok éves nevelőmunkát. **Weisz József**: — A város dolgozói, ezen belül a Kossuth-bányások is örömmel nyugtázták a Komlói Bányász 1969. évi sikerét. A jó eredmények nagyban hozzájárultak a közhangulat kialakulásához. **Kürtös László**: — A tornaszakosztály 1968-ban mindent előlről kezdett. Versenyzőink két-három évben belül ismét hallatnak majd magukról, ehhez azonban türelemre van szükség. **Varga Ferenc**: — A sportiskolának két alapvető célja van. Mégpedig: a minőségi utánpótlás megteremtése, a kommunista embertípus kialakítása a sportolók körében is. **Dénes István**: — A KBSK elnöksége nemcsak a labdarúgással, de minden szakosztállyal aktívan, behatón foglalkozott. Ezt éreztük mi, a kézilabdázók is. **Vastagh László**: — Az MTS városi tanácsa nevében köszöntöm az egyesület sportolói, szakem-

bereit. **Pergyik József**: — Örömmel hallgattam az elnökség beszámolóját, amit részben ismertem is. A szakosztályok sok éves munkáját dicsérik az eredmények. Az MTS részéről szeretném megköszönni a Mecseki Szénbányák erkölcsi és anyagi támogatását. Kevés ilyen áldozatkész vállalat található az országban. Az átigazolással kapcsolatos észrevételeim feltétlenül tolmácsolom az MTS vezetőinek. **Pintér József**: — A vállalat mozgalmi és gazdasági vezetőségének nevében köszöntöm az elvtársakat, s egyben megköszönöm az odaadón végzett munkát. Az elmúlt két esztendő eredményeit arany betűkkel írhatjuk be az egyesület történetébe. — **Gallusz József**: — A város vezetői nevében is szeretném megköszönni az egyesület szorgos munkáját, eredményeit. A magunk részéről további támogatást ígérhetek.

A vita összefoglalója után megjutalmazták a legszorgalmasabb sportaktívákat, majd megválasztották a 15 tagú elnökséget. Továbbra is bizalmat szavaztak Appelshoffer Gézának, aki ügyvezető elnöki tisztséggel dolgozik — Rajnai József társadalmi elnök mellett. A két elnökhelyettes: **Podpácz János** és **Horváth István** lett. A számvizsgáló bizottság elnökévé újból **Marton László** választották.

Vizhányó Imre

A Komlói Bányász labdarúgói, akik szorgalmasan végzik a tavaszi bajnokságra való alapozást, igen jó értékelést kaptak a szerdai küldöttközgyűlésen.

(Fotó: Bosnyák)

Kézilabda:

Váltakozó sikerrel szerepelnek csapataink a DNK-teremkúpában

EREDMÉNYEK:

I. osztály nők: P. Bányász A—Tanárképző 15:7 (5:3). Góllövők Kollár 9, Farkas, Fiszter 3–3. Pécsi Porcelán—Bányász B. 10:8 (8:3). Legjobb góllövők: Győrök és Novozád 2–2. Komlói Bányász—PEAC 8:6 (4:2). Legjobb góllövők: Kuar, Mítuk 3–3. P. Vörös Meteor—István-aknai Bányász 6:3 (3:1). Góllövő: Nagy 3.

I. osztály férfiak: P. Bányász A—Komlói Bányász B 20:17 (7:9). Legjobb góllövők: Szász 9, Molnár 5, Csalmi 3, illetve Márcs 6, Jeszensák 5. Kíttl. 4. Ercibányász A—Komlói Bányász A. 20:11 (7:6). Legjobb góllövő: Zachner 8. P. Kesztügyár—Bányász B. 17:10 (5:2). Góllövők: Harsányi, Konstanzer, Márcs, Tóth 2–2, Fiegler, Szabó.

II. osztályú mérkőzések nők: Bányász C—Hírd 12:11. István-aknai Bányász—Beremend 17:15. Bóly—István-aknai Bányász B. 13:11.

A Pécsi Bányász kétezer sportolójának 170 küldötte és a meghívott vendégek jelenlétében csütörtökön (15-én) délután 5 órakor kezdődött a meziosi központi épület nagyertermében, a sportkör küldött-közgyűlése.

A közgyűlés elnökségében helyet foglalt dr. **Kálmánchey Zoltán**, az MTS Országos Tanácsának tagja, a Pécsi Tanárképző Főiskola igazgatóhelyettese. **Sági Sándor**, az MTS Baranya megyei Tanácsának elnökhelyettese, **Gyöző Jenő**, a párt VB tagja, **Pintér József**, a Mecseki Szénbányák Sport Bizottságának elnöke, **Bódi Dezső**, a Pécsi Bányász Sportkör elnöke, valamint a vállalat és üzemek gazdasági és társadalmi vezetői és a sportkör sportolói.

Bódi Dezső sportköri elnök beszámolójában rövid áttekintést adott a sportkör közel félévszázados történelméről, különösen hangsúlyozva a felszabadulás óta eltelt 25 év eseményeit. Majd ráért az elmúlt két év munkájának értékelésére és a sportkör előtt álló feladatok ismertetésére:

— Az MTS II. kongresszusa óta a sportegyesületek, mint önálló társadalmi szervezetek, ezekben a napokban hívják össze első alkalommal közgyűléseiket, hogy az alapszabályaikban foglalt előírásnak eleget téve szerveiket megválasszák.

A beszámoló alapos áttekintést nyújtott a sportkörben folyó munkáról: — a széleskörű sportolási és felüldülési lehetőségekről, azok kihasználásáról, az egyesületek és társszervek kapcsolatáról, a vezetőség sportkör eredményeiben realizálható munkájáról, az egyesület tagsága jogainak és köteleseinek érvényre jutásáról, az elkövetkezendő idők programjáról.

Az egyesület 34 csapatában 437 minősített sportoló tevékenykedik. Ehhez járul még a tömegsport rendezvényeken résztvevő másfélezer sportoló, valamint a sportiskola kihelyezett szakosztályainak 100 fős csoportja.

Sporttelepünkön így 2037 fő fiatal tevékenykedik. Ez a szám általában állandó, ennek megfelelően a széleskörű sportolási és felüldülési lehetőségek biztosítottak, mert jelenleg 2 füves- és 1 salakos labdarúgó-pálya, 1 bitumenes és 1 salakos kézilabdapálya, 1 tekepálya, egy 16x8-as és egy 15x10-es tornaterem, 14 öltöző és 6 fürdő áll rendelkezésükre, melyek fejlesztése és bővítése 1957-ben indult meg és a vállalat nagy anyagi segítségével a TS megyei elnökségének

A Pécsi Bányászról:

A minőségi és a tömegsport is fejlődött

Bódi Dezső sportköri elnök beszámolóját tartja

hozzájárulásával, nagyfokú társadalmi munkával, évről-évre bővült. Szerény számítások alapján a mai napig 7,5 millió forint értékű létesítmény épült, nem számítva az ezekhez képest apróbb munkálatokat, melyek szintén értékesek.

— A szocialista brigádtagok szárait említhetjük, mint a „Bánki Donát”, „Kis Mihály”, „Február 24”, „Jakab József”, „Fabl József” és más brigádok munkáját, akik közel 1 millió forinttal járultak hozzá a sportkör létesítményeinek felújításához, bővítéséhez.

— Az eljövendő időkben alapvető tárgyi feltételnek tartjuk egy nagy méretű tornaterem építését, mely a mai korszerű sportban megnövekedett igények és vágyak elengedhetetlen feltétele. Nem titkoljuk, hogy ennek megvalósításával egyes sportágakban meg akarjuk tartani a minőséget (kézilabda), másokban vissza akarjuk szerezni (birkózó), vagy hírnévre kívánunk szert tenni (atlétika) az egyesületünknek. Terveinkben szerepel még egy atlétikapálya, 2 salakos kézilabdapálya és 1 salakos labdarúgópálya elkészítése.

HOZZÁSZÓLÓK:

Bódi Barna (kézilabda szakosztály): — Többet kell tördölnünk a sportolók nevelésével, a tanulók iskolában való helytállásával. Sajnos a beszámoló nem érintette a sportkörben folyó nevelő munkát a csapattagok és a szakosztályok egymáshoz való viszonyának javítását, a jó kollektíva kialakításának lehetőségeit. Nem hanyagolható el mindenek tárgyi feltételeinek megvalósítása egy klubház megépítése.

Mérei László (labdarúgó): — Kiemelt sportkör vagyunk. Ennek megfelelően nőttek a velünk szemben támasztott követelmények, ám a feladatok növekedésével lépést tartott a velünk való törődés is. Nem lehet közömbös számunkra a propaganda hatékonysága sem, sajnos itt még a Dunántúli Napló és a Pécsi Rádió minden támogatást megad, a vállalat hetilapja, a Mecseki Bányász többet is tehetne szurkolóink tájékoztatásában.

Bachmann Mátyás vállalatunk igazgatóhelyettese levetelt **Pethő Ferenc**, a köz-

gyűlés elnöke olvasta fel: — „A beszámoló konkrétan foglalkozik valamennyi szakosztály tevékenységével és fejlesztési célkitűzéseivel. Különös hangsúlyt ad a társadalmi aktívák működéséből fakadó összefogásnak. Fel lehet fedezni a gazdaságos működés pozitív eredményeit. A sport és a munka ötvözetének fontossága kiemelve. Az elnökség mozgósító ereje külön elismerésre méltó. Dícséretre méltó az egyesület agitációs és propaganda munkája és egyetérték a Mecseki Bányászszal kapcsolatos bírálatlalt.”

A továbbiakban még felszólaltak a különböző szakosztályok küldöttei. A pécsi sportkörök nevében **Bódi László**, az Ercibányász sportkör elnöke köszöntötte a közgyűlést, és a sportörök szorosabb együttműködésére hívta fel a figyelmet.

Gyöző Jenő elvtárs a vállalat, **Sági Sándor**, az MTS Baranya megyei Tanácsának, **Kálmánchey Zoltán** pedig az MTS Országos Tanácsa nevében köszöntötte, és értékelte a sportkör munkáját.

Bódi Dezső az újonnan megválasztandó sportköri elnök nevében javasolta a közgyűlésnek, hogy a hozzászólásokra adandó választ az első elnökségi ülés után írásban adhassa meg. A közgyűlés a javaslatot elfogadta.

A továbbiakban az elnök jutalmakat adott át a jó tanuló, jó sportoló fiatal sportolók részére. Jutalmat kaptak: **Facsó Katalin**, sakköző, **Győrök Ilona**, **Móczán Katalin** és **Szegedi András** kézilabdázók, **Lázár Ferenc** labdarúgó, **Molnár Ferenc** birkózó, **Kovács Péter** atléta, **Hoffer László** súlyemelő és **Ripszám Éva** asztaliteniszező.

A továbbiakban sor került az edzők: **Papp József**, **Márcs Róbert**, **Gyenes János**, **Szabó Dezső**, **Páljai András**, **Kuszó C. István**, **Zákányi Bálint**, **Fekete József**, **Kovács József**, **Langyel Zoltán**, dr. **Horváth Imre**, **Poprocsi Vilmos**, **Céh Antal** és **Lenk Gyula**, a társadalmi aktívák: **Bódi Barna**, **Istvánfalvi Miklós**, **Holub János**, **Mizslai István**, **Franczia Gyula**, **Nagy Ferenc**, **Meződi Sándor**, **Sárközi Ferenc**, **Hauer János**, **Metelka Antal**, **Schiffni László**, **Drágán Józsefné**, **Forád János**, **Szölösi Károly**, **Kovacsics József**, **Erdősi István** és **Trapp Károly**, a tömegsport részéről pedig **Sértő Gyula**, **Horváth Mátyás**, **Gyura Ferenc**, **Kovács Lajos** és **Suhajda Tibor** megjutalmazására.

A visszavonult versenyzők részére emléktárgyakat adott át a sportkör elnöke. Az elbúcsúzott sportolók: **Schmidt Jenőné**, **Bubregh Zsuzsa**, **Hejtényi Mária**, **Kóré Ferencné**, **Farkas Melinda** és **Bujáki János** kézilabdázók, **Papp Ernő** asztaliteniszező és **Opo-va József** labdarúgó.

A sportolók és a szurkolók nevében **Glock József** mondott köszönetet a régi elnökségnek, a sportkör vezetésében kifejtett munkájáért. A régi vezetőség lemondott.

Az újonnan megválasztott vezetőség: **Bódi Dezső** a sportkör elnöke, az elnökség tagjai: **Farkas János**, **Domбай Ferenc**, **Pintér József**, **Peitő Ferenc**, **Maróti Géza**, **Kontra József**, **Duga Károly**, **Fábián István**, **Szokola Ferenc**, **Glock József**, **Szabó János**, **Bánkúti Antal**, **Tátrai József**, **Tóth Tibor**, **Mányó Mihály**, **Gyöngyösi Vilmos**. Az új Számvizsgáló Bizottság tagjai: **Markó József**, **Hoffer Gyula** és **Antonin István** lettek.

Fogadónap. Január 22-én délután 2 órakor a Komlói városi Tanács fogadótermében Jazbinsk Vilmos képviselő fogadónapot tart.

Eredmények és tervek az újhegyi üzemekben

Sikeresez évét zárták 1969-ben az újhegyi, külszíni üzemek. Most az új gazdasági évet kezdetén, azzal a kéréssel fordultunk az építési, a villamos és az újhegyi üzem vezetőjéhez, hogy mondják el eredményeiket, felmerült problémáikat és valljanak az 1970-ben előttük álló feladatokról.

Újhegyi Üzem Kárpáti Ferenc üzemvezető

Mielőtt az 1969-es évben végzett munkánk értékelésére térnék rá, néhány szóval meg kell említeni, hogy 1968-as évben a komlói testvérüzemmel folyó párosversenyben elnyertük a vándorzászlót. A párosversenyben elért győzelem olyan lelkesedést váltott ki a zászolóadástól ünnepségen és az azt követő műszaki és termelési tanácskozásokon, hogy merész elhatározással: 1969-ben benevezünk a „Szocialista üzem” cím elnyerésére.

Nagyon nehéz lenne most részletesen felsorolni az elért eredményeiket és nehézségeit. Tény, hogy a múlt év sokkal nehezebb volt, mint az 1968-as esztendő, és pedig azért, mert a „Szocialista üzem” cím elnyeréséért arányos célokat tűztünk magunk elé, másrészt: nem kaptuk meg a megnevekedett piaci igények kielégítéséhez szükséges nyersanyagot, sem mennyiségben, sem a tervezett minőségben. Epp ezért szükségessé vált olyan feltételek megteremtése, mely biztosítja a tavi iszap maximális mennyiségben való ki-termelését, mégpedig a fogyasztó által meghatározott minőségben.

Mivel a legnehezebb munka az iszapkitermelés, ezzel szeretném illusztrálni az üzembem folyó munka jó légkörét. A dolgozóink odaadón, szívesen végzik munkájukat; még a zord téli időkben sem volt olyan nap, hogy iszaptermelésünk, vagy más üzemszámunk tevékenysége szünetelt volna.

Egy sikerülhetett, hogy az éves vállalatunkban szereplő 80 000 tonna iszap-többlettermelés helyett 151 400 tonnát teljesíteni. Kedvezően alakult összárbevételünk is, mert a tervezett 17,6 millió forintot sikerült túlteljesíteni, a ráfordításoknál pedig 3,6 millió forint megtakarításunk van. A baleseti mutatók kedvező alakulása — az elért termelési eredményekkel — reményt ébreszt bennünk, hogy sikerül elérnünk az „El-üzem” címet.

Az 1970-es évre vonatkozóan, legfontosabb feladatnak a III. évtés tervben vállalt célkitűzések teljesítését tartjuk. Itt gondolok a munka és technológiai fegyelem további javítására — támaszkodva üzemszám törzsgárdájára —, hogy ezzel tovább növekedjen a termelékenység, a gazdaságosság és javuljon termékeink minősége.

Ez évben tovább kívánjuk csökkenteni a Duna-víz felhasználását. E célból összegyűjtjük és derítjük az üzemszám területén átfolyó vizeket — beleértve a csapadékos szennyvizeket is —, hogy a legkisebb mértékben se folyjon el a felhasználható víz.

Tovább kívánjuk javítani üzemszám területén a munkakörülményeket — különösen a vállalat az üzem részére meghatározott. Az üzemszám hatékonysága tovább erősödött. 1969-ben az előző évekhez hasonlóan az üzemszámok száma és azok ideje nagymértékben csökkent. Ez elsősorban a központi műhely és az üzemszám szorosabb kapcsolatának köszönhető.

Villamos Üzem Szám István üzemvezető

Az 1969-es gazdasági évben a Villamos Üzem eleget tett azoknak a feladatoknak, melyet a vállalat az üzem részére meghatározott. Az üzemszám hatékonysága tovább erősödött. 1969-ben az előző évekhez hasonlóan az üzemszámok száma és azok ideje nagymértékben csökkent. Ez elsősorban a központi műhely és az üzemszám szorosabb kapcsolatának köszönhető.

Elsődleges tervezett költség, amely a széntermelés terhére: 115 160 eFt.

Tényleges költség: 107 834 eFt.

Megtakarítás: 7317 eFt.

Az éves munkaterveben szereplő vállalatunk 2%-os megtakarítást irányzott elő, mely 2553 eFt volt, ezzel szemben a tényleges megtakarításunk 4764 eFt.

Társüzemek tervezett szolgáltatási költsége 9205 eFt volt, ezzel szemben 18 089 eFt-ot teljesítettünk. Az egyéb és társüzemi szolgáltatások tervezett költsége 6874 eFt-tal túlteljesítettük.

Az üzem 1970. évi fontosabb tervmutatói:

Beruházás	5 300 eFt
Idegen szolg.	4 000 eFt
Állászközfent.	12 600 eFt
Összesen:	21 900 eFt

Az összes tevékenységünkben 2%-os csökkentést terveztünk az 1969-es ténykölt-segekkel szemben.

A közvetlen megoldásra váró feladatok: az MMG által gyártott telemechanikai berendezés üzembehelyezése, amelyről nagyobb üzembiztonságot és gyorsabb üzemszám-elhárítást várunk, és az sb. berendezések vizsgálóállomásának üzembehelyezése, amely ugyancsak az üzembiztonságot növeli.

Építési Üzem Harka János üzemvezető

Az Építési Üzem 1969. évi építési árbevétele 20 620 eFt, ami 106%-os tervteljesítésnek felel meg. Tervtel-

jesítésünket teljes egészében a termelékenység emelésével hoztuk.

Az 1969. évet 392 fő tervezett létszám helyett átlagosan 362 fővel dolgoztunk végig. Saját beruházást és idegenek részére teljesített szolgáltatást, összesen 56-ot végeztünk. Ezen belül 100 eFt-nál nagyobb értékű munkát 22-t, és egymilliónál nagyobb értékűt 7-et végeztünk.

A nagyobb munkákat említve: átadtunk 60 lakást, 11 060 eFt értékben, a vasasi fürdőbővítést 2475 eFt értékben, megkezdtük egy ventilátor-alap építési munkát 2500 eFt kivitelezési költség előirányzattal, egy iskolát a Szigeti úton 8500 eFt költség-előirányzattal, a Köztisztasági Vállalat részére egy telep-helyi építést 4000 eFt szerződéses összeggel. Az előbbiek közül még 56 bányakáros épületet javítottunk 1638 eFt értékben.

Megkezdtük és nagy erővel dolgoztunk a meszesi központi munkásszálló átalakításán és felújításán.

Munkáinkat még eredményesebben zártuk volna, ha egész évben nem lettek volna szállítási nehézségeink, és a IV. negyedévben a rendelkezésünkre áll megfelelő mennyiségű cement.

Baleseti helyzetünk — az orfűi úton történt közlekedési tömegbalesetet nem számírtva — kedvezően alakult. Egész évben 3 napon túli

balesetünk összesen 5 volt. Gyakorisági számuk a megtúrt tizenhétel szemben 15,80 lett.

Az 1970-es év fokozott feladatokat elé állítja az üzemet. Ezen feladatok közül a legnagyobbakat kiemelve megemlíthetem, hogy április végére befejeztük nyár a még 1969-ben megkezdett Rükera-aknai ventilátor-alap, a zobáki hőházvezeték, az István-aknai kötélpálya feladalmás fészere építése, valamint a vasasi és pécsújhegyi munkásszálló felújítási munkái. Ez évben nyár befejeztük a 25 KISZ-lakás, a köztisztasági vállalat telephelyének építése, idén kezdjük és befejezzük a Rükera-aknai szállítóalapot és vasbeton aknatorony, továbbá a vasasi szállítóalapot építési munkát. Folytatjuk a Szigeti úti 12 tantermes iskola munkáit és az utolsó negyedévben megkezdjük a Szekfü utcai lakások építését. Egész évben folyamatosan dolgozunk a bányakáros épületek helyreállításán.

Az üzem 1970. évi árbevétel terv 21 212 eFt. Változatlanul sok problémát okoz és megoldásra váró feladatot az anyagszállítási területén, a rendelkezésünkre bocsájtathó szállítóeszközök elégtelenségének kiküszöbölése.

K. L.

Munkásör-egységgyűlés

A Mecseki Szénbányák „Steinmetz Miklós kapitány” zászlóaljának munkásörei január 10-én a komlói legényszállóban jöttek össze, hogy számot adjanak egy évi munkájuk eredményéről. Fél 9-kor érkeztek az első alegységek a komlói legényszálló ebédlőjébe. A pécseiek is csakhamar megérkeztek. Ok hozták a híres bányászzenekart, amely mindjárt játszani kezdett.

Az előkészenb helyet foglalt a megyei pártbizottság nevében SZIKSZAI TIBOR elvtárs, a megyei PB. Ipari osztály vezetője, VASS ISTVÁN, a munkásör-egység megyei parancsnok helyettese, STIER JÓZSEF elvtárs, a Mecseki Szénbányák Pártbizottságának titkára, GARAMVÖLGYI JÁNOS, vállalatunk igazgatója, MARKWART KÁROLY elvtárs, vállalatunk szb-titkára, a fegyveres testület parancsnoka. A vendégek között ott voltak a bányász-üzemek pártbizottságainak titkárai, és az üzemvezetők, kitüntetői dolgozók.

Drább Gyula elvtárs, a díszelnökség elnöke üdvözölte a megjelenteket és néhány szóval méltatta az ünnepség jelentőségét, majd felkérte Stier József elvtársat, hogy mondja el beszédét. Stier József elvtárs a munkásör-egység munkáját jónak értékelte, majd elmondotta, hogy a munkásör-egység szolgálat a legnehezebb és egyben a legmegtisztelőbb pártmegtartás is. Felhívta a bányász munkásörök figyelmét a széntermelés fokozására. Kérte őket, hogy mint eddig is álljanak helyt a munkában. Megköszönte a 10 éves szolgálatukat betöltő munkásörök eddigi munkáját a tartalék állományba vonulók és leszerelők eddigi helytállását. Biztosította őket, hogy mint eddig is, rájuk mindig számíthat a párt. Üdvözölte az újonnan bevonultakat, a fiatal munkásöröket.

Az elnöklő Drább Gyula elvtárs, felkérte Kovács József elvtársat, a zászlóalj törzstagját, hogy olvassa fel a területi parancsnok elvtárs parancsát, a szocialista verseny értékeléséről.

Ezúttal a siklósi járási zászlóalj kapt a vándorzászlót.

Ezután következett a zászlóaljparancsnok elvtárs parancsának a felolvasása. Ennek alapján a legjobb alegység a komlói század lett. Az alegységeken belül folyó so-

cialista verseny a legnépszerűbb, itt folyik a „legjobb szakasz” címért a küzdelem. Ennek kiváló példája Korintik Károly szakasza, amely már többször elnyerte a „legjobb szakasz” címet. Tizenegyen „kiváló parancsnok”, huszonnyen „kiváló munkásör” harminckilencen 10 éves szolgálati érdemérem kitüntetését kaptak. A zászlóalj „legjobb szakasza” címet Ifj. Szilas Adolf szakaszparancsnok szakasza nyerte el.

A kitüntetések és jutalmak a megyei parancsnokság nevében Vass István, a megyei parancsnok helyettese, a vállalat párt végrehajtó bizottság nevében Stier József elvtárs, a pártbizottság titkára és Dóri István elvtárs zászlóaljparancsnok adta át.

A húszperces szünetben többek között a termelési vonalán elért eredményekről folyt a beszélgetés. A zászlóalj helyettes parancsnok elvtárs által elmondottak alapján a zászlóalj személyi állományának 86%-a tagja a szocialista brigádoknak. Itt dolgozik Nagy Dező munkásör szocialista brigád vezetője, a „Szocialista munka hőse”, akinek 126 fős fejtési brigádja is kétszer nyerte el a szocialista brigád megtisztelő címet. Termelési tervüket 1969. XI. 12-én fejezték be.

Bukovec Lajos Zobák-aknai vájár a helyi pártbizottság által megbízott társadalmi versenyfelölés szerint Kovesdi Pál, a 665-ös csapat vezetője, a szocialista brigád tagja, a munka vörös zászló érdemérem tulajdonosa is igen szép eredményekkel dicsekedhet, ott dolgozik Vertike István munkásör, a Munka érdemérem bronz fokozatának tulajdonosa. Vagy ott van például tagjai között Antolik János „kiváló bányász”, aki 12 éve munkásör. L. Kovács András századparancsnok is elmondta, hogy századában számos szocialista brigád van. Ott van Simonovics Ferenc munkásör brigádja. (Szokola Ferenc Széchenyi-akna üzem vezetője is el akarta mondani, hogy a dolgozó munkásörök Pécsbányán miképpen vesznek részt a termelésben, de már nem volt annyi idő, a szünet véget ért.)

A szünet után következett a nap utolsó, de talán a legjobb része. Felsorakozott ünnepi fogadalom tételle (esküre) az „újoncok” szakasza. Pergett a dob és bevonult a zászlókisérővel a csapatzászló. A vezényszavak elhangzása után az előképzős állomány lefette az ünnepélyes esküt. Az eskütétel befejeztével Kiss Gyula elvtárs tartalék állományba vonuló veterán meleg szavakkal búcsúzott elvtársaitól és fegyvertől, melyet sok szeretettel adott át fiatal barátjának.

A csapatzászló elvonulása után Dóri István zászlóaljparancsnok ismertette az 1970. évi feladatokat, majd Szlavák János, a zászlóalj törzstagja búcsúzott az egység személyi állományától, sok sikert kívánva az 1970-es kiképzési évben. A bányászzenekar az Internacionálé előjátékával fejezte be a jól sikerült ünnepi napot, az egységgyűlést.

Ehr László

MOZI MŰSOR

Park (Pécs): 15-21-ig: My fair Lady. USA színes film. (dupla helyár). 22-23-ig: Katonák szoknyában. Lengyel színes film. Matiné: 25-én A Pál utcai fiúk. Magyar-USA színes film. Előadások kezdete: 15-21-ig fél 5, 8 óra, 22-23-ig fél 5, fél 7, fél 9 óra.

Kossuth (Pécs): délelőtt: 19-20-ig: Magányos vadász a sziv. USA színes film. 21-én: A nőülés keserev. Cseh színes film. 22-23-ig: Dzsamila szerelme. Szovjet színes film. 23-24-ig: Fantomas a Scotland Yard ellen. Francia-olasz színes film. 25-26-ig: Szeressétek Odor Emiliát. Magyar színes film. 27-28-ig: Katonák szoknyában. Lengyel színes film. Előadások kezdete: fél 10, 12 óra.

Kossuth (Pécs): délután: 19-21-ig: My fair Lady. USA színes film. (dupla helyár). 22-25-ig: Fantomas a Scotland Yard ellen. Francia-olasz színes film. 26-28-ig: Traianus oszlopa. I., II. Rómán-NNSK színes film. Előadások kezdete: fél 3, fél 5 óra.

Kossuth (Pécs): este: 19-21-ig: A nőülés keserev. Cseh színes film. 22-25-ig: Dzsamila szerelme. Szovjet színes film. 26-28-ig: Egy ember az örökkévalóságnak. Angol színes film. ART KINO 26-án: Budapesti tavasz. Előadások kezdete: fél 7, fél 9 óra.

Petőfi (Pécs): 15-21-ig: Magányos vadász a sziv. USA színes film. 22-28-ig: Szeressétek Odor Emiliát. Magyar színes film. Matiné: 25-én: A rezidens jelentkezik. Szovjet színes film. Előadások kezdete: 4, 6, 8 óra.

Fekete Gyémánt (Pécs-Gyárvaros): 19-20-ig: Meztől a parkban. USA színes film. 22-23-ig: Ismeri a szandi mandit? Magyar színes film. 24-25-ig: Hívó a férjem taláikára. USA színes film. 26-27-ig: Minden eladó. Lengyel színes film. Előadások kezdete: hétköznap 6, szombaton, vasárnap 4, 6 óra.

Rákóczi (Pécs): 19-20-ig: Sikerül-e hőseinknek megtalálniuk Afrikában eltűnt barátjukat?

Olasz színes film. 22-23-ig: Hívó a férjem taláikára. USA színes film. 24-25-ig: Galileo Galilei. Olasz-bolgár színes film. 26-27-ig: A tigris. Olasz színes film (16 év fölül). Matiné: 25-én: Csendes otthon. Magyar színes film. + Jégkirálynő. Szovjet színes film. Előadások kezdete: hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 óra.

Jószerencsét (Pécszabolcs): 19-20-ig: A varázsló. Magyar színes film. 22-23-ig: Toni, elment az eszed. Cseh színes film. 24-25-ig: Minden eladó. Lengyel színes film. 26-27-ig: Fehér farkasok. NDK színes film. Matiné: 25-én: Jégkirálynő. Szovjet színes film. + Csendes otthon. Magyar színes film. Előadások kezdete: hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 óra.

Puskín (Vasas II.): 20-21-ig: Az üljnyomat. Román film. 23. 25. A selyem nyomában. NDK színes film. 27-28-ig: Búcsúzás. NDK film. Előadások kezdete: 6 óra.

Május 1. (Vasas II.): 19-20-ig: Kötélánc. Angol film. 22-23-ig: Galileo Galilei. Bolgár-olasz színes film. 24-25-ig: Toni, elment az eszed. Cseh színes film. 26-27-ig: Hívó a férjem taláikára. USA színes film. Előadások kezdete: hétköznap 6, vasárnap 4, 6 óra.

Május 1. (Komló): 19-21-ig: Ha hallod a harangokat. Jugoszláv színes film. (16 év fölül). 22-25-ig: Ha... Angol színes film. 26-28-ig: Egy örült éjszaka. Magyar film. Matiné: 25-én: Rablók között. Szovjet színes film. Előadások kezdete: fél 4, fél 6, fél 8 óra.

Zrínyi (Komló): 20-21-ig: A holtak nem vendégek. NDK színes film. 22-23-ig: Milliódókat érő ember. Francia színes film. 27-28-ig: Horgász a pácban. Francia film. Előadások kezdete: fél 4, fél 7 óra.

Mecseknádásd: 21-én: Egy örült éjszaka. Magyar film. 24-25-ig: Magányos vadász a sziv. USA film. 28-án: Maga tesz nekem. NDK film. Előadások kezdete: hétköznap 7, vasárnap 5, 7 óra.

TV MŰSOR

Kedd: 8.05: Számítan-mértan. 9.25: Egység és vita a nemzetközi munkásmozgalomban. 9.55: Történelem (ált. isk. 5. oszt.). 11.05: Történelem (ált. isk. 6. oszt.). 11.55: Számítan-mértan (ált. isk. 7. oszt.). 13.10: Számítan-mértan (ált. isk. 5. oszt. ismétlés). 14.55: Történelem (ált. isk. 6. oszt. ismétlés). 16.40: Számítan-mértan (ált. isk. 7. oszt. ismétlés). 17.58: Hírek. 18.05: Tizen Tüliak Társasága. 18.55: Esti mese. 19.10: Jazzpódium 70. 19.30: Interjú dr. Horgos Gyula kohó- és gépipari miniszterrel. 20.00: TV-híradó. 20.20: Angyal kalandjai: Brenda arcképe (ismétlés). 21.10: Vita a labdarúgásról. Kb. 22.20: TV-híradó — 2. kiadás.

Szerda: 9.00: Európa expressz (ismétlés). 9.50: A sors embere Shaw történelmi játékának magyarul beszélő tv-filmváltozata (ismétlés). 15.53: Telesport: Ujpesti Dózsa—Jéna EVK labdarúgó-mérkőzés. 17.45: Kisfilm. 18.20: Hírek. 18.30: TeleimpeX. 19.00: Esti mese. 19.10: Nótaszó. — 19.25: Nők félórája... — Mit tud már a baba? 20.00: TV-híradó. 20.20: Hubay Miklós. Fiatal nők kékbén és pirospan. Tragédia egy felvonásban. (14. éven felül) 21.05: Tudósklub. Ifjúság. 21.55: TV-híradó — 2. kiadás.

Csütörtök: 9.00: Élővilág (ált. isk. 7. oszt.). 9.55: Számítan-mértan (ált. isk. 6. oszt.). 11.05: Kémia (ált. isk. 8. oszt.). 11.55: Földrajz (ált. isk. 7. oszt.). 14.00: Élővilág (ismétlés). 14.55: Számítan-mértan (ismétlés). 15.50: Kémia (ismétlés). 16.40: Földrajz (ismétlés). 17.58: Hírek. 18.05: Tizenöt perc nyár. — 18.20: A kisfilmek kedvelőinek. 19.00: Esti mese. 19.10: Radar. Ifjúsági érdekvédelmi műsor. 19.35: Téli képek. — Szovjet zenés összeállítás. — 20.00: TV-híradó. 20.20: Kockázat. (16.) Találkozás. 21.15: Lehotka Gábor orgoná. 21.40:

Család és társadalom. 3. Mert fél tőle... 22.20: TV-híradó — 2. kiadás.

Péntek: 8.05: Matematika (ált. isk. 8. oszt.). 8.25: Angol nyelv (középsk. I-II. oszt.). 9.05: Földrajz (ált. isk. 6. oszt.). 9.55: Magyar irodalom (ált. isk. 5. oszt.). 13.10: Matematika (ismétlés). 14.05: Földrajz (ismétlés). 14.55: Magyar irodalom (ismétlés). 17.25: Pedagógus továbbképzés. 17.55: Hírek. 18.00: Az ember élete. V. rész. 18.20: Tájak, városok, emberek. — 18.50: Esti mese. 19.00: Gazdaságpolitikai kérdésekről. A TV politikai tanfolyama. — 19.30: Madridi fesztivál. Filmsorozat. I. 20.00: Fekete, fehér — igen, nem? 3. közbont. Kb. 22.00: TV-híradó — 2. kiadás. 22.10: Vezényel: Karl Böhm.

Szombat: 9.00: Nótaszó (ismétlés). 9.15: A kockázat. (16.) Találkozás. (ismétlés). 10.10: Nők félórája. Mit tud már a baba? (ismétlés). — 10.40: Látványosság mindegyik. (ismétlés). 11.25: Tájak, városok, emberek. (ismétlés). 11.50: Öten a sok közül. Munkásörök premier-plánban. (ismétlés). 16.33: Muzsikai kisfilm a szerelés gépesítéséről. 16.50: Nézőink kedvére! Könnyű kis gyilkosság. (ismétlés). 18.20: Hírek. — 18.30: Muzsikáló képek. — 18.50: A TV-jelenti... 19.35: Cicavíz. 19.45: Székely Mihály. A sorozat 3. adása. 20.00: TV-híradó. 20.20: Köztünk maradjon... 20.25: Más lapra tartozik. Sajtókabaré I. rész. 21.30: Ha fiú lehetnék... Zalatnay Sarolta műsora. 21.55: TV-híradó — 2. kiadás. 22.05: Éjszakai előadás: Az országunk. Olasz film (16. éven felülieknek). 24.00: Jó éjszakai felnőttek! Üzenet a jövőből. Rajzfilmsorozat. (ismétlés).

Vasárnap: 9.08: Orosz nyelv-tanfolyam haladóknak. 9.35: Játsszunk Bábszínházati! 14.13: Francia nyelv-tanfolyam haladóknak. 14.40: Nótaszó. 15.00: Telesport: BVSC—FTC bajnoki jégkorong-mérkőzés. 17.20: Krupp és Krause NDK tv-filmsorozat. 4. Szétesnek a gyűrk. 18.33: Delta. 19.05: A világ térképe előtt. 19.15: Esti mese. 19.30: Magyar rajzfilmsorozat 3. Robotdirektor. 20.00: TV-híradó. 20.20: Ismerkedők. Kezretutak a szerelemben. TV-film. 21.25: Táncoljunk! — 22.05: TV-híradó — 2. kiadás.

MECSEKI Bányász

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs, Déryné utca 9. I. emelet 20. Telefon: 26-60 (városi szám). Üzemi telefonszámok: 22-60, 22-61, 22-62, 22-63. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat, Pécs, Hunyadi út 11. Felelős kiadó: Braun Károly. A Lapkiadó Vállalat telefonja: 15-32, 15-33, 21-60, 60-11. Készíti a Pécsi Szikra Nyomda, Pécs, Munkácsy Mihály utca 19. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJEZTI A MAGYAR POSTA. Előfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozóinak részére az üzemek bérszámfejtőinél. Nyugdíjasok és intézmények előfizethetik Pécsset, a Mecseki Szénbányák igazgatóságán, a pénzügyi osztályon, Pécs, Déryné u. 9. Előfizetési díj 24.— Ft. Másoknak évi 30 Ft 60 fillér. Index: 23.97.

Olvásóinkhoz!

Közöljük, hogy szerkesztőségünk címe megváltozott. Ez év elején átköltöttünk Pécs, Déryné utca 9., I. emelet 20. szám alá. Telefon-számunk: 26-60 (városi szám) és ezen a 22-60, 22-61, 22-62, 22-63-as mellékállomás.

Együttal felhívjuk olvasóink figyelmét arra is, hogy lapunk 1969. október 28-i számában meghirdetett

irodalmi és képzőművészeti pályázatunk határideje február 1-én lejárt. Többek kérésére azonban február 15-ig még elfogadjuk a pályaműveket.

Kérjük, hogy azokat új címtűnkre szíveskedjenek postálni.

Megismételjük pályázati felhívásunk lényegét.

Lenin születésének századik évfordulója alkalmából olyan verset, novellát, kisregényt, grafikai művet, faragást, fémdomborítást, és kisplasztikát várunk, amely a lenini eszmék megvalósulását tükrözi mai életünkben. Felszabadulásunk 25. évfordulóját is ünnepeljük ez évben. Szabad életünk változásait — eredményeit is, hibáit is — ábrázolja a pályázó művében.

Pályadíjak: versre 1. 1000 Ft, 2. 800 Ft, III. 600 Ft. Elbeszélésre és kisregényre: 1. 1400 Ft, 2. 1000 Ft, III. 800 Ft. Grafikai művekre, méretre való tekintet nélkül: 1. 1300 Ft, 2. 1000 Ft, 3. 700 Ft. Fából és más anyagból készült faragásra: 1. 1300 Ft, 2. 1000 Ft, 3. 800 Ft. Fémdomborításra és kisplasztikára 1. 1200 Ft, 2. 900 Ft, 3. 700 Ft.

Eredményhirdetés 1970. április 4-én.

VILÁG PROLETÁRJA EGYESÜLTJEI

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZENBANYÁK DOLGOZOINAK HETILAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM

Ara: 40 fillér

KEDD, 1970. JANUÁR 27.

A beruházásokat műszakilag magasabb színvonalon kell ellenőrizni

A Mecseki Szénbányák munkája a miniszteri értekezlet napirendjén

Január 16-án pénteken a Nehézipari Minisztériumban, miniszteri értekezleten vitatták meg vállalatunk tevékenységét.

A Mecseki Szénbányák igazgatóságának jelentését az 1968—1969-es munkáról Garamvölgyi János igazgató terjesztette be. A jelentés a gazdaságirányítás új rendszerében szerzett tapasztalatairól is számolt be, valamint a vállalat távlati elképzeléseit vázolta.

A minisztériumban megvitattott jelentés tükrözte a Mecseki Szénbányák gondjait is. Többek között rámutatott arra, hogy bányázatainkban nehéz a jó bányászokat megtartani, a más vállalatokhoz távoztak helyett pedig nagyon nehéz betölteni. Vázolta a beruházásokkal kapcsolatos nehézségeket is, majd rámutatott, hogy a különféle szervek által végzett igényfelmérések nem voltak pontosak. Ezért a múlt évben zavarok keletkeztek a

szénellátásban. Termelési terveinkről és lehetőségeinkről szólva közölte, hogy valószínűleg ez évben sem tudjuk kielégíteni maradéktalanul a szénigényeket. Értékesített szénben négy millió tonnát tudunk adni, reális számítások szerint.

Köztudott, hogy koksizolható szénből Európa szerte hiány van. Ezért a mi mecseki szénünkre fokozottabban van most szükség, gyakorlatilag korlátlan piaci lehetőségeink vannak.

A miniszteri értekezlet megvitatta a bányászok kereseti viszonyait is. Bányáinkban az évi átlagkereset egy főre számítva 31 888 forintot tett ki 1968-ban. Tavaly húszmillió forintot fordítottunk bérfejlesztésre, az idén pedig harmincmilliót fordítunk a részesedési alapról.

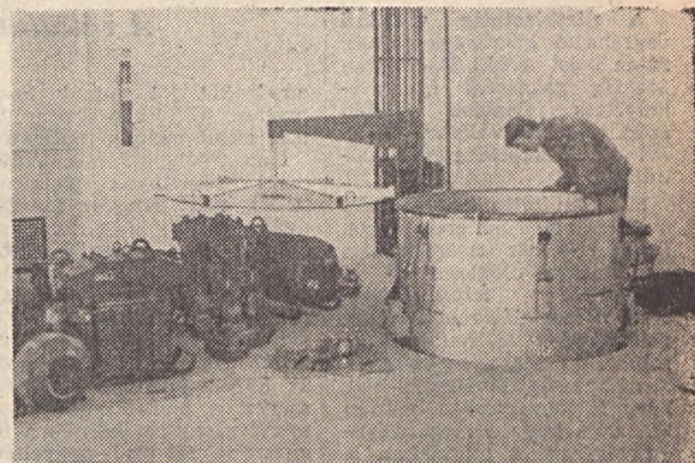
Az a tény, hogy a Nehézipari Minisztérium napirendre tűzte a Mecseki Szénbányák helyzetének megviz-

sgálását, azt mutatja, hogy nagy fontosságot tulajdonít a Mecsekben folyó bányászkodásnak. Erre utal az a tény is, hogy — bár bőven van javítanivaló a munkánkban és 1969. sem volt minden tekintetben eredményes vállalatunknál — mégis elismerően nyilatkozott rólunk a vitában a miniszter elvtárs. Az elismerő szavakkal együtt azonban rámutatott arra is, hogy a beruházások műszaki ellenőrzését magasabb színvonalra kell emelni a Mecseki Szénbányáknál.

Garamvölgyi János elvtárs, vállalatunk igazgatója a miniszteri értekezletről szólva elmondta, hogy távlati fejlesztési célkitűzéseinket tárgyalta az előterjesztés. Ezek közül a kapacitástartó beruházásokat, a termelési képességét szolgáló műszaki fejlesztési intézkedéseket tartjuk mi magunk is elsőrendűen fontosnak.

Gy. K.

Átadás előtt az újhegyi robbantóállomás

1968 őszén fogtak hozzá Újhegyen, a villamosüzem területén felépítendő robbantóállomás munkálataihoz az építési üzem dolgozói. 1969 közepére elkészült az épület, majd az év végére a szerelési munkák is olyan stádiumba jutottak, hogy felkérhették az Országos Bányaműszaki Felügyelőséget az állomás műszaki és technikai berendezéseinek felülvizsgálatára. Az OBF felülvizsgálata során néhány kisebb módosítást, illetve változtatást javasolt. Ezek megvalósításán most dolgoznak az állomás munkásai.

A sújtólég- és robbanásbiztos motorok és készülékek ellenőrzése három fázisban történik. 1. A villamosgépjavitó próbaterebenn folyó, a villamosgépek, műszerek, kapcsolók mechanikai működésének ellenőrzése. 2. Ugyancsak ott történik a burkolatok szilárdságának, állapotának, valamint a nyílászáró szerkezetek vizsgálata. 3. A robbantóállomáson ellenőrzik a villamosmotorok, kapcsolók robbanásveszélyes helyeken történő működtetésük alkalmaságát, megbízhatóságát. A vizsgálatok e harmadik lépését eddig a kutatási osztály területén — szabadban — felállított robbantókamrában végezték, a jelenleginél összehasonlíthatatlanul mostohább körülmények között. Például, télen nemcsak a felhasználásra kerülő gázt kellett állandóan melegíteni, de az ott dolgozók kezét is, hogy el tudják végezni munkájukat.

Az új állomás elkészültével azonban nemcsak a munkakörülmények változtak meg gyökeresen — mivel az épület tervezésénél figyelembe vették a már működő állomások, valamint az előző robbantóállomásnál dolgozók tapasztalatait, véleményét —, hanem sokszorosára növekedett a vizsgálatok eredményeinek megbízhatósága is. Ez pedig nem lényegtelen. (Elég, ha csak a közelmúltban történt répcelaki katasztrófára gondolunk.)

A közeljövőben üzembe helyezendő robbantókamrában, a bányában fellépő legrosszabb körülmények közötti állapot megteremtése közben tudják vizsgálni a készülékeket. Ezt azzal tudják elérni, hogy a régi robbantótér térfogata: 1 m³-re helyett, az új duplája, azaz 2 m³ lett. Ezenkívül: a régebbi robbantásoknál felhasznált metángáz és levegő keveréke helyett, a nagyobb reakcióra képes propán-butángáz és levegő keverékét alkalmazzák. Ez az ellenőrzési mód nemcsak biztonságosabbá teszi a vállalatnál használatban lévő RB—I-es kategóriába tartozó villamoskészülékeket, de lehetőséget biztosít az állomásnak a kőolajiparban használatban lévő RB—II-es készülékek vizsgálatára is.

Az épület terveit Plesz József építész tervezte, kivitelezését az építési üzem építőbrigádja végezték, míg a vizsgálatok elvégzését szellemes, ötletes és nem utolsósorban biztonságosságának megtervezése Répási Miklós gépészmunkáját dicséri.

Kapu L.

A polgári védelmi szervezetek korszerűsítéséről

A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszti Kormány határozata alapján a polgári védelmi feladatok ellátását a polgári szervezetek befeladatköze, illetőleg rendeltetés-szerű tevékenységük, valamint a célra létrehozott polgári védelmi szervezetek (szakszolgálatok, szakszolgálati alakulatok és önvédelmi alegységek) működtetésével kell megvalósítani.

E megfontolás alapján rendelkezett úgy a kormány, hogy a támadóerővel szembeni kollektív védekezés keretében a polgári védelem egyes különleges — békében működő szervezettel végre nem hajtható — szakfeladatainak ellátására az államigazgatás területén szakszolgálatokat, az üzemekben, intézményekben szakszolgálati alakulatokat és önvédelmi alegységeket kell szervezni.

Ennek megfelelően a polgári védelemnek a nagyhatalú támadóerővel szembeni védekezés megszervezése, illetőleg a támadás következményeként kialakult helyzetben a mentés, mentésítés és az ezzel összefüggő egyéb feladatok ellátását az államigazgatás területén a szakszolgálatok és szakszolgálati alakulatok működtetésével,

az üzemekben az önvédelmi szervezetek tevékenységével kell biztosítani.

Rendelkezések alapján az üzemekben, intézményekben — termelésük, illetőleg tevékenységük fontosságára figyelemmel — az államigazgatás területén szervezett szakszolgálatokkal azonos polgári védelmi szervezetek működtek. Az üzemekben létrehozott szakszolgálatok feladatait általában megegyeztetve az államigazgatási szakszolgálatokéval azzal az eltereléssel, hogy tevékenységüket szűkebb területen — mondhatnánk az üzem keretében belül — az önvédelem, illetőleg az önmentés érdekében fejtették volna ki. Így az üzem — annak ellenére, hogy

az üzem telephelye az államigazgatás területén fekszik — el volt határolva az államigazgatás területétől.

Ma már nyilvánvaló, hogy a rakéta-atomfegyverek alkalmazásának következményeként kialakuló nagyki-terjedésű és összefüggő kárterületen a mentés és mentésítés feladatait nem lehet az államigazgatás és az üzem területére megosztva külön-külön ellátni. Ennek megfelelően felmerült az igény, hogy egy-egy államigazgatási terület és e területen működő üzemek védelmével és mentésével kapcsolatos feladatok ellátására mind az államigazgatási, mind az üzemi vonalon azonos szervezete-ket kell kiépíteni. Ezzel az államigazgatási és üzemi polgári védelmi szervezetek együttes felhasználásának szervezeti feltételeit — amelynek szükségességéről az elmúlt években több szó esett — megteremteni. Az üzemekben tehát a polgári védelmi szervezetek korszerűsítése során

olyan jellegű szervezetek létrehozása került előtérbe, amelyek a mentés és mentésítés munkáiban az államigazgatási erővel együttesen képesek megfelelő tevékenységet kifejteni.

Ennek az igénynek megfelelően rendelkezett a polgári

védelem országos parancsnoka, amikor a szervezetek kialakítását a vonatkozó alapvető szabályokban rögzítette, hogy az üzemekben — figyelemmel a munkarendre, az üzem jellegére műszaki-mentő, egészségügyi és vegyi-védelmi szakszolgálati alakulatokat kell szervezni.

A szakszolgálati alakulatok mellett azonban szükség van olyan jellegű üzemi polgári védelmi szervezetek létrehozására is, amelyek az üzem polgári védelmének kiépítésével kapcsolatos szakfeladatokat helyi jelleggel valósítják meg. Ezért valamennyi üzemben, intézményben, hivatalban — függetlenül, hogy a szervek szakszolgálati alakulatokat hoznak létre vagy sem — a polgári védelmi feladatok ellátására önvédelmi alegységeket célszerű létrehozni.

A védekezés megszervezésével, valamint a mentéssel, mentésítéssel s.b. kapcsolatos különleges szakfeladatok ellátását csak korszerű szervezetek biztosításával lehet megvalósítani. Ezért a szakszolgálatok, szakszolgálati alakulatok és

önvédelmi alegységek létrehozása, illetőleg továbbfejlesztése igen fontos feladatot jelent a polgári védelem ellátásában közre-

működő polgári szervek, és polgári védelmi kötelezettségük alapján bevont állampolgárok számára.

A polgári védelmi szervezetek korszerűsítése során tehát mindent meg kell tenni azért, hogy a korszerű elveknek és követelményeknek megfelelő szervezeteket hozunk létre, amelyek minden vonatkozásban alkalmasak a reájuk háruló feladatok ellátására.

Vasasbányai dolgozó nyerte a kiváló vajúr vetélkedőt

Hét bányász 14 versenyzője részvételével rendezték a kiváló vajúr vetélkedő-sorozat vállalati döntőjét, 24-én a komló munkásszállón. Nagy érdeklődés előzte meg a versenyt, hiszen a legjobban szereplők komoly pénzjutalomhoz juthattak. Mint Rickert Antal, vállalatunk biztonságtechnikai főmérnöke előljáróban elmondta a verseny rendező szervei, a Mecseki Szénbányák igazgatósága, pártbizottsága, szakszervezeti bizottsága és KISZ-bizottsága az első helyezetteknek 5000, a másodiknak 4000, a harmadiknak 3000, a negyediknek 2000, az ötödik, hatodik és hetedik helyezetteknek pedig 1000—1000 forint jutalmat tűztek ki. A nyolctól tizenegyedik helyezettek pedig 3—3 nap jutalomszabadságban részesülnek. A fentiekben kívül a döntőbe jutott versenyzők, mindannyian megkapják a szakma kiváló dolgozója kitüntetését és a vele járó két heti fizetést, valamint 5 évig nem kell a kötelező baleseti vizsgán résztvenniük.

Az ismertetés után indulhatott a verseny. A zsűriben dr. Koncsag Károly, a KBF elnöke, dr. Bánki Nándor, a Mecseki Szénbányák Pártbi-

zottsága Ipari Osztály vezetője, Lombos Antal, a vállalati szakszervezeti bizottság munkavédelmi felügyelője és Klepach Otmár, a KISZ-bizottság titkára foglaltak helyet. Az előki teendőket dr. Koncsag elvtárs látta el.

Két csoportban rendezték a versenyt. Minden versenyző öt politikai és öt szakmai jellegű kérdést kapott. A megszerezhető maximális pontszám 1—1 kérdésre adott helyes válasz esetén 5 pont összesítésben tehát 50 pont volt. A helyezéseket a végső pontszám döntötte el.

Külön érdekessége volt a versenynek, hogy míg a versenyzők a feleletlen gondolkodtak, addig a közönségnek adtak fel szakmai kérdéseket és a helyesen felelők értékes könyvjutalomban részesültek.

Nagy izgalmak közepette ért véget a vetélkedés, hiszen az előzetes számítások azt mutatták, hogy alig alig van ponteltérés a versenyzők között. Végül miután a zsűri meghatározta a sorrendet, került sor az eredményhirdetésre. Az első helyet Gyuricza Pál Vasasbánya dolgozója szerezte meg 43 ponttal. A további sorrend így alakult: 2. Molnár Antal Kossuth-bánya 35 pont, 3.

Szűcs István Zobák, 33 pont, 4. Kardos Géza Kossuth-bánya, 5. Baranyai Tihamér Szabolcsbánya 25 pont, 6. Kiss István Pécsbánya 23 pont, 7. Buki Vilmos Vasasbánya 23 pont.

A verseny végeztével megkérdeztük dr. Koncsag elvtársat, hogy mint a zsűri elnöke, milyen benyomásokat tapasztaltatok szerzett a verseny folyamán.

— Mindig örülök, ha hasonló kezdeményezésekről hallok, illetve résztvehetek azon. A most véget ért vetélkedő szervezőit elismerés illeti, hiszen ez a hosszú ideje tartó versengés sok dolgozót mozgatott meg, szolgálván a bányászok politikai és szakmai fejlődését.

A zsűri másik tagja, dr. Bánki elvtárs a versenyzők felkészültségéről beszélt.

— Az ide eljutott 14 vajúr mind politikai, mind szakmai téren átfogó tudásról adott bizonyítást. Látszott, hogy sokat foglalkoztak a témával és igen jól felkészültek mindannyian. Akiknek most nem sikerült nyerniük, azok kárthatják magukat az 1970-ben hasonló módon rendezendő munkavédelmi vetélkedőkön.

Szabó

Jövedelmezőség, többletigények, pótműszakok

A pártbizottság vállalati végrehajtó bizottsága január 22-én ülést tartott. Bachmann Mátyás gazdasági igazgatóhelyettes jelentése alapján áttekintette a vállalat 1969. évi jövedelmezőségének alakulását.

Megállapította, hogy a múlt év szenttermelési eredményei alapján — bár az értékesítési mennyisége csökkent — jó árbevételt teljesítettünk. Nem a termelés mennyiségének növekedése, hanem a jó minőség hozta a jó bevételt. A mennyiségi lemaradás kell, hogy figyelmeztessen bennünk arra, hogy a megnövekedett igényeket tonnáknak is ki kell elégítenünk.

Dr. Bánki Nándor elvtárs a vita összefoglalójában megállapította, hogy a 30–35 ezer tonnás lemaradásunk pótolnunk kell az idén. Ezt annál is inkább meg kell tennünk, mert a megrendelők a le nem szállított szén miatti kötbérgényüket velünk szemben nem érvényesítették. A vb elismerően nyilatkozott az értékesítésben dolgozók jó munkájáról és kifejezte elismerését mindazoknak, akik a számvitel és az értékesítés területein dolgoznak.

A pártbizottság 1969. évi pénzügyi gazdálkodásáról Földvári Józsefné adott jelentést.

A jelentéseket a vb elfogadta.

Ezek után Schwarcz József, a pártbizottság propagandája és művelődésügyi osztályvezetője szóbeli tájékoztatást adott a pártoktatásról. Elmondta, hogy a most folyó oktatási évben 88 szeminarium működik 2434 hallgatóval, hat oktatási formában.

Nőtt a párttagok aránya a pártoktatásban: az elmúlt oktatási évben a hallgatók 70,7 százaléka volt párttag, most pedig 76 százaléka. A párttagság 60,4 százaléka vesz részt jelenleg a pártoktatásban. A propagandisták iskolázottsága és marxista műveltsége is emelkedett: a most működő pártoktatást 45,6 százaléka végzett marxista—leninista esti egyemet. Állami egyetemet és főiskolát végzett a propagandistáink 30,4 százaléka.

A pártoktatás anyagához öt témában dolgozott ki a propaganda és művelődésügyi osztály helyi anyagot,

A vállalati párt vb ülése

amelyeket jól tudnak hasznosítani mind a propagandisták, mind pedig a hallgatók.

Garamvölgyi János, a Mecseki Szénbányák igazgatója az Egyesült Magyar Szénbányák (EMSZ) igazgatói tanácsának múlt héten tartott üléséről számolt be a vb-ülésen. Tájékoztatta a vb-t arról, hogy az EMSZ az 1970. évi termelési kérdéseket vitatta meg. Elmondta, hogy az EMSZ jelenlegi ismeretel szerint a Mecsekéből 96 ezer tonnával többet kérnek a fogyasztók az első negyedéven. Jelenlegi erőnket és képességeinket reálisan nézve azonban mi nem tudunk többet ígérni 55, vagy eset-

leg 60 ezer tonnánál. Ha januárban teljesíteni tudnánk ebből a többletigényből nyolcezer, februárban 15, esetleg húszezer, márciusban is húszezer tonnát, ezzel bizonyíthatnánk, hogy komolyan akarunk segíteni a szénhiányon. Ha ezt pótműszakokkal teljesítjük, az erre kifizetendő bérek nem terhelik a részesedési alapot.

Érdemes lesz tehát szorgalmat, jó munkaszervezést, a meglévő gépek legjobb kihasználásával megadni az országnak amit kérünk. Dicsőrelog nyilatkozott az igazgató elvtárs Kossuth bányáról, ahol a legjobban szervezik a pótműszakokat

és a hétköznapi termelés is fellendült.

Markwart Károly, a vállalat szakszervezeti bizottságának titkára bejelentette, hogy a kollektív szerződés módosítását és kiegészítését az új helyzetnek megfelelően végre kell hajtani. Ezért a már kész módosítás szövegét vitára bocsátják, kikérik a dolgozók véleményét. Javaslata szerint ez a vita akkor lesz gyümölcsöző, ha brigádokban tárgyalják meg a tervezetet. Ezzel el lehet érni, hogy már február 15-én az igazgató és az szb. aláírják a módosított és kiegészített kollektív szerződést. (A javasolt módosítást a Mecseki Bányásban is közölni fogjuk.)

Műszaki tanácskozás

Tovább kell enyhíteni a szénhiányon!

Gyenge a gépkihhasználás, nincs elég munkaerő, szorgalom és szervezés kell!

Január 21-én, szerdán műszaki tanácskozást tartottak az igazgatóságon. Jelen voltak az üzemvezetők, osztályvezetők, a politikai munkások.

Garamvölgyi János igazgató megnyitójában kérte a vállalat műszaki és gazdasági vezetőit, hogy érjék el a szenttermelés mennyiségi növekedését, mert a szükségletek ezt megkívánják.

Az 1969-es gazdasági évet értékelve Pozsgay Károly műszaki igazgatóhelyettes ismertette a termelési adatokat. Ezek szerint 83 ezer tonna többlettermelést produkáltunk a múlt évben, ez azonban egyáltalán nem volt elég ahhoz, hogy a velünk szemben támasztott igényeket kielégítsék. Jobb munkaszervezéssel többet tudunk volna adni. Az önköltség jól alakult. Egy tonna feketeszen 312,3 forintba került a vállalatnak. Nyereségtervünket teljesítettük, mégsem lehetünk megelégedve saját munkánkkal. A telje-

sítmények nem a kívánt mértékben alakultak. Erőteljesen tette szövé, hogy a meglévő gépeink kihasználtsági foka mindössze 54 százalékos. Jók a rakodógépek, de nem használják őket, ugyanakkor tovább rendeljük az újakat. Négy millió 50 ezer tonnánál is jóval több szén kitermelését vállaljuk az idén, de ez kevés, ennél jóval többet is el tudnánk adni, mert van rá igény.

Üzemi gázkitörési csoportokat hoz létre az igazgatóság — jelentette be a műszaki igazgatóhelyettes, hogy még eredményesebben küzdjünk a gázkitörésveszély elhárításáért.

Munkaerőgondjainkat is felvetette és felhívta a vezetők figyelmét arra, hogy belső szervezéssel igyekezzenek a helyzeten javítani, ugyanakkor azonban nem mondunk le a toborzásról sem. Figyelmeztette a műszaki és a gazdasági vezetőket, hogy ha a létszámhiány 7–8 szá-

zalékos marad a jövőben is, akkor 7–8 százalékkal kell mindenütt túlteljesíteni a tervet.

Bachmann Mátyás gazdasági igazgatóhelyettes hangsúlyozta, nem szabad figyelmen kívül hagyni a gazdasági tevékenységet sem. Az előregedési tendencia ellen-súlyozására számos bér- és szociális intézkedést tervez a vállalat. Nagy erőfeszítéseket tesznek a kifizethető nyereség összegének további növelése érdekében is. Ha a terveket jól teljesítjük, 1971 tavaszán 15 millió forinttal többet oszthatunk szét mint az idén.

Markwart Károly szb-titkár bejelentette, hogy a kollektív szerződés módosítását február 15-ig hajtják végre. Kérte a jelenlevőket, hogy a kiváló dolgozó cím odaítélésére érdekében végezzék el a brigádok értékelését és a szocialista brigádok eredményeit.

Filmek Leninről

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
			12					13	
14			15	16			17		
18			19				20		
21			22	23			24		25
26			27	28					29
	30		31			32	33		34
35			36				37		
		38	39			40			41
42			43	44	45		46		47
48									

Lenin életével sok film foglalkozott. Rejtvényünkben néhány filmcímét rejtettünk el a vízszintes 1., 48., a függőleges 1., 17. (folyt. függ. 9.) és 23. (fordítva) soraiban. Beküldendő e sorok megfejtése 1970. február 4-ig.

A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

VÍZSZINTES: 11. Nem mögé. 12. Kovadarab. 13. Bátor. 14. Orrocska. 16. Budapest része. 17. A komor. 18. Folyó az NSZK-ban. 20. GPE. 26. 10. 28. Mint vízsz. 11. 29. Növény része. 30. Lop. 37. Éber. 39. Személyét. 41. Kalauz nélküli. 42. Helyhat. rag. 44. Bot. 47. Mint függ. 42.

FÜGGŐLEGES: 2. Tüzet szüntető. 3. Lefelé figyel. 4. Tiltó szó. 5. Csen. 6. Kémiai úton tovább nem bontható anyag. 7. Jugoszláv város. 8. Gazdasági Tanács. 10. Szomszéd állam pénze. 15. Német kettős magánhangzó. 19. Szidásban részesít. 20. Kettős mássalhangzó. 24. Tulajdonsághordozó. 25. KAA. 27. Kerti számszám. 31. Fizikai mérték. 33. Nem igazi. 34. Hangtalanul lát. 38. Ipari növény. 40. Hely — németül. 41. Kerület rövidítése. 42. Helyrag. 43. Mutató szó. 45. Kicsinyítő képző (ford.). 46. Azonos magánhangzók. 47. Mint függ. 42.

Juhász Károly

Gyarapszik a kertszövetkezet

A komlói kiskert szövetkezetnek több száz bányásztagja van. Most további létszámnövekedésre nyílt lehetőség, mert újabb kilenc hold földet kapott a társulat. A területet felelték 100–200 négyszögletes parcellákra. A jelentéseket február 15-ig fogadják el a vezetésektől. Az érdeklődőket Németh Rezső kertszövetkezeti elnökhelyettes (Komló, Ságvári utca 6.) tájékoztatja a részletkérdésekről.

A kiskert művelői bizonyára örömmel nyugtázzák azt is, hogy a terület közel van a városhoz, a Pécsi út mentén, Kőkőnyös felett és a haszonbérleti díj (négyzetméterenként 50 fillér) egészen elenyésző. A társulatba nemcsak bányász foglalkozásúak vesznek fel, hanem mindenki! Az igényeket a jelentkezés sorrendjében elégítik ki.

LENIN

A szovjetország villamosításáért

jelentőségű az egész kommunista világmozgalom számára.

1920 elején a Vörös Hadsereg győzelmet aratott az intervenciók és a belső ellenforradalom fölött, úgyszólván minden fronton. Az ország ismét békés lélegzettelhez jutott, Lenin, a bolsevikok pártja azonnal átállította az erők nagy részét a gazdasági építésre, a közlekedés, a tüzelőanyag-termelés és más döntően fontos gazdasági ágak helyreállítására.

A gazdasági építés tervének kidolgozása sürgetően követelte a párt következő kongresszusának összehívását. E kongresszus fő célja az volt, hogy meghatározza a háború frontjain vívott harcokról az egész népgazdaság helyreállításáért és fejlesztéséért vívott harcra való áttérés útjait, módjait és intézkedéseit.

Már a párt IX. kongresszusán, amikor a háború még nem fejeződött be, kitűzte Lenin az ország újjászülésének feladatát. Utmutatásai alapján a kongresszus megtárgyalta az egységes gazdasági terv kérdését, amelyben a fő helyet a népgazdaság villamosítása foglalta el.

Lenin a nyomoron és pusz-

tuláson át is látta a szovjetország egyszerű jövőjét. Mélységen hitte, hogy a szovjet rendszerben az erők kimeríthetetlen forrása rejlik, a katonai győzelmek, valamint a szocialista építés számára egyaránt.

Lenin rámutatott, hogy a szocializmus és a kommunizmus építéséhez feltétlenül fejleszteni kell a nagyipart, és villamosítani kell az országot. „A kommunizmus egyetlen szovjethatalom, plusz az egész ország villamosítása” — mondotta.

Szovjet-Oroszország ellen-ségei akkor azt állították, hogy a bolsevik párt és a nép nem bírkozhatsz meg a nehézségekkel, hogy semmiféle villamosításról nem lehet szó. Még Herbert George Wells, a nagy angol író, sok fantasztikus regény szerzője sem tudta felfogni Lenin nagyszabású elgondolását. 1920-ban Moszkvában járt, beszélgetett a szovjet kormány fejeivel és Lenint „kremli álmodozónak” nevezte. A bátor lenini villamosítási tervben nem látott mást, csak „villamosítási utóplát”. „Jöjjön el ismét tíz esztendő múlva és nézze meg, mit tesz Oroszország ez alatt az idő alatt”, mondotta akkor neki Lenin.

1920 elején Lenin kezdő-

ményezésére bizottságot hívtak létre az ország legnagyobb tudósai és legjobb mérnökei részvételével; a bizottság élén akkor a párt legrégebbi tagja, G. M. Krzsiszanovszkij állt. Arról, hogyan irányította Lenin ennek a bizottságnak munkáját, sok levél és feljegyzés tanúsodik. E feljegyzések G. M. Krzsiszanovszkijtól, R. E. Klasszontól, A. V. Vintertől és más nagy tudósoktól származtak. Előirányozták, hogy 10–15 év alatt felépítenek 30 nagy villamos erőművet, 1920-hoz képest a villamosenergia-termelést több mint 17-szeresére növelik és az általános ipari termelést csaknem 15-szöröseré.

Lenin ezt a tervet a párt gazdasági munkája alapjának, második programjának tekintette. A lenini villamosítási terv megvalósítását már akkor megkezdték, a gazdasági pusztulás és a külső, valamint belső ellen-ség ellen vívott harc éveiben. Mennyire örült Iljics, amikor jelenlétében a kis Kasino faluban, Moszkva közelében kigyúltak az első villanykörtek, amelyeket a nép Lenin iránti szeretetből „Iljics lámpáinak” nevezett el.

A tervet a legrövidebb idő alatt valószínűleg meg. S amikor Wells újra a Szovjetunióba utazott, 1934-ben saját szemével győződhetett meg arról.

1920-ban az imperialisták utolsó támadását is visszaverték. A polgárháború a nép világtörténelmi jelentőségű győzelmével végződött. A kommunista párt — élén

Leninnel — okosan és bátran vezette az országot a polgárháború minden megpróbáltatásán át. A békés gazdasági építés útján azonban újabb gigász nehézségek támadtak.

A gazdaság tönkremenet, az ipar csupán egyhated részét termelte annak a csekély termékmennyiségnek is, amelyet a háború előtti időben adott az országnak. Különösen nagy kárt szenvedtek a vállalatok azokban a körzetekben, ahol a fehér-gárdisták és a külföldi betolakodók garázdálkodtak. Fűtőanyag és nyersanyag hiányában a legtöbb vállalat megszüntette a munkát. Egy lélekre számítva, egy kilogrammnál is kevesebb nyers vasat és egy méternél is kisebb mennyiségű pamutszövetet állítottak elő. Megbénult a vasúti közlekedés. A munkások a városokban éheztek.

Az ország e nehéz pillanatában új erővel mutatkozott meg Lenin bölcsessége. Bátran javasolta, hogy a párt és a szovjet állam hajtson végre határozott fordulatot a gazdaságpolitikában. Az új gazdaságpolitika (NEP) továbbfejlesztése volt a szocialista gazdaság alapjaira vonatkozó tervnek, amelyet Lenin még 1918-ban „A szovjethatalom soron következő feladatai” című broszúrájában vázolt fel.

Lenin megvilágította, hogy a helyreállítást a mezőgazdasággal kell kezdeni, mert ez egyáltalán nem elégíti ki az ipari központok kenyér- és nyersanyag-szükségletét.

Lenin üdvözölte a magyar és a bajor tanácskörtársaságok megalakulását (1919 tavaszán), támogatta a magyar forradalom vezetőjét: Kun Bélát, a német munkásmozgalom vezető személyiségét: Clara Zetkint, Franz Mehringet, valamint más országok proletárforradalmárait is.

Különös gondot fordított a nemzetközi kommunista mozgalom egységének erősítésére. Állandóan figyelemmel kísérte a kommunista és szocialista pártok helyzetét és fáradszónálkül tömörítette bennük a valóban forradalmi elemeket, de ugyanakkor bírálta a marxizmus mindenféle eltorzítását és elszakítását. Szükségesnek látta, hogy fejlessze a kapcsolatokat a kommunista és nem kommunista dolgozók között, hogy tájékozottabb egymást a helyzetről és tevékenységükről s ó maga rendíthetetlenül valóra váltotta ezt.

Hogy a különböző országok kommunista pártjainak fiataljaival megismertesse az orosz kommunista tapasztalatát, átadja nekik ezt a tapasztalatot, 1920-ban megírta a „Baloldaliság” a kommunizmus gyermekbetegsége című munkáját, amelyben megvilágította a bolsevik párt létrehozásának, fejlődésének, harcának és győzelmének történetét.

A bolsevik párt fejlődött és megerősödött — írta Lenin — a nyílt oportunisták, mensevikok, eszterek és a munkásosztály más ellen-ségei, és a marxizmus ellen-ségei ellen vívott harcban. A

Ez történt a héten

Nagy sikerű pártnap — 25 éves találkozó Termelési tanácskozások, párttaggyűlések

Zsúfolt heti programról számolhatunk be a pécsi bányászati mozgalmi vezetői az elmúlt hét értékelésénél és a következő napok tennivalóiról, rendezvényeiről. Íme:

Gyöző Jenő, a szabolcsbányai pártbizottság titkára:

— Bányászunknál folytak a párttaggyűlések, amelyek elsősorban az üzem termelési problémáit tisztázták napirendre. Értékeljük az elmúlt évi tevékenységünket, és azokat a feladatokat vitatjuk meg, amelyek a mai helyzetben ránk hárulnak a pótműszakok tekintetében, a termelékenység emelése érdekében. E héten január 28-án, szerdán délelőtt végrehajtott bizottságunk tartott ülést, amelyen egyrészt a pártbizottság munkatervét, másrészt az üzem szakszervezeti bizottságának elmúlt évi munkáját tűzzük napirendre. Be kell számolnom arról a nagyszerű pártnapról, amelyet január 23-án, csütörtökön tartottunk üzemünkben. Mintegy ötszáz hallgatója volt. Nagyszerű előadót kö-

szönthettünk körünkben Barati Józsefnek, a Hazafias Népfőnt Országos Tanácsa titkárnak személyében. Előadásában bel- és külpolitikai kérdésekkel foglalkozott. Külpolitikában főleg a német kérdést emelte ki. Belpolitikai helyzet értékelésénél elsősorban a szénbányászati kapcsolatos kérdéseket tisztázta a párt központi vezetőségének legutóbbi határozata szellemében. Közösnek mondott a szabolcsi bányászoknak azért a 2500 pótműszakért, amelyet az elmúlt év negyedik negyedében teljesítették és a további aktív hozzájárulásukat kérte a szénhiány enyhítése, a vállalati feladatok teljesítése érdekében. Értékelve a pártnapot azt kell mondanom, hogy rendkívül jónak tartották dolgozóink, és főként az őszinte hangnemtől és az amellyel gazdasági problémáinkat, az érdekeiket, a részeseit alappal kapcsolatos problémákat érintelték.

Varga János, Szabolcsbánya szakszervezeti bizottságának titkára:

— Egyik legfontosabb tennivalóként kezeltük a kollektív szerződés módosítására vonatkozó javaslatok összegyűjtését, amelyet január tizenötödikével el is juttattunk a vállalat szakszervezeti bizottságához. Készültünk a február 5-i, csütörtöki termelési tanácskozásra, amelynek napirendjén az 1969. évi eredményeket és az 1970-es év feladatait is értékeljük, és megvitattuk a legalapvetőbb tennivalókat. Ugyancsak ez alkalommal értékeljük a szocialista brigádok vállalásainak teljesítését, és kiadjuk eredményeik alapján a kiváló dolgozó kitüntéseket is.

Czukur János, Vasasbánya szakszervezeti bizottságának titkára:

— Bizottságunk a január 23-i, szerdai termelési tanácskozás előkészítésén dolgozik. Szeretnénk értékelni az alkalommal üzemünk 1969. évi munkáját, és az 1970-es év feladatait. Ugy készítjük elő a termelési tanácskozásunkat, hogy előzőleg, már műszaki konferencián, a csa-

patvezetők és bizalmiak bevonásával ezt a napirendet megvitattuk. Feltétlenül szólnunk kell arról a rendezvényről, amelyet hazánk felszabadulásának 25. és Lenin születésének 100. évfordulója tiszteletére, az MSZMP vasasbányai csúcsvezetősége, a Vasas-területi pártszervezetek, Vasasbánya mozgalmi szervei készítenek elő. Erre a 25 éves találkozóra azokat a Vasasbányáról elkerült egykori bányászokat hívjuk meg, akik innen kerültek funkcióba, akik tőlünk mentek nyugdíjba. Mintegy 80-100 vendéget várunk. A csertetői emléktúra után 15 órákor ünnepi ülést tartunk, ahol méltatjuk az elmúlt 25 év eredményeit. Ennek előkészítése szinte naponkénti feladatokat ad számunkra. A rendezvényvel az a célunk, hogy a tőlünk elkerültek újból előjűjenek egykori munkahelyükre, ismerkedjenek meg mai életünkkel. Megemlíteném még az elmúlt hét elején tartott rendkívüli szakszervezeti bizottsági ülést is, amelyen egy bonyolult problémában, egy balaszt ügyében kellett vizsgálat eredményét ismertetni és a döntést meghozni.

Gloek József, Pécsbánya szakszervezeti bizottságának titkára:

— Legfontosabb tennivalónk a termelési tanácskozások jó előkészítése, amelyet a termelő-körlet 28-án, szerdán tart, és a külszínek is. Az előkészítő körlet pedig február 1-én, vasárnap tartja. Külön kell szólni arról, hogy az előkészítő körlet vezetői erre a termelési tanácskozásra elkészítik azt az előterjesztést, amelynek témája a szocialista körlet cím és annak feltételei. A napirend mindenütt az elmúlt év értékelése, és az idei esztendő feladatai. Ugyanakkor itt értékeljük a szocialista brigádok munkáját, és átadjuk a kiváló dolgozó kitüntéseket. Üzemünkben folytak a pártalapszervezetek taggyűlései is ezekben a napokban, ahol szintén a termelési feladatok szerepelnek a napirenden. A szakszervezeti bizottság ezennel foglalkozik a kollektív szerződés előkészítésével, eddig egy beérkezett javaslatot, több nem volt, továbbítottunk a vállalat szakszervezeti bizottságához.

CS. M.

„Fegyver a kézben, jó fegyver...”

Január 22-én délután a pécsbányai párt-házban tartotta meg éves kiértékelő gyűlést a Munkásör zászlóalj I. százada.

— Mielőtt rátérnék a kiképzés értékelésére engedjék meg hogy a magam és az elvtársaim nevében köszönetemet fejezzem ki az üzemek párt-, és gazdasági vezetőinek, munkánk erkölcsi és anyagi támogatásáért. Ugy érezzük, sokat fejlődött gazdasági vezetőink részéről a munkásaink megbecsülése — kezdte beszámolóját Szvacsina János századparancsnok.

— Az 1969. kiképzési évet értékelve elmondhatjuk, hogy századunk a kiképzési programot maradéktalanul végrehajtotta. A foglalkozások levezetésére a parancsnokok jól felkészültek, a módszerben még akad azért javítani való. A foglalkozásokon a munkásör elvtársak aktivitása jó, kirívó fegyelmezetlenség nem történt.

A továbbiakban a beszámoló ismertette a lövészetek eredményeit, a karhatalmi kiképzés területén elért eredményeket, a fegyverek karbantartásában végbement változásokat. Szólt a foglalkozások nyilvántartásának vezetéséről, a belsőrendtartásról és a közrendvédelmi szolgálatok problémáiról.

Beszámolójának második részében ismertette az 1970. I. félévi kiképzés fő feladatait. Így a karhatalmi, lökiképzés, alaki foglalkozás, közrendvédelem, politikai foglalkozás, vegyvédelmi foglalkozás, elsősegélynyújtás, híradás és tereptan foglalkozások kiképzési anyagát. A továbbiakban elmondta az elkövetkező foglalkozások menetrendjét.

— Kedves Elvtársak! A kiképzés kiértékelésének végéhez értem, megköszönöm a párt, a társadalmi szervek és gazdasági vezetőink támogatását. Kérem, hogy a jövőben is segítsék munkánkat. Külön köszönetemet fejezem ki a század személyi állományának, parancsnokainak, hogy odaadó és lelkiismeretes munkájukkal elősegítették a kiképzési év sikereit. Az 1970. kiképzési évhez pedig sok erőt és egészséget kívánok — fejezte be értékelését a századparancsnok.

Az ünnepség második részében sor került a kiváló munkásörök kitüntetések átadására.

„Kiváló parancsnok”-i kitüntetést kapott az 1969-es kiképzési év eredményei alapján Hell László rajparancsnok.

„Kiváló munkásör” kitüntetést kapott: Haág József anyagi szolgálatvezető, Rónai József szakasz pk. helyettes, Berki Benedek rajpk., Metelka Károly, Müller Antal és Pánovics János munkásörök.

A zászlóaljparancsnoki dícséretben és jutalomban részesült Szvacsina János szdpk. Bérces Ferenc, Farkas János, Kengyel Ferenc és Metelka Antal munkásörök.

Zászlóaljparancsnoki dícséretet kapott: Gyurkó Ferenc, Horváth János, Schmidt Károly és Triebel Lajos munkásör.

Századparancsnoki dícséretet és jutalmat kapott: Horváth János, Rezsek György, Schreer János, Török Pál és Varga Lajos munkásör.

A századgyűlés vidám családi vacsorával fejeződött be.

A szocialista brigádok és műszaki patronálóik évről-évre feladatai

Ritka alkalom, hogy a politikai és gazdasági kapcsolatok, valamint az érzelmi kötődések ily elmélyült trian-gulumba futnának össze, mint most, az 1970-es évben hazánkban. A harmadik öt-éves tervünknek az utolsó évét zárjuk, megalapozva egyben a következő tervidőszak fundamentális elemeit, ünnepljük népünk és hazánk szocialista szabadságának 25. évfordulóját, egyben pedig nagy géniuszunk, Lenin születésének 100. évfordulóját. Ezért úgy illik, hogy a szocialista brigádmozgalomban, ahol eddig is különös tisztelet övezte a politikai és gazdasági élet világító és útmutató határköveit, most is e nagy eszmékhez, nagy célokhoz igazodjanak a kicsi bár, de nélkülözhetetlen egységek, a szocialista brigádok ünnepi tervet és ünnepi megmozdulásai.

Nem is volna méltóbb ajándék hazánk számára, mint az eddigi felajánlások tartalmi színvonalának javítása, amely egyben a harmadik öt éves tervünk sikeres befejezését, mindannyiunk boldogulását is elősegítené.

Tartson a brigád önértékelést, hogy mindent összevetve, méltónak ítéli-e magát a szocialista brigád cím-, oklevél-, bronz-, ezüst-, arany-plakett (amelyért versenyzett az elmúlt évben) elnyeréséhez.

Ezt az önértékelést írják be a brigádnaplóba utolsó bejegyzésként, függetlenül attól, hogy a külön értékelőbizottságnak majd mi lesz a véleménye a brigád munkájáról. De ezt az önértékelést feltétlenül követelje meg a szakvezetés már csak azért is, (mert nevelőcéllatú az intenció), hogy a brigádok hozzászólójának önmaguk és munkájuk értékének reális felfogásához.

Es tegyük fel bátran (sőt igazságosan) az alábbi kérdéseket is a brigádunk és patronálójának:

Hogyan járult hozzá a brigád, a szocialista brigád,

konkrét formában az üzem, üzemszám, vagy telep gazdaságfejlesztéséhez?

Milyen takarékosági eredményeket ért el?

Hogyan alakult a brigádban a munkafegyelem?

Mit tettek a munkavédelem területén?

Miben nyilvánult meg az önálló gondolkodás szelleme? Mennyiben segítette az üzemet, részleget, a lakóhelyet a brigádok társadalmi munkája?

Kulturális fejlődés tekintetében felmutatható-e valami eredmény a brigádoknál és miben realizálódik ez?

A politikai fejlődés miben nyilvánult meg?

Iskolavégzés, tanfolyam volt-e és milyen eredményel?

Beteglátogatás, családlátogatás történt-e a brigád, a patronáló vagy a részlegvezető stb. részéről?

Miben nyilvánult meg konkrétan a patronáló tevékenysége, vagy az üzemszám segítségére, törődésére?

Általában erősödött-e a kollektív szellem, a szocialista közösségi szellem, s ha

igen, miből lehet ezt megállapítani?

Van-e olyan eredmény is, amely előre nem volt betervezve, de a brigád munkája révén létrejött?

Mindzeket persze az önértékelésnél is figyelembe kell venni és eszerint kell megítélni, hogy a brigád tevékenysége elegendő volt-e a következő szocialista brigád-cím elnyeréséhez.

A brigádok eredményeit azonban nem egymáshoz, (más brigádok jó, vagy rossz működéséhez), hanem a saját maguk korábbi eredményeihez, az elmúlt évi politikai, kulturális, gazdasági eredményesség stb. színvonalukhoz kell viszonyítani.

Végül pedig, tekintettel a közeli kettős jubileumi ünnepségre, már most tegyék meg a brigádok az 1970-es évi vállalásaikat. De ne csak általánosságban. Konkrétan, mérhetően, bizonyíthatóan, kézzel foghatóan.

Nem a sok pontban kell megnyilvánulnia a jó vállalásnak. Három, négy tétel is elegendő, ha az reális és nemcsak színes erőfeszítés.

Csikós Ferenc

Cservonográdi tudósítás

Élénk nap volt, mint mindig

Az első műszak bányászaival frissen lépdelt egy zömök középkorú férfi. Külsőleg semmiben sem különbözött a többiekétől. Csak miután beszéltünk vele, tudtuk megérezni, mennyire tisztelik ezt az embert. A bánya szakszervezeti bizottságának elnökét, Abakumov Leonyid Miroscsenkót, itt mindenki ismeri. Eppen körülvették őt azok a bányászok, akik most fejezték be műszakjukat. Elmesélték neki, hogy a kettős körletben megnövekedett a levegő nedvességtartalma és rosszabbodtak a föld alatti utak. És, hogy ez ügyben jegyzőkönyvet vettek fel. (Meggjegyezzük mellesleg, hogy a bizottságra itt több, mint 200 társadalmi ellenőr ügyel. Bármilyen szabálysértés megsvntetésére, avagy jelentést tesznek erről a bánya pártbizottságának.)

Miroscsenkó eredetileg az állandó üzemi tanácskozásnál az új tervek iránt akart érdeklődni, de most úgy döntött, leszáll a munkahelyre megnézni. Ott, a föld alatt, megkereste Mihail Szárajevot, a mestert, s vele megtanácskozta, miként lehetne a legjobban felszámolni a hiányosságokat. Ezután Miroscsenkó elment a csapatához, hogy Ukrajna érdemes bányászatól, Vlagyimir Pihterovtól sikereik iránt érdeklődjön. Ez az egybejórított kollektíva naponta 1400-1500 tonna kokszolható szenet termel. V. I. Lenin születése 100. évfordulójának méltó megünneplésére készülve a Pihterov-brigád meg akarja javítani műszakeredményeit.

A munkahelyre kiszállva, Miroscsenkó a bánya igazgatójához, V. Supenykóhoz ment. Mi éppen Önt várjuk — mondta az igazgató. Távirat érkezett Cservonográdból.

Gyerünk, előbb tárgyaljuk meg a kettős körletben uralkodó állapotokat — mondta Miroscsenkó a távirat elővása után. — Fenntartókat kell odaküldeni a munkásoknak pedig holnaptól gumirozott munkaruhát kell kiadni.

És csak azután tértek vissza újra a táviratra, miután az igazgató megtette a kettős körlettel kapcsolatos intézkedéseket.

Az abakumi munkaversenyben állanak a Lvov-Volinszki szénmedence 3. sz. „Velikomosztovszkaja”-bánya bányászai. Az első félévi munkaterjedmények alapján Abakumov-bánya volt az első. A bánya kollektívája határidő előtt teljesítette tervét és terven felül 80 ezer tonna szenet adott. Megnövekedett a munkateljesítmény. 127 ezer rubel terven felüli nyereséget hoztak. Most a barátok megemlézték a táviratban, hogy itt az ideje az első nyolc hónap eredményeinek összegezésére. Elhatározták, egy nyolcfős delegáció elküldését, amely összeveti az eredményeket, s egyúttal megismerkedik „Velikomosztovszkaja”-bánya legjobb csapatainak munkájával, és átveszi az értékes tapasztalatokat. Anatolij Szuvorov mérnöknek azt javasolják, tanulmányozza a medencében a legmagasabb teljesítményt elért legjobb kollektív munkamódszerét. Alexandr Filucsa-kov vágathajtónak feladata volt megismerkedni az új „TOR” nevű kombájn kezelési módjaival: ugyanis ezt a kombájn-típust Abakumov-bánya is rövidesen megkapja.

Ebéd után Leonyid Miroscsenkó a pártbizottsági ülésre siet. A vágathajtócsapatok szocialista vállalásainak teljesítését értékeli. Az ülésre meghívatás kaptak a bányamester, csapatvezetők, osztály- és körletvezetők, körleti pártszervezeti elnökök és a szakszervezeti csoportvezetők. Az egybegyűltek megalapították, hogy a vállalásokat sikeresen teljesítik. A legjobb kollektívák, mint például Anatolij Zaszvszki, Vlagyimir Pihterov és Iván Buhijárov csapatok az év elejétől terven felül már több, mint 50 000 tonna szenet adtak.

A bánya pártbizottsága megtárgyalta azt a kérdést is, hogy miként készülnek fel az iskolai évre a bánya éliskolái. Ezekben az iskolákban az elmúlt évben a példaképek munkamódszerét tanulmányozta 166 bányász. Tanulmányozták Iván Zincsenkó, a Szocialista munka hőse, a Lenin-rend tulajdonosa csapatának munkamódszerét. Erre az oktatásra vágathajtók érkeztek Karanandából, a Kuznyeck-medencéből, Vorkutáról. Ebben az évben az iskolák programjába olyan kérdést vettek fel, mint: V. Pihterov csapata munkamódszerének tanulmányozását.

Az ülést bezárva a bánya pártbizottságának titkára közölte a megjelentekkel, hogy a legközelebbi értekezleten megtárgyalásra kerül a lakás- és jóléti bizottság jelentése a téli felkészülésről.

Este barátaival, Alexej Misznyikov igazgatóhelyettesével és Iván Goncsarov szállításvetetővel — akik szintén a pártbizottság tagjai —, Miroscsenkó elment a munkásifjúsági iskolájába, ahol 331 bányász tanul. Sokáig elbeszélgettek az iskola igazgatójával, Nagyevszda Zaklebinával, társaként saját tanulóikat illetően és megérdeklődtek, nem kell-e valamilyen segítség Zajnyeva fogadták őket az osztályban. Néhányan panaszkodtak, kevés az idő ahhoz, hogy az ember tanuljon is, dolgozzék is. Leonyid Miroscsenkó az elégedetlenekeket biztatgatva mosolyogva mondta: vegyetek példát saját munkatársatokról, Viktor Majorovtól. O nemrég fejezte be ezt az iskolát, most pedig — a polittechnikai intézet esti tagozatának hallgatója, ugyanakkor a városi tanács munkásküldötteinek tagja. Ismerjék be, sok a tennivalója. De, amint látjátok, ő nehézség nélkül viseli a „túlterheléseket”.

Az iskolából távozva Leonyid Miroscsenkó és barátai benéztek még a kultúrházba: az öntevékeny művészi bányász-kollektíva a Lenin születésének 100. évfordulója tiszteletére rendezendő területi kultúrversenyre készül. A palota ablakai élesen ki vannak világítva. Művészeteket csiszolják az énekesek, a vonószekerek, a táncgyűttes és az öntevékeny gyermekkollektívak.

Itt megtalálták a pártbizottság tagját, a kulturális tömegmunkával foglalkozó bizottság elnökét, Anatolij Horcskó lakost. Az énekkar vezetőjével, Grigorij Marinnal élénken tárgyaltak valamilyen kérdést. A beszélgetés elhűzódott. Későn tértek haza. A nap élénk volt, mint mindig.

Mihail Parinov
APN
Fordította Ginál András

A magyar békemozgalom 1970. évi főbb tevékenysége

Az új esztendő első hónapja az ország minden részében a számvetés és az új kezdeményezések időszaka. Az Országos Béketanács Elnöksége a VII. Magyar Békekongresszus határozatait és a Béke Világtanács javaslatait figyelembe véve nagy gondal és felelősséggel munkálkodik a magyar békemozgalom egyéves munkaprogramján. A Világtanács Elnöksége rámutatott arra, hogy a béke és a háború erőinek világméretű küzdelme fokozott erőfeszítést követel a nemzeti békemozgalomtól is, mert az imperializmus világméretű aknamunkája és provokációi arra intenek, hogy sok esetben súlyos konfliktusokkal terhes nemzetközi helyzettel kell az új esztendőben számolni.

A VII. Magyar Békekongresszus fő vonalaiban megszabta a magyar békemozgalom ezévi fontosabb feladatait. Így mozgalmunk is aktív részt vállal a faszizmus feletti aratott győzelem, hazánk felszabadulása 25. évfordulója és a Lenin-centenárium megünneplésében. Így a hazai és nemzetközi tevékenységünk tervét is ezen jelentős évfordulók jegyében állítjuk össze.

A negyedszázados évforduló és a Lenin-centenárium igen jó alkalmak arra, hogy a magyar békemozgalom kifejezésre juttassa és ápolja népünk őszinte barátságát a hős szovjet nép iránt, népszerűsítse Leninnek örökéletű tanításait, valamint ismertesse hazánk 25 éves fejlődését s tevékenységét a hazai és nemzetközi politikai életben.

Tevékenységünkben fontos helyet foglal el az európai béke és biztonságra való törekvés kérdése. A nemzetközi helyzet éleződése fokozza az európai népek felelősségét. A Varsói Szerződés tagállamainak budapesti felhívása világos és egyértelmű válasz a népeket nyugtalanító kérdésekre. Meggyőződésünk, hogy a javaslatok alapján megszilárdítható földrészünk békéje. Mozgalmunk álláspontja egyértelmű és határozott: következetesen sikra száll Európa békéjéért. Feladatunk: a kommunista és munkáspártok moszkvai tanácskozásait, útmutatásait figyelembevéve erősíteni a nemzetközi ant imperialista összefogást, közreműködni a feladatok végrehajtásában.

Igen fontos feladatunk közé tartozik a Vietnam iránti szolidaritás erősítése. Figyelmünket és erőnket változatlanul az amerikai imperializmus vietnami háborújának megszüntetésére kell összpontosítani. A Béke Világtanács khartoumi elnökségi ülésének határozatát támogatva aláírás-gyűjtést szervezünk a vietnami agresszió elítélésére, megfékezésére. Támogatjuk a februárban megrendezésre kerülő Nemzetközi Vietnam-Konferenciát.

Közel- és Közép-Keleten — Izrael agressziója következtében továbbra is rendkívül feszült a helyzet. Az izraeli kormány — figyelmen kívül hagyva a Biztonsági Tanács határozatait — továbbra is megszállva tartja a szomszédos arab országoktól agresszióval elfoglalt területeket. Mozgalmunk is sikra száll a hozott határozatok betartásáért, az izraeli agresszió következményeinek felszámolásáért.

Mozgalmunk támogat minden olyan nemzeti és nemzetközi kezdeményezést, amely a leszerelés témakörébe tartozik, így részt veszünk a BVT által támogatott vegyi és baktérium-veg-

yekkel kapcsolatos nemzetközi szemináriumon; megemlékezünk Hiroshima és Nagaszaki elpusztításának 25. évfordulójáról; és megemlékezünk az ENSZ megalakulásának 20. évfordulójáról. Új kapcsolatok felvételére és a meglévők erősítésére törekszünk Afrikában, Ázsiában és Latin-Amerikában, valamint Amerikában a vietnami háborút ellenző mozgalmakkal, személyiségekkel.

Tervünkben szerepel, hogy a VII. Magyar Békekongresszus anyagát gyűléseken, előadói konferenciákon, viták, tanfolyamok, beszélgetések, tudományos tanácskozások formájában ismertjük.

A felvett gondolatok világosan tükrözik, hogy mozgalmunk továbbra is fő céljának a béke megőrzését, az egyetemes európai és világbéke kivívását és megszilár-

dítását tekinti. Egyben azt is mutatja, hogy az 1970-es esztendő is bővelkedik feladatokban. Ahhoz, hogy meg tudjuk oldani feladatainkat, elengedhetetlenül fontos, hogy szorosán együttműködjünk a társadalmi és tömegszervezetekkel, hisz részvételük és támogatásuk nélkül nem valószínű, hogy mozgalmunk kitűzött programja. Az Országos Béketanács nevében közönetünket fejezzük ki vállalatunk társadalmi és gazdasági vezetőinek, a mozgalom aktivistáinak eddigi munkájáért, tevékenységéért s egyben további segítségüket és támogatásukat várjuk mindannyiunk szent ügye, a béke ügyének megszilárdítása érdekében.

P. Kovács Tibor,
az Országos Béketanács tagja.

25 éve történt

PÉCSÚJHEGYEN

Az Újhegyi Üzem személyzeti vezetőjének szobájában ülünk. Az ablakból rálátni a vastag hóréteggel borított óriási salakhegyre. Míg az ablak alatti síneken mozdony halad el, fűn a drótkötélpályán csikorogva szaladnak a csillék. Cserkúti János személyzeti vezető 1937-ben került az üzemhez, pontosabban a főműhelybe, mint esztergályos. Dehogyan gondolt ő valamikor is arra, hogy ez a szoba lesz egyszer szűkebb munkahelye.

— 1940-ben vonultam be katonának Bajára, majd viszszerültem Pécsre a itteni fegyverjavító műhelybe. 1941-ben a frontra akartak irányítani bennünket, de aztán mégis maradtunk, helyettünk a szombathelyi műhely vittek ki. Még ez év szeptemberében leszereltetett az üzem. Néhány hét múlva újra behívtak, de mivel hadi üzemem nyilvánított helyen dolgoztam, felmentettek. 1943-ban és 1944-ben még vagy ötször kaptam „SAS”-behívót, de minden alkalommal felmentett az üzem.

— November 27-én délbem akna robbant az erőműben.

Másnap még voltak németek az újhegyi szőlőhegyen, harmadnapra azonban már megjelentek a szovjet katonák. 29-én délután mikor feljöttünk a pincéből, akkor találkoztunk az első orosz katonával.

— A felszabadulás utáni második, vagy harmadik napon jugoszláv partizánok jöttek értünk, hogy menjünk be az üzembe és vegyük fel a munkát. Ők kísérték munkába bennünket, ahol a szovjet tankok görgőit javítottuk. Munkabétként babot, olajat és kenyert kaptunk az üzemtől, ezeken felül a szovjetek még húst, cukrot és lekvárt is adtak. Ezek az élelmiszerek abban az időben kincset értek, mivel más úton szinte lehetetlen volt beszerezni őket. Sőt, munkába menet és jövet is kaptunk tőlük a portán egy-egy pohár bort.

— Az üzemben csak december végén indult meg a munka, addig csak a főműhelyben dolgoztunk. Még jóval a munka megkezdése után is nem egyszer éjszaka géppuskasorozatba ébredtünk fel, ugyanis a jugoszláv par-

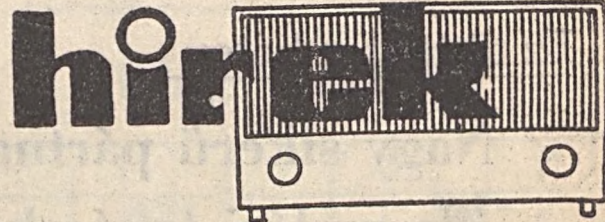
MINISZTERI RENDELET

A Belkereskedelmi Minisztérium egyik rendelkezésének megvalósulását látjuk a Baranya megyei Vendéglátó Vállalatnál. Az utasítás lényege: a kisvendéglőkben gondoskodni kell az olcsóbb, de jó minőségű ételekről.

E rendelkezés végrehajtását egy szakemberekből álló bizottsággal néztük meg. Görcs Károly igazgató körlevele nem csupán az árak mérséklésével (10% százalékos haszonkulcs helyett 46%) foglalkozik, de arra is kitér, hogy az anyagnormának (menység és minőség) változtatnának kell maradni.

A II. osztályú zenés Vörösmarty kisvendéglő (Komló) forgalma máriól holnapra szembevetően növekedett a leírás után. Néhány közkedvelt étel árát magunk is feljegyeztük. Ponty halászlé: 9,60 (régí ár: 16,10), ponty roston: 9,50 (14,90), sertéspörkölt rizzsel: 9,50 (13,10), veszevelő: 8,60 (12,70), töltöttkáposzta: 8,90 (12,70), rántott sertéskaraj: 13,10 (16,10), székelykáposzta: 9,90 (14,20). Csökkentették az egyéb sajátkészítményű ételek, illetve cukrásztermények árát is, mint pl. a gesztenyepürét, a dobostortát, a téliagyúst, mignonét. A torták ára általában 1,50-nel kevesebb.

Kenderföldön klubhelyiség híján helyet adott a vendéglő presszója a kártyázóknak. Megalakították a kártyaklubot és saját vezetősége tart ügyeletet, biztosítva a szerény kereteket.

ÚJ PÁRTALAPSZERVEZET ÚJHEGYEN. Január 23-án délután az újhegyi zeneremben került sor a szénműsítő pártalapszervezetének taggyűlésére. A több mint száz tagot számláló alapszervezetnél a jobb szervezeti élet elősegítése érdekében szükségessé vált a decentralizálás. A taggyűlés Bótor Lászlót az új alapszervezet titkárának, Bukovits Sándort, Máj Pétert, Péterffy Lászlót és Szabellá Józsefet vezetői tagokká választotta meg.

KÖZVILÁGÍTÁS. Az I. kerületi tanács a Marx úti vízvezeték-hálózat építésére 100 ezer forintot irányzott elő, és mintegy 20 ezer forint értékű társadalmi munkára számítanak a lakosság részéről. A közvilágítás felújítására 1970-ben negyedszáz millió forintot fordít a kerületi tanács.

KÉPVISELŐI LÁTOGATÁS. Garai Istvánné országgyűlési képviselő ma délután 4 órakor a meszeji általános iskolában beszélgetést folytat a kerületi párt- és néprfront vezetőivel, a megoldásra váró feladatok megbeszélése érdekében.

TANÁCS VB AZ I. KERÜLETBEN. Pécs város I. kerületi tanácsának végrehajtó bizottsága ma délelőtt 9 órai kezdettel ülést tart. Napirenden a február 5-i tanácsülés anyagának megvitatása és egyéb kérdések szerepelnek. A következő tanácsülésen, amelyet 9 órai kezdettel tartanak a tanács székében, napirendre kerül az 1970. évi tanács és fejlesztési alap költségvetésének megállapítása, a pénzügyi és költségvetési állandó bizottság munkája, valamint az állandó bizottságok 1970. I. féléves munkájának terve.

JÓL SIKERÜLT A FILM-KLUB. Szép eredményekről lehet számot adni a Zalka Máté Művelődési Házban, ahol 1965-ben indult be a filmklub 450 taggal. Jelenleg mintegy kétszázan járnak rendszeresen filmesztétikái előadásokra, vetítésekre. Számos tőrsztagja is van a filmklubnak, akik évek óta Komló, Uránvárosból, Vasasról és Szabolcsról is rendszeres látogatói az előadásoknak.

Levél egy cinikus emberhez

Lapunk január 6-i számában Azok a csudálatos buszállomások cím alatt közöltük egyik olvasónk cikkét. Arról szólt, hogy a Pécs melletti megépített Budai Állomás elnevezésű autóbusz végállomást rossz helyre építették. A dolgozók által lakott városrészek egyikéből sem lehet könnyen megközelíteni, ezenkívül pedig tökéletesen bányászok közlekedését nehezíti meg, mert pl. az István-akna járatokra csakis ott lehet felszállni. Alábbi írásunk ugyanattól a cikkírótól származik.

Tisztelt Utitársaim!

Aznap hajnalban, amikor beszálltam a jól fűtött járműbe, hogy többek között Önnel együtt munkahelyemre utazzam, provokatív megjegyzéseire egyetlen frappáns visszavágás sem jutott eszembe.

Tekintettel arra, hogy nem szeretek senkinek adása maradni és amúgyis többeket érintő problémáról van szó, ezúton válaszolok.

Őn erősen firtatta, hogy ki az a nő, aki „összeír mindenfélét” és gúnyosan megjegyezte, miszerint a szerencsétlen valószínűleg a városban lakik és nyitvánvalóan sokat ázik, fázik a budai megállóban, holott tökéletesen jól informálódott arról, hogy a cikk írója én vagyok. Őn nem a felvetett témát, hanem személyemet célozta éleivel.

Elismerem, igaz van annyiban (gúnyolódása is erre a tényre alapult), hogy az esetek legnagyobb részében én, személy szerint nem ácsorgok abban a megállóban, és elég gyakran előfordul, hogy autóbán utazom. Ez azonban mit sem változtat azon az igazságon, amit az újság január 6-i számában felvettem.

Mindenkinek jogában áll nemtetszését nyilvánítani, legyen az bármilyen kapcsolatos, de nem mindegy, milyen módon teszi azt.

Bármennyire is felfoghatatlan Ön előtt, vannak emberek, akik azt a pofont is érzik, ami nem a saját képükön csattan!

A kétkezi munkások ritkán ragadnak tollat, hogy felpanaszolják sérelmeiket, bosszúságaikat. Csúpnán humanizmus kérdése, hogy együttérezzünk velük még akkor is, ha nem járunk azonos cipőben. Mindannyiunkért dolgoznak! Ezt figyelembevéve talán mégsem mindegy, hogy pontosan mi, a közvetlen munkatársak, miképp viszonyulunk gondjaikhoz.

Velük élünk, közöttük! Nem lehetünk közömbösek. Az emberiség összes kínját, keservét senki sem veheti és nem is óhajta magára venni. De legalább azokkal igyekezzünk többet foglalkozni, akik közvetlen közelünkben élnek, örülnek, küszködnek. Számomra szomorú példa bizonyítja, mit eredményez az emberke egymásiránti közönye, és ez még akkor is így van, ha Őn olv. kevésbé igyekszik észrevenni.

Hát körülbelül ennyit mondtam volna akkor reggel, amikor túl sok mondanivaló jutott eszembe ahhoz, hogy akár egyet is ki tudjak mondani.

Tisztelettel: Bódis T.

Gy. K.

Ismerkedés a bányászélettel

Január 23-án, pénteken vendégek jártak a Mecseki Szénbányánál a Bikali Állami Gazdaságból.

Zámbó Istvánnak, az állami gazdaság igazgatójának vezetésével megjelentek a tapasztalatsere-látogatáson az állami gazdaság vezető beosztású dolgozói, összesen huszan. Jelen volt Cser László, a gazdaság pártszervezetének titkára, Pápai Tibor főkönyvelő, Molnár Miklós főagronómus, Szalai Jenő főmérnök, Fodor János főállatfenyésztő, valamint a gazdaság állategészségügyi szolgálatának vezetője, munkatársai, az értékesítésben dolgozó szakemberek, és az ágazat-vezetők.

A Mecseki Szénbányák igazgatóságának pécsi központjában Garamvölgyi János igazgató, Stier József, a pártbizottság titkára, Pozsgay Károly műszaki igazgatóhelyettes, Bachmann Mátyas gazdasági igazgatóhelyettes, Markwart Károly, a vállalat szb-titkára, Fulmer József műszaki főmérnök, Jazbinsz Vilmos vállalati főmérnök országgyűlési képviselő fogadta a vendégeket.

Garamvölgyi János igazgató tájékoztatót adott a Mecseki Szénbányák munkájáról, a széntermelés múlt évi eredményeiről és gondjairól. Ismertette a vendégekkel a vállalat szervezetét, működésének formáit, az igazgatóság osztályainak szerepét és hatáskörét, a széntermelő üzemek munkáját, a kisegítő és melléktevékenységek alakulását, a jóléti kérdéseket és a bérhelyeztet, valamint a munkaerő problémáit és a bányászutánpótlás helyzetét. Stier József elvázta a pártéletről adott tájékoztatót. Ismertette a vállalat üzemeiben működő pártbizottságok és pártszervezetek szervezeti felépítését, a Mecseki Bányász szerkesztőségének munkáját és azt, hogy a lap fontos segítője a pártpolitikai és a gazdasági munkának. A KISZ és a szakszervezet munkásságát, valamint a társadalmi szervezetek működését ugyancsak vázolta a vendégek előtt.

Az ismertetés után dr. Szirtes Lajos kandidátus, a Mecseki Szénbányák kutatási osztályának vezetője vetített képes előadásban ismertette a bányaművelési módokat, a széntelepek fekvését a föld alatt, a homokkővek, palák, széntelepek rétegződését. Bemutatta, hogyan tárjuk fel a széntelepeket, milyen módszerekkel derítjük fel, hogy érdemes-e egy-egy adott bányászterületet leművelni, onnan széntet kiter-

melni. Rövid földtörténeti visszapillantást adott a Mecsek Jura korszakbeli — liász kori — állapotáról. A földtani körzetekben keletkezett mecseki széntelepek kialakulását is vázolta. Vetített képekben bemutatta a bányászumákat és a kisegítő üzemeket, majd a kutatási osztály feladatáról és működési területeiről szólott.

Bemutatta, milyen munkát végez az osztály a szénbányászati különleges veszélyforrásainak kiküszöböléséért. Ennek során ismertette a szilikózis megelőzésének érdekében kifejlesztett tevékenységüket, a gázküszöbveszély elhárítása érdekében vezetett munkát, a porátalommal kapcsolatos problémákat, illetve a szénpor és sűjtőlegrobbanás keletkezésével kapcsolatos kutatási (elhárítási) munkálatokat.

Vállalatunk vezetői ezután bemutatták a vendégeinknek a komló bányász szállót. Kossuth-akna külszíni létesítményeit és berendezéseit, a sikondai bányász-szatóriumot és a harkányi bányászudulót. Sikondán dr. Várady Sándor igazgatófőorvos és dr. Nagy Dezső főorvos kalauzolta a vendégeket. Bemutatták a bányászok egészségének helyreállítására irányuló orvosi, gyógykezelési eljárásokat, valamint a kutatási célokot szolgáló berendezéseket.

Harkányban vendégeink egyrésze személyes tapasztalataikat is szerzett: megfürdött a gyógyító meleg forrásvízben és konstata, hogy frissítő hatása kiváló.

Este disznótörös vacsora és baráti beszélgetés zárta a napot. Vendégek és vendégelők egyaránt megállapították, hogy sikeres, tapasztalatokban gazdag, értékes nap volt. Hozzájárult ahhoz, hogy az ipari munkásság fontos csapatai: a bányász és a mezőgazdasági dolgozók jobban megismerjék egymás életét és kölcsönösen hasznosítsák az egymástól tanultakat.

És végül — nem az esemény lényegéhez tartozó (de vajon tényleg nem odatartozó?) szubjektív megjegyzésem engedjen meg az olvasó! Csak annyit, hogy a találkozót sikeréhez nagy mértékben hozzájárult Tárnoki Ferencnek, a titkárság vezetőjének közreműködése, a szanatórium és a harkányi üdülő vezetőjének szívéllyessége, készsége az alapos tájékoztatásra. Ugyancsak ezt kell mondani a kedves és figyelmes kiszolgálásról.

»25« ÉVFORDULÓINK »100« JEGYÉBEN

Szocialista körlet, kiemelkedő teljesítmények

A számok tükrében mutatta be Pavlicsek József elvtárs a feltárók brigádmozgalmát, illetve az elért eredményeket. — 1969. évre 31 brigád 433 fővel kötött szerződést. Ev végére különböző átszervezések folytán a létszám 26 brigádra és 359 főre csökkent. Az évvégi értékeléskor ennek a 26 brigádnak a munkáját vették figyelembe és a pontozásos átlag körletviszonylatban 4,2-t tett ki. Ötös osztályzatot 11, négyest 8, közepes osztályzatot 7 kollektíva ért el. Nem megfelelő, illetve elutasított brigád nem volt a feltáró körletnél. Tanulás, oktatás terén is tapasztalható előrelépés az elmúlt évihez viszonyítva. Párt- és tömegszervezeti oktatásokon 172 fő vett részt. A munkavégzés és tervteljesítés terén is szép eredmények születtek az elmúlt évben.

1969. évi termelési tervüket a szocialista brigádok viszonylatában vállalt 106,2 helyett 107,2%-ra teljesítették. Nagy részük volt abban, hogy az üzem december 13-án már az éves terv befejezését jelenthették. Erre az időre a feltáróktól, mintegy 16 brigád fejezte be az éves előírányzatot. Ez annál is inkább jelentős, hiszen a Kossuthon dolgozó száz szocialista brigád közül 26 teljesített tervet, az említett dátumig. Az elért kiemelkedő teljesítmények értékét csak a viszonylag magas baleseti szám rontotta valamelyest. A szocialista brigádok viszonylatában 96 baleset fordult elő és ebből 43 nyolc napon túl gyógyuló.

— Az 1970-es észendőben sokkal többet kell foglalkozni a balesetek elemzésével — emelte ki a körletvezető. Főleg a csapatvezető és szakvezető vajúrókra hárul az, hogy jobban vigyázzanak az elkövetkezendőkben egymás testi épségére. A takarékosági mozgalom a társadalmi munka és az önkormányzat terén elért eredményekről viszont ismét a legmagasabb elismerés hangján lehet beszélni. Az elmúlt év elején 644 000 forintos megtakarítást vállaltunk. Az év végén 1 587 812 forint értékű anyag-takarékosságról adhattunk számot. Itt külön dicséret illeti az Ulmer, Matzenheim, Máté, Kubik, Steiner, Klesch és Öbert brigádokat, hiszen ők valamennyien százezer forint feletti takarékoságról számolhattak be.

Társadalmi munkájukat talán egyetlen számmal elég ha bemutatjuk. Az év elején vállalttal szemben mintegy ezer órával többet teljesítettek.

A jubileumi versenymozgalommal kapcsolatban a körletvezető mondta el Pavlicsek elvtárs:

— Körletünk 1970-ben is szocialista körletként dolgozik. A brigádjainkra ismét komoly feladatok várnak. Mint a szocialista körlet cím büszke tulajdonosai csapatunk megértették és magukévá tették a kettős évforduló jelentőségét és szinte kivétel nélkül kötötték pótvállalást erre az időszakra.

Ezek teljesítése a meghatározott ütemben halad és bizunk abban, hogy a vállaltakat teljesíteni is tudjuk. A jubileumi versenyvállalással kapcsolatban

több brigádot ki lehetne említeni, de Litz József elővájó kollektívájá talán külön említést is érdemelne.

Pavlicsek elvtárs említése alapján kerestem meg Litz Józsefet, a brigád vezetőjét. Mégis ő a legilletékesebb, hogy csapatáról, a 9-szeres szocialista brigádról beszéljen.

— Csapatunk 1960-ban alakult. Általában 15–18 fős telepítéssel dolgozunk. Az eltel mintegy tíz év alatt sikerült egy igen jó kollektívát kialakítanunk. A munkahelyen szinte egymás gondolatát is ismerjük. Nyugodtan állíthatom, hogy úgy élünk mint egy nagy család. Annak ellenére, hogy a csapat mintegy 50%-a vidéken lakik, nincs olyan fontosabb megmozdulás, legyen az szabad szombaton vagy vasárnap, hogy ne jönnénk össze.

Az elmúlt évi teljesítményekről a következőt tudhatom meg Litz elvtársától: — Az 1969-es évet 122,9%-kal zártuk. A Lovai csapat után mi fejeztük be először tervünket. Az elért jó teljesítmény mellett nem szabad elhallgatnunk a meglehetősen magas baleseti mutatót. Hét baleset fordult elő az elmúlt évben és ebből négy volt amely 8 napon túl gyógyuló. Most kötjük illetve állítjuk össze az 1970-es brigádszerződést. Elsőrendű feladatunk, hogy a balesetekkel mélyrehatóan foglalkozunk és megpróbáljuk a minimumra csökkenteni.

Itt elsősorban azoknak a csapatoknak a segítségét vesszük igénybe, akik már több éve a csapaton dolgoznak és még nem volt balesetük.

A további tervekkel kapcsolatban elmondta a csapatvezető, hogy elsőrendű feladatunknak tekintik a jubileumi munkaversenyre vállaltak maradéktalan teljesítését. Hogy mit vállaltak a kettős évfordulóra, arról szintén az ízlésesen szerkesztett és tartalmasan vezetett brigádnapló tanúskodik. Talán nem lényegtelen ha egy-két fontosabb dolgot megemlítenek. Vállalták, hogy az éves terven felül száz folyó méter vágatot hajtanak ki. A jubileumi versenyszakasz lezárásáig a tervüket 115%-ra teljesítik. A brigádgüléseken megemlékeznek Lenin életéről és munkásságáról és hazánk felszabadulásának történetéről. Az éves vállaláson felül 50 óra társadalmi munka elvégzését tervezik.

A fentiek kívül egy szép emberi ténykedést is magukénak mondhatnak. A csapat egyik tagja, névszerint Kovács István, hosszú betegség után tért vissza dolgozni. A kollektíva kérte, hogy helyezték vissza hozzájuk és a csapaton könnyebb munkát biztosítanak számára.

Beszélt a csapatvezető a műszaki patronáló, Buzási Sándor önzetlen, segítőkész munkájáról is. Nem múlik el olyan brigádösszejövetel vagy éppen társadalmi munka, hogy ne venne részt rajta. A naplóban minden önértékelés után megtalálható a bejegyzése. A féléves értékelés után a következőt olvashattuk a patronáló értékelésében: „...bár a gazdasági munkája kifogástalan a csapatnak, a balesetek és a rendezvények látogatottsága terén van mit javítanunk.” Úgy látszik a csapat megszívlelte a patronáló bírálatát, hiszen a félévihez viszonyítva ezen a téren is jelentős fejlődésen mentek át.

Szoboszlai János feltáró bányamester szavaival fogalmazva: „Ha sikerül a feltáró körletnél, mind több Litzkéhez hasonló kollektívát kialakítanunk, akkor a továbbiakban sem lesz gond a szocialista körlet cím elnyerésére.

Szabó Lajos

Az Újhegyi Üzem jubileumi munkaverseny-vállalása

1. Abszolút önköltségünkben a IV. n. évben vállaltuk, hogy a tervhez viszonyítva kettős százalékkal csökkentjük. A tervezett önköltség 17 931,— eFt, a tényleges 17 472,— eFt, ez 97,4 százalék, vagyis 2,6 százalékos csökkentés.

2. Fajlagos önköltségben a IV. n. évben a tervhez viszonyítva 4 százalékos csökkentést vállaltunk. A tervezett fajlagos önköltség: 40,85 Ft/t. A tényleges fajlagos önköltség: 36,72 Ft/t, ez 89,89 százalék, vagyis 10,11 százalékos csökkentés.

3. A IV. n. -vi fajlagos árbevételi tervünket vállaltuk, hogy 3 százalékkal túlteljesítsük. A tervezett fajlagos árbevétel: 279,46 Ft/t. A tényleges fajlagos árbevétel: 289,46 Ft/t, ez 103,6 százalék, vagyis 3,6 százalékos túlteljesítés.

4. Vállaltuk, hogy az előírt 80 ezer tonna többlet iszapal szemben december 31-ig 90 ezer tonnát termelünk ki. A teljesítés 151 357 tonna, ez 68,2 százalékos túlteljesítés.

5. Vállaltuk, hogy a IV. n. évi 123 260 tonna tervezett és értékelésre előkészített iszapszenet készítsünk elő értékelésre. A teljesítés

180 247 tonna, ez 44,2 százalékos túlteljesítés.

6. Vállaltuk, hogy a tatabányai tervezett 913 tonna/nap termeléssel szemben 1020 tonnát termelünk naponta. A második félévben 994,7 tonnát termeltünk átlagosan naponta különféle rajtukon kívüli szállítási problémák miatt.

7. Vállaltuk, hogy a december 31-re előírt 4222 mFt anyagkészlet értékünket 122 mFt-tal csökkentjük. Ezen vállalásunkat azért nem tudtuk teljesíteni mert a tervezett 236 915 Ft értékű villamosmotorokat, amelyet a Villamos Üzemnek átadtunk volna, tárolóhely hiányában a Villamos Üzem vette át.

8. A vállalat 60 ezer köbméter/nyegyedév dunavíz felhasználásunkat túlteljesítettük, mert 46 707 köbméter/nyegyedév volt a fogyasztás.

9. A „mosott dara” szemünk nedvességtartalma a negyedévben átlagosan 9 százalék helyett 8,06 százalék volt.

10. A tervezett 12 ezer tonna komlói szenet, azért nem tudtuk előkészíteni, mert mindössze 5512 tonna szenet küldtek üzemünkbe.

Markó Nándor

Zobák-aknán helyreállt az élet

A hazánk felszabadulásának 25. és Lenin születésének 100. évfordulója tiszteletére indított jubileumi munkaverseny első szakasza Zobák-aknán lezárult. A szocialista brigádok, körletek és ezen keresztül az üzem egészét most értékeli. A végzett munkáról készített jelentést a január 27–28-i termelési tanácskozáson vitatják meg és hagyják jóvá. Itt döntenek a Kiváló dolgozó jelvények odaítéléséről is. A szakszervezeti bizottság az új kiváló jelvényesekkel kapcsolatban — a jubileumi évforduló alkalmából — egy remek ötletet érvényesít: fényképes tablót készít. Minden kitüntetettől 3–3 fényképet (4 x 6-os) kérnek. Ebből egyet a közös tablón helyeznek el, egy a szocialista brigádnaplóba kerül, egyet pedig a Mecseki Bányászhoz küldenek az újságban való közlés céljából.

E kezdeményezést örömmel népszerűsítjük — abban a reményben, hogy az erkölcsi megbecsülésnek ezt a változatát a vállalat többi üzemében is hasznosítják.

TIZENEGYEZER MŰSZAK AZ ELEMI KÁROK HELYREÁLLÍTÁSÁRA

Az 1969. szeptember 1. és december 31. közötti versenyszakaszról készült gazdasági jelentés nem valami pozitív. Amikor az üzemben valamelyest helyrerázódtak a dolgok, amikor kibontakozott a termelés, sorozatban jöttek az elemi csapások. A gázkitörés, a sújtólégrobbanás, a bányatűz, a vízbetörés — mind megannyi nehézséggel jelentkezett — akadályozva a gazdasági, a politikai, a kulturális munkát, felborítva a munka lélektanát.

Négy olyan fejttés esett ki, amelyben összesen napi 1500 tonna jó minőségű szenet termeltek. A IV. negyedévben 11 323 műszakot áldoztak az elemi károk helyreállítására. Ebből decemberre 8696 műszak esett!

Aki egy kicsit tájékozott a bányaviszonyok körében, az tudja, hogy milyen nehéz feladatot kellett és kell megoldani a fiatal üzem kollektívájának. Roppan nagy erőfeszítéseket tesznek a kiesett fejttések pótlására, a zavartalan munka helyreállítására.

— Bányászaink nagyszerűen vizsgáztak a legutóbbi időszakban! — mondotta Piegál János üzemvezető. — Vajúrók és csillések, bányamentők és iszapolók, mind-mind hőiesen helyt álltak. Nem volt könnyű a napi termelés, de emellett bányászaink vállalták a többletmunkát is. Több, mint negy-ezer műszakot jegyezhetünk szabad szombatokon. Ha nem jönnek közbe újabb rendellenességek, hamarosan ismét kétezer tonna fölött termelünk. Meg kell azonban mondani, hogy átmenetileg lesz még a termelésben szűk keresztmetszet. Előfordulhat, hogy előbb fejeződnek be a régi fejttések, mint az újak belépnek. A leglényegesebb dolog: van perspektívánk, a lelkesedés sem hiányzik. Most már csak egy kis bányászszerecsene kellene...

A KULTURÁLIS, POLITIKAI MUNKA SZERVEZETTSÉGE

Kár volna azt állítani, hogy a fentebb említett gondok nem érintették a politikai, a kulturális munka menetét. A múlt év utolsó három hónapjára tervezett előadások, rendezvények egyrésze elmaradt. Ezekben a hetekben viszont jórészt mindent pótoltak és áprilisi valószínűleg valamennyi politikai, kulturális és sport vállaltat teljesítették. A program kidolgozására, szervezésére és lebonyolítására operatív bizottságot alakítottak. Ebben a testületben az üzem gazdasági és politikai vezetői mellett számos aktív kapott helyet. Javában készülődnek a „Ki tud többet a szocializmust építő Magyarországról és Lenin munkásságáról” című üzemi vetélkedőre.

Az MSZBT, az MHSZ és a KISZ együttes szervezésében tartja a Vörös Hadsereg megalakulásának február 23-i évfordulóját. A kiszesek részt vesznek a cseretűri emléktúrán, s együtt lesznek a forradalmi ifjúsági napok keretében rendezendő magyar-szovjet baráti találkozón is. Az MHSZ honvédelmi löversenyt tart, s ekkor avatják a zobákiai szorgos munkájával, társadalmi erővel készített löte-rét. A párt, a KISZ és a szakszervezet az oktatási programba első helyre vette Lenin életével, hazánk felszabadulásával kapcsolatos témájú előadásokat.

LENIN rendelkezett

A lenini jellemvonások között van egy, amelyről akár mennyit beszélünk és írunk, mind kevesnek tűnik.

Figyelem az ember iránt...

A XI. Pártkongresszus egyik szünetében megkérését Lenin titkárnoje, Marja Gljásszer.

— Kérem, fáradjon be abba a szobába, — mutatott egy ajtó felé.

— Miről van szó?

— Kérem, Lenin elvtárs rendelkezett így...

Megyek. Kinyitom az ajtót, szembe jön velem Dzerzsinszkij, gimnasztorkáját gombolja.

— Aha, t. is sorkakerültél? — nevelt rám. — Na menj csak!

A szobában három fehérköpenyes férfi. Két idősebb, egy fiatalabb. Ez utóbbi tolmács, kért, hogy vetkőzzem le, a német professzorok megvizsgálják. Arról volt tudomásom, hogy Leninhez — a Politikai Bizottság határozata alapján — Berlinből és Bécsből egy-egy professzort hívtak. De arról már nem volt tudomásom, hogy Lenin felkérte őket, vizsgálják meg azokat a pártmunkásokat, akik a cárizmus alatt börtönbüntetést szenvedtek, vagy száműzetésben voltak. Az orvosok kezébe kerülve már mítszem tehettem, megadtam magam. Azok meg csak vizsgálgtak és írtak, írtak... A vizsgálat után mindannyiunkról nyilvántartást készítettek, amely feltüntette a követendő diétát és egyéb előírásokat. Gondolom, mondanom sem kell, mi ezt nem tartottuk be. Amikor Lenin erről értesült, kategórikusan figyelmeztetett bennünket az előírások betartására.

T. Krivov
visszaemlékezése (APN)

V. I.

Az aranykoszorús Litz József brigád

SPORT

DNK-mérkőzések a bajnokság jegyében

A kemény, megterhelő alapozás után a formábozások időszakát követően a labdarúgók számára a Kómlói Bányász a munkásszállón lesz még a hét végéig, a Pécsi Bányász pedig Harkányban. Mindkét egyesületünk ideális környezetben dolgozik — meghozhatóan szorgalmasan.

A maga területén, illetve osztályában egyik csapatunk sem mondhatja, hogy könnyű feladat előtt áll. Az edzésprogramot ehhez szabták a szakvezetők.

A kómlóiak január 28-án tartják az első edzőmérkőzést idegen ellenféllel, majd következik a Dunántúli Napló Kupa.

A jelentkező nyolc együttest két csoportba osztották. A résztvevők kieséses rendszerben döntik el az első, illetve a helyezések kérdését. A két győztes és a két vesztes egymás ellen találkozik a második fordulón és így tovább, végül az utolsó fordulón az 1—2., a 3—4., az 5—6. és a 7—8. helyért játszanak a csapatok.

A Kómlói és a Pécsi Bányász egy csoportban kapott helyet, a PEAC és a PVSK együttesével.

Szombaton és vasárnap következő a párosítás: Kómlói Bányász—PEAC, PVSK—Pécsi Bányász.

A kék-fehér gárda 21 fős kerettel alapoz.

Erdősi és Szekeres a két kapus (Buus a térdporc-műtét után csak könnyebb, speciális edzéseket végezhet). Az újak közül négyen vannak az első csapat keretében, mégpedig: Horváth, Juhász, Mohácsik és Szavai. A tavaly őszi összetételhez viszonyítva változást jelent Fenyvesi és bizonyos fokig Zimonyi, valamint Bodai alapozása. Bodai teljesen egészséges, Zimonyi viszont erős megfázás és derék-bántalmak miatt a múlt héten több napot pihent. Hogy a keretben kik vannak még? Ime: Kótai, Csordás I., Lazárdisz, Ficzko, Makray, Stier, Bordács, Solymosi, Földi, Merczel, Csordás II. és Egri I.

— A közös táborozás nagyszerűen szolgálja a célkitűzést: a jó felkészülést — mondotta Lantos Mihály edző. — Mindenki lelkiismeretesen dolgozik. Remélhetőleg az időjárás is kedvez és így nem lesznek pályagondjaink.

Februárban ugyanis az edzőmérkőzések egész sorát szeretnénk zavartalanul rendezni. Aztán itt vannak a kupatalálkozók is. Programba vetünk még néhány nemzetközi mérkőzést is. A március elsejei bajnoki rajtra szeretnénk megfelelő formába hozni a csapatot, hogy a várakozásnak megfelelően képviselhesük Kómló színeit.

V. I.

Már csak három I. osztályú csapatunk veretlen a DNK-ban

A kézilabda DN Kupa harmadik fordulóján után, már csak a Pécsi Bányász női és férfi A, valamint a Kómlói Bányász női együttese büszkélkedhetnek azzal, hogy sikerült mindkettőt megőrizni veretlenségükét. Különösen kellemetlen meglepetés, hogy a jó erőkből álló, újonc NB I. B-s kómlói fiúk két csapatának, mindössze egy győzelemre futotta erejükből, és az is, az egymás elleni találkozóknál született még az első fordulóban. Annál kellemesebb meglepetést szerezhet a Kómlói A együttesét. Bár a pécsi lányok a közelmúltban nagy „vérvesszeséget” szenvedtek, a Vörös Meteor mellett mégis ők a legesélyesebbek a torna megnyerésére. Nagyszerűen szerepelt eddig a fiatal kómlói, női gárda is. A szabadtéri idény után, a

teremben is megállták helyüket — az eddigi találkozókban az István-aknai Bányász lányok.

**Pécsi Bányász A—
Pécsi Porcelán 10:4 (6:2)**

I. osztályú női mérkőzés. Góllövők: Kollár 7, Fiszter, Harka, Keszerice.

**Kómlói Bányász—
István-aknai Bányász
10:10 (5:5)**

I. osztályú női mérkőzés. Góllövők: Mituk 4, Lill 3, Ceke, Kovács, Tóth, illetve Tiszai 4, Nagy 3, Papp 2 és Tóth.

**Vörös Meteor—
Pécsi Bányász B 14:4 (6:0)**

I. osztályú női mérkőzés. Góllövők: Györök 2, Kresz és Novoszád.

**Pécsi Bányász A—
Kesztyűgyár 18:10 (8:3)**

I. osztályú férfi mérkőzés. Góllövők: Szási 8, Csalmi, Mollnár 3—3, Szegedi 2, Berényi és Kiss.

**Pécsi Bányász B—
Ércbányász B 19:18 (11:3)**

I. osztályú férfi mérkőzés. Góllövők: Konstancser 8, Fiegler 6, Márcz 3, Szabó 2.

**Pécsi Ércbányász A—
Kómlói Bányász B 18:15 (8:7)**

I. osztályú férfi mérkőzés. Góllövők: Márcz 7, Kittl 5, Jeszenszák 3.

**Siklói Kesztyűgyár—
Kómlói Bányász A 16:12 (8:7)**

I. osztályú férfi mérkőzés. Góllövők: Kolossa 5, Imre 3, Záchomer 2, Czéder és Radics.

További eredmények: II. osztály, nők: Kesztyűgyár—P. Bányász C 8:4, férfiak: Tanárképző A—István-akna B 13:11, Vasas II. Bányász—István-akna A 13:8.

Ifjúságiak, lányok: Sportiskola B—Bányász 3:1, fiúk: Siklós—István-aknai B 19:8, Kómlói B—Kesztyűgyár 10:8, P. Bányász—Sportiskola B 21:14.

Két év, két osztályban

A megyebajnokságtól az NB II-ig

1968-ban nyerte a Pécsi Bányász férfi asztalitenisz csapata Baranya megye bajnokságát. Tavaly az NB III. következett, amit veretlenül 100 százalékos eredménnyel sikerült végigvezetnie. És most, március 8-án már az NB II. pontjait érnek a zöldasztal mellé.

Horváth László, Ragoncsa Ferenc, Keller László feladott férfi versenyzők nem egyszer szerepeltek már meglepetést a városi és megyebajnokságokon, de jól szerepeltek a többiek, Földi, Galambos és Pámal is. Az idei bajnokság kezdete előtt, azonban történt némi változás a csapatban. Papp Ernő húsz éves pályafutása után visszavonult, Földi pedig Kómlóra távozott, helyükre tehetséges sportolók kerültek. Szabó György az Ércbányásztól, Hegedűs László a PEAC-tól, Somogyi Miklós és Szatmári László pedig a Gépipari Technikumból került az újonc másodosztályú együtteshez.

A szakosztály hosszú ideig teremtés helyi hiánnyal küzdött. Először a szabadosfalusi kultúrthoz adott helyet részükre, az őszi szezonban, már a pécsiújhegyi sportházban kezdtek el kedvezőbb körülmények között. Jelenleg hetente háromszor tartanak edzést: kedden, csütörtökön és pénteken 5-től 8-ig pattog a négy asztalon a fehér kauszklubba.

— A férfiak mellett nagyon szépen fejlődik a női gárda is

— mondja Papp József edző. — Tavaly a harmadik helyet sikerült megszerezniük a megyében. Idén ők is előbbre szeretnék jutni. A Bece, Papp, Ripszám alkotta együttes alaposan meggyőződött a visszatérni Aratóval és a Veszprémből hoztak igazolt Andrásk Klárával.

Bár a bajnokság csak márciusban kezdődik, asztaliteniszben mérésen holtidény. Egymást érik a különböző városi, megyei, területi bajnokságok. Természetesen ezeken a Bányász versenyzői is rajthoz álltak. A városi bajnokságon a következő eredményeket érték el: ifjúsági lányoknál, Papp Ilona harmadik, míg párosban Ripszám Évával az oldalán a második helyet szereztek meg. Az ifjúsági fiúk egyesben Papp László harmadik, a Papp—Szűcs páros szintén harmadik lett. A felnőtt férfi párosban a Horváth—Ragoncsa kettes végzett a harmadik helyen.

A megyebajnokságon, ifjúsági lányoknál Papp Ilona második, míg felnőtt női párosban Aratóval a harmadikak lettek. A Kómlón megrendezett Nyugat-Dunántúli bajnokságról a kómlói női versenyzőkkel alkotott két vegyespáros került a dunajvárosi vidékbajnokságra. A vasárnap sorakerült versenyen, sajnos sem a Horváth—Szarka, sem pedig a Ragoncsa—Váradai kettes nem tudott helyezést elérni.

Szombaton és vasárnap Győrben kerül sor a Nyugat-Magyar-

országi ifjúságiak bajnokságára, ahol négy versenyző képviseli a Pécsi Bányászt. Ifjúsági lányoknál Papp Ilona, ifjúsági fiúkban Papp László és Szatmári László, serdülő fiúkban pedig Rudolf Mihály áll asztalhoz.

A szakosztály felnőtt versenyzői a legjobb úton haladnak, az ifjúságiakkal való törődésre pedig álljon itt a sportkör elnökeinek választott közgyűlésén mondott beszámolója: „A megyei szakszövetség tegye lehetővé, hogy a serdülő és az ifj. versenyzők részére a városban belül, egész évben foglalkoztató kupát írjon ki, és azon az érdekelteket egyesültesse, valamint sportiskolák elinduljanak. A Kupa biztosítását a Pécsi Bányász SE vállalja.”

— K —

Sakk

Az elmúlt évihez képest megváltozott a nyugati csoportban szereplő csapatok erőviszonya. Ugyanis a csoport gyengébb együttesei helyett erősebb erőkből állók kerültek át a nyugatiba. Így a Pécsi Bányásznak minden erejére szükség lesz, hogy legalább a 8—9. helyet megszerezze. A csapatok létszámát kötelezően, két ifjúsági versenyző részvételének szerepeltetésével föl-emelték.

A Pécsi Bányász Kiss Árpád Dunaújvárosba való távozásával meggyengült. Így még nagyobb feladat vár rájuk.

A csapat tavaszi sorsolása. Február 1: Pécsi Bányász—Bp. Belker. Február 15: Dunaújváros—P. Bányász. Március 1: P. Bányász—Tatabányai Bányász. Március 15: Veszprém—P. Bányász. Április 5: P. Bányász—P. Ércbányász. Április 19: Bp. Izzó—P. Bányász. Május 2: P. Bányász—Bp. OTP. Május 17: Bp. Ságvári—P. Bányász.

MOZI MŰSOR

Park (Pécs), 22—28-ig: Katonák szoknyában. Lengyel, szín. szinkron film. 29—1-ig: Harc Rómáért I. II. Román—NSZK, színes, szinkron film. (Dupla helyár!) 2—4-ig: Fehér apácák titka. Angol, színes film. (14 évtől) Matiné: 1—én: A kis potyautas. Bolgár film. Előadások kezdete: 15. 17, 19 órakor. 29—1-ig: 13, 18 órakor. 2—4-ig: 4, 6, 8 órakor.

Kossuth (Pécs), délelőtt: 27—28-ig: Katonák szoknyában. Lengyel, színes, szinkron film. 29—30-ig: Gyöngyvirágtól lombhullásig. Magyar, színes film. 31—2-ig: Harc Rómáért I. II. Román—NSZK, színes, szinkron film. (Dupla helyár!) 3—4-ig: Fehér apácák titka. Angol, színes film. (14 évtől) Előadások kezdete: 10, 12 órakor.

Kossuth (Pécs), délután: 26—28-ig: Traianus oszlopa I. II. Román—NSZK, színes, szinkron film. (Dupla helyár!) 29—4-ig: Gyöngyvirágtól lombhullásig. Magyar, színes film. Előadások kezdete: 13. 29—4-ig: 13, 15 órakor.

Kossuth (Pécs), este: 26—28-ig: Egy ember az örökérvényességnek. Angol, színes film. 29—4-ig: A fehér apácák titka. Angol, színes film. (14 évtől) ART KINO: 26—án Budapesti tavasz 2—án Ház a szikla alatt. Előadások kezdete: 8, 19 órakor. 29—4-ig: 17, 19 órakor.

Petőfi (Pécs), 22—28-ig: Szerezzék Odor Emiliát. Magyar, színes film. 29—1-ig: Fehér apácák titka. Angol, színes film. (14 évtől) 2—4-ig: Harc Rómáért I. II. Román—NSZK, színes, szinkron film. (Dupla helyár!) Matiné: 25—én A rezidens jelentéskéz. Szovjet, szinkron film. 1—én Ne ingereljük a mamát. Olasz, színes film. Előadások kezdete: 4, 6, 8 órakor. 2—4-ig: 14, 18 órakor.

Zalka Máté (Pécsbánya), 28—án: Crossbow-akció. Amerikai, színes film. 5 órakor. 1—én Dr. Mebusse végrendelete. Német film, 4 órakor.

Fekete Gyémánt (Pécs-Gyárva-ros), 26—27-ig: Minden előd. Lengyel, színes, szinkron film. 29—30-ig: A Crossbow-akció. USA, színes film. 31—1-ig: Tavasz az Oderán. Szovjet, szinkron film. 2—3-ig: Feledhetetlen idők. Szovjet, színes film. Előadások kezdete: hétköznap 6, szombat, vasárnap 4, 6 órakor.

Rákóczi (Pécs), 26—27-ig: A tigris. Olasz, színes film. (16 évtől) 29—30-ig: Isten hozta, Örnagy úr! Magyar, színes film. 31—1-ig: Dillinger halott. Olasz, színes film. (16 évtől) 2—3-ig: A Crossbow-akció. USA, színes film. Matiné: 1—én Vadöb. NDK, színes film + Granada, addió! Olasz, színes film. Előadások kezdete: hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

Jószerecsét (Pécsszabolcs), 26—27-ig: Fehér farkasok. NDK, színes, szinkron film. 29—30-ig: Dillinger halott. Olasz, színes film. (16 évtől) 31—1-ig: Extázis 7-től 10-ig. Magyar film. 2—3-ig: A titokzatos szakács. Szovjet, színes film. Matiné: 1—én Granada, addió! Olasz, színes film. Előadások kezdete: hétköznap 5, 7, vasárnap 3, 5, 7 órakor.

Május 1. (Kómló), 26—28-ig: Egy örült éjszaka. Magyar film. 29—1-ig: Célpont: a híd. Jugoszláv, színes film. 2—4-ig: Virágvasárnap. Magyar film. (16 évtől) Matiné: 1—én 19 éves voltam. NDK, szinkron film. Előadások kezdete: 14, 16 és 18 órakor.

Zrínyi (Kómló): 27—28-ig: Horgász a pácban. Francia film. 29—30, 1: Eletem legjobb nője. Cseh, szinkron film. 3—4-ig: Kedves Brigitte. USA, színes film. Előadások kezdete: 14, 17 órakor.

Mánfa, 28—án: Tanár úrnak szeretettel. Angol, szinkron film. 31—1-ig: Isten hozta Örnagy úr! Magyar film. 4—én: Galileo Galilei. Bolgár—Olasz, színes, szinkron film. Előadások kezdete: 7 órakor.

TV MŰSOR

KEDD

8.05: Orosz nyelv (ált. isk. 6. oszt.). 9.00: Környezetismeret (ált. isk. 1. oszt.). 9.55: Fizika (ált. isk. 6. oszt.). 11.00: Kémia (ált. isk. 7. oszt.). 11.55: Osztályfőnöki óra (ált. isk. 5. oszt.). 13.10: Orosz nyelv (ismétlés). 14.00: Környezetismeret (ismétlés). 14.55: Fizika (ismétlés). 15.50: Kémia (ismétlés). 16.40: Osztályfőnöki óra (ismétlés). 17.58: Hírek. 18.05: Island. Dokumentumfilm. 18.40: Esti mese. 18.55: Nyugdíj előtt... Riportfilm. 19.15: O'Neil: Egy igaz úr. Színmű két részben (14 éven felülieknek). Kb. 20.35: Tv-híradó. 22.20: Tv-híradó — 2. kiadás.

SZERDA

9.30: Lehotka Gábor orgonán (ismétlés). 9.55: Tró-jában nem lesz háború (ismétlés). 16 éven felülieknek. 11.45: Delta — tudományos híradó (ismétlés). 16.38: Hírek. Az Intervízió estje: 16.45: Bevezető. 16.50: Drót-bábuk. NDK kisfilm. 17.05: Hóvirágok csilingelése. Az Intervízió műsora Bukarestből. 17.30: Mesél a téli erdő. — Szovjet zenés film-összeállítás. 17.45: Az orlic-hegyekben — csehszlovák tájfilm. 18.00: A Kalinyin sugárút. Szovjet kisfilm. 18.15: Csillagszóró. Helsinki. 19.15: Esti mese. 19.25: Haladás. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Népi táncok. Bolgár kisfilm. 20.30: A kocskázat. 17. Wolf Gruppenführer. 21.25: Ünnepi gálaest. Az Intervízió megalakulásának 10. évfordulója tiszteletére. 22.55: Tv-híradó — 2. kiadás.

CSÜTÖRTÖK

8.10: Földrajz (ált. isk. 5. oszt.). 9.00: Környezetismeret (ált. isk. 4. oszt.). 9.55: Magyar nyelvtan (ált. isk. 5. oszt.). 11.05: Kémia (ált. isk. 8. oszt.). 13.10: Földrajz (ismétlés). 14.00: Környezetismeret (ismétlés). 14.55: Magyar nyelvtan (ismétlés). 15.50: Kémia (ismétlés). 17.58: Hírek. 18.05: Mindenki közlekedik... 18.50: Esti mese. 19.00: Hétköznap bal-lada. Dokumentumfilm (ismétlés). 19.25: Vietnam művészet. 19.40: Család és társadalom. 4. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Tigrisvilla. Nyugat-német tv-film. 21.10: Zenei figyelő. 21.50: Tv-híradó — 2. kiadás.

PÉNTEK

8.05: Élővilág (ált. isk. 5. oszt.). 8.25: Orosz nyelv (középisk. II. oszt.). 9.00: Orosz nyelv (ált. isk. 5. oszt.). 11.55: Francia nyelv (középisk. III—IV. oszt.). 13.10: Élővilág (ismétlés). 14.00: Orosz nyelv (ált. isk. 5. oszt.). 17.35: Vita az V. nevelésügyi kongresszus téziseiről. 17.58: Hírek. 18.05: Téli-zsák. Vidám műsor óvodásoknak. 18.35: Joan Baez-show. I. 19.05: Esti mese. 19.15: Vendégszolgálat. I. 19.45: Ajándék. Tv kisfilmje (ismétlés). 20.00: Tv-híradó. 20.20: Szélnél sebesebben. Angol bűnügyi film. I. rész (14 éven felülieknek!). 21.15: Parabola. 21.35: Szülők, nevelők egymásközt. A felévi bizonyítvány. 22.15: Tv-híradó — 2. kiadás.

SZOMBAT

9.30: Nótaszó. 9.50: Kocskázat... 17. Wolf Gruppenführer (ismétlés). 10.45: Nyugdíj előtt. Riportfilm (ismétlés). 11.05: Island. Dokumentumfilm (ismétlés). 15.53: Telesport. Magyarország—NSZK férfi kézilabda-mérkőzés. 17.15: Nézőink kedvére: Fejes Endre — Vigyori — Tv-játék (ismétlés). 18.20: Hírek. 18.25: Tv-operakalauz. 18.50: A tv jelenti... 19.30: Esti mese. Cicavízio. 19.40: Próza a pódiumon. Nagy Endre: A szerelmes kalauz. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Más lapra tartozik... Sajtókabaré újságolvasó felnőtteknek. II. 21.40: Hanglemezparádé. 22.15: Tv-híradó. 22.35: Jó éjszakát, felintéző! Üzenet a jövőből. 3. Robotdirektor (ismétlés). 23.00: Reklámrevü.

VASÁRNAP

9.25: Alapfokú angol nyelvtanfolyam. 9.45: Hétfőföldes kamera. 10.00: Gyere velünk, csinálj velünk, csinálj jobban! 11.00: Zsebtévé (ismétlés). 11.30: A képzőművészet története. 14. Klasszicizmus és romantika (ismétlés). 15.43: „Nem középiskolás fokon”. Riportműsor. 16.15: Krupp és Krause. 5. Az alapok lerakása. 17.50: A világ térképe előtt. 18.00: Röpülj páva... 11. elődöntő. 19.15: Esti mese. 19.30: Üzenet a jövőből. Magyar rajzfilm-sorozat. IV. Alfa-beat. 20.00: Tv-híradó. 20.20: Szélnél sebesebben. Angol bűnügyi film. II. (14 éven felülieknek.). 21.20: A szereposztástól a premierig. Wagner: Walkür. 22.00: Tv-híradó — 2. kiadás.

MECSEKI Bányász

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs, Déryné utca 9. I. emelet 26. Telefon: 26-60 (városi szám.). Üzemj. telefonszámok: 22-60, 22-61, 22-62, 22-63. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat, Pécs, Hunyadi út 11. Felelős kiadó: Braun Károly. A Lapkiadó Vállalat telefonja: 15-32, 15-33, 21-60, 60-11. Készíti a Pécsi Szikra Nyomda, Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJESZTI A MAGYAR POSTA. Elfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozó részére az üzem beszámléjában. Nyugdíjasok és intézmények előfizethetik Pécsét, a Mecseki Szénbányák igazgatóságán, a pénzügyi osztályon, Pécs, Déryné u. 9. Elfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak: fél évre 10,— Ft, egész évre 20,— Ft. Másoknak évi 20 Ft 40 fillér. Index: 25.917.